

Župančičeva 3, p.p. 644a, 1001 Ljubljana

T: 01 369 66 00
F: 01 369 66 09
E: gp.mf@gov.si
www.mf.gov.si

Generalni sekretariat Vlade RS
gp.gs@gov.si

Številka: IPP 007-769/2020/
Datum: 23. 11. 2020

ZADEVA: POPRAVEK ŠT. 1 – Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank

1. Navedba gradiva, na katerega se nanaša popravek:

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank

2. Besedilo popravka:

Skladno z mnenjem Službe vlade za zakonodajo št. 403-21/2020/2 z dne 16. 11. 2020 in mnenjem Ministrstva za pravosodje št. 004-10/2020/41 z dne 19. 11. 2020 se spreminja besedilo zakona. V besedilu zakona so vneseni naslednji popravki:

- upoštevani so redakcijski popravki in v največji možni meri odpravljene vsebinske nejasnosti, na katere je v navedenem mnenju opozorila Služba vlade za zakonodajo,
- spremenjen oziroma dopolnjen je 44. člen predloga zakona, ki spreminja 60. člen Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank.

3. Priloga:

Čistopis vladnega gradiva.

Lep pozdrav.

Mag. Andrej Šircelj
MINISTER

Župančičeva 3, p.p. 644a, 1001 Ljubljana

T: 01 369 66 00
F: 01 369 66 09
E: gp.mf@gov.si
www.mf.gov.si

Številka: IPP 007-769/2020/
Ljubljana, 23. 11. 2020
EVA: 2020-1611-0001
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE <u>Gp.gs@gov.si</u>
ZADEVA: Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank
1. Predlog sklepa vlade:
<p>Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na svoji ... seji dne pod točko ... sprejela sklep:</p> <p>Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank in ga predloži Državnemu zboru Republike Slovenije v sprejetje po nujnem zakonodajnem postopku.</p> <p style="text-align: center;">Dr. Božo Predalič GENERALNI SEKRETAR VLADE</p>
Priloga: – predlog zakona
Sklep prejmejo: – Državni zbor Republike Slovenije – Ministrstvo za finance – Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo

2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov

V skladu s prvim odstavkom 143. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17 in 46/20) se predlaga, da se predlog zakona obravnava in sprejme po nujnem zakonodajnem postopku. S pravočasnim sprejetjem predlaganih sprememb in dopolnitev Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 44/16, 71/16 – odl. US, 9/19 in 72/19 – ZPSVIKOB) se pomembno zmanjša verjetnost za nastanek težko popravljivih posledic za delovanje države, do katerih lahko pride, v kolikor ne bodo zagotovljene zadostne pravne podlage, ki bi akterjem, ki so odgovorni za zagotavljanje finančne stabilnosti, omogočale primerno agilnost. S sprejetjem predlaganega zakona se namreč izboljša pravni okvir za reševanje bank v težavah.

Predlog za nujni postopek utemeljujemo tudi z dejstvom, da se s predlogom zakona v nacionalni pravni red prenaša Direktiva 2019/879/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES, pri čemer rok za prenos te direktive poteče 28. 12. 2020. V primeru zamude pri implementaciji omenjene direktive lahko Evropska komisija v skladu z ustanovnimi akti EU sproži postopek proti Republiki Sloveniji, ki bi lahko pomenil veliko finančno breme za Republiko Slovenijo in bi torej nastale težko popravljive posledice za delovanje države.

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem
- Janja Jereb, sekretarka v Sektorju za bančništvo
- mag. Robert Petek, sekretar v Sektorju za bančništvo

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

/

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu Državnega zbora:

- mag. Andrej Šircelj, minister
- mag. Kristina Šteblaj, državna sekretarka
- mag. Peter Ješovnik, državni sekretar
- Polona Flerin, državna sekretarka
- mag. Marjan Divjak, generalni direktor Direktorata za zakladništvo
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem
- Janja Jereb, sekretarka
- mag. Robert Petek, sekretar

5. Kratek povzetek gradiva

Cilj predloga zakona je prenos Direktive (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES. Rok za prenos navedene direktive je 28. 12. 2020. S spremembami in dopolnitvami Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (ZRPPB) se hkrati odpravijo pomanjkljivosti pri prenosu Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij, ki je bila v nacionalni pravni red prenesena z navedenim zakonom.

6. Presoja posledic za:		
a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	NE
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	DA
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumenta razvojnega načrtovanja: <ul style="list-style-type: none"> – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja, – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij 	NE
7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR		

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t+1	t+2	t+3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javna finančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov oz. povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki		Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1	
SKUPAJ:				

OBRAZLOŽITEV:
Predlagano gradivo nima finančnih posledic za državni proračun.

1. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu
V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):

- prihodkov državnega proračuna in/ali občinskih proračunov
- odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih/projektih sprejetih proračunov
- obveznosti za druga javnofinančna sredstva (ostali viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov

2. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

- II.a. Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navede se proračunski uporabnik, ki financira projekt oz. ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b.). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral nov projekt oziroma ukrep;
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral nov projekt oziroma ukrep je treba izpolniti tudi točko II.b., saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oz. veljavni projekti in ukrepi.

- II.b. Manjkajoče pravice porabe se bodo zagotovile s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

- II.c. Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a. in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna./

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40.000 EUR

8. Predstavitev sodelovanja z združenji občin:

Vsebina predloženega gradiva (predpisa) vpliva na:

- pristojnosti občin,
- delovanje občin,
- financiranje občin.

NE

Gradivo (predpis) je bilo poslano v mnenje:

- Skupnosti občin Slovenije SOS: NE
- Združenju občin Slovenije ZOS: NE
- Združenju mestnih občin Slovenije ZMOS: NE

Predlogi in pripombe združenj so bili upoštevani:

- v celoti,
- večinoma,
- delno,
- niso bili upoštevani.

Bistveni predlogi in pripombe, ki niso bili upoštevani: /

9. Predstavitev sodelovanja javnosti	
Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja	DA
(Če je odgovor NE, navedite, zakaj ni bilo objavljeno.)	
Datum objave: 14. 10. 2020	
Spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen: https://e-uprava.gov.si/drzava-in-druzba/e-demokracija/predlogi-predpisov.html#eyJmaWx0ZXJzljp7ImNvbW1lbnQiOlsiLSJdLj0eXBlljpblj0iXSwic3RhdHVzljpbli0iXSwiY2F0ljpbli0iXSwicmlqcyI6WyItMSJdLjVzZmZzZXQiOlsiMCJdLjZwZW50YW5lbnB90eXBlljpblm9rll0sInNlbnRpbmVsX3N0YXR1cyI6WyJvayJdLjpc19hamF4ljpbliEiXX19	
10. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti	DA
11. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade	NE
mag. Andrej Šircelj MINISTER	

Priloge:

- predlog sklepa Vlade Republike Slovenije;
- predlog zakona;
- mnenje Službe vlade za zakonodajo;
- MSP test;
- korelacijska tabela;
- izjava o skladnosti predloga zakonskega akta s pravnim redom EU.

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) je Vlada Republike Slovenije na svoji ... seji dne pod točko ... sprejela

SKLEP

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank in ga predloži Državnemu zboru Republike Slovenije v sprejetje po nujnem zakonodajnem postopku.

Dr. Božo Predalič
GENERALNI SEKRETAR VLADE

Številka:
Ljubljana,

Priloga:
– predlog zakona

Sklep prejmejo:
– Državni zbor Republike Slovenije
– Ministrstvo za finance
– Služba vlade za zakonodajo

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O REŠEVANJU IN PRISILNEM PRENEHANJU BANK

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Posledica zadnje večje finančne krize, ki je po ocenah Mednarodnega denarnega sklada povzročila, da so izgube, ki so jih evropske banke utrpeli med letoma 2007 in 2010, znašale skoraj en bilijon EUR ali 8 % BDP Evropske unije, je tudi vzpostavitev bančne unije, katere članice so države članice Evropske unije, ki so že prevzele skupno valuto evro, pridružijo pa se ji lahko tudi druge države članice Evropske unije. Bančna unija temelji na treh stebrih, in sicer na: (i) enotnem mehanizmu nadzora (*angl. Single Supervisory Mechanism – SSM*), (ii) enotnem mehanizmu za reševanje (*angl. Single Resolution Mechanism – SRM*) in (iii) enotnem sistemu jamstva za vloge (*angl. European Deposit Insurance Scheme – EDIS*). Medtem ko sta prva dva stebra bančne unije že vzpostavljena in delujeta že nekaj let, pogajanja o vzpostavitvi tretjega stebra bančne unije še vedno potekajo.

Pravno podlago za vzpostavitev in delovanje drugega stebra bančne unije, ki opredeljuje reševanje bank, predstavljata zlasti naslednja akta Evropske unije:

- Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L št. 225 z dne 30. 7. 2014, str. 1), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 154 z dne 12. 6. 2019, str. 48);
- Direktiva 2014/59/EU z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 29), popravljeno s Popravkom (UL L št. 283 z dne 31. 8. 2020, str. 2), (v nadaljnjem besedilu: **Direktiva 2014/59/EU**).

Na področju reševanja bank je ena od bistvenih novosti, ki jih prinaša nova pravna ureditev, pravna uveljavitev pravila, da izgubo banke najprej krijejo njeni delničarji, če pa to ne zadošča, pa tudi imetniki podrejenih (kvalificiranih) bančnih obveznosti. Če tudi slednje ne zadošča, se sredstva za reševanje banke zagotovijo iz posebnega evropskega sklada za reševanje bank, v katerega prispevke vplačujejo

vse banke s sedežem v državah članicah Evropske unije, ki so hkrati že članice bančne unije. Stroški reševanja bank torej po novih pravilih reševanja davkoplačevalcev ne bremenijo več.

Da bo lahko izguba banke v primeru njenega reševanja v čim večji meri krita iz sredstev njenih delničarjev (kapital banke) in upnikov (podrejene bančne obveznosti), Direktiva 2014/59/EU določa, da mora banka stalno zagotavljati ustrezen (minimalni) obseg kapitala in kvalificiranih obveznosti (*angl. Minimum Requirement for own funds and Eligible Liabilities – MREL*, v nadaljnjem besedilu: **zahteva MREL**), ki je izražen v odstotku glede na kapital banke in vseh njenih obveznosti. Kapital in kvalificirane obveznosti, s katerimi banka zagotavlja izpolnjevanje zahteve MREL, mora imeti naslednje značilnosti:

- finančni instrument je izdan in v celoti vplačan,
- banka ni v položaju upnika glede obveznosti niti ni zagotovila kakršnega koli zavarovanja, jamstva ali garancije v zvezi s to obveznostjo,
- banka ni posredno ali neposredno financirala nakupa finančnih instrumentov,
- preostala zapadlost obveznosti je najmanj eno leto,
- obveznost ne izhaja iz izvedenega finančnega instrumenta in
- obveznost ne izhaja iz vloge, ki se v primeru stečaja banke obravnava prednostno.

Višina zahteve MREL, ki jo nacionalni organ za reševanje (v Sloveniji je nacionalni organ za reševanje Banka Slovenije) določi posamezni banki, je odvisna predvsem od njene velikosti, poslovnega modela, modela refinanciranja in profila tveganosti. Pomemben dejavnik presoje je tudi obseg morebitnih negativnih učinkov na stabilnost finančnega sistema, če bi banka propadla, med drugim zaradi prepletenosti poslovanja banke s poslovanjem drugih institucij ali preostalim finančnim sistemom.

Posamezne banke imajo torej določene različne zahteve MREL. Najvišje zahteve MREL so pri tem določene za **globalne sistemsko pomembne institucije**, torej institucije (banke), katerih morebitni propad ali slabo poslovanje bi lahko povzročilo sistemsko tveganje globalnega pomena. Metodologija za njihovo določitev sicer temelji na naslednjih merilih: velikost (bančne) skupine, medsebojna povezanost skupine s finančnim sistemom, nadomestljivost storitev ali finančne infrastrukture, ki jo zagotavlja skupina, zapletenost skupine in njene čezmejne dejavnosti, vključno s čezmejno dejavnostjo v okviru držav članic Evropske unije ter v okviru dejavnosti s tretjimi državami. Med globalne sistemsko pomembne institucije je trenutno uvrščenih 30 bančnih skupin s sedežem na območju Evropske unije.

Poleg zahteve MREL, ki velja za banke s sedežem na območju Evropske unije, je bila na mednarodni ravni, in sicer v okviru Odbora za finančno stabilnost in s potrditvijo skupine G-20, novembra 2015 sprejeta tudi zahteva glede skupne sposobnosti pokrivanja izgub banke (*angl. Total Loss-Absorbing Capacity – TLAC*; v nadaljnjem besedilu: **zahteva TLAC**), ki velja le za (svetovne) globalne sistemsko pomembne banke. Tudi zahteva TLAC določa, da morajo globalne sistemsko pomembne institucije v vsakem trenutku razpolagati z zadostnimi kvalificiranimi obveznostmi, ki bodo v primeru večjih finančnih težav banke zadoščale za kritje izgub oziroma njeno dokapitalizacijo, pa vendarle je med obema zahtevama nekaj razlik, ki so razvidne iz spodnje preglednice.

Za določitev globalnih sistemsko pomembnih bank, za katere velja zahteva TLAC, je pristojen Odbor za finančno stabilnost, ki se o tem posvetuje z Baselskim odborom za nadzor bank. Trenutno je na ta seznam uvrščenih 30 bančnih skupin, od katerih jih ima sedem sedež na območju Evropske unije.

Zahtevi TLAC in MREL se nanašata na podoben cilj, to je zagotoviti, da imajo institucije in subjekti s sedežem v Evropski uniji ustrezno sposobnost pokrivanja izgub in dokapitalizacije, zato bi morali biti ti dve zahtevi dopolnilna elementa skupnega pravnega okvira. Poleg tega dejstvo, da Evropska unija nima harmoniziranih pravil v zvezi z izvajanjem zahteve TLAC, povzroča dodatne stroške in pravno negotovost, čezmejnimi institucijam in subjektom pa otežuje uporabo instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. Posledica odsotnosti harmoniziranih pravil je tudi izkrivljanje konkurence na notranjem trgu, saj se lahko stroški, ki jih imajo institucije in subjekti zaradi izpolnjevanja veljavnih zahtev in spoštovanja zahteve TLAC, po Evropski uniji precej razlikujejo.

Preglednica: Prikaz razlik med zahtevama TLAC in MREL

zahteva TLAC	zahteva MREL
– velja za globalne sistemsko pomembne banke (bilančna vsota nad 30 milijard EUR)	– velja za vse banke s sedežem v EU
– določena je enotna minimalna zahteva, ki velja za vse globalne sistemsko pomembne banke	– zahteva glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti se določi za vsako banko posebej (glede na velikost, poslovni model, tveganost)
– zahteva se izpolni s podrejenimi dolžniškimi instrumenti	– podrejenost dolžniških instrumentov se zahteva za vsak primer (banko) posebej in kolikor je potrebno za zagotovitev, da v zadevnem primeru upniki, katerih sredstva se uporabijo za reševanje, ne izgubijo več kot bi v primeru, če bi banka šla v stečaj
– določi se kot delež kapitala in kvalificiranih obveznosti v tveganju prilagojeni aktivni banke	– določi se kot delež kapitala in kvalificiranih obveznosti v kapitalu in vseh obveznostih banke

Zato se je Evropska komisija že ob sprejetju zahteve TLAC zavezala, da bo do konca leta 2016 predložila zakonodajni predlog, da bo zahteva TLAC tudi za banke s sedežem v Evropski uniji lahko začela čim prej veljati, in da bo pregledala veljavna pravila glede izpolnjevanja zahteve MREL ter zagotovila popolno skladnost z mednarodno dogovorjeno zahtevo TLAC. Evropska komisija je svojo napoved uresničila, saj je bila na njen predlog v maju 2019 sprejeta Direktiva (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 29), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 283 z dne 31. 8. 2020, str. 2), (v nadaljnjem besedilu: **Direktiva 2019/879/EU**).

Treba je tudi poudariti, da trenutno stanje, po katerem Evropska unija na svojem območju nima sprejetih pravil v zvezi z izvajanjem zahteve TLAC, povzroča dodatne stroške in pravno negotovost, nacionalnim organom za reševanje pa v primeru čezmejnih institucij otežuje uporabo instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. Posledice trenutnega stanja se kažejo tudi v izkrivljanju konkurence na

notranjem trgu, saj se stroški, ki jih imajo različne bančne skupine zaradi izpolnjevanja zahteve TLAC, med državami članicami Evropske unije lahko precej razlikujejo. Direktiva 2019/879/EU ob upoštevanju 114. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije to odpravlja.

Z Direktivo 2014/59/EU se je na področju reševanja bank uveljavilo načelo reševanja s sredstvi upnikov. To načelo je bilo v obdobju po uveljavitvi te direktive že večkrat udejanjeno, pri čemer je v nekaterih primerih prišlo do uspešnih pravnih nasprotovanj tovrstnemu ukrepu, ker naj upniki banke, ki so prispevali h kritju izgube banke in bili pri tem domnevno oškodovani, ne bi prejeli ustreznih informacij o tveganosti podrejenih instrumentov, ki so jih izdale banke (kršitev pojasnilne dolžnosti). Prevelik obseg lastništva podrejenih instrumentov s strani malih vlagateljev zato predstavlja oviro za rešljivost banke, ki jo je treba z ustreznimi mehanizmi že vnaprej preprečevati. Eden od mehanizmov je v določitvi razmeroma visoke (minimalne) vrednosti podrejenega instrumenta banke, zaradi česar se mali vlagatelji ne bi v večji meri odločali za nakup.

S predlaganim zakonom se torej prenaša Direktiva 2019/879/EU, hkrati pa se odpravijo pomanjkljivosti pri prenosu krovne direktive, torej Direktive 2014/59/EU.

2. CILJI, NAČELA IN POGLOBITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilji predloga zakona so:

- prenos Direktive 2019/879/EU v pravni red Republike Slovenije;
- odprava pomanjkljivosti pri prenosu Direktive 2014/59/EU.

2.2 Načela

Načela predloga zakona so:

- **načelo zagotavljanja enakih pogojev za poslovanje na bančnem trgu**, kar se uresničuje z izenačitvijo zahtev po zagotavljanju kapitala in kvalificiranih obveznosti za kritje morebitnih izgub globalnih sistemsko pomembnih bančnih skupin;
- **načelo zagotavljanja finančne stabilnosti**, ki se uresničuje z izboljšanjem trenutno veljavnega pravnega okvira za reševanje bank, zlasti za jasnejšo opredelitev postopka reševanja v primeru bančne skupine ter možnost za določitev mirovanja obveznosti banke še pred začetkom postopka njenega reševanja;
- **načelo zaščite malih vlagateljev** v povezavi z instrumentom za reševanje bank, ki omogoča odpis ali konverzijo obveznosti bank, ki se uresničuje z določitvijo omejitve, ki zlasti nepoučenim vlagateljem preprečuje, da bi v večji meri investirali v finančne instrumente, ki so v primeru reševanja banke lahko predmet odpisa ali konverzije.

2.3 Poglavitne rešitve

Glavne rešitve predloga zakona izvirajo iz prenosa Direktive 2019/879/EU in uskladitve domačega pravnega reda s pravili Evropske unije glede reševanja bank.

S predlogom zakona se določijo pravila za izračun minimalne zahteve za kapital in kvalificirane obveznosti (MREL), ki so prilagojene standardu TLAC. Spremeni se tudi izračun zahteve MREL, in sicer se izrazi kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti banke tveganju.

V skladu s standardom TLAC Direktiva 2014/59/EU še naprej priznava strategijo reševanja z eno vstopno točko in strategijo reševanja z več vstopnimi točkami. V okviru strategije reševanja z eno vstopno točko se reši samo en subjekt v skupini, običajno nadrejena družba, za druge subjekte v skupini, običajno podrejene družbe, pa se postopek reševanja ne začne, temveč se njihove izgube in potrebe po dokapitalizaciji prenesejo na subjekt, ki ga je treba rešiti. V okviru strategije reševanja z več vstopnimi točkami bi se lahko rešilo več subjektov v skupini. Pomembno je, da se jasno opredelijo subjekti, ki jih je treba rešiti, torej subjekti, za katere bi bilo mogoče uporabiti ukrepe za reševanje, ter njihove podrejene družbe, da se učinkovito uporabi zaželeno strategijo reševanja. Ta opredelitev je pomembna tudi za to, da se določi raven uporabe pravil o sposobnosti pokrivanja izgub in dokapitalizaciji, ki bi jo morale uporabljati institucije in subjekti. Zato se s predlaganimi spremembami in dopolnitvami Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank uvedeta pojma »subjekt v postopku reševanja« in »skupina v postopku reševanja« ter spremenijo pravila glede načrtovanja reševanja skupine, pri čemer se izrecno zahteva, da organi za reševanje v skupini opredelijo subjekte v postopku reševanja in skupine v postopku reševanja ter ustrezno upoštevajo posledice vsakršnega načrtovanega ukrepa v skupini, da se zagotovi učinkovito reševanje skupine.

Glede na to, da se je v dosedanjem izvajanju enotnih pravil o reševanju bank v praksi večkrat pokazalo, da zlasti nepoučeni vlagatelji, ki so vlagali v nakup finančnih instrumentov, ki so lahko predmet odpisa ali konverzije, niso bili zadosti poučeni o vseh vidikih tveganosti ali pa se tovrstnega tveganja niso zadosti zavedali, se s predlaganimi spremembami in dopolnitvami Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank določi, kolikšen delež lahko imajo v posesti, hkrati pa se določi minimalna vrednost instrumenta v višini, ki male vlagatelje odvrača od nakupa. Skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti, ki je namenjena investitorjem, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, mora tako znašati najmanj 50 tisoč EUR.

S predlaganimi spremembami in dopolnitvami Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank se nadalje posega v hierarhijo za poplačilo upnikov v primeru stečaja banke. Da bi se omogočila učinkovita uporaba pooblastil za zmanjšanje, odpis ali konverzijo postavk kapitala, ne da bi se pri tem kršili zaščitni ukrepi, ki jih imajo upniki na podlagi Direktive 2014/59/EU, se s predlaganimi zakonskimi spremembami zagotovi, da so terjatve, ki izhajajo iz postavk kapitala, v običajnih insolvenčnih postopkih podrejene vsem drugim terjatvam.

Novosti so tudi na področju mirovanja obveznosti, kjer se spremembe nanašajo na prilagoditev pooblastil organov za reševanje, da za omejeno obdobje odredijo mirovanje nekaterih pogodbenih obveznosti institucij in subjektov. Organ za reševanje bo imel možnost za izvajanje tega pooblastila, preden se za institucijo ali subjekt začne postopek reševanja, od trenutka, ko je ugotovljeno, da

institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel, če ni nemudoma razpoložljivega ukrepa zasebnega sektorja, ki bi po mnenju organa za reševanje v razumnem času preprečil propad institucije ali subjekta, in če velja, da je izvajanje tega pooblastila nujno za preprečitev nadaljnega poslabšanja finančnega stanja institucije ali subjekta. Organom za reševanje bo pooblastilo, da odredijo mirovanje nekaterih pogodbenih obveznosti, obenem omogočilo, da ugotovijo, ali je ukrep za reševanje v javnem interesu, izberejo najustreznejše instrumente za reševanje ali zagotovijo učinkovito uporabo enega ali več instrumentov za reševanje. Trajanje mirovanja bo omejeno na največ dva delovna dneva, lahko pa bo veljalo tudi po sprejetju odločitve o reševanju.

Da se zagotovi pregledna uporaba zahteve MREL, bodo morale banke in drugi subjekti reševanja Banki Slovenije redno poročati o zneskih kapitala, kvalificiranih obveznosti in drugih obveznosti, s katerimi zagotavljajo izpolnjevanje zahteve MREL, vključno z njihovim profilom zapadlosti in vrstnim redom pri običajnem insolvenčnem postopku. Gre namreč za sredstva, zoper katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov. Višino teh sredstev bodo morali subjekti reševanja redno razkrivati tudi javnosti.

S spremembo zakona se hkrati odpravijo pomanjkljivosti, nastale pri prenosu Direktive 2014/59/EU v nacionalni pravni red.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATEREGA JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil proračun že sprejet.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Zakon je prilagojen pravu Evropske unije, saj v nacionalno zakonodajo prenaša Direktivo 2019/879/EU.

Luksemburg

Luksemburg je Direktivo 2019/879/EU v nacionalni pravni red prenesel s spremembo in dopolnitvijo zakona, ki ureja reševanje in prisilno likvidacijo kreditnih institucij, sprejetega v letu 2015. Z novelo zakona je hkrati prenesel tudi Direktivo 2019/878/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi

finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala, saj gre za vzporeden ukrep za nadaljnjo krepitev bančnega sektorja v Evropski uniji. Ureditev reševanja bank je v Luksemburgu enaka kot v Republiki Sloveniji, saj gre za področje, ki je predmet harmonizacije. Drugače kot v pravni ureditvi v Republiki Sloveniji, kjer področni zakon hkrati ureja tudi postopek prisilnega prenehanja banke, Luksemburg za prisilno prenehanje bank uporablja splošen zakon, ki ureja postopek prisilne poravnave oziroma stečaja gospodarskih subjektov.

Avstrija

Avstrija namerava Direktivo 2019/879/EU prenesti v nacionalni pravni red s posebnim zakonom, ki bo posegel v več področnih zakonov, med drugim v zakon, ki ureja bančništvo, zakon, ki ureja borzo, zakon, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, zakon, ki ureja prestrukturiranje in likvidacijske postopke, ter zakon, ki ureja trg vrednostnih papirjev. Poleg navedene direktive bo posebni zakon prenesel tudi določbe Direktive 2019/878/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala. V zvezi s prenosom Direktive 2019/879/EU posebni zakon v celoti sledi njenim določbam, zato se način ureditve posebej ne navaja, saj gre za ureditev, ki je primerljiva z ureditvijo v Republiki Sloveniji.

Slovaška

Slovaška je za prenos Direktive 2019/879/EU spremenila in dopolnila zakon, ki ureja reševanje bank. Ker je tudi Slovaška pri tem le sledila določbam navedene direktive in ima področje reševanja bank urejeno na način, ki je primerljiv ureditvi v Republiki Sloveniji, se način ureditve posebej ne navaja. Področje reševanja bank je harmonizirano z Direktivo 2014/59/EU.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

- ni administrativnih posledic.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

- ni administrativnih posledic.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Sprejetje zakona ne bo imelo posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Predlog zakona bo imel pozitivne posledice za gospodarstvo, saj se z njim znižuje verjetnost za nastanek bančnih kriz, ki običajno povzročijo znižanje bruto družbenega proizvoda (BDP), hkrati pa nova načela, ki veljajo v zvezi z reševanjem bank, prekinjajo povezavo z davkoplachevalskim denarjem v primeru potreb po reševanju bank. Stroške reševanja morebitnih prihodnjih bančnih kriz bodo nosili delničarji bank, če pa to ne bo zadoščalo, pa tudi imetniki kvalificiranih obveznosti bank.

6.4 Presoja posledic za socialno področje

Sprejetje zakona ne bo imelo posledic za socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Sprejetje zakona ne bo imelo posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Sprejetje zakona ne bo imelo posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

Sprejeti zakon bo objavljen na spletni strani Ministrstva za finance.

Zakon bo izvajala in nadzirala Banka Slovenije, ki je nacionalni organ za reševanje bank.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

V zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona, ni drugih pomembnih okoliščin.

Pri pripravi predloga zakona je sodelovala Banka Slovenije.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Predlog zakona je bil 14. 10. 2020 objavljen na spletnem portalu E-demokracija, s čemer je bilo zainteresirani javnosti omogočeno, da poda pripombe.

S strani zainteresirane javnosti pripombe niso bile podane.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA (OSEBNO IME IN NAZIV FIZIČNE OSEBE ALI FIRMA IN NASLOV PRAVNE OSEBE)

Pri pripravi predloga zakona je sodelovala Banka Slovenije.

9. ZNESEK PLAČILA, KI GA JE OSEBA IZ PREJŠNJE ALINEJE V TA NAMEN PREJELA

Banka Slovenije za sodelovanje pri pripravi predloga zakona ni prejela plačila.

10. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- mag. Andrej Šircelj, minister
- mag. Kristina Šteblaj, državna sekretarka
- mag. Peter Ješovnik, državni sekretar
- Polona Flerin, državna sekretarka
- mag. Marjan Divjak, generalni direktor Direktorata za zakladništvo
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem
- Janja Jereb, sekretarka
- mag. Robert Petek, sekretar

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 44/16, 71/16 – odl. US, 9/19 in 72/19 – ZPSVIKOB) se v 1. členu v drugem odstavku za besedilom »spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010« dodata vejica in besedilo »popravljen s Popravkom Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L št. 154 z dne 12. 6. 2019, str. 48),«.

2. člen

V 2. členu se v prvem odstavku v 2. točki besedilo »Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/62 z dne 10. oktobra 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s količnikom finančnega vzvoda (UL L št. 11 z dne 17. 1. 2015, str. 37)« nadomesti z besedilom »Uredbo (EU) 2020/873 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2020 o spremembi uredb (EU) št. 575/2013 in (EU) 2019/876 glede nekaterih prilagoditev zaradi pandemije COVID-19 (UL L št. 204 z dne 26. 6. 2020, str. 4), zadnjič popravljeno s Popravkom Uredbe (EU) 2019/630 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 glede minimalnega kritja izgub za nedonosne izpostavljenosti (UL L št. 335 z dne 13. 10. 2020, str. 20)«.

3. člen

V 3. členu se v prvem odstavku v 2. točki besedilo »Direktivo 2017/2399/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o spremembi Direktive 2014/59/EU v zvezi z razvrstitvijo nezavarovanih dolžniških instrumentov v primeru insolventnosti (UL L št. 345 z dne 27. 12. 2017, str. 96)« nadomesti z besedilom »Direktivo 2019/2162/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 29), zadnjič popravljeno s Popravkom Direktive (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (UL L št. 283 z dne 31. 8. 2020, str. 2)«.

4. člen

V 5. členu se za 20. točko doda nova, 20.a točka, ki se glasi:

»20.a »navaden lastniški temeljni kapital« je navaden lastniški temeljni kapital, kot je izračunan v skladu s 50. členom Uredbe 575/2013/EU;«.

Za 32. točko se doda nova, 32.a točka, ki se glasi:

»32.a »obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije«, so obveznosti in instrumenti, ki se ne štejejo kot instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumenti dodatnega temeljnega kapitala ali instrumenti dodatnega kapitala subjekta reševanja, ter niso izključene s področja uporabe instrumenta odpisa in konverzije obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov na podlagi drugega odstavka 80. člena tega zakona;«.

33. točka se spremeni tako, da se glasi:

»33. »kvalificirane obveznosti« so:

- obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije ter izpolnjujejo pogoje iz 46. člena ali petega odstavka 49.a člena tega zakona, in
- instrumenti dodatnega kapitala, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (b) prvega odstavka 72.a člena Uredbe 575/2013/EU;«.

Za 33. točko se doda nova, 33.a točka, ki se glasi:

»33.a »podrejeni kvalificirani instrumenti« so instrumenti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz 72.a člena Uredbe 575/2013/EU, razen pogojev iz tretjega do petega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU;«.

V 45. točki se za besedilom »poročila nadrejene družbe« dodata vejica in besedilo »pri čemer za namen uporabe tega zakona za skupine v postopku reševanja iz druge alineje 53.b točke tega člena vključuje kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, sam centralni organ in njihove podrejene družbe, pri čemer se upošteva, kako takšne skupine v postopku reševanja izpolnjujejo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti«.

Za 45. točko se doda nova, 45.a točka, ki se glasi:

»45.a »pomembna podrejena družba« je pomembna podrejena družba iz 135. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU;«.

Za 53. točko se dodata novi, 53.a in 53.b točka, ki se glasita:

»53.a »subjekt v postopku reševanja« pomeni:

- pravno osebo s sedežem v državi članici, ki jo Banka Slovenije v skladu z 39. členom tega zakona opredeli kot subjekt, v zvezi s katerim je v načrtu reševanja določen ukrep za reševanje, ali
- banko, ki ni del skupine, nad katero se izvaja nadzor na konsolidirani podlagi na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, in v zvezi s katero je v načrtu reševanja, pripravljenem v skladu s 36. členom tega zakona, določen ukrep za reševanje;

53.b »skupina v postopku reševanja« pomeni:

- subjekt v postopku reševanja in njegove podrejene družbe, ki niso že same subjekti v postopku reševanja, podrejene družbe drugih subjektov v postopku reševanja, ali subjekti s sedežem v tretji državi, ki niso vključeni v skupino v postopku reševanja v skladu z načrtom reševanja, in njihove podrejene družbe ali

- kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, sam centralni organ, če je vsaj ena od teh kreditnih institucij, ali centralni organ subjekt v postopku reševanja, in njihove podrejene družbe;«.

5. člen

V naslovu 1.3 poglavja se za besedo »Slovenije« doda besedilo »in drugih organov«.

6. člen

V 11. členu se v petem odstavku besedilo »Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L št. 8 z dne 12. 1. 2001, str. 1)« nadomesti z besedilom »Uredbo (EU) št. 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L št. 295 z dne 21. 11. 2018, str. 39)«.

7. člen

V 12. členu se za drugim odstavkom doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Banka Slovenije lahko od katere koli osebe, za katero utemeljeno oceni, da razpolaga z informacijami, ki jih potrebuje v zvezi z izvajanjem nalog in pristojnosti glede reševanja in postopkov prisilnega prenehanja banke, zahteva, da ji te informacije brezplačno predloži.«.

V dosedanjem tretjem odstavku, ki postane četrti odstavek, se besedilo »prvega in drugega« nadomesti z besedilom »prvega, drugega in tretjega«.

8. člen

V 14. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Banka plača letno nadomestilo za nadzor izračunano na podlagi dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu v enkratnem znesku. Banka Slovenije izda račun za plačilo nadomestila do 31. marca v tekočem letu za preteklo leto.«.

9. člen

Za 16. členom se doda nov, 16.a člen, ki se glasi:

**»16.a člen
(pristojnosti in pooblastila agencije, pristojne za trg vrednostnih papirjev)**

(1) Agencija, pristojna za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: ATVP) je pristojna za nadzor nad izvajanjem določb 47. člena tega zakona.

(2) Za izvajanje nadzora iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe glede pristojnosti, pooblastil in odgovornosti pri izvajanju nadzora, ki jih ATVP izvaja na podlagi zakona, ki ureja trg vrednostnih papirjev.«.

10. člen

V 17. členu se v tretjem odstavku v 5. točki za besedo »banko« doda besedilo »in družbo za upravljanje sredstev«.

8. točka se spremeni tako, da se glasi:

»8. višje vodstvo, člane upravljalnega organa in zaposlene pri osebah iz 1. do 7. točke tega odstavka pred in med njihovo zaposlitvijo ter po prenehanju zaposlitve;«.

Za 8. točko se doda nova, 9. točka, ki se glasi:

»9. ATVP.«.

11. člen

V 18. členu se za besedo »ministrstvo« dodata vejica in besedilo »ATVP ter uprava družbe za upravljanje sredstev«, besedi »je ustanovljena« pa se nadomestita z besedama »sta ustanovljeni«.

12. člen

V 21. členu se besedilo »Agencija za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: ATVP)« nadomesti s kratico »ATVP«.

13. člen

V 25. členu se v prvem odstavku v 3. točki za besedama »da se« doda besedilo »prepreči propad subjekta reševanja ali«.

V drugem odstavku se v 1. točki za besedo »instrumentov« doda besedilo »in kvalificiranih obveznosti«.

5. točka se spremeni tako, da se glasi:

»5. odpis in konverzija obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije pri reševanju s sredstvi upnikov.«.

Za tretjim odstavkom se doda nov, četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Za subjekt reševanja se v primeru uporabe ukrepov za reševanje po tem zakonu ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, glede:

1. statusnega preoblikovanja družb;
2. posebnih pravil za čezmejne združitve kapitalskih družb;
3. poročil izvedencev o vložkih, ki niso vplačani v denarju;
4. obveznosti sklica skupščine delničarjev v primeru pomembnih izgub družbe;
5. odločanja skupščine delničarjev o povečanju kapitala;
6. obveznosti sestave poročila neodvisnih izvedencev v primeru povečanja osnovnega kapitala, ki ni vplačan v denarju;
7. povečanja kapitala z denarnimi vložki;
8. odločanja skupščine delničarjev o zmanjšanju osnovnega kapitala;
9. zmanjšanja osnovnega kapitala v primeru več razredov delnic;
10. zaščitnih ukrepov za upnike v primeru zmanjšanja osnovnega kapitala;
11. zmanjšanja osnovnega kapitala s prisilnim umikom delnic;
12. zmanjšanja osnovnega kapitala z umikom delnic, ki jih je pridobila družba sama ali za svoj račun (lastne delnice);
13. odpisa osnovnega kapitala ali njegovega zmanjšanja z umikom delnic v primeru več razredov delnic.«.

14. člen

V 29. členu se v prvem odstavku v tretjem stavku pred piko doda besedilo »in oddelek C priloge Direktive 2014/59/EU«.

V petem odstavku se besedi »kvalificiranih obveznosti« nadomestita z besedilom »obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije«.

V šestem odstavku se besedilo »s 30.« nadomesti z besedilom »z 31.a«.

15. člen

30. člen se spremeni tako, da se glasi:

»30. člen (prepoved izplačil)

(1) Banka Slovenije lahko pod pogoji iz drugega odstavka tega člena banki prepove izplačila, ki presegajo največji možni znesek za razdelitev v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (v nadaljnjem besedilu: znesek M-MDA), izračunanem v skladu s 30.a členom tega zakona, ki jih banka izvede v obliki:

1. izplačil v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;

2. vzpostavitve obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti oziroma izplačila variabilnih prejemkov, pri katerih je obveznost za plačilo nastala, ko banka ni izpolnjevala zahteve po skupnem blažilniku, ali
3. izplačil v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

(2) Banka Slovenije banki prepove izplačila iz prejšnjega odstavka, če je banka v položaju, da ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, ko se ta zahteva upošteva poleg minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu s tem zakonom, ter izražena kot odstotek mere skupne izpostavljenosti banke, ki se izračuna v skladu s 429. in 429.a členom Uredbe 575/2013/EU.

(3) Banka nemudoma obvesti Banko Slovenije o nastanku okoliščin iz prejšnjega odstavka.

(4) Če Banka Slovenije ugotovi okoliščine iz drugega odstavka tega člena, brez nepotrebne odlašanja oceni, ali bo banki prepovedala izplačila iz prvega odstavka tega člena in pri tej oceni upošteva vse naslednje dejavnike:

1. razlog, trajanje in obseg neizpolnjevanja zahteve po skupnem blažilniku ter vpliv tega na rešljivost banke;
2. razvoj finančnega položaja banke in verjetnost, da bi banka v bližnji prihodnosti izpolnila pogoj iz 1. točke prvega odstavka 55. člena tega zakona;
3. možnost, da bo lahko banka v razumnem roku zagotovila izpolnjevanje zahtev iz drugega odstavka tega člena;
4. ali je nezmožnost banke, da nadomesti obveznosti, ki ne izpolnjujejo več meril primernosti ali zapadlosti iz 72.b ali 72.c člena Uredbe 575/2013/EU ali iz 46. in 49.a člena tega zakona, omejena na posamezen primer ali je posledica motenj na trgu;
5. ali je prepoved izplačil iz prvega odstavka tega člena, ob upoštevanju morebitnega vpliva takšne prepovedi na pogoje financiranja banke in njeno rešljivost, najprimernejše in sorazmerno sredstvo za rešitev položaja te banke.

(5) Banka Slovenije oceno iz prejšnjega odstavka ponovi najmanj enkrat na mesec, dokler so pri banki izkazane okoliščine iz drugega odstavka tega člena. Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije banki prepove izplačila v skladu s prvim odstavkom tega člena, če so pri banki devet mesecev zatem, ko je obvestila Banko Slovenije, še vedno podane okoliščine iz drugega odstavka tega člena, razen če na podlagi ocene ugotovi, da sta izpolnjena vsaj dva od naslednjih pogojev:

1. neizpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku je posledica resne motnje v delovanju finančnih trgov, kar povzroča vsesplošni pretres finančnega trga v več segmentih finančnih trgov;
2. motnja iz prejšnje točke ne pomeni le večjega nihanja cen kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti banke ali višjih stroškov zanjo, temveč privede tudi do popolnega ali delnega zaprtja trgov, zaradi česar banka na teh trgih ne more izdati kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti;
3. zaprtje trga iz prejšnje točke je ugotovljeno tudi za več drugih subjektov;
4. zaradi motnje iz 1. točke tega odstavka banka ne more izdati kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti, da bi lahko izpolnila zahtevo po skupnem blažilniku, ali
5. prepoved izplačil iz prvega odstavka tega člena bi lahko povzročila negativne učinke za del bančnega sektorja, ki bi lahko ogrozili finančno stabilnost.

(6) Banka Slovenije oceno iz prejšnjega odstavka, glede uporabe izjeme, ponovi najmanj enkrat na mesec.«.

16. člen

Za 30. členom se doda nov, 30.a člen, ki se glasi:

»30.a člen (izračun zneska M-MDA)

(1) Znesek M-MDA se izračuna tako, da se vsota postavk iz drugega odstavka tega člena pomnoži s faktorjem, določenim v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Znesek M-MDA se zmanjša za morebitni znesek izplačil iz 1. do 3. točke prvega odstavka 30. člena tega zakona.

(2) V vsoti postavk, ki se pomnoži v skladu s prejšnjim odstavkom, so zajete naslednje postavke:

1. morebitni dobički med letom, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe 575/2013/EU, zmanjšani za znesek morebitnih izplačil dobička ali drugih izplačil iz 1. do 3. točke prvega odstavka 30. člena tega zakona, ter dodatno zmanjšani za znesek morebitnega davka, ki bi se plačal, če bi banka zadržala izplačilo tega dobička, in
2. morebitni čisti dobički poslovnega leta, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe 575/2013, zmanjšani za znesek morebitnih izplačil dobička ali drugih izplačil iz 1. do 3. točke prvega odstavka 30. člena tega zakona, ter dodatno zmanjšani za znesek morebitnega davka, ki bi se plačal, če bi banka zadržala izplačilo tega dobička.

(3) Če navadni lastniški temeljni kapital, ki ga zagotavlja banka in se ne uporablja za izpolnjevanje katere koli od zahtev iz 92.a člena Uredbe 575/2013/EU ali minimalne zahteve glede kapitala ali kvalificiranih obveznosti, določene v skladu s tem zakonom, ki se izrazi kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 93. člena Uredbe 575/2013/EU, spada v:

- prvi (to je najnižji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0;
- drugi kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,2;
- tretji kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,4;
- četrti (to je najvišji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,6.

(4) Spodnja in zgornja meja vsakega kvartila zahteve po skupnem blažilniku se izračunata na naslednji način:

- spodnja meja kvartila = (zahteva po skupnem blažilniku / 4) x (Q_n – 1);
- zgornja meja kvartila = (zahteva po skupnem blažilniku / 4) x Q_n,

pri čemer je »Q_n« zaporedna oznaka oziroma številka zadevnega kvartila.«.

17. člen

V 31. členu se v prvem odstavku v napovednem stavku besedilo »skupino in posameznimi subjekti v skupini« nadomesti z besedilom »subjekti v postopku reševanja«.

1. in 2. točka se spremenita tako, da se glasita:

- »1. zagotovi nadaljevanje opravljanja kritičnih funkcij, ki jih opravljajo subjekti v skupini, z njihovo ločitvijo, kadar jih je mogoče preprosto in pravočasno ločiti, ali z drugimi sredstvi, in
2. v čim večji meri preprečijo resnejše negativne posledice za finančni sistem Republike Slovenije, druge države članice ali Evropske unije kot celote, vključno s pojavom širše finančne nestabilnosti ali drugimi učinki, ki vplivajo na delovanje celotnega sistema.«.

V tretjem odstavku se na koncu doda nov stavek, ki se glasi:

»Kadar skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z drugimi organi iz prvega odstavka tega člena poleg ocene rešljivosti celotne skupine v skladu s tem členom oceni rešljivost vsake skupine v postopku reševanja po postopku, določenem v 41. in 42. členu tega zakona.«.

18. člen

Za 31. členom se doda nov, 31.a člen, ki se glasi:

»31.a člen

(ukrepi za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost banke ali skupine)

(1) Če Banka Slovenije na podlagi ocene rešljivosti iz 29. ali 31. člena tega zakona ugotovi ovire za rešljivost banke ali skupine, o tem nemudoma obvesti banko oziroma subjekt v skupini, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, in organe za reševanje v državah članicah, kjer ima banka oziroma subjekt v skupini pomembne podružnice, ter utemelji razloge, ki so vplivali na oceno rešljivosti.

(2) Banka oziroma subjekt v skupini v štirih mesecih po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka Banki Slovenije predloži stališče v zvezi z oceno in ugotovljenimi ovirami za rešljivost ter predlaga ustrezne ukrepe, s katerimi bodo ugotovljene ovire ustrezno zmanjšane ali odpravljene.

(3) Banka oziroma subjekt v skupini v dveh tednih po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena Banki Slovenije predloži predlog možnih ukrepov, s katerimi bo zagotovila izpolnjevanje zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom ter zahtevo po skupnem blažilniku, in časovni okvir za njihovo izvajanje, ki upošteva razloge za bistveno oviro za rešljivost banke ali skupine, kadar je bistvena ovira za rešljivost posledica:

1. dejstva, da je banka v položaju, da ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, ko se ta zahteva izpolnjuje poleg minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu s tem zakonom ter izražena kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti banke, ki se izračuna v skladu s 429. in 429.a členom Uredbe 575/2013/EU, ali

2. dejstva, da banka ne izpolnjuje zahtev iz 92.a in 494. člena Uredbe 575/2013/EU ali minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu s tem zakonom.

(4) Banka Slovenije oceni, ali predlagani ukrepi iz drugega in tretjega odstavka tega člena učinkovito obravnavajo ali odpravljajo identificirane bistvene ovire za rešljivost. Banka Slovenije lahko za odpravo ali zmanjšanje ovir za rešljivost banke oziroma skupine uporabi pristojnosti in ukrepe nadzora v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, oziroma predlaga Evropski centralni banki, da uporabi pristojnosti in sprejme ukrepe v zvezi z banko v skladu s pooblastili na podlagi Uredbe 1024/2013/EU. Če Banka Slovenije v zvezi s predlogom iz drugega ali tretjega odstavka tega člena oceni, da s predlaganimi ukrepi ni mogoče zmanjšati ali odpraviti ovir za rešljivost banke oziroma skupine, banki z odredbo odredi, da v določenem roku izvede enega ali več alternativnih ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir, in sicer zahteva, da:

1. banka pregleda ustreznost sporazumov o finančni podpori v skupini oziroma preveri možnost sklenitve takih dogovorov ali sklene ustrezne dogovore o opravljanju storitev o zagotavljanju kritičnih funkcij, bodisi znotraj skupine ali s tretjimi osebami;
2. banka omeji svoje največje izpostavljenosti na posamični ali konsolidirani podlagi iz naslova kapitalskih instrumentov, kvalificiranih obveznosti in obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, razen obveznosti, katerih imetniki so subjekti, ki so del iste skupine;
3. banka zagotovi posebna ali redna dodatna poročila o dejstvih, pomembnih za namene reševanja;
4. banka odproda določeno premoženje;
5. banka omeji ali preneha opravljati določene dejavnosti;
6. banka omeji ali preneha razvijati nova ali obstoječa poslovna področja oziroma omeji ali odsvoji nove ali obstoječe produkte;
7. banka spremeni pravne ureditve in operativne procese, da se zmanjša kompleksnost ureditve ter zagotovi možnost pravne in operativne ločitve kritičnih funkcij od drugih funkcij z uporabo instrumentov za reševanje;
8. banka oziroma subjekt v skupini ali nadrejena družba ustanovi nadrejeni finančni holding v Republiki Sloveniji ali EU nadrejeni finančni holding;
9. subjekt reševanja predloži načrt za ponovno vzpostavitev izpolnjevanja zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom, izraženih kot:
 - odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013, ter, kadar je ustrezno, zahteve po skupnem blažilniku in
 - odstotek mere skupne izpostavljenosti iz 429. in 429.a člena Uredbe 575/2013/EU;
10. subjekt reševanja izda kvalificirane obveznosti za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu s tem zakonom;
11. subjekt reševanja izvede druge ukrepe, da bi banka izpolnila minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu s tem zakonom, zlasti s pogajanji za spremembo obstoječih ureditev glede morebitnih kvalificiranih obveznosti, instrumentov dodatnega temeljnega kapitala in instrumentov dodatnega kapitala, ki jih je izdala, da bi nova ureditev teh obveznosti in instrumentov v skladu s predpisi, ki urejajo ta instrument oziroma obveznost, omogočala odpis ali konverzijo teh obveznosti ali instrumentov na podlagi odločitve organa za reševanje;

12. banka ali subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, za zagotavljanje stalnega izpolnjevanja minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu s tem zakonom, spremeni profil zapadlosti:
 - kapitalskih instrumentov, potem ko pridobi soglasje pristojnega organa, in
 - kvalificiranih obveznosti;
13. če je banka ali subjekt v skupini podrejen mešanemu poslovnemu holdingu, da mešani poslovni holding ustanovi ločen finančni holding, ki obvladuje banko ali subjekt v skupini, kadar je to potrebno, da se omogoči reševanje banke oziroma skupine in prepreči negativen vpliv uporabe ukrepov za reševanje na nefinančni del skupine;
14. subjekt reševanja pridobi ustrezno dovoljenje svojih organov upravljanja, da se v primeru uporabe ukrepa konverzije v skladu s tem zakonom nemudoma zagotovijo novi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala v ustrezni višini in številu.

(5) Banka Slovenije pri določitvi alternativnih ukrepov iz prejšnjega odstavka upošteva njihovo sorazmernost glede na stopnjo ogrožanja finančne stabilnosti iz naslova ugotovljenih ovir za reševanje ter glede na učinek zahtevanih alternativnih ukrepov na poslovanje in stabilnost banke ter na njeno sposobnost, da prispeva h krepitvi gospodarstva.

(6) Banka Slovenije v odredbi za uporabo alternativnih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena:

1. utemelji razloge, ki so vplivali na oceno, da ukrepi za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost, ki jih je predlagala banka, niso ustrezni,
2. pojasni, kako se bosta z alternativnimi ukrepi ustrezno zagotovila zmanjšanje ali odprava ovir za reševanje, in
3. pojasni sorazmernost odrejenih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena pri zmanjševanju ali odpravljanju ovir za rešljivost z upoštevanjem prejšnjega odstavka.

(7) Banka Slovenije se pred določitvijo o alternativnih ukrepih iz četrtega odstavka tega člena posvetuje z Odborom za finančno stabilnost glede možnih učinkov teh ukrepov na posamezno banko ali subjekt v skupini na notranji trg za finančne storitve in finančno stabilnost v drugih državah članicah ter v Evropski uniji kot celoti.

(8) Banka v enem mesecu po prejemu odredbe iz četrtega odstavka tega člena za uporabo alternativnih ukrepov Banki Slovenije predloži načrt za njihovo uresničitev.

(9) Glede učinkov, ki jih ima odredba za uporabo alternativnih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena na izvajanje pogodbenih ureditev z nasprotnimi strankami, se smiselno uporabljajo določbe 115. člena tega zakona.«.

19. člen

32. člen se spremeni tako, da se glasi:

»32. člen

(postopek določanja ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z organi za reševanje podrejenih družb in organi za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice, v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 141. oziroma 142. členom tega zakona, prouči oceno rešljivosti skupine, ki je pripravljena v skladu z 31. členom tega zakona, ter si prizadeva za sprejetje skupne odločitve o uporabi ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost iz prejšnjega člena za vse subjekte v postopku reševanja in njihove podrejene družbe, ki so subjekti iz prvega odstavka 2. člena tega zakona in so del skupine.

(2) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine ob sodelovanju Evropskega bančnega organa pod pogoji iz prvega odstavka 25. člena Uredbe 1093/2010/EU in po posvetovanju s pristojnimi organi v okviru kolegija nadzornih organov pripravi poročilo, v katerem analizira ovire za učinkovito izvajanje ukrepov za reševanje v povezavi s skupino ter v povezavi s skupinami v postopku reševanja, če skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja. V poročilu se priporočijo sorazmerni in ciljno usmerjeni ukrepi, ki so po mnenju Banke Slovenije potrebni in primerni za zmanjšanje ali odpravo teh ovir, pri čemer se ustrezno upošteva vpliv na poslovni model skupine.

(3) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pošlje poročilo iz prejšnjega odstavka EU nadrejeni družbi, organom za reševanje podrejenih družb in organom za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice. Kadar je ovira za rešljivost skupine posledica položaja subjekta v skupini iz tretjega odstavka prejšnjega člena, Banka Slovenije, po posvetovanju z organom za reševanje subjekta v postopku reševanja in organi za reševanje njegovih podrejenih institucij, obvesti o svoji oceni EU nadrejeno družbo.

(4) EU nadrejena družba lahko v štirih mesecih po prejemu poročila iz drugega odstavka tega člena Banki Slovenije predloži stališče v zvezi z oceno in ugotovljenimi ovirami za rešljivost ter predlaga ustrezne ukrepe, s katerimi bodo ugotovljene ovire odpravljene ali ustrezno zmanjšane na ravni skupine. Kadar so ovire, ugotovljene v poročilu, posledica položaja iz tretjega odstavka prejšnjega člena v zvezi s subjektom v skupini, EU nadrejena družba v dveh tednih po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka Banki Slovenije kot organu za reševanje na ravni skupine predlaga možne ukrepe, ki jih bo izvedla v določenem časovnem okviru, ki upošteva razloge za bistveno oviro, in s katerimi bo zagotovila izpolnjevanje:

- zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, določenih v skladu s tem zakonom, izražene kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU,
- kadar je to ustrezno, zahteve po skupnem blažilniku in zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, določenih v skladu s tem zakonom, izražene kot odstotek mere skupne izpostavljenosti iz 429. in 429.a člena Uredbe 575/2013/EU.

(5) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine posreduje pristojnim organom in organom za reševanje podrejenih družb v državah članicah, organom za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice, ter Evropskemu bančnemu organu informacije o ukrepih, ki jih je predlagala

EU nadrejena družba v skladu s prejšnjim odstavkom, ali o tem, da EU nadrejena družba v štirih mesecih ni predlagala nobenega ukrepa.

(6) Banka Slovenije si kot organ za reševanje na ravni skupine prizadeva, da skupaj z organi za reševanje podrejenih družb v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 141. členom tega zakona, po posvetovanju z drugimi pristojnimi organi in organi za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice, v štirih mesecih po predložitvi stališč in predlogov EU nadrejene družbe iz četrtega odstavka tega člena oziroma v enem mesecu po poteku roka za njihovo predložitev, če EU nadrejena družba v zahtevanem roku ni predložila stališč ali ni predlagala nobenega ukrepa, sprejme skupno odločitev glede:

1. identifikacije bistvenih ovir za rešljivost skupine,
2. presoje ukrepov, ki jih je v skladu s četrnim odstavkom tega člena predlagala EU nadrejena družba, in ukrepov za zmanjšanje ali odpravo obstoječih ovir za rešljivost, ki jih za obravnavo in odpravo ovir zahtevajo organi, pri čemer upoštevajo možne učinke v vseh državah članicah, kjer deluje skupina.

(7) Skupna odločitev v zvezi z ovirami za rešljivost, ki so posledica položaja iz tretjega odstavka prejšnjega člena v zvezi s subjektom v skupini, se sprejme v dveh tednih po predložitvi stališč in predlogov EU nadrejene družbe iz četrtega odstavka tega člena.

(8) Če skupna odločitev ni sprejeta v roku iz šestega oziroma sedmega odstavka tega člena, Banka Slovenije upošteva stališča in pridržke organov za reševanje iz drugih držav članic ter kot organ za reševanje na ravni skupine sama sprejme odločitev o ustreznih ukrepih iz četrtega odstavka prejšnjega člena, ki jih je treba sprejeti na ravni skupine.

(9) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupno odločitev iz šestega oziroma sedmega odstavka tega člena in odločitev Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka, ko skupna odločitev ni bila sprejeta, skupaj z obrazložitvijo predloži EU nadrejeni družbi.

(10) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz prejšnjega odstavka Evropskemu bančnemu organu predloži prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu s točko (c) 31. člena Uredbe 1093/2010/EU. Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine prekine postopek odločanja iz šestega, sedmega in osmega odstavka tega člena, če kateri koli organ, pristojen za reševanje subjekta v skupini, do izteka roka za sprejetje skupne odločitve iz šestega oziroma sedmega odstavka tega člena na Evropski bančni organ naslovi prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU v zvezi z ukrepi iz četrtega odstavka prejšnjega člena. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi v enem mesecu, Banka Slovenije odločitev na podlagi šestega, sedmega ali osmega odstavka tega člena sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Če Evropski bančni organ v enem mesecu ne sprejme odločitve o zadevi in skupna odločitev ni sprejeta v skladu s šestim oziroma sedmim odstavkom tega člena, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu z osmim odstavkom tega člena.«.

20. člen

Za 32. členom se doda nov, 32.a člen, ki se glasi:

»32.a člen

(postopek določanja ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine v zvezi s subjektom v postopku reševanja v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje subjekta v postopku reševanja v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 141. členom tega zakona, skupaj z organom za reševanje na ravni skupine in organi za reševanje iz držav članic, pristojnimi za reševanje podrejenih subjektov v postopku reševanja oziroma za družbe v skupini, prouči oceno rešljivosti skupine ter si prizadeva za sprejetje skupne odločitve o uporabi ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine in sprejme skupno odločitev o ukrepih iz četrtega odstavka 31.a člena tega zakona v rokih, ki veljajo za sprejetje skupne odločitve na ravni skupine v skladu s prejšnjim členom.

(2) Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje subjekta v postopku reševanja v Republiki Sloveniji do izteka roka za sprejetje skupne odločitve oziroma do sprejetja skupne odločitve iz prejšnjega odstavka na Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU naslovi prošnjo za pomoč pri sprejemanju skupne odločitve iz prejšnjega odstavka.

(3) Če skupna odločitev ni sprejeta v roku iz šestega odstavka prejšnjega člena in organ za reševanje na ravni skupine sam sprejme odločitev o načrtu reševanja skupine pod pogoji, določenimi v osmem in desetem odstavku prejšnjega člena, Banka Slovenije z upoštevanjem stališč in pridržkov drugih organov za reševanje drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja ter stališč in pridržkov organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, sama odloči o ukrepih za zmanjšanje ali odpravo ugotovljenih ovir za rešljivost, ki jih mora sprejeti podrejena družba na posamični podlagi v skladu s četrtem odstavkom 31.a člena tega zakona. Banka Slovenije odločitev obrazloži in jo sporoči subjektu v postopku reševanja.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje subjekta v postopku reševanja v Republiki Sloveniji prekine postopek določanja iz prejšnjega odstavka, če je pristojni organ za reševanje subjekta v skupini do izteka roka za sprejetje odločitve iz šestega in sedmega odstavka prejšnjega člena na Evropski bančni organ naslovil prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi v enem mesecu, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Če Evropski bančni organ v enem mesecu ne sprejme odločitve o zadevi, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom.«.

21. člen

33. člen se spremeni tako, da se glasi:

»33. člen

(postopek določanja ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine v zvezi s podrejeno družbo ali pomembno podružnico v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji v okviru kolegija za reševanje skupaj z organom za reševanje na ravni skupine in organi za reševanje iz držav članic, pristojnimi za podrejene

družbe v skupini, prouči oceno rešljivosti skupine ter si prizadeva za sprejetje skupne odločitve o uporabi ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine. Hkrati si Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji v okviru kolegija za reševanje prizadeva, da sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja skupine v rokih, ki veljajo za sprejetje skupne odločitve na ravni skupine oziroma subjekta v postopku reševanja ob upoštevanju 32. in 32.a člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje podrejene družbe ali kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji do izteka roka za sprejetje skupne odločitve na ravni skupine oziroma subjekta v postopku reševanja oziroma do sprejetja skupne odločitve na Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU naslovi prošnjo za pomoč pri sprejemanju skupne odločitve iz prejšnjega odstavka.

(3) Če skupna odločitev ni sprejeta v roku iz šestega odstavka 32. člena tega zakona in organ za reševanje na ravni skupine oziroma organ, pristojen za reševanje na ravni subjekta, v postopku reševanja sam sprejme odločitev o načrtu reševanja skupine pod pogoji, določenimi v osmem in desetem odstavku 32. člena tega zakona oziroma tretjem odstavku prejšnjega člena, Banka Slovenije z upoštevanjem stališč in pridržkov drugih organov za reševanje subjektov v skupini odloči o ukrepih iz četrtega odstavka 31.a člena tega zakona, ki jih mora sprejeti podrejena družba na posamični podlagi. Banka Slovenije odločitev obrazloži ter jo sporoči podrejeni družbi in subjektu v postopku reševanja iste skupine v postopku reševanja ter organu za reševanje tega subjekta ter organu za reševanje na ravni skupine.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe ali kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji prekine postopek odločanja iz prejšnjega odstavka, če je kateri koli organ za reševanje subjekta v skupini do izteka roka za sprejetje skupne odločitve ob upoštevanju šestega in sedmega odstavka 32. člena tega zakona na Evropski bančni organ naslovil prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU v zvezi z ukrepi iz četrtega odstavka prejšnjega člena. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi v enem mesecu, jo Banka Slovenije upošteva pri odločitvi na podlagi prejšnjega odstavka in obrazloži vsakršno pomembnejše odstopanje od nje. Če Evropski bančni organ v enem mesecu ne sprejme odločitve o zadevi, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom.«.

22. člen

Besedilo 34. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Banka Slovenije upošteva kot dokončne skupne odločitve iz šestega in sedmega odstavka 32. člena tega zakona, prvega odstavka 32.a člena tega zakona in prvega odstavka prejšnjega člena ter odločitve, ki jih sprejmejo organi za reševanje subjektov v skupini v primeru, ko ni bila sprejeta skupna odločitev.«.

23. člen

V 35. členu se v četrtem odstavku besedilo »banke in drugega subjekta iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona« nadomesti z besedama »subjekta reševanja«.

Za četrtem odstavkom se doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Banka Slovenije posodobi načrt reševanja tudi v primeru, ko se v zvezi z banko izvedejo ukrepi za reševanje ali pooblastila v zvezi z odpisom ali konverzijo kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti, ki se izvajajo neodvisno od drugih instrumentov za reševanje. V tem primeru Banka Slovenije pri določanju rokov iz 15. točke tretjega odstavka 36. člena tega zakona upošteva rok, ki je v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, določen za izpolnitev nadzorniških zahtev glede dodatno potrebnega kapitala.«.

Dosedanji peti odstavek postane šesti odstavek.

24. člen

V 36. členu se v drugem odstavku besedilo »30. členu« nadomesti z besedilom »31.a členu«.

V tretjem odstavku se v 5. točki beseda »ocenjevanja« nadomesti z besedo »ocene«.

V 6. točki se besedilo »s 30. členom« nadomesti z besedilom »z 31.a členom«.

15. točka se spremeni tako, da se glasi:

»15. minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora banka zagotavljati v skladu s tem zakonom, in morebiten rok za izpolnitev te zahteve, določen v skladu z 51.b členom tega zakona, oziroma kadar Banka Slovenije določi dodatne zahteve na podlagi 49.c člena tega zakona, časovni okvir, določen v skladu z 51.b členom tega zakona, v katerem mora subjekt v postopku reševanja izpolniti zahtevo;«.

25. člen

V 38. členu se v prvem odstavku besedilo »35. do 37. člena« nadomesti z besedilom »39. člena«.

V drugem odstavku se v prvem stavku za besedilom »na ravni skupine« doda besedilo »zagotovi, da se«, za besedilom »reševanja skupine in« pa se doda beseda »se«.

26. člen

V 39. členu se v prvem odstavku črta prvi stavek.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) V načrtu reševanja skupine se za vsako skupino določijo subjekti v postopku reševanja in skupine v postopku reševanja. Načrt reševanja skupine obsega najmanj naslednje elemente:

1. ukrepe za reševanje, ki jih je treba sprejeti za subjekte v postopku reševanja v okviru različnih scenarijev reševanja v skladu s prvim odstavkom 36. člena tega zakona ter posledice teh ukrepov za reševanje v zvezi z drugimi subjekti reševanja, za nadrejeno družbo in podrejene institucije;
2. kadar skupina vključuje več kot eno skupino v postopku reševanja, ukrepe za reševanje, ki jih je treba sprejeti za subjekte v postopku reševanja iz vsake skupine v postopku reševanja ter posledice teh ukrepov za:
 - druge subjekte v skupini, ki pripadajo isti skupini v postopku reševanja, in
 - druge skupine v postopku reševanja;
3. analizo, v kakšnem obsegu bi se lahko instrumenti in pooblastila za reševanje usklajeno uporabljali in izvajali v zvezi s subjekti v postopku reševanja s sedežem v državi članici, vključno z ukrepi tretje osebe za olajšanje nakupa skupine kot celote oziroma ločenih poslovnih področij ali dejavnosti, ki jih izvaja več subjektov v skupini, ali posebnih subjektov v skupini ali skupin v postopku reševanja, ter opredelitev kakršnih koli morebitnih ovir za usklajeno reševanje;
4. opredelitev ustreznih ureditev za sodelovanje in koordinacijo z relevantnimi organi tretjih držav in morebitnih posledic za reševanje subjektov v skupini v Evropski uniji, kadar skupini pripadajo družbe s sedežem v tretjih državah;
5. opredelitev ukrepov, potrebnih za reševanje skupine, če so izpolnjeni pogoji za reševanje, vključno s pravno in ekonomsko ločitvijo določenih funkcij ali poslovnih področij;
6. opredelitev morebitnih dodatnih ukrepov, ki niso navedeni v Uredbi 806/2014/EU ali tem zakonu, ki jih nameravajo sprejeti pristojni organi za reševanje v zvezi s subjekti iz posamezne skupine v postopku reševanja;
7. opredelitev možnosti financiranja ukrepov za reševanje skupine in morebitno shemo financiranja za namene reševanja ter prikaz načel za razdelitev odgovornosti financiranja med viri financiranja v več državah članicah, pri čemer morajo ta načela temeljiti na poštenih in uravnoteženih merilih ter upoštevati pravila za določanje prispevka posameznih nacionalnih shem za financiranje reševanja in morebitne učinke na finančno stabilnost v vseh prizadetih državah članicah.«.

27. člen

V 41. členu se v prvem odstavku v prvem stavku besedilo »z vsakokrat pristojnimi« nadomesti z besedilom »s pristojnimi«. Za drugim stavkom se doda nov, tretji stavek, ki se glasi:

»Kadar skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja, se v skupno odločitev vključijo tudi ukrepi za reševanje iz 2. točke drugega odstavka 39. člena tega zakona.«.

V drugem odstavku se za drugim stavkom doda nov, tretji stavek, ki se glasi:

»Banka Slovenije odločitev o načrtu reševanja skupine predloži EU nadrejeni družbi.«.

V četrtem odstavku se v prvem in drugem stavku beseda »drugega« nadomesti z besedo »prvega«.

28. člen

V 42. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Če v štirih mesecih po prejemu informacij s strani organa za reševanje na ravni skupine ni sprejeta skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena in organ za reševanje na ravni skupine sam sprejme odločitev o načrtu reševanja skupine, lahko Banka Slovenije, če se ne strinja z načrtom reševanja skupine, z upoštevanjem stališč in pridržkov drugih organov za reševanje subjektov v skupini sprejme odločitev, v kateri po potrebi opredeli subjekte v postopku reševanja ter pripravi in posodablja načrt reševanja za skupino v postopku reševanja, ki jo sestavljajo subjekti v njeni pristojnosti. Banka Slovenije odločitev obrazloži in navede razloge za nestrinjanje z načrtom reševanja skupine ter odločitev sporoči vsem organom za reševanje subjektov v skupini.«.

V četrtem odstavku se drugi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi, Banka Slovenije odločitev na podlagi prejšnjega odstavka sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa.«.

29. člen

45. člen se spremeni tako, da se glasi:

»45. člen

(minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Subjekt reševanja ves čas izpolnjuje zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, in sicer najmanj v obsegu, ki ga določi Banka Slovenije v skladu s tem zakonom.

(2) Banka Slovenije posameznemu subjektu reševanja z odredbo določi minimalno višino kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora subjekt reševanja izpolnjevati v skladu s prejšnjim odstavkom (v nadaljnjem besedilu: minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti).

(3) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se določi v skladu s tem zakonom, se izrazi kot odstotek:

1. zneska skupne izpostavljenosti zadevnega subjekta iz prvega odstavka tega člena tveganju, ki se izračuna v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ter
2. mere skupne izpostavljenosti zadevnega subjekta iz prvega odstavka tega člena, ki se izračuna v skladu s 429. in 429.a členom Uredbe 575/2013/EU.«.

30. člen

46. člen se spremeni tako, da se glasi:

**»46. člen
(kvalificirane obveznosti)**

(1) Obveznosti se upoštevajo kot kvalificirane obveznosti za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti subjekta v postopku reševanja le, kadar izpolnjujejo pogoje iz 72.a člena Uredbe 575/2013/EU, 72.b člena Uredbe 575/2013/EU, razen točke (d) drugega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU, in 72.c člena Uredbe 575/2013/EU.

(2) Kadar se ta zakon v zvezi z minimalnimi zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti sklicuje na 92.a ali 92.b člen Uredbe 575/2013/EU, se ne glede na prejšnji odstavek kot kvalificirane obveznosti upoštevajo obveznosti, kot so opredeljene v 72.k členu Uredbe 575/2013/EU in določene v skladu s 5.a poglavjem naslova I dela 2 Uredbe 575/2013/EU.

(3) Obveznosti, ki izhajajo iz dolžniških instrumentov z vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti, kot so strukturirani vrednostni papirji, in ki izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka tega člena, razen točke (l) drugega odstavka 72.a člena Uredbe 575/2013/EU, se upoštevajo pri izpolnjevanju minimalnega zneska kapitala in kvalificiranih obveznosti le, kadar je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

1. znesek glavnice obveznosti, ki izhaja iz dolžniškega instrumenta, je v času izdaje znan, je fiksni ali se povečuje in nanj ne vpliva značilnost vgrajenega izvedenega finančnega instrumenta, pri čemer se lahko skupni znesek obveznosti, ki izhaja iz dolžniškega instrumenta, vključno z vgrajenim izvedenim finančnim instrumentom, dnevno vrednoti po cenah na aktivnem dvosmernem likvidnem trgu za enakovreden instrument brez kreditnega tveganja v skladu s 104. in 105. členom Uredbe 575/2013/EU, ali
2. dolžniški instrument vključuje pogodbeno določilo, ki določa, da je vrednost v primerih insolventnosti izdajatelja in reševanja izdajatelja fiksna ali se povečuje ter da ni večja od prvotno plačanega zneska obveznosti.

(4) Za dolžniške instrumente iz prejšnjega odstavka, vključno z njihovimi vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti, ne velja dogovor o izravnavi, za vrednotenje takih instrumentov pa se ne uporablja tretji odstavek 83. člena tega zakona.

(5) Pri izpolnjevanju minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti se upošteva samo tisti del obveznosti iz tretjega odstavka tega člena, ki ustreza znesku glavnice iz 1. točke tretjega odstavka tega člena ali fiksnemu oziroma rastočemu znesku iz 2. točke tretjega odstavka tega člena.

(6) Kadar podrejena družba s sedežem v državi članici, ki je skupaj s subjektom reševanja del iste skupine v postopku reševanja, izda obveznosti obstoječemu delničarju, ki ni del iste skupine v postopku reševanja, se te obveznosti upoštevajo kot kvalificirane obveznosti pri izpolnjevanju minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti zadevnega subjekta v postopku reševanja, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. obveznosti so izdane v skladu s petim odstavkom 49.a člena tega zakona;
2. uporaba instrumenta za odpis ali konverzijo v zvezi s temi obveznostmi v skladu s tem zakonom ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;
3. obveznosti ne presegajo zneska, ki ga dobimo, ko odštejemo:

- vsoto obveznosti, ki se izdajo subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, in zneska kapitala, izdanega v skladu s šestim odstavkom 49.a člena tega zakona, od
- zneska, ki se zahteva v skladu z 49.a členom tega zakona.«.

31. člen

47. člen se spremeni tako, da se glasi:

»47. člen

(prodaja podrejenih kvalificiranih obveznosti neprofesionalnim strankam)

(1) Izdajatelj kvalificiranih obveznosti mora zagotoviti, da skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti, ki izpolnjuje vse pogoje iz 72.a člena Uredbe 575/2013/EU, razen pogojev iz točke (b) prvega odstavka 72.a člena Uredbe 575/2013/EU in tretjega, četrtega ter petega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU, in je namenjena prodaji investitorjem, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, znaša najmanj 50.000 eurov.

(2) Oseba, ki opravlja investicijske storitve na območju Republike Slovenije kot investicijsko podjetje, kreditna institucija, upravljavec kolektivnega naložbenega podjetja za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje ali upravljavec alternativnega investicijskega sklada, lahko proda kvalificirane obveznosti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz 72.a člena Uredbe 575/2013/EU, razen pogojev iz točke (b) prvega odstavka 72.a člena Uredbe 575/2013/EU in tretjega, četrtega ter petega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU, investitorju, ki ima v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, če skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti znaša najmanj 50.000 eurov.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se glede pojasnilne obveznosti in obveznosti poročanja stranki v zvezi z investicijskim svetovanjem in storitvami gospodarjenja uporabljajo določbe zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov.«.

32. člen

48. člen se spremeni tako, da se glasi:

»48. člen

(merila za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije določi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi naslednjih meril:

1. potrebe, da se zagotovi možnost reševanja skupine v postopku reševanja z uporabo instrumentov za reševanje za subjekt v postopku reševanja, vključno z instrumentom odpisa in konverzije, kadar je to primerno, na način, ki zagotavlja izpolnitev ciljev reševanja;

2. potrebe, da se v postopku reševanja zagotovi, da imajo subjekt v postopku reševanja in njegove podrejene družbe, ki spadajo med subjekte reševanja, vendar niso subjekti v postopku reševanja, zadosten kapital in kvalificirane obveznosti, da bi se lahko v primeru uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti oziroma drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije v skladu s tem zakonom, pokrile njihove izgube, ter bi se hkrati ponovno vzpostavil količnik skupnega kapitala in količnik finančnega vzvoda na potrebno raven, ki navedenim subjektom omogoča nadaljnje izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;
3. potrebe, da se v postopku reševanja zagotovi, da ima subjekt v postopku reševanja v primeru, ko je v načrtu reševanja predvidena možnost izključitve posameznih obveznosti iz uporabe instrumenta odpisa ali konverzije v skladu z 81. členom tega zakona, ali možnost prenosa teh obveznosti v celoti na prevzemnika, zadosten kapital in druge kvalificirane obveznosti, da bi se pokrile izgube, ter bi se hkrati ponovno vzpostavil količnik skupnega kapitala in količnik finančnega vzvoda na potrebno raven, ki bi zadevnemu subjektu omogočala nadaljnje izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;
4. velikosti, poslovnega modela, modela financiranja in profila tveganja subjekta;
5. obsega negativnih vplivov, ki bi jih imel propad subjekta na finančno stabilnost, vključno prek širjenja negativnih vplivov na druge institucije ali subjekte zaradi medsebojne povezanosti subjekta s temi drugimi institucijami ali subjekti ali preostalim finančnim sistemom.

(2) Kadar je v načrtu reševanja določeno, da je treba v določenem scenariju reševanja sprejeti ukrepe za reševanje ali uporabiti instrument odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti pred začetkom postopka reševanja, je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti enaka znesku, ki zadostuje za:

1. pokrivanje celotne izgube, za katero se pričakuje, da jo bo utrpel subjekt;
2. dokapitalizacijo subjekta v postopku reševanja in njegovih podrejenih družb, ki so subjekti reševanja, vendar se ne obravnavajo kot subjekti v postopku reševanja, in sicer v obsegu, ki zagotavlja, da lahko subjekt v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega leta, še naprej izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo.

(3) Kadar je v načrtu reševanja določeno, da subjekt preneha po običajnem insolvenčnem postopku, Banka Slovenije oceni, ali je upravičeno, da se minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za navedeni subjekt omeji tako, da ne presega zneska, ki zadostuje za pokritje izgub iz 1. točke prejšnjega odstavka. Pri tej oceni Banka Slovenije zlasti ovrednoti omejitev z vidika morebitnega vpliva na finančno stabilnost in tveganje za širjenje negativnih posledic po finančnem sistemu.

(4) Kadar Banka Slovenije za določene razrede kvalificiranih obveznosti oceni, da se lahko pričakuje, da bodo na podlagi 81. člena tega zakona v celoti ali delno izključeni iz uporabe instrumenta odpisa ali konverzije, ali da bi se lahko v okviru instrumenta delnega prenosa v celoti prenesli na prevzemnika, odloči, da se minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti izpolni z uporabo kapitala ali drugih kvalificiranih obveznosti v obsegu, ki zadostuje za:

1. pokritje zneska izključenih obveznosti, opredeljenih v skladu z 81. členom tega zakona;
2. izpolnitev pogojev iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

(5) Banka Slovenije vsako odločitev o določitvi minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti obrazloži ter z uporabo meril iz tega člena preverja njeno ustreznost, da zagotovi ustrezno upoštevanje morebitnih sprememb v zvezi z zahtevo na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU.

(6) Za namene 48.a in 48.c člena tega zakona se kapitalske zahteve razumejo v skladu s tem, kako Banka Slovenije v skladu s pooblastili, določenimi na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, izvaja prehodne določbe, določene v poglavjih 1, 2 in 4 naslova I dela 10 Uredbe 575/2013/EU.«.

33. člen

Za 48. členom se dodajo nov, 48.a do 48.d člen, ki se glasijo:

»48.a člen

(določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Za subjekte v postopku reševanja je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti enaka znesku:

1. za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 45. člena tega zakona, naslednje vsote:
 - zneska izgub, ki jih je treba pokriti pri reševanju, pri čemer ta znesek ustreza zahtevam iz točke (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU in zahtevam na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, ki veljajo za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, in
 - potrebnega zneska za dokapitalizacijo, ki za skupino v postopku reševanja po reševanju zagotavlja ponovno vzpostavitev skladnosti z zahtevo glede količnika skupnega kapitala iz točke (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU in zahtevo v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, in ki velja zanjo, na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja po izvedbi preferenčne strategije za reševanje, ter
2. za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 45. člena tega zakona, naslednje vsote:
 - zneska izgub, ki jih je treba pokriti pri reševanju, pri čemer ta znesek ustreza zahtevi za subjekt v postopku reševanja glede količnika finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, ter
 - zneska za dokapitalizacijo, s katerim lahko skupina v postopku reševanja po reševanju znova vzpostavi skladnost z zahtevo glede količnika finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja po izvedbi preferenčne strategije za reševanje.

(2) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 45. člena tega zakona, se določi kot odstotek, ki predstavlja znesek, izračunan v skladu s 1. točko prejšnjega odstavka, deljen z zneskom skupne izpostavljenosti tveganju.

(3) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 45. člena tega zakona, se določi kot odstotek, ki predstavlja znesek, izračunan v skladu z 2. točko prvega odstavka tega člena, deljen z mero skupne izpostavljenosti.

(4) Banka Slovenije pri določitvi posamične zahteve iz 2. točke prvega odstavka tega člena upošteva zahteve iz četrtega odstavka 65. člena tega zakona in pogoje za uporabo sredstev iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU.

(5) Banka Slovenije pri določitvi zneskov za dokapitalizacijo iz prvega odstavka tega člena:

1. uporabi zadnje sporočene vrednosti relevantnega zneska skupne izpostavljenosti tveganju ali mere skupne izpostavljenosti, prilagojene morebitnim spremembam, ki izhajajo iz ukrepov za reševanje, določenih v načrtu reševanja, in
2. znesek, ki ustreza zahtevi na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, prilagodi navzdol ali navzgor, da določi zahtevo, ki se uporablja za subjekt v postopku reševanja po izvedbi preferenčne strategije reševanja.

(6) Banka Slovenije lahko zahtevo iz druge alineje 1. točke prvega odstavka tega člena zviša za znesek, ki je enak zahtevi po skupnem blažilniku, ki se bo uporabila po uporabi ukrepov za reševanje, zmanjšani za znesek varovalnega kapitalskega blažilnika, ki velja za to banko, kadar je takšno zvišanje potrebno, da subjekt v ustreznem obdobju po reševanju, ki ni daljše od enega leta, lahko ohrani zadostno zaupanje trga.

(7) Znesek iz prejšnjega odstavka se prilagodi navzdol, če Banka Slovenije ugotovi, da bi bilo izvedljivo in verjetno, da nižji znesek zadostuje, da se po izvedbi strategije reševanja ohrani zaupanje trga ter zagotovi, da subjekt reševanja še naprej opravlja kritične ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU. Ta znesek se prilagodi navzgor, če Banka Slovenije ugotovi, da je višji znesek potreben, da se v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega leta, ohrani zadostno zaupanje trga ter zagotovi, da subjekt reševanja še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU.

48.b člen

(dodatna pravila za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Za subjekte v postopku reševanja, za katere ne velja 92.a člen Uredbe 575/2013/EU in ki so del skupine v postopku reševanja, katerih bilančna vsota presega 100 milijard eurov, je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti vsaj enaka:

1. 13,5 %, kadar se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 45. člena tega zakona, ali

2. 5 %, kadar se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 45. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbe 46. in 49.b člena tega zakona subjekti v postopku reševanja iz prejšnjega odstavka raven zahteve iz prejšnjega odstavka, ki je enaka 13,5 %, kadar se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 45. člena, in 5 %, kadar se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 45. člena, izpolnijo z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz šestega odstavka 46. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije lahko odloči, da se zahteve iz prvega in drugega odstavka tega člena uporabijo za subjekt v postopku reševanja, za katerega ne velja 92.a člen Uredbe 575/2013/EU in ki je del skupine v postopku reševanja, katere bilančna vsota je nižja od 100 milijard eurov, ter za katerega se lahko po oceni Banke Slovenije razumno pričakuje, da bi njegov propad pomenil sistemsko tveganje.

(4) Banka Slovenije v zvezi z odločitvijo iz prejšnjega odstavka upošteva:

1. razširjenost vlog in odsotnost dolžniških instrumentov v modelu financiranja;
2. v kakšnem obsegu je omejen dostop do kapitalskih trgov za kvalificirane obveznosti;
3. v kakšnem obsegu je subjekt v postopku reševanja odvisen od navadnega lastniškega temeljnega kapitala za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 49. člena tega zakona.

(5) Če odločitev na podlagi tretjega odstavka tega člena ni sprejeta, to ne vpliva na odločitve, ki se sprejme na podlagi devetega odstavka 49.c člena tega zakona.

48.c člen

(določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte, ki niso subjekti v postopku reševanja)

(1) Za subjekte, ki sami niso subjekti v postopku reševanja, je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka 48. člena tega zakona enaka znesku:

1. za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 45. člena tega zakona, naslednje vsote:

- zneska izgub, ki jih je treba pokriti, pri čemer ta znesek ustreza zahtevam iz točke (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU in zahtevam na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, ki veljajo za subjekt, ter
- potrebnega zneska za dokapitalizacijo, s katerim lahko subjekt znova vzpostavi skladnost z zahtevo glede količnika skupnega kapitala iz točke (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU in zahtevo v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, ki veljata zanj, po uporabi instrumenta za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu z 78. členom tega zakona ali po reševanju skupine v postopku reševanja, ter

2. za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 45. člena tega zakona, naslednje vsote:

- zneska izgub, ki jih je treba pokriti, pri čemer ta znesek ustreza zahtevi po količniku finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ki velja zanj, ter
- zneska za dokapitalizacijo, ki subjektu omogoča, da znova vzpostavi skladnost z zahtevo po količniku finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ki velja zanj, po uporabi instrumenta za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu z 78. členom tega zakona ali po reševanju skupine v postopku reševanja.

(2) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 45. člena tega zakona, se določi kot odstotek, ki predstavlja znesek, izračunan v skladu s 1. točko prejšnjega odstavka, deljen z zneskom skupne izpostavljenosti tveganju.

(3) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 45. člena tega zakona, se določi kot odstotek, ki predstavlja znesek, izračunan v skladu z 2. točko prvega odstavka, deljen z mero skupne izpostavljenosti.

(4) Banka Slovenije pri določitvi posamične zahteve iz 2. točke prvega odstavka tega člena upošteva zahteve iz četrtega odstavka 65. člena tega zakona in pogoje za uporabo sredstev iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU.

(5) Banka Slovenije pri določitvi zneskov za dokapitalizacijo iz tega člena:

1. uporabi zadnje sporočene vrednosti relevantnega zneska skupne izpostavljenosti tveganju ali mere skupne izpostavljenosti, prilagojene morebitnim spremembam, ki izhajajo iz ukrepov, določenih v načrtu reševanja, in
2. po posvetovanju s pristojnim organom znesek, ki ustreza veljavni zahtevi v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, prilagodi navzdol ali navzgor, da določi zahtevo, ki se uporablja za zadevni subjekt po uporabi instrumenta odpisa ali konverzije zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu z 78. členom tega zakona ali po reševanju skupine v postopku reševanja.

(6) Banka Slovenije lahko zahtevo iz druge alineje 1. točke prvega odstavka tega člena zviša za ustrezen znesek, ki je enak zahtevi po skupnem blažilniku, ki se bo uporabila po uporabi instrumenta za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti v skladu z 78. členom tega zakona, ali po reševanju skupine v postopku reševanja, zmanjšan za znesek varovalnega kapitalskega blažilnika, ki velja za to banko, kadar je takšno zvišanje potrebno, da lahko subjekt v ustreznem obdobju po uporabi instrumenta za odpis ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu z 78. členom tega zakona, ki ni daljše od enega leta, ohrani zadostno zaupanje trga.

(7) Znesek iz prejšnjega odstavka tega člena se prilagodi navzdol, če Banka Slovenije ugotovi, da bi bilo izvedljivo in verjetno, da nižji znesek zadostuje, da se po uporabi instrumenta za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti v skladu z 78. členom tega zakona ali po reševanju skupine v postopku reševanja zagotovi zaupanje trga ter poskrbi, da subjekt reševanja

še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU. Ta znesek se prilagodi navzgor, če Banka Slovenije ugotovi, da je višji znesek potreben, da se v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega leta, ohrani zadostno zaupanje trga ter zagotovi, da subjekt reševanja še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU.

48.d člen

(določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte v postopku reševanja v okviru GSPB in pomembne podrejene družbe)

(1) Za subjekt v postopku reševanja, ki je GSPB ali del GSPB, minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti vključuje:

1. zahteve iz 92.a in 494. člena Uredbe 575/2013/EU ter
2. vsako dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo je določila Banka Slovenije posebej v zvezi s tem subjektom v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

(2) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za pomembno podrejeno družbo s sedežem v Republiki Sloveniji v okviru GSPB iz tretje države vključuje:

1. zahteve iz 92.b in 494. člena Uredbe 575/2013/EU ter
2. vsako dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo je določila Banka Slovenije posebej v zvezi s to pomembno podrejeno družbo v skladu s tretjim odstavkom tega člena in se mora izpolniti z uporabo kapitala in obveznosti, ki izpolnjujejo pogoje iz 49.a in 49.b ter drugega in tretjega odstavka 142. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije naloži dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 2. točke prvega odstavka tega člena in 2. točke prejšnjega odstavka le v primeru, če zahteva iz 1. točke prvega odstavka tega člena ali 1. točke prejšnjega odstavka ne zadostuje za izpolnitev pogojev iz 48. do 48.c člena tega zakona, ter v obsegu, ki zagotavlja izpolnitev pogojev iz 48. do 48.c člena tega zakona.

(4) Kadar je več subjektov GSPB, ki pripadajo isti GSPB, subjektov v postopku reševanja, se z upoštevanjem 50. člena tega zakona znesek iz prejšnjega odstavka določi:

1. za vsak subjekt v postopku reševanja;
2. za nadrejeni subjekt v EU, kot če bi bil edini subjekt GSPB v postopku reševanja.

(5) Banka Slovenije vsako odločitev, s katero naloži dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi 2. točke prvega odstavka tega člena ali 2. točke drugega odstavka tega člena, obrazloži ter preverja njeno ustreznost, da zagotovi ustrezno upoštevanje morebitnih sprememb v zvezi z zahtevo na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatno potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, ki velja za skupino v postopku reševanja ali pomembno podrejeno družbo v EU v okviru GSPB zunaj EU.«.

34. člen

49. člen se spremeni tako, da se glasi:

»49. člen

(izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti v postopku reševanja)

(1) Subjekti v postopku reševanja izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu s tem zakonom, na konsolidirani podlagi na ravni skupine v postopku reševanja.

(2) Banka Slovenije določi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni za skupino v postopku reševanja v skladu s 50. členom tega zakona, in sicer z upoštevanjem meril in pogojev iz 46. do 48.d člena tega zakona ter glede na to, ali načrt reševanja predvideva ločeno reševanje podrejenih družb skupine v tretji državi.«.

35. člen

Za 49. členom se dodajo novi, 49.a do 49.c člen, ki se glasijo:

»49.a člen

(izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti, ki sami niso subjekti v postopku reševanja)

(1) Banke, ki so podrejene družbe subjekta v postopku reševanja ali subjekta v tretji državi, vendar same niso subjekti v postopku reševanja, izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu z 48. do 48.c členom tega zakona, na posamični podlagi.

(2) Banka Slovenije lahko odloči, da bo zahtevo iz tega člena uporabila za subjekt reševanja iz 2., 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki je podrejena družba subjekta v postopku reševanja, vendar sam ni subjekt v postopku reševanja.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena EU nadrejene družbe, ki same niso subjekti v postopku reševanja, vendar so podrejene družbe subjektov v tretji državi, izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu z 48. do 48.d členom tega zakona, na konsolidirani podlagi.

(4) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti se za subjekte iz tega člena določi v skladu s 50. in 142. členom tega zakona ter z upoštevanjem meril in zahtev iz 48. do 48.c člena tega zakona. Za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti se upoštevajo obveznosti iz petega odstavka tega člena in kapital iz šestega odstavka tega člena.

(5) Za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz prejšnjega odstavka se upoštevajo obveznosti:

1. ki jih subjekt iz prvega do tretjega odstavka tega člena izda subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, ki so obveznosti kupili od subjekta, za katerega velja ta člen, ali se izdajo obstoječemu delničarju, ki ni del iste skupine v postopku reševanja, in jih ta kupi, če uporaba instrumenta za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;
2. ki izpolnjujejo merila primernosti iz 72.a člena Uredbe 575/2013/EU, razen točk (b), (c), (k), (l) in (m) drugega odstavka 72.b člena ter tretjega do petega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU;
3. ki se v običajnem insolvenčnem postopku poplačajo za obveznostmi, ki ne izpolnjujejo pogoja iz 1. točke tega odstavka in ki niso primerne za izpolnjevanje kapitalске zahteve;
4. za katere se lahko v skladu s tem zakonom uporabi instrument odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti na način, da je to usklajeno s strategijo reševanja skupine v postopku reševanja, zlasti pa ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;
5. katerih pridobitev ni neposredno ali posredno financirana s strani subjekta, za katerega velja ta člen;
6. pri katerih pogodbeni ureditev, ki velja za obveznosti, oziroma druge zaveze, ki jih je sprejel subjekt, za katerega velja ta člen, ne omogočajo ali predvidevajo, da bi jih subjekt, za katerega velja ta člen, odpoklical, odkupil, izplačal ali predčasno odplačal, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije tega subjekta;
7. pri katerih pogodbeni ureditev upniku ne daje pravice predčasno zahtevati plačila še nezapadlih obresti ali glavnice, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije subjekta, za katerega velja ta člen;
8. pri katerih se raven izplačil obresti ali dividend ne spremeni na podlagi bonitete subjekta, za katerega velja ta člen, ali njegove nadrejene družbe.

(6) Za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz četrtega odstavka tega člena se upoštevajo naslednje postavke kapitala:

1. navadni lastniški temeljni kapital in
2. druge postavke kapitala v zvezi z instrumenti, ki se izdajo:
 - subjektom, ki so vključeni v isto skupino v postopku reševanja in ga ti kupijo, ali
 - subjektom, ki niso vključeni v isto skupino v postopku reševanja in ga ti kupijo, če uporaba instrumenta za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo.

49.b člen

(opustitev zahteve glede izpolnjevanja minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti, ki sami niso subjekti v postopku reševanja)

(1) Kadar je Banka Slovenije pristojna za reševanje podrejene družbe, ki ni subjekt v postopku reševanja, lahko v zvezi z navedeno podrejeno družbo odloči, da se ne uporabljajo zahteve iz prejšnjega člena, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. podrejena družba in subjekt v postopku reševanja imata sedež v Republiki Sloveniji in sta del iste skupine v postopku reševanja;
2. subjekt v postopku reševanja izpolnjuje minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu z 49. členom tega zakona;
3. ne obstajajo in se ne pričakujejo bistvene dejanske ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala na podrejeno družbo ali za poplačilo obveznosti do podrejene družbe, pri kateri so izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom, zlasti kadar se v zvezi s subjektom v postopku reševanja sprejme ukrep za reševanje;
4. subjekt v postopku reševanja izpolni zahteve pristojnega organa glede preudarnega upravljanja podrejene družbe in s soglasjem pristojnega organa zagotovi jamstvo za obveznosti podrejene družbe ali pa izkaže, da so tveganja v podrejeni družbi zanemarljiva;
5. postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganj subjekta v postopku reševanja vključujejo tudi tveganja podrejene družbe;
6. ima subjekt v postopku reševanja več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu podrejene družbe, ali ima pravico, da imenuje ali razreši večino članov upravljalnega organa podrejene družbe.

(2) Banka Slovenije lahko v zvezi s podrejeno družbo, ki ni subjekt v postopku reševanja, odloči, da se za to podrejeno družbo ne uporabljajo zahteve iz prejšnjega člena, tudi če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. podrejena in nadrejena družba imata sedež v Republiki Sloveniji in sta del iste skupine v postopku reševanja;
2. nadrejena družba izpolnjuje minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani podlagi;
3. ne obstajajo in se ne pričakujejo bistvene dejanske ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala nadrejene družbe na podrejeno družbo ali za poplačilo obveznosti do podrejene družbe, pri kateri so izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom, zlasti kadar se v zvezi s subjektom v postopku reševanja sprejme ukrep za reševanje ali pooblastilo za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti;
4. nadrejena družba izpolni zahteve pristojnega organa glede preudarnega upravljanja podrejene družbe in s soglasjem pristojnega organa zagotovi jamstvo za obveznosti podrejene družbe ali pa izkaže, da so tveganja v podrejeni družbi zanemarljiva;
5. postopki za ovrednotenje, merjenje in kontrolo tveganja pri nadrejeni družbi vključujejo tudi tveganja podrejene družbe;
6. ima nadrejena družba več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu podrejene družbe, ali ima pravico, da imenuje ali razreši večino članov upravljalnega organa podrejene družbe.

(3) Kadar so izpolnjeni pogoji iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije dovoli, da podrejena družba izpolni minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v celoti ali delno z jamstvom, ki ga zagotovi subjekt v postopku reševanja in izpolnjuje naslednje pogoje:

1. jamstvo se zagotovi vsaj za znesek, enakovreden znesku zahteve, ki se z jamstvom nadomesti;

2. jamstvo se sproži, ko podrejena družba ni zmožna plačati svojih dolgov ali drugih obveznosti, ko ti zapadejo, ali v primeru, če so pri podrejeni družbi izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom;
3. vsaj 50 % zneska jamstva se zavaruje na podlagi pogodbe o finančnem zavarovanju, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja finančna zavarovanja;
4. zavarovanje s premoženjem, ki se uporabi za jamstvo, izpolnjuje zahteve iz 197. člena Uredbe 575/2013/EU ter je po ustreznih konservativnih odbitkih zadostno za to, da se pokrije zavarovani znesek iz prejšnje točke;
5. premoženje, ki se uporabi za zavarovanje pri jamstvu, je neobremenjeno in se zlasti ne uporabi za zavarovanje drugega jamstva;
6. dejanska zapadlost zavarovanja s premoženjem izpolnjuje isti pogoj za zapadlost, kot je določen v prvem odstavku 72.c člena Uredbe 575/2013/EU, in
7. za prenos premoženja, ki je zagotovljeno kot zavarovanje, s subjekta v postopku reševanja na zadevno podrejeno družbo ni pravnih, regulativnih ali operativnih ovir, vključno kadar se v zvezi s subjektom v postopku reševanja sprejme ukrep za reševanje.

(4) Subjekt v postopku reševanja za namene iz 7. točke prejšnjega odstavka na zahtevo Banke Slovenije predloži neodvisno pisno in obrazloženo pravno mnenje ali na drug način dokaže, da ni nobenih pravnih, regulativnih ali operativnih ovir za prenos premoženja, ki je zagotovljeno kot zavarovanje, s subjekta v postopku reševanja na zadevno podrejeno družbo.

49.c člen

(dodatne zahteve glede izpolnjevanja minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Del minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 49. člena tega zakona, ki ustreza 8 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom, se izpolni z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz šestega odstavka 46. člena tega zakona, če je subjekt v postopku reševanja:

1. GSPB;
2. subjekt iz prvega odstavka 48.b člena tega zakona ali
3. subjekt iz tretjega odstavka 48.b člena tega zakona, za katerega Banka Slovenije uporabi zahteve iz prvega in drugega odstavka 48.b člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko dovoli, da subjekti iz prejšnjega odstavka z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz šestega odstavka 46. člena tega zakona izpolnijo raven zahteve, ki je nižja od 8 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom, vendar višja od mejnega zneska iz tretjega odstavka tega člena, če so izpolnjeni vsi pogoji iz tretjega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU, ob upoštevanju zmanjšanja, ki je mogoče na podlagi tretjega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU.

(3) Mejni znesek iz prejšnjega odstavka se določi z uporabo naslednje formule:

$(1 - (X1/X2)) \times 8 \%$ skupnih obveznosti, vključno s kapitalom,

pri čemer velja, da je:

- X1 enak 3,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU, in
- X2 enak vsoti 18 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU, in zneska zahteve po skupnem blažilniku.

(4) Kadar je na podlagi drugega odstavka tega člena za subjekte iz 2. točke prvega odstavka tega člena izračunana zahteva višja od 27 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem za zadevni subjekt v postopku reševanja, Banka Slovenije omeji del minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo je treba izpolniti z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznostmi iz šestega odstavka 46. člena tega zakona na znesek, ki je enak 27 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, če oceni, da:

1. v načrtu reševanja ni predviden dostop do sheme za financiranje reševanja kot možnost za reševanje tega subjekta v postopku reševanja ali
2. minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti omogoča subjektu v postopku reševanja, da pridobi sredstva za financiranje reševanja iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2011/EU.

(5) Pri oceni iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije upošteva tudi tveganje nesorazmernega vpliva na poslovni model zadevnega subjekta v postopku reševanja.

(6) Ne glede na prvi do peti odstavek tega člena lahko Banka Slovenije pod pogoji iz sedmega odstavka tega člena odloči, da subjekti iz prvega odstavka tega člena izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 49. člena tega zakona z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz šestega odstavka 46. člena tega zakona v obsegu, da z upoštevanjem obveznosti subjekta v postopku reševanja, da izpolni zahtevo po skupnem blažilniku in zahteve iz 92.a člena Uredbe 575/2013/EU, prvega in drugega odstavka 48.b člena tega zakona in minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 49. člena tega zakona, ta obseg ne presega višjega od naslednjih zneskov:

1. 8 % skupnih obveznosti subjekta, vključno s kapitalom, ali
2. zneska, ki se izračuna z uporabo formule:

$$A \times 2 + B \times 2 + C,$$

pri čemer je:

- A enak znesku, ki izhaja iz zahteve iz točke (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
- B enak znesku, ki izhaja iz ukrepov nadzora, da subjekt zagotovi dodatni potrební kapital, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU;
- C enak znesku, ki izhaja iz zahteve po skupnem blažilniku.

(7) Banka Slovenije lahko uporabi pooblastilo iz prejšnjega odstavka za največ 30 % skupnega števila vseh subjektov v postopku reševanja, ki so subjekti iz prvega odstavka tega člena, za katere Banka

Slovenije določi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi 49. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. v predhodni oceni rešljivosti so bile ugotovljene bistvene ovire za rešljivost in:
 - subjekt ni izvedel alternativnih ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost v roku, ki ga je določila Banka Slovenije v skladu s četrtem odstavkom 31.a člena tega zakona ali
 - ugotovljenih bistvenih ovir ni mogoče odpraviti z uporabo katerega od ukrepov iz četrtega odstavka 31.a člena tega zakona, z izvajanjem pooblastila iz prejšnjega odstavka pa bi se deloma ali v celoti odpravil negativen vpliv bistvenih ovir za rešljivost,
2. izvedljivost in verodostojnost preferenčne strategije reševanja subjekta v postopku reševanja sta po oceni Banke Slovenije omejeni, pri čemer se upoštevajo velikost subjekta in njegova povezanost, narava, obseg, tveganje in zapletenost njegovih dejavnosti ter njegov pravni status in delniška struktura, ali
3. zahteva, da subjekt v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, zagotovi dodatni potrebni kapital, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, odraža dejstvo, da subjekt v postopku reševanja spada med 20 % bank z največjim tveganjem, za katere Banka Slovenije določi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

(8) Za namene določanja odstotkov iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije izračunano število zaokroži na najbližje celo število.

(9) Banka Slovenije lahko odloči, da subjekti v postopku reševanja, ki niso subjekti iz prvega odstavka tega člena, del minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti do 8 % skupnih obveznosti subjekta, vključno s kapitalom, in do višine mejnega zneska, izračunanega na podlagi formule iz tretjega odstavka tega člena, če je ta višji, izpolnijo z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz šestega odstavka 46. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. nepodrejene obveznosti iz prvega, drugega in tretjega odstavka 46. člena tega zakona imajo glede na vrstni red poplačila v primeru stečaja enak položaj kot posamezne obveznosti, ki so v skladu z drugim odstavkom 80. ali 81. členom tega zakona izključene iz uporabe instrumenta odpisa ali konverzije pri reševanju s sredstvi upnikov;
2. obstaja tveganje, da bodo upniki nepodrejenih obveznosti v primeru uporabe instrumenta za odpis in konverzijo obveznosti, ki niso izključene v skladu z drugim odstavkom 80. člena ali 81. členom tega zakona, utrpeli večje izgube, kot bi jih v primeru prenehanja po običajnih insolvenčnih postopkih;
3. znesek kapitala in drugih podrejenih obveznosti ne presega zneska, ki je potreben za zagotovitev, da upniki iz prejšnje točke ne bi utrpeli večjih izgub kot v primeru prenehanja v običajnem insolvenčnem postopku.

(10) Banka Slovenije oceni tveganje iz 2. točke prejšnjega odstavka, če ugotovi, da v razredu obveznosti, ki vključuje kvalificirane obveznosti, znesek obveznosti, ki so izključene ali za katere se lahko razumno pričakuje, da bodo izključene iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti v skladu z drugim odstavkom 80. ali 81. členom tega zakona, skupaj predstavlja več kot 10 % zneska navedenega razreda.

(11) Za namene tega člena se obveznosti iz izvedenih finančnih instrumentov vključijo v skupne obveznosti, če so v celoti priznane pravice nasprotne stranke do pobota. Pri izpolnjevanju zahtev na podlagi tega člena se upošteva kapital subjekta v postopku reševanja, ki se uporabi za izpolnitev zahteve po skupnem blažilniku.

(12) Banka Slovenije se pri sprejemanju odločitev iz šestega in devetega odstavka tega člena posvetuje s pristojnimi organi ter pri tem upošteva tudi:

1. globino trga za kapitalske instrumente in podrejene kvalificirane instrumente subjekta v postopku reševanja, ceno takšnih instrumentov, kadar obstajajo, in čas, ki je potreben za izvršitev poslov, s katerimi se zagotovi spoštovanje odločitve;
2. znesek instrumentov kvalificiranih obveznosti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz 72.a člena Uredbe 575/2013/EU, katerih preostala zapadlost je manj kot eno leto od datuma odločitve, da se zahteve iz šestega in devetega odstavka tega člena kvantitativno prilagodijo;
3. razpoložljivost in znesek instrumentov, ki izpolnjujejo vse pogoje iz 72.a člena Uredbe 575/2013/EU, razen iz točke (d) drugega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU;
4. ali je znesek obveznosti, ki so izključene iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti v skladu z drugim odstavkom 80. člena ali 81. členom tega zakona in bi bile pri poplačilu v običajnih insolvenčnih postopkih razvrščene enako kot najvišje razvrščene kvalificirane obveznosti ali za njimi, bistven v primerjavi s kapitalom in kvalificiranimi obveznostmi subjekta v postopku reševanja; kadar znesek izključenih obveznosti ne presega 5 % zneska kapitala in kvalificiranih obveznosti subjekta v postopku reševanja, velja izključeni znesek za neznatnega; nad tem pragom Banka Slovenije oceni, ali so izključene obveznosti znatne;
5. poslovni model, model financiranja in profil tveganja subjekta v postopku reševanja ter njegovo stabilnost in zmožnost prispevanja h gospodarstvu ter
6. vpliv morebitnih stroškov prestrukturiranja na dokapitalizacijo subjekta v postopku reševanja.«.

36. člen

50. člen se spremeni tako, da se glasi:

»50. člen

(postopek za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje subjekta v postopku reševanja, za reševanje na ravni skupine ali za reševanje podrejenih družb skupine v postopku reševanja, za katere velja zahteva iz 49.a oziroma 49.b člena tega zakona na posamični podlagi, si v sodelovanju z drugimi organi, pristojnimi za reševanje subjektov v skupini, prizadeva, da organi najpozneje v štirih mesecih sprejmejo obrazloženo skupno odločitev v skladu z določbami 49. do 49.b člena tega zakona o:

1. znesku minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se uporablja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja za vsak subjekt v postopku reševanja, in
2. znesku minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se uporablja na posamični podlagi za vsak subjekt skupine v postopku reševanja, ki ni subjekt v postopku reševanja.

(2) Banka Slovenije obrazloženo skupno odločitev iz prejšnjega odstavka predloži:

1. subjektu v postopku reševanja, kadar je Banka Slovenije pristojna za reševanje tega subjekta;
2. subjektom skupine v postopku reševanja, ki niso subjekti v postopku reševanja, kadar je Banka Slovenije pristojna za reševanje teh subjektov;
3. EU nadrejeni družbi skupine, kadar je Banka Slovenije pristojna za reševanje subjekta v postopku reševanja, če EU navedena nadrejena družba sama ni subjekt v postopku reševanja iz iste skupine v postopku reševanja.

(3) V skupni odločitvi, sprejeti v skladu s tem členom, je lahko določeno, da zadevna podrejena družba minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kadar je to skladno s strategijo reševanja in če subjekt v postopku reševanja ni neposredno ali posredno kupil dovolj instrumentov, ki izpolnjujejo zahteve iz petega ali šestega odstavka 49.a člena tega zakona, delno izpolnjuje z instrumenti, ki se izdajo in prodajo subjektom, ki niso del skupine v postopku reševanja.

(4) Kadar je več kot en GSPB in pripada isti GSPB opredeljen kot subjekt v postopku reševanja, lahko organi za reševanje iz prvega odstavka tega člena v skladu s strategijo reševanja GSPB odločijo tudi o uporabi 72.e člena Uredbe 575/2013/EU in morebitnih prilagoditvah za čim večje zmanjšanje ali odpravo razlike med vsoto zneskov iz 1. točke četrtega odstavka 48.d člena tega zakona in 12. člena Uredbe 575/2013/EU za posamezne subjekte v postopku reševanja ter vsoto zneskov iz 2. točke četrtega odstavka 48.d člena tega zakona in 12. člena Uredbe 575/2013/EU. Prilagoditve se:

1. lahko uporabijo v zvezi z razlikami v izračunu zneskov skupne izpostavljenosti tveganju med zadevnimi državami članicami, in sicer tako, da se prilagodi raven minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti;
2. ne uporabijo za odpravo razlik, nastalih zaradi izpostavljenosti med skupinami v postopku reševanja.

(5) Vsota zneskov iz 1. točke četrtega odstavka 48.d člena tega zakona in 12.a člena Uredbe 575/2013/EU za posamezne subjekte v postopku reševanja ne sme biti nižja od vsote zneskov iz 2. točke četrtega odstavka 48.d člena tega zakona in 12.a člena Uredbe 575/2013/EU.

(6) Če skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena zaradi nestrinjanja glede konsolidirane zahteve v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 49. člena tega zakona za skupino v postopku reševanja ni sprejeta v štirih mesecih, Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje subjekta v postopku reševanja, odločitev o navedeni zahtevi sprejme sama ob ustreznem upoštevanju:

1. ocene subjektov skupine v postopku reševanja, ki niso subjekti v postopku reševanja, ki jo opravijo drugi pristojni organi za reševanje;
2. mnenja organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, če ta organ ni Banka Slovenije.

(7) Kadar pred koncem štirimesečnega obdobja kateri koli izmed zadevnih organov za reševanje v skladu z 19. členom Uredbe 575/2013/EU zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu, Banka Slovenije svojo odločitev iz prejšnjega odstavka odloži in počaka na odločitev, ki jo Evropski bančni organ lahko sprejme v skladu s tretjim odstavkom 19. člena Uredbe 575/2013/EU in z upoštevanjem 1. in 2. točke prejšnjega odstavka, nato pa svojo odločitev sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Po izteku štirimesečnega obdobja za sprejetje skupne odločitve oziroma po

sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti Evropskemu bančnemu organu. Če Evropski bančni organ svoje odločitve ne sprejme v enem mesecu od predložitve, Banka Slovenije odloči v skladu s prejšnjim odstavkom.

(8) Če skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena zaradi nestrinjanja glede ravni zahteve iz 49.a oziroma 49.b člena tega zakona, ki jo je treba na posamični podlagi uporabiti za kateri koli subjekt skupine v postopku reševanja, ni sprejeta v štirih mesecih, Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje navedenega subjekta, sprejme odločitev ob ustreznem upoštevanju:

1. mnenj in pomislekov, ki jih je pisno izrazil drug organ za reševanje subjekta v postopku reševanja, ter
2. mnenj in pomislekov, ki jih je pisno izrazil organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, če ta organ ni Banka Slovenije.

(9) Kadar pred koncem štirimesečnega obdobja kateri koli organ za reševanje subjekta v postopku reševanja ali organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, v skladu z 19. členom Uredbe 575/2013/EU zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu, Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje podrejene družbe na posamični podlagi, svojo odločitev iz prejšnjega odstavka odloži in počaka na odločitev, ki jo Evropski bančni organ lahko sprejme v skladu s tretjim odstavkom 19. člena Uredbe 575/2013/EU in z upoštevanjem 1. in 2. točke prejšnjega odstavka, nato pa svojo odločitev sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Po izteku štirimesečnega obdobja za sprejetje skupne odločitve oziroma po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti Evropskemu bančnemu organu. Če Evropski bančni organ svoje odločitve ne sprejme v enem mesecu od predložitve, Banka Slovenije odloči v skladu s prejšnjim odstavkom.

(10) Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje subjekta v postopku reševanja ali na ravni skupine, zadeve ne sme predložiti Evropskemu bančnemu organu za zavezujoče posredovanje, če je raven, ki jo je določil pristojni organ za reševanje podrejene družbe:

1. znotraj 2 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ter
2. skladna z 48.c členom tega zakona.

(11) Če skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena zaradi nestrinjanja glede ravni konsolidirane zahteve skupine v postopku reševanja in ravni zahteve, ki jo je treba na posamični podlagi uporabiti za subjekte skupine v postopku reševanja, ni sprejeta v štirih mesecih, Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje subjekta, sprejme odločitev:

1. na ravni konsolidirane minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za skupino v postopku reševanja v skladu s šestim in sedmim odstavkom tega člena;
2. o ravni minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo je treba na posamični podlagi uporabiti za podrejene družbe skupine v postopku reševanja v skladu z osmim in devetim odstavkom tega člena.

(12) Skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena in vse odločitve, ki jih sprejmejo organi za reševanje v skladu s šestim do enajstim odstavkom tega člena, če skupna odločitev ni sprejeta, so za Banko Slovenije zavezujoče.

(13) Banka Slovenije zagotavlja, da se skupna odločitev oziroma vse odločitve, ki jih sprejme sama, če skupne odločitve ni, redno pregledujejo in po potrebi posodabljujejo.

(14) Banka Slovenije preverja, da subjekti reševanja izpolnjujejo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter sprejme morebitne odločitve na podlagi tega člena ob pripravi in posodabljanju načrtov reševanja.«.

37. člen

51. člen se spremeni tako, da se glasi:

»51. člen

(poročanje in javna razkritja v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Subjekti reševanja, za katere velja minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, Banki Slovenije poročajo o:

1. zneskih kapitala, ki, kadar je to ustrezno, izpolnjujejo pogoje iz šestega odstavka 49.a člena tega zakona, in zneskih kvalificiranih obveznosti ter zneskih, izraženih v skladu s petim odstavkom 49. a člena tega zakona, po upoštevanju vseh ustreznih odbitkov v skladu z 72.e do 72.j členom Uredbe 575/2013/EU;
2. zneskih drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije pri reševanju s sredstvi upnikov v skladu s tem zakonom;
3. za postavke iz 1. in 2. točke tega odstavka, o:
 - njihovi sestavi, vključno z njihovim profilom zapadlosti;
 - vrstnem redu poplačila v okviru običajnega insolvenčnega postopka ter
 - tem, ali zanje velja pravo tretje države, in če velja, katere tretje države, ter ali pogodbeni ureditev vsebuje določila iz 82. člena tega zakona, točk (p) in (q) prvega odstavka 52. člena Uredbe 575/2013/EU ter točk (n) in (o) 63. člena Uredbe 575/2013/EU.

(2) Obveznost poročanja o zneskih drugih obveznosti iz 2. točke prejšnjega odstavka ne velja za subjekte, ki na dan poročanja teh informacij zagotavljajo zneske kapitala in kvalificiranih obveznosti v višini najmanj 150 % minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, izračunane v skladu s 1. točko prejšnjega odstavka.

(3) Subjekti reševanja sporočajo informacije iz prvega odstavka tega člena:

1. za informacije iz 1. točke prvega odstavka tega člena: najmanj vsakih šest mesecev in
2. za informacije iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena: najmanj enkrat letno.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije določi pogostejše sporočanje informacij iz prvega odstavka tega člena.

(5) Subjekti iz prvega odstavka tega člena vsaj enkrat letno javno objavijo naslednje informacije:

1. zneske kapitala, ki, kadar je to ustrezno, izpolnjujejo pogoje iz šestega odstavka 49.a člena tega zakona, in zneske kvalificiranih obveznosti;
2. sestavo postavk iz prejšnje točke, vključno z njihovim profilom zapadlosti in razvrstitvijo pri poplačilu v običajnih insolvenčnih postopkih;
3. veljavno minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je izražena kot odstotek mere skupne izpostavljenosti subjekta, izračunane v skladu s 429. in 429.a členom Uredbe 575/2013/EU.

(6) Banka Slovenije lahko odloči, da se zahteve glede poročanja in razkritij po tem členu ne uporabljajo za subjekte, za katere je v načrtu reševanja določeno prenehanje po običajnem insolvenčnem postopku.

(7) Če so bili v zvezi s subjektom reševanja izvedeni ukrepi za reševanje ali je bil uporabljen instrument glede odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti, se zahteve po javnem razkritju iz petega odstavka tega člena uporabljajo po poteku roka, ki je določen za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu z 51.b členom tega zakona.

(8) Banka Slovenije obvesti Evropski bančni organ o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je bila določena v skladu z 49., 49.a in 49.b členom tega zakona, za vsak subjekt reševanja v okviru njenih pristojnosti.«.

38. člen

Za 50. členom se dodata nova, 51.a in 51.b člen, ki se glasita:

»51.a člen

(kršitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije kršitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti pri subjektih reševanja obravnava na podlagi vsaj enega od naslednjih elementov:

1. pooblastil za prepoved izplačil in za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost (podpoglavje 2.2.1 tega zakona);
2. ukrepov za odpravo kršitev zahtev za rešljivost banke (podpoglavje 2.2.6 tega zakona);
3. ukrepov nadzora in zgodnjega posredovanja na podlagi zakona, ki ureja bančništvo;
4. postopkov in sankcij zaradi prekrška na podlagi tega zakona ali zakona, ki ureja bančništvo.

(2) Banka Slovenije v primerih iz prejšnjega odstavka, kadar je to primerno, opravi tudi oceno, ali subjekt reševanja propada ali bo verjetno propadel.

(3) Banka Slovenije se v zvezi z izvajanjem pooblastil v primerih iz prvega odstavka tega člena posvetuje z organi, ki so pristojni za nadzor zadevnih subjektov reševanja.

51.b člen
(ureditve po končanem reševanju)

(1) Ne glede na druge določbe tega zakona se minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v 48.b členu tega zakona, ne uporablja dve leti po tem, ko:

1. je Banka Slovenije v zvezi s subjektom reševanja uporabila instrument odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ali instrument odpisa ali konverzije drugih obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, ali
2. je subjekt v postopku reševanja uporabil alternativni ukrep zasebnega sektorja, na podlagi katerega so se kapitalski instrumenti in druge obveznosti odpisali ali konvertirali v lastniški instrument.

(2) Zahteve iz 48.b in devetega do enajstega odstavka 49.c člena tega zakona se ne uporabljajo še tri leta po tem, ko sta bila subjekt v postopku reševanja ali skupina, katere del je subjekt v postopku reševanja, opredeljena kot GSPB, oziroma tri leta po tem, ko so pri subjektu v postopku reševanja podane okoliščine iz 48.b člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena določi ustrezno prehodno obdobje, v katerem morajo subjekti reševanja izpolnjevati minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti skladno z zahtevami, določenimi v skladu z 49. do 49.c členom tega zakona.

(4) Banka Slovenije za namene tega člena subjekt reševanja obvesti o načrtovani minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za vsako 12-mesečno obdobje med prehodnim obdobjem tako, da se omogoči postopno povečevanje sposobnosti institucije ali subjekta za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo.

(5) Banka Slovenije pri določitvi prehodnega obdobja upošteva:

1. prevladujoč pomen vlog in odsotnost dolžniških instrumentov v modelu financiranja;
2. dostop do kapitalskih trgov za kvalificirane obveznosti;
3. v kakšnem obsegu so subjekti v postopku reševanja odvisni od navadnega lastniškega temeljnega kapitala pri izpolnjevanju zahteve v skladu z 49. členom tega zakona.

(6) Banka Slovenije lahko ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena kadar koli spremeni prehodno obdobje ali morebitno načrtovano minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.«.

39. člen

V 55. členu se v prvem odstavku v napovednem stavku za besedo »reševanje« doda besedilo »v zvezi z banko le«.

V 2. točki se za besedo »instrumentov« doda besedilo »in kvalificiranih obveznosti«.

Peti do osmi odstavek se črtajo.

40. člen

V 56. členu se v prvem odstavku v 4. točki v tretji alineji za besedilom »ali konverzije kapitalskih instrumentov« doda besedilo »in kvalificiranih obveznosti«.

41. člen

Za 57. členom se doda nov, 57.a člen, ki se glasi:

»57.a člen (stik s potencialnimi kupci)

(1) Če Banka Slovenije v zvezi z banko ugotovi pogoje iz prvega odstavka 253. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUJSOL in 44/19 – odl. US), lahko od banke zahteva, da naveže stik s potencialnimi kupci, ki bi bili pripravljeni sodelovati pri reševanju banke z upoštevanjem pogojev iz tretjega do petega odstavka 98. člena tega zakona.

(2) Banka mora pri tem zagotoviti, da za potencialnega kupca velja dolžnost varovanja zaupnosti vseh pridobljenih informacij v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem v skladu s 17. in 18. členom tega zakona.«.

42. člen

V 58. členu se v prvem odstavku v napovednem stavku za besedo »instrumentov« doda besedilo »in kvalificiranih obveznosti«.

43. člen

V 59. členu se drugi, tretji in četrti odstavek spremenijo tako, da se glasijo:

»(2) Banka Slovenije sprejme ukrepe za reševanje v zvezi s holdingom iz 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, če so v zvezi s holdingom izpolnjeni pogoji za reševanje iz 55. člena tega zakona.

(3) Če so podrejene kreditne institucije mešanega poslovnega holdinga v neposredni ali posredni lasti vmesnega finančnega holdinga, se v načrtu reševanja vmesni finančni holding opredeli kot subjekt v postopku reševanja. Banka Slovenije v tem primeru sprejme ukrepe za reševanje v zvezi z reševanjem skupine v razmerju do vmesnega finančnega holdinga, ne pa v razmerju do mešanega poslovnega holdinga.

(4) Banka Slovenije lahko ob upoštevanju prejšnjega odstavka, ne glede na dejstvo, da holding iz 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona ne izpolnjuje pogojev iz 55. člena tega zakona, sprejme ukrepe za reševanje v zvezi s tem holdingom, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. so v zvezi z eno ali več podrejenimi kreditnimi institucijami s sedežem v državi članici izpolnjeni pogoji za reševanje, kot so opredeljeni v 55. členu tega zakona;
2. je stanje sredstev in obveznosti podrejenih kreditnih institucij iz prejšnje točke tako, da njihov propad ogroža skupino kot celoto, ukrep za reševanje v zvezi s tem holdingom pa je potreben za reševanje takih podrejenih kreditnih institucij ali za reševanje skupine v postopku reševanja kot celote;
3. holding je opredeljen kot subjekt v postopku reševanja.«.

44. člen

60. člen se spremeni tako, da se glasi:

»60. člen

(postopki prenehanja subjektov reševanja)

(1) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje oceni, da so v zvezi z banko izpolnjeni pogoji za reševanje iz 1. in 2. točke prvega odstavka 55. člena tega zakona, a se z ukrepi za reševanje pri banki ali subjektu reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona ne bi dosegli cilji reševanja iz 3. točke prvega odstavka 26. člena tega zakona glede zaščite javnih sredstev z zmanjšanjem odvisnosti od izredne javnofinančne pomoči, v zvezi z banko začne postopek prisilnega prenehanja po tem zakonu.

(2) Če so v primeru iz prejšnjega odstavka pri subjektu reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona podani razlogi za propad iz tretjega odstavka 56. člena tega zakona, Banka Slovenije predlaga sodišču, da v zvezi s tem subjektom začne postopek stečajnega postopka po zakonu, ki ureja postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja.

(3) Banka Slovenije ugotovi razloge za propad pri subjektu reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona z odločbo. Ne glede na druge določbe tega zakona, se za postopek odločanja, učinke odločbe in postopek sodnega varstva v zvezi z odločbo iz prvega stavka tega odstavka, uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, glede postopka odločanja, učinkov odločbe ter postopka sodnega varstva v zvezi z odločbo Banke Slovenije v postopku nadzora.

(4) Banka Slovenije mora pri pristojnem sodišču vložiti predlog za začetek stečajnega postopka v zvezi s subjektom reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona na dan izdaje odločbe iz prejšnjega odstavka ter predlogu priložiti odločbo.

(5) Sodišče brez odlašanja, najkasneje pa naslednji delovni dan od prejema predloga iz drugega odstavka tega člena, izda sklep o začetku stečajnega postopka brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek stečajnega postopka. Proti sklepi o začetku stečajnega postopka ni pritožbe.

(6) Banka Slovenije je oproščena plačila taks v stečajnem postopku, ki ga sodišče začne na njen predlog iz prvega in drugega odstavka tega člena.«.

45. člen

V 65. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Banka Slovenije v izrednih razmerah sistemske krize predlaga pristojnemu ministrstvu uporabo državnih ukrepov za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema. Državni ukrepi za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema se lahko uporabijo le, če na podlagi ukrepov za reševanje z odpisom ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, z odpisom ali konverzijo drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije obveznosti, oziroma z uporabo drugih ukrepov, ki zagotavljajo prispevek pri reševanju, delničarji, imetniki drugih lastniških instrumentov in imetniki drugih kapitalskih instrumentov, kvalificiranih obveznosti ter drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije, predhodno zagotovijo prispevek za zagotavljanje potrebnega kapitala pri reševanju najmanj v višini 8 % skupnih obveznosti subjekta (vključno s kapitalom) v postopku reševanja.«.

46. člen

V 67. členu se v prvem odstavku za besedama »tega zakona« doda besedilo »oziroma pogoje iz 78. člena tega zakona«.

V tretjem odstavku se 3. in 4. točka spremenita tako, da se glasita:

»3. za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ter za opredelitev obsega odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti;
4. za uporabo instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov;«.

V 7. točki se za besedilom »instrumentov za reševanje« doda besedilo »oziroma uporabe instrumenta odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti«.

47. člen

V 70. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Ne glede na 66. člen tega zakona se začasno vrednotenje uporabi kot podlaga za presojo, ali so podani pogoji za reševanje, in za uporabo ukrepov za reševanje, vključno z instrumentom odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ter drugih obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena.«.

V petem odstavku se 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. se v zvezi z ukrepom odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti oziroma v zvezi z odpisom ali konverzijo drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, upošteva višja vrednost zahtevkov imetnikov kapitalskih instrumentov oziroma upnikov ali«.

48. člen

Za 71. členom se doda novo podpoglavje 2.3.2a in novi, 71.a do 71.e člen, ki se glasijo:

2.3.2a Mirovanje obveznosti

»71.a člen

(pogoji za uveljavitev instrumenta mirovanja obveznosti)

(1) Banka Slovenije po posvetovanju s pristojnimi organi odloči o mirovanju vseh obveznosti plačila ali izročitve na podlagi katere koli pogodbe, katere pogodbeni stranka je subjekt reševanja, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. subjekt reševanja propada ali bo verjetno propadel, z upoštevanjem razlogov iz 56. člena tega zakona;
2. ukrepi zasebnega sektorja iz 2. točke prvega odstavka 55. člena tega zakona niso nemudoma razpoložljivi, da bi se preprečil propad subjekta reševanja;
3. mirovanje obveznosti je nujno, da se prepreči nadaljnje poslabšanje finančnega stanja subjekta reševanja, in
4. mirovanje obveznosti je nujno, da:
 - se oceni javni interes za namene ugotavljanja pogoja iz 3. točke prvega odstavka 55. člena tega zakona ali
 - se opredelijo ustrezni ukrepi za reševanje ali zagotovi učinkovita uporaba enega ali več instrumentov za reševanje.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek mirovanje obveznosti ni dopustno za obveznosti plačila ali izročitev v razmerju do:

1. sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
2. centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 14. člena Uredbe 648/2012/EU, in centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo v državah članicah na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU;
3. centralnih bank.

(3) Banka Slovenije določi obseg obveznosti, za katere se uveljavi mirovanje z upoštevanjem okoliščin vsakega posameznega primera in pri tem zlasti oceni:

1. ustreznost uveljavitve mirovanja za obveznosti iz upravičenih vlog in v tem okviru predvsem zajamčenih vlog posameznikov ter mikro, malih in srednjih podjetij;
2. vpliv, ki bi ga lahko imela odločitev o mirovanju obveznosti na pravilno delovanje finančnih trgov;

3. učinke veljavnih predpisov, ki urejajo postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja, za subjekt reševanja, vključno z nadzorniškimi in sodnimi pooblastili, za zaščito pravic upnikov in zagotovitev enake obravnave upnikov v običajnih insolvenčnih postopkih, ter
4. učinke, ki bi jih imela opredelitev javnega interesa v smislu 3. točke prvega odstavka 55. člena tega zakona na izvajanje postopka zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja subjekta reševanja.

(4) Banka Slovenije lahko v primeru odločitve o mirovanju obveznosti v zvezi z upravičenimi vlogami določi, da banka vlagateljem zagotovi dostop do ustreznega dnevnega zneska iz naslova teh vlog.

(5) Banka Slovenije v okviru pooblastil na podlagi tega ali drugih zakonov sprejme ukrepe, ki so potrebni, da se zagotovi ustrezno usklajevanje z organi, ki so pristojni za opravljanje dejanj v postopkih zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja v zvezi s subjektom reševanja.

71.b člen **(obdobje mirovanja obveznosti)**

(1) Banka Slovenije določi trajanje mirovanja obveznosti tako, da je to obdobje čim krajše in ne presega najkrajšega obdobja, ki je nujno za uresničitev namenov iz 3. in 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena. Mirovanje obveznosti v nobenem primeru ne traja dlje kot do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi obvestila o mirovanju. Z iztekom obdobja mirovanja obveznosti prenehajo vsi učinki odločitve o mirovanju obveznosti.

(2) Po poteku obdobja mirovanja iz prejšnjega odstavka mirovanje preneha učinkovati.

(3) Mirovanje obveznosti plačila ali izročitve na podlagi odločitve Banke Slovenije v skladu s prejšnjim členom traja za vse stranke pogodbe enako obdobje.

(4) Obveznost plačila ali izročitve, ki zapade med obdobjem mirovanja, se izvede takoj po izteku navedenega obdobja.

71.c člen **(obveščanje o uveljavitvi instrumenta mirovanja obveznosti)**

(1) Banka Slovenije o odločitvi glede uveljavitve mirovanja obveznosti nemudoma in pred sprejetjem odločitve o reševanju obvesti subjekt reševanja in organe iz 1. do 5. točke tretjega odstavka 227. člena tega zakona ter odločbo hkrati objavi tudi na svoji spletni strani.

(2) Subjekt reševanja informacijo o izdani odločbi iz prejšnjega odstavka:

1. objavi na svoji spletni strani in
2. objavi v skladu s pravili organiziranega trga, na katerem se trguje z delnicami ali drugimi dolžniškimi instrumenti banke, če se mirovanje uveljavlja v zvezi z instrumenti, ki so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu.

71.d člen
(dodatna pooblastila v zvezi z instrumentom mirovanja obveznosti)

(1) Banka Slovenije lahko pri uporabi instrumenta mirovanja obveznosti v zvezi s subjektom reševanja v obdobju mirovanja odloči tudi, da se omejijo pravice:

- zavarovanih upnikov glede uveljavljanja jamstva v zvezi s premoženjem subjekta reševanja za čas trajanja mirovanja obveznosti, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe tretjega do petega odstavka 128. člena tega zakona, ter
- nasprotnih strank do odpovedi v zvezi s pogodbo, sklenjeno s subjektom reševanja za čas trajanja mirovanja obveznosti, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe drugega do osmega odstavka 129. člena tega zakona.

(2) Če je Banka Slovenije v zvezi s subjektom reševanja uporabila instrument mirovanja obveznosti na podlagi pogojev iz 71.a člena tega zakona ali dodatnih pooblastil iz prejšnjega odstavka pred začetkom postopka reševanja v zvezi s tem subjektom, v primeru začetka postopka reševanja v zvezi s tem subjektom ne more več uporabiti pooblastil iz 127., 128. ali 129. člena tega zakona.

71.e člen
(uporaba pooblastil za mirovanje na podlagi drugih predpisov)

Določbe tega zakona glede uporabe instrumenta mirovanja obveznosti, kot izhajajo iz tega podpoglavja, ne vplivajo na uporabo določb drugih predpisov ali izvajanje pooblastil na njihovi podlagi, kadar določajo mirovanje obveznosti za subjekte reševanja:

1. preden so v zvezi s tem subjektom ugotovljene okoliščine, da subjekt propada ali bo verjetno propadel z upoštevanjem razlogov iz 56. člena tega zakona, ali
2. ki presega področje uporabe in trajanje mirovanja obveznosti iz tega podpoglavja, v povezavi s postopki zaradi insolventnosti ali prisilnega prenehanja, ki se uporabljajo v zvezi s tem subjektom.«.

49. člen

Naslov podpoglavja 2.3.3 se spremeni tako, da se glasi:

»2.3.3 Odločitev o uporabi ukrepov za reševanje«.

50. člen

Naslov 72. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(odločitev o uporabi ukrepov za reševanje)«.

51. člen

V 73. členu se v prvem odstavku za besedilom »ukrepov za reševanje« dodata vejica in besedilo »ki vključujejo uporabo instrumentov za reševanje ter uporabo drugih pooblastil«.

52. člen

V 75. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Če Banka Slovenije v postopku reševanja uporabi instrument odpisa ali konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, mora predhodno ali skupaj z uporabo tega instrumenta uporabiti tudi instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom ter po obratnem prednostnem vrstnem redu, kot velja za poplačilo terjatev do subjekta reševanja v običajnem insolvenčnem postopku.«.

53. člen

V 76. členu se v drugem odstavku črta besedilo »kapitalskih instrumentov ter instrument odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti«, beseda »uporabita« pa se nadomesti z besedo »uporabi«.

54. člen

V 77. členu se v prvem odstavku za 3. točko, na koncu katere se pika nadomesti s podpičjem, doda nova, 4. točka, ki se glasi:

»4. omejitve glede izvrševanja pogodb o finančnem zavarovanju ali pogodb o finančnem zavarovanju z vrednostnimi papirji, predčasnega prenehanja s pobotom ali izvrševanja dogovorov o poravnavi.«.

55. člen

V naslovu podpoglavja 2.4.2 se za besedo »obveznosti« doda besedilo »ter drugih obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov«.

56. člen

78. člen se spremeni tako, da se glasi:

»78. člen

(instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti:

1. neodvisno od drugih ukrepov za reševanje ali
2. hkrati z uporabo katerega koli drugega instrumenta za reševanje, če so izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu s tem zakonom.

(2) Pooblastilo za odpis ali konverzijo kvalificiranih obveznosti se lahko izvaja, preden so ugotovljeni pogoji za reševanje v skladu s tem zakonom, le v zvezi s kvalificiranimi obveznostmi, ki izpolnjujejo pogoje iz petega odstavka 49.a člena tega zakona, razen pogoja v zvezi s preostalo zapadlostjo obveznosti, kot je določeno v prvem odstavku 72.c člena Uredbe 575/2013/EU. Za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti se v tem primeru upoštevajo načela iz 76. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije nemudoma uporabi instrument za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, če je v zvezi s subjektom reševanja izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

1. če so izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu s 55. členom tega zakona, vendar še niso bili sprejeti instrumenti za reševanje,
2. če Banka Slovenije v okviru izvajanja svojih pristojnosti ugotovi, da brez uporabe ukrepa odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz prejšnjega odstavka subjekt reševanja ne bo več sposoben uspešno poslovati,
3. če je kapitalске instrumente izdala podrejena institucija in se ti upoštevajo za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični in konsolidirani podlagi, ter je sprejeta skupna odločitev, da skupina ne bo več sposobna uspešno poslovati, če se v zvezi z navedenimi instrumenti ne izvede odpis ali konverzija kapitalskih instrumentov,
4. če je kapitalске instrumente izdala nadrejena družba in se ti upoštevajo za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični podlagi na ravni nadrejene družbe ali na konsolidirani podlagi, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pa ugotovi, da skupina ne bo več sposobna uspešno poslovati, če se v zvezi z navedenimi instrumenti ne izvede odpis ali konverzija kapitalskih instrumentov, ali
5. subjekt reševanja potrebuje izredno javnofinančno pomoč, razen v primeru iz tretje alineje 4. točke prvega odstavka 56. člena tega zakona.

(4) Za namene iz 2. točke prejšnjega odstavka se šteje, da subjekt reševanja ali skupina ne bo več sposobna uspešno poslovati, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

1. subjekt reševanja ali skupina propada ali bo verjetno propadla z upoštevanjem razlogov iz 56. člena tega zakona in
2. niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad v ustreznem roku verjetno odpravljeni brez uporabe instrumenta odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena niti z upoštevanjem alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzornih ukrepov ali ukrepov za zgodnje posredovanje.

(5) Za namene iz 1. točke prejšnjega odstavka se šteje, da skupina propada ali bo verjetno propadla, če krši konsolidirane bonitetne zahteve ali če obstajajo objektivni elementi, ki potrjujejo ugotovitev, da jih bo v bližnji prihodnosti kršila, in to na način, ki bi upravičil ukrep pristojnega organa, med drugim zato, ker je skupina ustvarila izgube ali obstaja verjetnost, da bo ustvarila izgube, zaradi katerih bo pošel ves njen kapital ali njegov precejšnji del.

(6) Kadar se ukrep za reševanje izvede v zvezi s subjektom v postopku reševanja ali, v izjemnih okoliščinah ob odstopanju od načrta reševanja, v zvezi s subjektom, ki ni subjekt v postopku reševanja, se znesek, ki se zmanjša, odpiše ali konvertira na podlagi uporabe instrumenta odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena, na ravni takšnega subjekta upošteva kot prispevek za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo za namene doseganja minimalnih pragov za:

1. uporabo državnih ukrepov za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema v skladu s četrtem odstavkom 65. člena tega zakona in
2. uporabo sredstev iz sheme za financiranje reševanja, vzpostavljene v skladu z Uredbo 806/2014/EU.

(7) Kadar je subjekt v postopku reševanja zadevne kapitalske instrumente in kvalificirane obveznosti iz drugega odstavka tega člena kupil posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, se instrument za odpis ali konverzijo teh zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti uporabi hkrati z instrumentom za odpis ali konverzijo teh instrumentov in obveznosti na ravni nadrejene družbe zadevnega subjekta ali na ravni drugih nadrejenih družb, ki niso subjekti v postopku reševanja, tako da se izgube dejansko prenesejo na subjekt v postopku reševanja, ki zadevni subjekt dokapitalizira.

(8) Banka Slovenije v zvezi z ugotavljanjem pogojev iz 3. do 5. točke tretjega odstavka tega člena v primeru skupine, ki deluje v več državah članicah, upošteva morebitni učinek uporabe ukrepa odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov v vseh državah članicah, kjer skupina deluje.

(9) Kadar se instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov uporabi v primeru iz 3. točke tretjega odstavka tega člena v zvezi s kapitalskim instrumentom, ki ga izda podrejena družba, se ta kapitalski instrument ne odpiše v večjem obsegu ali konvertira pod slabšimi pogoji kot enako razvrščeni kapitalski instrumenti na ravni nadrejene družbe, vključeni v odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov na ravni nadrejene družbe.

(10) Banka Slovenije pred uporabo instrumenta odpisa in konverzije ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena pridobi predhodno vrednotenje sredstev in obveznosti subjekta reševanja v skladu s prvim odstavkom 66. člena tega zakona. Ocena vrednosti je podlaga za odpis kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena ter za opredelitev menjalnega razmerja pri konverziji zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v delnice ali druge lastniške instrumente, ki se izvede zaradi dokapitalizacije subjekta reševanja.

(11) Kadar se instrument odpisa ali konverzije zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti uporabi neodvisno od ukrepa za reševanje, Banka Slovenije pridobi neodvisno oceno obravnave upnikov in delničarjev v skladu s 130. členom tega zakona.

(12) Instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov se z upoštevanjem prvega odstavka tega člena sprejme tudi za imetnike instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki so bili izdani ali dodeljeni po konverziji:

1. dolžniških instrumentov v delnice ali druge lastniške instrumente na podlagi pogodbenih pogojev, ki v zvezi s prvotnimi dolžniškimi instrumenti določajo konverzijo zaradi dogodka, ki se je zgodil pred oceno Banke Slovenije, da so izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov ali sočasno s to oceno, in
2. ustreznih kapitalskih instrumentov v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala na podlagi ukrepa konverzije kapitalskih instrumentov.

(13) Če se pri uporabi instrumenta odpisa kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti odpiše glavnica zadevnega kapitalskega instrumenta ali kvalificirane obveznosti iz drugega odstavka tega člena, je zmanjšanje te glavnice trajno, upnik pa lahko uveljavlja zgolj povečanje vrednosti v skladu z mehanizmom povrnitve iz petega odstavka 70. člena tega zakona. Imetniki lahko v zvezi z odpisom kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti uveljavljajo izključno nadomestila, ki so določena s tem zakonom, ter v zvezi z odpisanim delom obveznosti niso upravičeni do nobenih drugih zahtevkov v razmerju do subjekta reševanja, razen že zapadlih obveznosti in zahtevkov za povračilo škode, ki so posledica izpodbijanja zakonitosti ukrepa.

(14) Banka Slovenije lahko v zvezi z uporabo instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena zahteva, da subjekt reševanja imetnikom teh kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti izda instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih je izdal subjekt reševanja ali njegova nadrejena družba na podlagi dogovora z Banko Slovenije in organom za reševanje, pristojnim za reševanje nadrejene družbe.

(15) Kadar Banka Slovenije uporabi pooblastilo iz prejšnjega odstavka, se upravičnim imetnikom izdajo novi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala zaradi izpolnitve menjalnega razmerja, določenega v skladu z 90. členom tega zakona, preden subjekt reševanja izda delnice ali druge instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala zaradi morebitnega povečanja kapitala subjekta reševanja v zvezi z ukrepi izredne javnofinančne pomoči. Novi instrumenti navadnega lastniškega kapitala se upravičencem dodelijo takoj po izvedbi konverzije.«.

57. člen

Za 78. členom se dodata nova, 78.a in 78.b člen, ki se glasita:

»78.a člen

(pristojnosti za ugotavljanje pogojev za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije je pristojna za ugotavljanje pogojev iz prejšnjega člena v zvezi s subjektom reševanja, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, če so kapitalski instrumenti za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU pripoznani na posamični podlagi.

(2) Če so kapitalski instrumenti ali kvalificirane obveznosti iz drugega odstavka prejšnjega člena priznani za namene izpolnjevanja zahteve iz prvega odstavka 49.a člena tega zakona, je Banka Slovenije pristojna za ugotavljanje pogojev iz tretjega odstavka prejšnjega člena, če ima subjekt reševanja sedež v Republiki Sloveniji.

(3) Če kapitalske instrumente izda subjekt reševanja, ki je podrejena družba, in se ti instrumenti upoštevajo za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični in konsolidirani podlagi, je Banka Slovenije v zvezi s podrejeno družbo pristojna za ugotavljanje:

1. pogojev iz 2. točke tretjega odstavka prejšnjega člena: če ima podrejena družba, ki je izdala navedene instrumente, sedež v Republiki Sloveniji;
2. pogojev iz 3. točke tretjega odstavka prejšnjega člena v zvezi s skupno odločitvijo: če je Banka Slovenije konsolidacijski nadzornik v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali če je Banka Slovenije pristojna za reševanje podrejene družbe, ki ima sedež v Republiki Sloveniji.

78.b člen

(ugotavljanje pogojev za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov v zvezi s podrejeno banko)

(1) Banka Slovenije v primeru podrejene družbe, ki je izdala kapitalske instrumente ali kvalificirane obveznosti iz drugega odstavka 78. člena tega zakona, ki se upoštevajo za namene izpolnjevanja zahteve iz 49.a člena tega zakona na posamični podlagi, ali kapitalske instrumente, ki se upoštevajo za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični in konsolidirani podlagi, pred odločitvijo glede obstoja pogojev za uporabo instrumenta za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona obvesti:

1. glede ugotovitve obstoja pogojev iz 2. do 4. točke tretjega odstavka 78. člena tega zakona v 24 urah po posvetovanju z organom za reševanje, ki je pristojen za zadevni subjekt:
 - konsolidacijskega nadzornika ali drug organ v državi članici konsolidacijskega nadzornika, pristojnega za ugotavljanje pogojev iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona v zvezi z nadrejeno družbo;
 - organe za reševanje drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, ki so obveznosti iz 49.a člena tega zakona neposredno ali posredno kupili od institucije, ki je podrejena družba subjektu v postopku reševanja ali subjekta v tretji državi, vendar sama ni subjekt v postopku reševanja;
2. glede ugotovitve obstoja pogojev iz 3. točke tretjega odstavka 78. člena tega zakona nemudoma, ko do takšne ugotovitve pride, organ države članice, ki je v skladu s predpisi te države pristojen za ugotavljanje sposobnosti uspešnega poslovanja podrejene družbe v zvezi z ugotavljanjem pogojev iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona pri podrejeni družbi, ki ima sedež v tej državi članici.

(2) Banka Slovenije obvestilu iz prejšnjega odstavka priloži obrazložitev glede razlogov za začetek postopka za ugotavljanje pogojev iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona pri podrejeni družbi.

(3) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene banke po posvetovanju s pristojnimi organi, ki jim je bilo poslano obvestilo iz prvega odstavka tega člena, oceni:

1. ali obstaja ustrezen in izvedljiv alternativni ukrep, ki bi nadomestil uporabo ukrepa za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, in

2. ali obstajajo realne možnosti, da bodo razlogi za uporabo instrumenta za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v ustreznem roku odpravljeni, če bi bil izveden alternativni ukrep.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena, ki ga posreduje organ za reševanje podrejene družbe vsem organom za reševanje, pristojnim za reševanje subjektov v skupini, posreduje mnenje o okoliščinah iz prejšnjega odstavka. Alternativni ukrepi iz prejšnjega odstavka vključujejo ukrepe nadzora in ukrepe zgodnjega posredovanja, kot so opredeljeni v zakonu, ki ureja bančništvo, ter prenos sredstev ali kapitala iz nadrejene družbe.

(5) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene banke po posvetovanju z organi, ki jim je posredovala obvestilo iz prvega odstavka tega člena, oceni, da obstaja eden ali več alternativnih ukrepov, ki izpolnjujejo pogoje iz tretjega odstavka tega člena, v okviru svojih pristojnosti zagotovi, da se ti ukrepi izvedejo.

(6) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene banke v zvezi z ugotavljanjem pogojev iz 2. do 4. točke tretjega odstavka 78. člena tega zakona po posvetovanju z organi, ki jim je posredovala obvestilo iz prvega odstavka tega člena, oceni, da alternativni ukrepi iz tretjega odstavka tega člena ne obstajajo, odloči, ali je ugotavljanje pogojev iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona pri podrejeni družbi ustrezno. Če Banka Slovenije odloči o začetku postopka za ugotavljanje pogojev iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona pri podrejeni družbi, o tem nemudoma obvesti organe držav članic in si prizadeva za sprejetje skupne odločitve v skladu s 63. členom tega zakona.

(7) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe, v zvezi s katero je v skladu s 63. členom tega zakona sprejeta skupna odločitev glede obstoja pogojev iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona, nemudoma uporabi ukrep odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti te podrejene družbe.«.

58. člen

V 79. členu se naslov spremeni tako, da se glasi:

»(instrument odpisa in konverzije obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov)«.

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka Slovenije lahko v postopku reševanja v okviru instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, za posamezni razred obveznosti subjekta reševanja odloči, da se:

1. zmanjša glavnica ali preostali neporavnani znesek obveznosti subjekta reševanja, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, vključno z zmanjšanjem teh obveznosti na nič;
2. konvertira glavnica obveznosti subjekta reševanja, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, v navadne delnice ali druge lastniške instrumente, ki jih izda subjekt reševanja, njegova nadrejena družba ali premostitvena banka, na katero se prenesejo sredstva, pravice ali obveznosti subjekta reševanja.«.

V drugem odstavku se v napovednem stavku besedi »kvalificiranih obveznosti« nadomestita z besedilom »obveznosti iz prejšnjega odstavka«.

V 3. točki se črta beseda »kvalificiranih«.

V tretjem in četrtem odstavku se besedi »kvalificiranih obveznosti« nadomestita z besedilom »obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov,«.

59. člen

V 80. členu se naslov spremeni tako, da se glasi:

»(omejitev uporabe instrumenta odpisa in konverzije obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov)«.

V prvem odstavku se besedilo »za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti« nadomesti z besedilom »odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov,«.

V drugem odstavku se v napovednem stavku besedilo »za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti« nadomesti z besedilom »odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov,«.

V 6. točki se za besedama »sedmih dni« dodata vejica in besedilo »ali do centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 4. člena Uredbe 648/2012/EU, ter centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU«.

Za 7. točko, na koncu katere se pika nadomesti s podpičjem, se doda nova, 8. točka, ki se glasi:

»8. obveznosti do subjektov reševanja, ki so del iste skupine v postopku reševanja, ne da bi bili sami subjekti v postopku reševanja, ne glede na njihovo zapadlost.«.

V četrtem odstavku se besedilo »za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti« nadomesti z besedilom »odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov,«.

Za četrtem odstavkom se dodata nova, peti in šesti odstavek, ki se glasita:

»(5) Izključitev obveznosti iz 8. točke drugega odstavka tega člena ne velja, če so te obveznosti v skladu s predpisi, ki urejajo običajne insolvenčne postopke v zvezi s temi subjekti, poplačane za navadnimi nezavarovanimi obveznostmi. V tem primeru organ za reševanje zadevne podrejene družbe, ki ni subjekt v postopku reševanja, oceni, ali znesek postavk, ki izpolnjujejo pogoje iz petega in šestega odstavka 49.a člena tega zakona, zadostuje za podporo izvajanju preferenčne strategije reševanja.

(6) Banka Slovenije pri uporabi instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, glede obveznosti do drugih subjektov reševanja, ki so del iste skupine v postopku reševanja, vendar sami niso subjekti v postopku reševanja, ter niso izključene na podlagi prejšnjega odstavka, oceni, ali je treba te obveznosti v celoti ali delno izključiti na podlagi 81. člena tega zakona, da se zagotovi učinkovita izvedba strategije reševanja.«.

60. člen

V 81. členu se naslov spremeni tako, da se glasi:

»(izključitev posameznih kvalificiranih obveznosti iz uporabe instrumenta za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov)«.

V prvem odstavku se v napovednem stavku besedilo »za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti« nadomesti z besedilom »odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov,«, za besedama »izključiti določene« pa se črta beseda »kvalificirane«.

V 1. točki se besedilo »za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti« nadomesti z besedilom »odpisa in konverzije obveznosti«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Kadar Banka Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom v celoti ali delno izključi posamezno obveznost ali določen prednostni razred obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, se obseg odpisa in konverzije drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti ta instrument, ustrezno poveča pod pogojem, da noben upnik ne utрпи večjih izgub, kot bi jih utrpel v primeru, če bi prišlo do prenehanja subjekta reševanja v okviru običajnega insolvenčnega postopka.«.

V tretjem odstavku se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»Če Banka Slovenije v skladu s tem členom v celoti ali delno izključi obveznost ali določeni prednostni razred obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, izgube, ki bi zaradi izključitve bremenile te obveznosti, pa niso bile v celoti prenesene na upnike drugih obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, lahko subjekt reševanja prejme prispevek iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU, da se zagotovi eno ali oboje od naslednjega:«.

V 1. točki se črta beseda »kvalificiranih«.

V petem odstavku se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. raven sposobnosti pokrivanja izgub, ki bi jo v primeru izključitve posameznih obveznosti ali razreda obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, ohranil subjekt reševanja, in«.

V šestem odstavku se v prvem stavku črta beseda »kvalificiranih«.

61. člen

V 82. členu se naslov spremeni tako, da se glasi:

»(pogodbeno priznanje pooblastil za reševanje s sredstvi upnikov)«.

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Subjekti reševanja v pogodbe, ki so podlaga za nastanek kapitalskih instrumentov, kvalificiranih obveznosti ali drugih obveznosti, za katere se lahko uporabi instrument odpisa ali konverzije v skladu s tem zakonom, ter za katere se uporablja pravo tretje države, vključijo pogodbeno določilo, na podlagi katerega upnik:

1. prizna, da je obveznost lahko predmet odpisa in konverzije na podlagi ukrepov Banke Slovenije v skladu s tem zakonom, in
2. se strinja z učinki znižanja glavnice ali preostalega neporavnane zneska, konverzije ali razveljavitve, ki je posledica uporabe instrumenta odpisa in konverzije v skladu s tem zakonom.«.

V drugem odstavku se beseda »urejajo« nadomesti z besedilom »so podlaga za obveznosti iz naslova«, za besedo »oziroma« pa se beseda »vlog« nadomesti z besedo »vlog«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Banka Slovenije lahko odloči, da se zahteva iz prvega odstavka tega člena ne uporablja za subjekt reševanja, pri katerem je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi tega zakona enaka znesku za pokrivanje izgub, za katere se pričakuje, da jih bo utrpel subjekt, v primeru, če se obveznosti iz prvega odstavka tega člena, ki ne vključujejo zadevnega pogodbenega določila, ne upoštevajo.«.

V dosedanjih tretjem in četrtem odstavku, ki postaneta četrti in peti odstavek, se črta beseda »kvalificiranih«.

62. člen

Za 82. členom se doda nov, 82.a člen, ki se glasi:

»82.a člen

(uveljavljanje opustitev zahteve za pogodbeno priznanje reševanja s sredstvi upnikov)

(1) Kadar subjekt reševanja oceni, da vključitev pogodbenega določila iz prvega odstavka prejšnjega člena v posamezne pogodbene ureditve s pravnega ali drugega razloga ni izvedljiva, o svoji oceni uradno obvesti Banko Slovenije in v obvestilu navede razred, v katerega se uvršča ta obveznost v primeru postopka zaradi insolventnosti, ter pojasni razloge, zaradi katerih vključitev ni izvedljiva. Subjekt reševanja Banki Slovenije predloži tudi vse informacije, ki so potrebne za oceno učinkov take opustitve na rešljivost subjekta reševanja.

(2) Če Banka Slovenije po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka ugotovi, da je vključitev pogodbenega določila, zahtevanega v skladu s prejšnjim členom, s pravnega ali drugega vidika kljub razlogom, ki jih navaja subjekt reševanja, izvedljiva, v razumnem roku zahteva, da subjekt reševanja vključi ustrezno pogodbeno določilo v pogodbeno ureditev, ter pri tem upošteva potrebo, da se zagotovi rešljivost navedenega subjekta reševanja. Banka Slovenije lahko dodatno zahteva, da subjekt reševanja spremeni svojo prakso, ki je povezana z uveljavljanjem opustitev zahteve za pogodbeno priznanje reševanja s sredstvi upnikov.

(3) Obveznost iz prvega odstavka prejšnjega člena miruje od predložitve obvestila do odločitve Banke Slovenije v skladu s tem členom.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena subjekt reševanja ne more uveljavljati opustitve zahteve za pogodbeno priznanje reševanja s sredstvi upnikov v zvezi z:

1. instrumenti dodatnega temeljnega kapitala;
2. instrumenti dodatnega kapitala;
3. nezavarovanimi obveznostmi iz naslova dolžniških instrumentov v obliki obveznic ali v drugih oblikah prenosljivega dolga oziroma v obliki instrumentov, ki ustvarjajo ali potrjujejo dolg.

(5) Kadar Banka Slovenije v okviru ocene rešljivosti subjekta reševanja v skladu s tem zakonom ali v katerem koli drugem primeru ugotovi, da v razredu obveznosti iz 208. člena tega zakona, ki vključuje kvalificirane obveznosti, znesek obveznosti, za katere se pod pogoji iz tega člena uveljavlja opustitev zahteve glede pogodbenega priznanja reševanja s sredstvi upnikov, skupaj z obveznostmi, ki so izključene iz uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov v skladu z 80. členom tega zakona ali bodo verjetno izključene v skladu z 81. členom tega zakona, znaša več kot 10 % zneska navedenega razreda, oceni učinek tega dejstva na rešljivost tega subjekta reševanja, vključno z učinkom na rešljivost, ki izhaja iz tveganja kršitve 76. člena tega zakona.

(6) Če Banka Slovenije na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka ugotovi, da obveznosti, za katere se pod pogoji iz tega člena uveljavlja opustitev zahteve glede pogodbenega priznanja reševanja s sredstvi upnikov, predstavljajo bistveno oviro za rešljivost subjekta reševanja, sprejme ustrezne ukrepe za odpravo ovir za rešljivost banke skladno s tem zakonom.

(7) Obveznosti, ki ne izpolnjujejo zahteve glede pogodbenega priznanja reševanja s sredstvi upnikov, se ne upoštevajo pri izpolnjevanju minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti po tem zakonu.

(8) Banka Slovenije lahko določi kategorije obveznosti, za katere lahko subjekt reševanja uveljavlja opustitev zahteve glede pogodbenega priznanja reševanja s sredstvi upnikov na podlagi tega člena.«.

63. člen

V 83. členu se v prvem in drugem odstavku črta beseda »kvalificiranih«.

64. člen

V 84. členu se v prvem odstavku črta beseda »kvalificiranih«, za besedo »obveznosti« pa se dodata vejica in besedilo »ki jih je mogoče uporabiti za reševanje s sredstvi upnikov,«.

V šestem odstavku se v prvem stavku besedi »kapitalskih instrumentov« nadomestita z besedilom »obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti za reševanje s sredstvi upnikov,«, za besedo »uporabi« pa se doda besedilo »z namenom dokapitalizacije«.

65. člen

V 86. členu se v prvem odstavku v napovednem stavku besedilo »kapitalskih instrumentov ter odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti« nadomesti z besedilom »obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov,«.

V drugem odstavku se prvi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Banka Slovenije na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka in z upoštevanjem 87. člena tega zakona določi znesek, v višini katerega je treba odpisati lastniške instrumente in druge kapitalske instrumente, kvalificirane obveznosti in obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, oziroma znesek, v višini katerega je treba konvertirati zadevne instrumente in obveznosti, da se pokrijejo ugotovljene izgube in zagotovi kapital za doseganje zahtevane kapitalske ustreznosti.«.

V tretjem odstavku se besedi »kvalificiranih obveznosti« nadomestita z besedilom »drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije pri reševanju s sredstvi upnikov,«.

66. člen

V 87. členu se v prvem odstavku napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»Pri uporabi instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ter instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, Banka Slovenije upošteva razvrstitev zadevnih instrumentov in obveznosti subjekta reševanja z upoštevanjem obratnega vrstnega reda poplačila v primeru običajnih insolvenčnih postopkov, in sicer tako, da:«.

V 5. točki se za besedama »subjekta reševanja« doda vejica in besedilo »za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije,«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, in pripadajo posameznemu prednostnemu razredu, se lahko odpišejo ali konvertirajo v lastniške instrumente, če se pred tem ali hkrati konvertirajo ali odpišejo lastniški instrumenti in drugi kapitalski instrumenti in kvalificirane obveznosti ter druge podrejene obveznosti, ki pripadajo predhodnemu prednostnemu

razredu, razen kadar so posamezne obveznosti v skladu s tem zakonom izključene iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije pri reševanju s sredstvi upnikov.«.

V tretjem odstavku se prvi stavek spremeni tako, da se glasi:

»Banka Slovenije pri odpisu in konverziji obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, v okviru istega prednostnega razreda enakomerno zmanjša glavnico oziroma znesek kapitalskih instrumentov in obveznosti, in sicer sorazmerno glede na njihovo vrednost.«.

V četrtem odstavku se v napovednem stavku obakrat črta beseda »kvalificiranih«.

V petem odstavku se za besedo »glavnica« dodata besedi »oziroma znesek«, besedi »kvalificirane obveznosti« se nadomestita z besedilom »obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije«, za besedo »konverzijo« se črta beseda »kvalificiranih«, za besedama »glavnice instrumentov« pa se dodata besedi »oziroma obveznosti«.

V šestem odstavku se črta besedilo »kapitalskih instrumentov oziroma odpisa in konverzije kvalificiranih«, za besedo »obveznosti« pa se dodata vejica in besedilo »za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije«,.

67. člen

V 88. členu se v prvem odstavku v napovednem stavku za besedama »kvalificiranih obveznosti« doda besedilo »oziroma obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije«,.

V 1. točki se črta beseda »kvalificirane«, v 2. točki pa besedi »kvalificiranih«.

V drugem odstavku se v napovednem stavku za besedama »kvalificiranih obveznosti« doda besedilo »oziroma obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije«,.

1. točka se spremeni tako, da se glasi:

»1. kapitalske instrumente in obveznosti, ki se konvertirajo v nove instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ter za kapitalske instrumente in obveznosti, ki pripadajo posameznemu prednostnemu razredu, tudi, ali se glavnica instrumentov oziroma neporavnani znesek obveznosti konvertira v celoti ali le v določenem deležu«,.

3. točka se spremeni tako, da se glasi:

»3. menjalno razmerje, ki se uporabi za konverzijo kapitalskih instrumentov oziroma obveznosti, ki pripadajo posameznemu prednostnemu razredu, v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, pri čemer se menjalno razmerje izrazi kot višina glavnice kapitalskega instrumenta oziroma neporavnane zneska obveznosti (enota) za en instrument navadnega lastniškega temeljnega kapitala.«.

Tretji in četrti odstavek se črtata.

68. člen

V 89. členu se v naslovu črta besedilo »iz naslova kvalificiranih obveznosti«.

V prvem odstavku se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»Na podlagi uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalskega instrumenta, kvalificirane obveznosti ali druge obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije, nastopijo za imetnika kapitalskega instrumenta oziroma upnika takšne obveznosti naslednje posledice:«.

V 1. točki se za besedilom »konvertiranega neporavnane zneska« črta beseda »kvalificirane«.

V 2. točki se obakrat črta beseda »kvalificirane«.

V drugem odstavku se v napovednem stavku obakrat črta beseda »kvalificirane«, za besedo »konvertirana« pa se doda besedilo »z uporabo instrumentov v skladu s tem zakonom«.

V tretjem odstavku se v prvem stavku črta beseda »kvalificiranih«, v drugem stavku pa se besedi »kvalificiranih obveznosti« nadomestita z besedilom »obveznosti, ki so predmet konverzije,«.

V četrtem odstavku se črtata besedi »kvalificirana« in »kvalificirane«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Odpis ali konverzija kapitalskega instrumenta oziroma obveznosti ne vpliva na obveznosti tretje osebe kot sodolžnika ali iz naslova stvarnega zavarovanja oziroma osebnega jamstva, ki ga je tretja oseba zagotovila v zvezi z odpisanim instrumentom oziroma obveznostjo, razen če se stranke izrecno dogovorijo, da je obveznost tretje osebe v tem primeru ustrezno zmanjšana. Tretja oseba, ki po odpisu ali konverziji kapitalskega instrumenta oziroma obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, izpolni svojo obveznost do imetnika oziroma upnika v zvezi z odpisanim instrumentom oziroma obveznostjo, v razmerju do subjekta reševanja ni upravičena uveljavljati nobenega naknadnega zahtevka v zvezi s svojo izpolnitvijo v delu, v katerem je obveznost subjekta reševanja prenehala v razmerju do imetnika oziroma upnika zaradi odpisa kapitalskega instrumenta oziroma obveznosti. Naknadni zahtevki tretje osebe zaradi izpolnitve njegove obveznosti iz prvega stavka tega odstavka je v razmerju do subjekta reševanja omejen izključno na instrumente, dodeljene upniku v okviru uporabe instrumenta konverzije teh kapitalskih instrumentov oziroma obveznosti.«.

69. člen

V 90. členu se v prvem odstavku v napovednem stavku za besedo »instrumentov« beseda »ali« nadomesti z besedo »in«, za besedama »kvalificiranih obveznosti« pa se doda besedilo »oziroma drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument konverzije,«.

1. in 2. točka se spremenita tako, da se glasita:

»1. je menjalno razmerje ustrezno nadomestilo za prizadetega imetnika kapitalnega instrumenta oziroma obveznosti za izgubo, ki jo je utrpel zaradi prenehanja kapitalnega instrumenta ali obveznosti, za katero se uporabi instrument konverzije, in

2. je menjalno razmerje, ki se uporabi za kapitalni instrument ali obveznost poznejšega prednostnega razreda, za imetnike teh instrumentov oziroma obveznosti ugodnejše od menjalnega razmerja, ki se uporabi za kapitalne instrumente in obveznosti predhodnega prednostnega razreda.«.

V drugem odstavku se v prvem stavku besedi »ali kvalificiranih« nadomestita z besedo »in«.

V tretjem odstavku se beseda »ali« nadomesti z besedo »in«, za besedama »kvalificiranih obveznosti« pa se doda besedilo »oziroma instrumenta konverzije obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument konverzije«.

70. člen

V 91. členu se v prvem odstavku za besedilom »pridobitelj na podlagi« črta beseda »instrumenta«, za besedilom »kapitalnega instrumenta ali« se črta beseda »kvalificirane«, za besedama »obveznosti in« se črtata besedi »na podlagi«, za besedama »za konverzijo« pa se črta besedilo »kapitalnega instrumenta in kvalificirane obveznosti«.

V tretjem odstavku se črta besedilo »kapitalnih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti«.

71. člen

V 92. členu se v prvem odstavku črta besedilo »kapitalnih instrumentov ali kvalificirane obveznosti« in besedilo »kapitalnih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti«.

72. člen

V 93. členu se v prvem odstavku v prvem stavku črta besedilo »kapitalnih instrumentov oziroma odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti«.

V drugem odstavku se v 1. točki črtata besedi »druge« in »drugih«.

V 3. točki se za besedo »delnic« doda besedilo »in dolžniških instrumentov«.

V 4. točki se za besedama »instrumentov in« črta beseda »drugih«.

V tretjem odstavku se v napovednem stavku črta besedilo »kapitalnih instrumentov oziroma odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti«.

V 2. točki se za besedama »ali nominalni« beseda »delež« nadomesti z besedo »znesek«.

73. člen

V 105. členu se tretji in četrti odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(3) Če premostitvena banka ne izpolnjuje meril za članstvo ali sodelovanje v posameznem plačilnem, klirinškem in poravnalnem sistemu, organiziranem trgu, odškodninski shemi za investitorje ali sistemu jamstva za vloge, lahko Banka Slovenije odloči, da se premostitveni banki kljub temu omogoči začasno članstvo oziroma sodelovanje v posameznem plačilnem, klirinškem in poravnalnem sistemu, organiziranem trgu, odškodninski shemi za investitorje ali sistemu jamstva za vloge za obdobje do največ 24 mesecev. Banka Slovenije lahko obdobje začasnega članstva na predlog prevzemnika podaljša za največ 12 mesecev.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena se dostop do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov, organiziranega trga, odškodninskih shem za investitorje in sistemov jamstva za vloge ne sme zavrniti le na podlagi dejstva, da premostitvena banka nima ocene bonitetne agencije ali da ta ocena ne ustreza stopnji, ki se zahteva za dostop do tega sistema oziroma sheme.«.

74. člen

V 109. členu se v šestem odstavku besedi »premostitvene banke« nadomestita z besedilom »družbe za upravljanje sredstev«.

75. člen

V 115. členu se v prvem odstavku v napovednem stavku za besedama »Če se« doda besedilo »v primeru uporabe ukrepov za reševanje ali posameznih pooblastil v zvezi z reševanjem po tem zakonu«, besedilo »začetek postopka reševanja oziroma uporaba ukrepov za reševanje ali posameznih pooblastil v zvezi z reševanjem« se nadomesti z besedilom »zgolj uporaba teh ukrepov«, beseda »štejeta« pa se nadomesti z besedo »šteje«.

V tretjem odstavku se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»Če se v primeru uporabe pooblastil za mirovanje obveznosti v skladu z 71.a členom tega zakona, ukrepov za reševanje ali posameznih pooblastil v zvezi z reševanjem po tem zakonu bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je subjekt reševanja sklenil z nasprotno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe, zgolj uporaba teh ukrepov sama po sebi ne omogoča, da bi kdor koli:«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(5) Kadar Banka Slovenije uporabi pooblastila za mirovanje ali omejitvev iz 71.a do 71.e člena tega zakona oziroma 127. do 129. člena tega zakona, mirovanje ali omejitvev, ki je posledica takšne odločitve, ne pomeni neizpolnitve pogodbene obveznosti v smislu prvega in tretjega odstavka tega člena oziroma za namene 129. člena tega zakona.«.

76. člen

V 125. členu se v naslovu črta beseda »kvalificiranih«.

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka Slovenije lahko v zvezi z izvajanjem instrumentov za reševanje glede dolžniških instrumentov in obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije, in ki jih je izdal subjekt reševanja, odloči, da se spremenijo pogoji teh instrumentov in obveznosti, vključno s spremembo zapadlosti glavnice ter višino obrestne mere in datuma zapadlosti obresti.«.

V drugem odstavku se besedi »kvalificiranih obveznosti« nadomestita z besedilom »drugih obveznosti iz prejšnjega odstavka«.

77. člen

V 127. členu se četrty in peti odstavek spremenita tako, da se glasita:

»(4) Mirovanje iz prvega odstavka tega člena se ne uporablja za obveznosti plačila ali izročitve:

1. sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
2. centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 14. člena Uredbe 648/2012/EU, in centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo v državah članicah na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU;
3. centralnih bank.

(5) Banka Slovenije določi obseg obveznosti, za katere se uveljavi mirovanje obveznosti v skladu s tem členom, z upoštevanjem okoliščin vsakega posameznega primera in pri tem zlasti oceni:

1. ustreznost uveljavitve mirovanja za obveznosti iz upravičenih vlog in v tem okviru predvsem zajamčenih vlog posameznikov ter mikro, malih in srednjih podjetij in
2. vpliv, ki bi ga lahko imela odločitev o mirovanju obveznosti na pravilno delovanje finančnih trgov.«.

Za petim odstavkom se doda nov, šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Banka Slovenije lahko v primeru odločitve o mirovanju obveznosti v zvezi z upravičenimi vlogami določi, da banka vlagateljem zagotovi dostop do ustreznega dnevnega zneska iz naslova teh vlog.«.

78. člen

V 128. členu se v naslovu besedilo »iz naslova dogovorov o jamstvu« nadomesti z besedo »upnikov«.

V prvem odstavku se napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»Banka Slovenije lahko začasno omeji pravice upnikov do poplačila njihovih terjatev iz premoženja banke v postopku reševanja ne glede na to, ali:«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Omejitev pravic upnikov iz prvega odstavka tega člena se ne uporablja v zvezi s pravicami iz naslova jamstva, ki jih je vzpostavil subjekt reševanja v korist:

1. sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
2. centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 14. člena Uredbe 648/2012/EU, in centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo v državah članicah na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU;
3. centralnih bank.«.

79. člen

V 129. členu se četrti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Mirovanje na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporablja v zvezi s pravico odpovedi, vzpostavljeno v korist:

1. sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
2. centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 14. člena Uredbe 648/2012/EU, in centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo v državah članicah na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU;
3. centralnih bank.«.

V šestem odstavku se v 2. točki črtata besedi »kvalificiranih obveznosti«.

80. člen

Za 129. členom se doda nov, 129.a člen, ki se glasi:

»129.a člen

(pogodbeno priznanje pooblastil za mirovanje v primeru reševanja)

(1) Subjekti reševanja v finančne pogodbe, ki jih sklenejo in jih ureja pravo tretje države, vključijo pogodbeno določilo, na podlagi katerega pogodbene stranke priznavajo, da lahko Banka Slovenije v zvezi s finančno pogodbo izvaja ukrepe, s katerimi odredi mirovanje pravic in obveznosti v skladu z 71.a do 71.e členom tega zakona ter 127. do 129. členom tega zakona ali za njihovo omejitev in da zanje veljajo zahteve iz 115. člena tega zakona.

(2) Ta člen se uporablja za vse finančne pogodbe, ki:

1. ustvarijo novo obveznost ali spreminjajo veljavno obveznost;
2. zagotavljajo eno ali več pravic do odpovedi ali možnost uveljavljanja pravic iz naslova jamstva, za katere bi se uporabljale določbe 71.a do 71.e člena tega zakona, 115. člena tega zakona ali 127. do 129. člena tega zakona, če bi finančno pogodbo urejalo pravo Republike Slovenije.

(3) EU nadrejene družbe zagotovijo, da njihove podrejene družbe v tretjih državah v finančne pogodbe, ki jih sklenejo in jih ureja pravo tretje države, vključijo določila, s katerimi izključijo možnost, da bi lahko bilo izvajanje pooblastil Banke Slovenije za odreditev mirovanja pravic in obveznosti EU nadrejene družbe ali za njihovo omejitev v skladu s prvim odstavkom tega člena veljaven razlog za predčasno odpoved, mirovanje, spremembo, izravnavo, poravnavo ali uveljavljanje pravic iz naslova jamstva v zvezi s temi pogodbami.

(4) Prejšnji odstavek se uporablja v zvezi s podrejenimi družbami v tretjih državah, ki se po predpisih, ki veljajo v Republiki Sloveniji, štejejo kot kreditne institucije, investicijska podjetja ali finančne institucije.

(5) To, da institucija ali subjekt ne vključi pogodbenega določila, zahtevanega v skladu s prvim odstavkom tega člena, organu za reševanje ne preprečuje izvajanja pooblastil iz 71.a do 71.e člena tega zakona, 115. člena tega zakona ali 127. do 129. člena tega zakona.«.

81. člen

V 130. členu se v šestem odstavku črta besedilo »v zadnjih treh letih pred izdajo odločbe o začetku postopka reševanja«.

82. člen

V 141. členu se v prvem odstavku besedilo »47., 48. in 60. do 63.« nadomesti z besedilom »45. do 51., 61. do 63. in 78.b«.

V drugem odstavku se v 9. točki besedilo »45. do 51. členom tega zakona« nadomesti z besedama »tem zakonom«.

83. člen

V 142. členu se v prvem odstavku za vejico za besedilom »iz države članice« dodata besedi »nadrejeno ali«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Evropski kolegij za reševanje opravlja funkcije in izvaja naloge iz prejšnjega člena v zvezi s subjekti iz prejšnjega odstavka in njihovimi podružnicami, vključno z določitvijo minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, pri čemer člani evropskega kolegija za reševanje upoštevajo globalno strategijo reševanja, če obstaja, ki so jo sprejeli organi tretjih držav.«.

Za drugim odstavkom se doda nov tretji odstavek, ki se glasi:

»(3) Kadar v skladu z globalno strategijo reševanja podrejene družbe s sedežem v državah članicah ali EU nadrejena družba in njene podrejene institucije niso opredeljene kot subjekti v postopku reševanja, člani evropskega kolegija za reševanje pa se strinjajo z navedeno strategijo, podrejene družbe s sedežem v državah članicah ali, na konsolidirani podlagi, EU nadrejena družba zahtevo iz 49.a člena tega zakona izpolni tako, da svoji končni nadrejeni družbi s sedežem v tretji državi ali podrejenim družbam te nadrejene družbe s sedežem v isti tretji državi ali drugim subjektom pod pogoji iz 1. točke petega odstavka in 2. točke šestega odstavka 49.a člena izda oziroma izdajo instrumente iz petega oziroma šestega odstavka 49.a člena tega zakona.«.

Dosedanja tretji in četrti odstavek, ki postaneta četrti in peti odstavek, se spremenita tako, da se glasita:

»(4) Kadar ima ena sama EU nadrejena družba v lasti vse podrejene družbe s sedežem v državah članicah, ki pripadajo instituciji v tretji državi ali nadrejeni družbi v tretji državi, evropskemu kolegiju za reševanje predseduje organ za reševanje iz države članice, v kateri ima sedež EU nadrejena družba.

(5) V primerih, kjer se ne uporabi prejšnji odstavek, evropskemu kolegiju za reševanje predseduje organ za reševanje EU nadrejene družbe ali podrejene družbe s sedežem v državi članici, ki ima največjo vrednost skupnih bilančnih sredstev.«.

V dosedanjem petem odstavku, ki postane šesti odstavek, se besedilo »tretji in četrti« nadomesti z besedo »prvi«.

Za šestim odstavkom se doda nov, sedmi odstavek, ki se glasi:

»(7) Za delovanje evropskega kolegija iz četrtega do šestega odstavka tega člena se uporabljajo določbe prejšnjega člena.«.

84. člen

V 207. členu se v drugem odstavku v 8. točki za besedo »banka« dodata vejica in besedilo »razen dolžniških instrumentov iz 9. točke tega odstavka«.

V sedmem odstavku se za besedilom »drugega odstavka tega člena« doda vejica in besedilo »ki se štejejo kot postavke kapitala institucije,«. Za prvim stavkom se doda nov, drugi stavek, ki se glasi:

»Če se posamezni instrument ali obveznost tega subjekta le deloma pripozna kot postavka kapitala, se celoten instrument oziroma obveznost šteje kot terjatev iz postavk kapitala.«.

85. člen

V 220. členu se v prvem odstavku v napovednem stavku za vejico za besedilom »člena tega zakona« doda besedilo »odločbe o izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka 78. člena tega zakona«.

86. člen

V 221. členu se v prvem odstavku v prvem stavku za besedilom »začetku postopka reševanja« dodata vejica in besedilo »odločbe o odpisu ali konverziji kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, kadar se instrument odpisa ali konverzije uporabi neodvisno od drugih ukrepov reševanja,«.

87. člen

V 222. členu se v prvem odstavku za besedilom »začetku postopka reševanja« dodata vejica in besedilo »odločbe o odpisu ali konverziji kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, kadar se ta izda neodvisno od postopka reševanja,«.

88. člen

V 223. členu se za tretjim odstavkom doda nov, četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Ne glede na 220. do 222. člen tega zakona se določbe tega člena uporabljajo tudi za odločbo o opisu ali konverziji kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, kadar se instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti uporabi po začetku postopka reševanja, skupaj z instrumenti za reševanje.«.

89. člen

V 232. členu se črta drugi odstavek.

Dosedanji tretji odstavek postane drugi odstavek.

90. člen

V 247. členu se v drugem odstavku v napovednem stavku besedi »kvalificiranih obveznosti« nadomestita z besedilom »obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije v skladu s tem zakonom«.

V 1. točki se črta beseda »kvalificirane«.

V 2. točki se črtata besedi »za reševanje«.

V tretjem odstavku se 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. zmanjšanje glavnice zadevnih kapitalskih instrumentov ali obveznosti, za katere se uporabi instrument odpisa ali konverzije v skladu z odločitvijo organa države članice.«.

91. člen

V 248. členu se v drugem odstavku v napovednem stavku besedi »kvalificiranih obveznosti« nadomestita z besedilom »obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije«.

V 2. točki se črta beseda »kvalificiranih«.

92. člen

V 259. členu se v prvem odstavku za 2. točko dodajo nove, 2.a do 2.d točka, ki se glasijo:

- »2.a ne upošteva prepovedi izplačil iz 30. člena tega zakona (prvi odstavek 30. člena);
- 2.b Banke Slovenije nemudoma ne obvesti o nastanku okoliščin iz drugega odstavka 30. člena tega zakona (tretji odstavek 30. člena);
- 2.c Banki Slovenije v roku ne predloži stališča v zvezi z oceno in ugotovljenimi ovirami za rešljivost ter predloga ustreznih ukrepov, s katerimi bodo ugotovljene ovire ustrezno zmanjšane ali odpravljene (drugi odstavek 31.a člena);
- 2.d Banki Slovenije v roku ne predloži predloga možnih ukrepov, s katerimi bo zagotovila izpolnjevanje zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter zahteve po skupnem blažilniku, in časovnega okvira za njihovo izvajanje (tretji odstavek 31.a člena);«.

V 3. točki se besedilo »30. člena« nadomesti z besedilom »31.a člena«.

Za 7. točko se dodajo nove, 7.a do 7.d točka, ki se glasijo:

- »7.a ne zagotovi, da skupni nominalni znesek posamezne kvalificiranih obveznosti, ki je namenjena prodaji investitorjem, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, znaša najmanj 50.000 eurov (prvi odstavek 47. člena);
- 7.b proda kvalificirane obveznosti investitorju, ki ima v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, pri čemer skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti ne znaša najmanj 50.000 eurov (drugi odstavek 47. člena);
- 7.c Banki Slovenije ne poroča o zneskih kapitala in drugih obveznostih (prvi odstavek 51. člena);
- 7.d vsaj enkrat letno javno ne objavi informacij, ki se nanašajo na zneske kapitala in kvalificiranih obveznosti (peti odstavek 51. člena);«.

Za 8. točko se dodajo nove, 8.a do 8.d točka, ki se glasijo:

- »8.a na zahtevo Banke Slovenije ne naveže stika s potencialnimi kupci (prvi odstavek 57.a člena);
- 8.b ne objavi informacije o izdani odločbi o uveljavitvi instrumenta mirovanja obveznosti na predpisani način (drugi odstavek 71.c člena);
- 8.c v pogodbe, ki so podlaga za nastanek kapitalskih instrumentov, kvalificiranih obveznosti ali drugih obveznosti, za katere se lahko uporabi instrument odpisa ali konverzije v skladu s tem zakonom, ter za katere se uporablja pravo tretje države, ne vključijo pogodbenega določila o tem, da je obveznost lahko predmet odpisa in konverzije oziroma o strinjanju z učinki znižanja glavnice ali preostalega neporavnane zneska, konverzije ali razveljavitve, ki je posledica uporabe instrumenta odpisa in konverzije (prvi odstavek 82. člena);

8.d v finančno pogodbo ne vključi pogodbenega določila, na podlagi katerega pogodbene stranke priznavajo, da lahko Banka Slovenije v zvezi s finančno pogodbo izvaja ukrepe, s katerimi odredi mirovanje pravic in obveznosti (prvi odstavek 129.a člena);«.

V drugem odstavku se v 1. točki za besedama »neto prometa« doda besedilo »v predhodnem poslovnem letu«, za vejico za besedilom »členom Uredbe 575/2013/EU« pa se doda besedilo »pri čemer se v primeru, da je banka podružnica EU nadrejene družbe, upošteva skupni neto promet, ki je razviden iz konsolidiranih računovodskih izkazov EU nadrejene družbe,«.

93. člen

V 260. členu se v prvem odstavku v 1. točki za besedama »poslovanju podružnice« doda besedilo »ter informacij, ki jih potrebuje v zvezi z izvajanjem nalog in pristojnosti glede reševanja in postopkov prisilnega prenehanja banke«, za besedo »prvi« pa se dodata besedi »in tretji«.

Za 2. točko se dodata novi, 2.a in 2.b točka, ki se glasita:

- »2.a ne zagotovi, da skupni nominalni znesek posamezne kvalificiranih obveznosti, ki je namenjena prodaji investitorjem, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, znaša najmanj 50.000 eurov (prvi odstavek 47. člena);
- 2.b prodaja kvalificirane obveznosti investitorju, ki ima v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, pri čemer skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti ne znaša najmanj 50.000 eurov (drugi odstavek 47. člena);«.

Za 3. točko se doda nova, 3.a točka, ki se glasi:

- »3.a v pogodbe, ki so podlaga za nastanek kapitalskih instrumentov, kvalificiranih obveznosti ali drugih obveznosti, za katere se lahko uporabi instrument odpisa ali konverzije v skladu s tem zakonom, ter za katere se uporablja pravo tretje države, ne vključijo pogodbenega določila o tem, da je obveznost lahko predmet odpisa in konverzije oziroma o strinjanju z učinki znižanja glavnice ali preostalega neporavnane zneska, konverzije ali razveljavitve, ki je posledica uporabe instrumenta odpisa in konverzije (prvi odstavek 82. člena);«.

V drugem odstavku se v 1. točki za besedama »neto prometa« doda besedilo »v predhodnem poslovnem letu«, za vejico za besedilom »členom Uredbe 575/2013/EU« pa se doda besedilo »pri čemer se v primeru, da je banka podružnica EU nadrejene družbe, upošteva skupni neto promet, ki je razviden iz konsolidiranih računovodskih izkazov EU nadrejene družbe,«.

Za tretjim odstavkom se doda nov, četrti odstavek, ki se glasi:

- »(4) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje oseba, ki Banki Slovenije na njeno zahtevo ne predloži informacij, ki jih Banka Slovenije potrebuje v zvezi z izvajanjem nalog in pristojnosti glede reševanja in postopkov prisilnega prenehanja banke (tretji odstavek 12. člena).«.

Dosedanja četrti in peti odstavek postaneta peti in šesti odstavek.

V dosedanjem šestem odstavku, ki postane sedmi odstavek, se beseda »četrtga« nadomesti z besedo »petega«, beseda »petega« pa z besedo »šestega«.

Dosedanji sedmi odstavek postane osmi odstavek.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

94. člen

(prehodna določba glede uskladitve z zahtevami glede izpolnjevanja minimalne zahteve)

(1) Ne glede na spremenjeni 45. člen zakona Banka Slovenije določi ustrezna prehodna obdobja, v katerih subjekti reševanja zagotovijo izpolnjevanje minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s spremenjenim 49. in novimi 49.a do 49.c členom zakona, tako da subjekti reševanja zagotovijo izpolnjevanje minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti najpozneje do 1. januarja 2024.

(2) Banka Slovenije za namene iz prejšnjega odstavka določi vmesne ciljne ravni za zagotavljanje izpolnjevanja minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s spremenjenim 49. in novimi 49.a do 49.c členom zakona, ki jih morajo subjekti reševanja izpolnjevati 1. januarja 2022. Vmesne ciljne ravni praviloma zagotavljajo linearno povečevanje kapitala in kvalificiranih obveznosti zaradi približevanja minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

(3) Za določitev prehodnega obdobja iz tega člena se smiselno uporabljajo tretji do šesti odstavek novega 51.b člena zakona.

95. člen

(začetek veljavnosti pogojev glede podrejenih kvalificiranih obveznosti)

Določbe spremenjenega 47. člena zakona se uporabljajo za kvalificirane obveznosti, ki so nastale po uveljavitvi tega zakona.

96. člen

(začetek veljavnosti izključitve za obveznosti)

Za obveznosti iz 8. točke drugega odstavka 80. člena zakona, ki so nastale pred uveljavitvijo tega zakona, izključitev iz petega odstavka 80. člena zakona ne velja, če so te obveznosti v skladu s predpisi, ki urejajo običajne insolvenčne postopke v zvezi s temi subjekti na dan uveljavitve tega zakona, poplačane za navadnimi nezavarovanimi obveznostmi.

97. člen

(začetek veljavnosti za finančne pogodbe)

Določba 1. točke drugega odstavka novega 129.a člena zakona se za finančne pogodbe, ki ustvarijo novo obveznost ali spreminjajo veljavno obveznost, uporablja po uveljavitvi tega zakona.

98. člen
(upoštevanje že plačanega dela letnega nadomestila)

Pri izdaji odločbe za plačilo letnega nadomestila iz spremenjenega tretjega odstavka 14. člena zakona Banka Slovenije upošteva morebitna že naložena in prejeta plačila letnega nadomestila iz prvega odstavka 14. člena zakona do uveljavitve tega zakona, tako da bankam in EU podružnicam naloži le plačilo razlike do celotnega zneska letnega nadomestila.

99. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu

S predlaganim členom se v drugem odstavku 1. člena Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 44/16, 71/16 – odl. US, 9/19 in 72/19 – ZPSVIKOB; v nadaljnjem besedilu: ZRPPB) spreminja navedba citata objav za Uredbo 806/2014/EU, ker je v obdobju veljavnosti ZRPPB prišlo do posega v navedeno uredbo.

K 2. členu

S predlaganim členom se v 2. točki prvega odstavka 2. člena ZRPPB spreminja navedba citata objav za Uredbo 575/2013/EU, ker je v obdobju veljavnosti ZRPPB prišlo do posega v navedeno uredbo.

K 3. členu

S predlaganim členom se v 2. točki prvega odstavka 3. člena ZRPPB spreminja navedba citata objav za Direktivo 2014/59/EU (v nadaljnjem besedilu: BRRD), ker je v obdobju veljavnosti ZRPPB prišlo do posega v navedeno direktivo.

K 4. členu

S predlaganim členom se v 5. členu ZRPPB spreminjajo nekatere opredelitve pojmov in dodajajo novi, ki jih je treba na novo definirati v skladu z Direktivo 2019/879/EU ali pa jih navedeni direktivi zgolj prilagoditi. Pri tem posebej pojasnjujemo, da pojem »reševanje s sredstvi upnikov« označuje ukrepe odpisa ali konverzije v fazi reševanja, ko je torej že sprejeta odločitev o reševanju, medtem ko se ukrep odpisa in konverzije lahko uporabi tudi pred začetkom reševanja za določene (ožje) kategorije obveznosti in v tem primeru ni mogoče govoriti, da gre za instrument za reševanje s sredstvi upnikov (ukrep je namreč enak, kategorije obveznosti pa so različne).

K 5. členu

Predlagani člen dopolnjuje naslov 1.3 poglavja glede na dodano pristojno institucijo iz 16.a člena ZRPPB.

K 6. členu

S predlagano spremembo petega odstavka 11. člena ZRPPB se navede veljavna direktiva, ki ureja varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov.

K 7. členu

S predlaganim členom se 12. člen ZRPPB dopolni s tretjim odstavkom, ki Banki Slovenije dovoljuje, da lahko od katere koli osebe (torej ne le od subjektov reševanja in zaposlenih pri njem), za katero utemeljeno oceni, da razpolaga z informacijami, ki jih potrebuje v zvezi z izvajanjem nalog in pristojnosti glede reševanja in postopkov prisilnega prenehanja banke, zahteva, da ji te informacije brezplačno predloži. S tem se odpravi pomanjkljivost pri prenosu točke (a) prvega odstavka 63. člena BRRD.

K 8. členu

Predlagani člen spreminja način plačila letnega nadomestila, do katerega je v zvezi z nalogami in pooblastili glede reševanja in prisilnega prenehanja upravičena Banka Slovenije. Namesto v dveh

obrokih bodo banke letno nadomestilo plačale v enkratnem znesku, do 31. marca za preteklo leto, kar bo predvsem olajšalo interne administrativne postopke tako v Banki Slovenije kot tudi pri zavezancih.

K 9. členu

Predlagani člen določa pristojno agencijo za izvajanje nadzora 47. člena ZRPPB, ki ureja prodajo podrejeni kvalificiranih obveznosti neprofesionalnim strankam.

K 10. členu

Predlagani člen spreminja 17. člen ZRPPB, in sicer se s spremembami tretjega odstavka odpravijo napake glede ustreznosti prenosa točke (m) prvega odstavka 84. člena BRRD. V navedeni odstavek se doda še Agencija za trg vrednostnih papirjev, ki je na podlagi zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov, poleg Banke Slovenije organ, ki upravlja odškodninsko shemo za investitorje (imenuje se Sistem jamstva za terjatve vlagateljev), zato se v skladu s točko (h) prvega odstavka 84. člena BRRD doda med subjekte, ki imajo dolžnost varovati zaupnost informacij.

K 11. členu

S predlaganim členom, ki spreminja 18. člen ZRPPB, se odpravi napaka glede ustreznosti prenosa drugega odstavka 84. člena BRRD.

K 12. členu

Sprememba prvega odstavka 21. člena ZRPPB je redakcijska.

K 13. členu

S spremembami prvega in drugega odstavka 25. člena ZRPPB se na jasnejši način določi, kaj vsebujejo ukrepi za reševanje, hkrati pa se nekateri navedeni pojmi uskladijo z novimi oziroma spremenjenimi definicijami iz 5. člena ZRPPB.

Z novim četrtem odstavkom se odpravi pomanjkljivost pri prenosu 116., 120., 122. in 123. člena BRRD. Slednji namreč določajo nekatere izjeme glede uporabe določb, ki jih v nacionalnem pravnem redu vsebuje zakon, ki ureja gospodarske družbe, v primeru uporabe ukrepov za reševanje. S tem se pomembno izboljša učinkovitost uporabe instrumentov za reševanje, ki jih opredeljuje ZRPPB.

K 14. členu

Predlagani člen uporabljeno izrazje usklajuje z novimi oziroma spremenjenimi definicijami iz 5. člena ZRPPB. Zlasti se namesto pojma »kvalificirane obveznosti« zdaj uporablja pojem »obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije«.

K 15. členu

Predlagani člen na novo določa vsebino 30. člena ZRPPB, in sicer prepoved izplačil. Vsebina dosedanjega 30. člena ZRPPB se sicer smiselno prenese v nov 31.a člen ZRPPB.

Banka Slovenije, ki je pristojni organ za nadzor, hkrati pa tudi za reševanje bank (ob hkratni zahtevi, da sta ti dve funkciji funkcionalno ločeni), bo imela možnost, da v določenih primerih banki prepove izplačila dividend, obresti na kupone v primeru izdanih obveznic oziroma drugih izplačil (variabilni prejemki uprav, izplačila na osnovi bonitet in podobno). Banka Slovenije bo navedeni ukrep izrekla, če bo banka prišla v položaj, ko ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, ko se ta zahteva izpolnjuje poleg minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu z ZRPPB.

S predlaganim členom se sicer prenašajo prvi, drugi in tretji odstavek 16.a člena BRRD.

K 16. členu

Predlagani člen določa vsebino novega 30.a člena ZRPPB, ki opredeljuje izračun največjega možnega zneska za razdelitev v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (znesek M-MDA). Prepoved izplačil iz 30. člena ZRPPB se namreč nanaša le na zneske, ki bodo presegali znesek M-MDA, izračunan v skladu s 30.a členom ZRPPB.

S predlaganim členom se sicer prenašata četrti in peti odstavek 16.a člena BRRD.

K 17. členu

S predlaganim členom, ki spreminja 31. člen ZRPPB, se jasneje določi, kdaj je mogoče uporabiti ukrepe za reševanje ali prisilno prenehanje banke in kaj mora Banka Slovenije pri tej oceni upoštevati. Določa tudi ravnanje Banke Slovenije kot organa za reševanje na ravni skupine, kadar skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja.

S predlaganim členom se sicer prenašata prvi in četrti odstavek 16. člena BRRD.

K 18. členu

Predlagani člen opredeljuje vsebino novega 31.a člena ZRPPB, ki pa skoraj v celoti povzema vsebino bivšega 30. člena ZRPPB. Njegova vsebina se nanaša na ukrepe za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost banke ali skupine, pri čemer se ureditev širi tudi na skupine (nadrejena družba in njene podrejene družbe). Novost v primerjavi z obstoječo ureditvijo je zlasti v tem, da mora banka oziroma subjekt v skupini v dveh tednih po prejemu obvestila Banke Slovenije, katerim slednja ugotovi ovire za rešljivost banke, Banki Slovenije predložiti predlog možnih ukrepov, s katerimi bo zagotovila izpolnjevanje zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter zahtevo po skupnem blažilniku.

S predlaganim členom se sicer prenaša 17. člen BRRD.

K 19. členu

S predlaganim členom se 32. člen ZRPPB uskladi z 18. členom BRRD. V 32. členu ZRPPB je sicer urejen postopek določanja ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine.

S spremembo desetega odstavka 32. člena ZRPPB se obenem odpravi napaka glede ustreznosti prenosa tretjega pododstavka šestega odstavka 18. člena BRRD in drugega pododstavka sedmega odstavka 18. člena BRRD. Če namreč Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi v enem mesecu, Banka Slovenije odločitev sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa.

K 20. členu

S predlaganim členom se določi nov 32.a člen ZRPPB, ki opredeljuje postopek določanja ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine v zvezi s subjektom v postopku reševanja v Republiki Sloveniji.

S predlaganim členom se sicer prenaša prvi in šesti odstavek 18. člena BRRD.

K 21. členu

S predlaganim členom se 33. člen ZRPPB, ki opredeljuje postopek določanja ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine v zvezi s podrejeno družbo v Republiki Sloveniji, prilagodi prvemu in sedmemu odstavku 18. člena BRRD.

K 22. členu

Predlagane spremembe 34. člena ZRPPB so posledica drugih sprememb in dopolnitev ZRPPB.

K 23. členu

S spremembo četrtega odstavka 35. člena ZRPPB se sledi definiciji pojma »subjekt reševanja«, ki je opredeljen v drugem odstavku 2. člena ZRPPB, zato obseg subjektov, od katerih lahko Banka Slovenije zahteva podatke o sklenjenih finančnih pogodbah, ostaja enak.

Z dopolnitvijo 35. člena ZRPPB se nadalje določi, da Banka Slovenije posodobi načrt reševanja tudi v primeru, ko se v zvezi z banko izvedejo ukrepi za reševanje ali pooblastila v zvezi z odpisom ali konverzijo kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti, ki se izvajajo neodvisno od drugih instrumentov za reševanje. V tem primeru Banka Slovenije pri določanju rokov iz 15. točke tretjega odstavka 36. člena ZRPPB upošteva rok, ki je v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, določen za izpolnitev nadzorniških zahtev glede dodatno potrebnega kapitala. Ta rok bo sicer Banka Slovenije določila v odločbi, s katero bo odločila o dodatno potrebnem kapitalu.

Z dopolnitvijo 35. člena ZRPPB se sicer prenaša šesti odstavek 10. člena BRRD.

K 24. členu

Spremembe 36. člena ZRPPB so bodisi redakcijske (popravki sklicev na člene zaradi drugih sprememb ZRPPB) bodisi pomenijo prenos sedmega odstavka 10. člena BRRD (sprememba 15. točke tretjega odstavka 36. člena ZRPPB).

K 25. členu

S popravkom sklica na ustrezne člene ZRPPB glede posodabljanja načrta reševanja skupine se odpravi dosedanja pomanjkljivost tega člena, nastala pri prenosu BRRD. Banka Slovenije bo torej pri sprejemanju in posodabljanju načrta reševanja skupine upoštevala določbo 39. člena ZRPPB.

K 26. členu

S predlaganim členom, ki spreminja 39. člen ZRPPB, se posega v vsebino načrta reševanja skupine. Navedeno je v skladu z 12. členom BRRD, ki pomemben poudarek daje na vnaprejšnji določitvi subjektov v postopku reševanja in skupine v postopku reševanja, saj so od tega odvisni nadaljnji ukrepi pristojnih organov na področju reševanja bank.

K 27. členu

S predlagano spremembo se 41. člen ZRPPB uskladi s četrtim odstavkom 13. člena BRRD.

K 28. členu

S predlagano spremembo se 42. člen ZRPPB uskladi s šestim odstavkom 13. člena BRRD. S spremembo četrtega odstavka 42. člena ZRPPB pa se hkrati odpravi napaka glede ustreznosti prenosa drugega pododstavka šestega odstavka 13. člena BRRD, in sicer mora Banka Slovenije

vedno upoštevati odločitev Evropskega bančnega organa in torej ne zadošča, da Banka Slovenije odloči po svoje in obrazloži odstopanja od odločitve Evropskega bančnega organa.

K 29. členu

S predlaganim členom se spreminja 45. člen ZRPPB. S tem členom se definira minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora subjekt reševanja izpolnjevati ves čas, in sicer najmanj v obsegu, ki ga določi Banka Slovenije. Navedena zahteva se lahko izrazi kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, ki se izračuna v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ali kot odstotek mere skupne izpostavljenosti zadevnega subjekta, ki se izračuna v skladu s 429. in 429.a členom Uredbe 575/2013/EU.

Z navedenim členom ZRPPB se sicer prenaša 45. člen BRRD.

K 30. členu

S predlaganim členom se spreminja 46. člen ZRPPB in sicer so v tem členu ZRPPB podrobneje definirane obveznosti, ki se upoštevajo kot kvalificirane obveznosti za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti subjekta v postopku reševanja.

Z navedenim členom ZRPPB se sicer prenašata 45.b in 45.f člen BRRD.

K 31. členu

S predlaganim členom se spreminja 47. člen ZRPPB. S tem členom so določeni pogoji, ki jih mora upoštevati izdajatelj kvalificiranih obveznosti v zvezi z izdajo kvalificiranih obveznosti, ki so namenjene investitorjem, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke. S tem se skuša preprečiti, da bi tovrstni investitorji posedovali pomemben delež teh obveznosti, ki so v primeru reševanja banke lahko predmet odpisa.

Z navedenim členom ZRPPB se sicer prenaša 44.a člen BRRD.

K 32. členu

S predlaganim členom se spreminja 48. člen ZRPPB. Z njim so predpisana merila za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jih bo upoštevala Banka Slovenije.

Z navedenim členom ZRPPB se sicer prenaša 45.c člen BRRD.

K 33. členu

S predlaganim členom se dodajo nov 48.a do 48.d člen ZRPPB. Z 48.a členom BRRD se določijo pravila za izračun minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte v postopku reševanja. Določa tudi pravila, ki jih Banka Slovenije upošteva pri določitvi zneskov za dokapitalizacijo, ki skupaj z zneskom izgub, ki jih je treba pokriti pri reševanju, predstavlja minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

V 48.b členu ZRPPB so določena dodatna pravila za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte, katerih bilančna vsota presega 100 milijard EUR.

Z 48.c členom ZRPPB se določi način izračuna minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte, ki niso subjekti v postopku reševanja, kot tudi pravila za določitev potrebnega zneska za dokapitalizacijo subjekta.

Z 48.d členom ZRPPB pa se določi način izračuna minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte v postopku reševanja v okviru globalne sistemsko pomembne institucije in pomembne podrejene družbe.

Z navedenimi členi ZRPPB se sicer prenašata 45.c in 45.d člen BRRD.

K 34. členu

Predlagani člen spreminja vsebino 49. člena ZRPPB, ki po novem ureja vsebino v zvezi z izpolnjevanjem minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti v postopku reševanja in določa, da subjekti v postopku reševanja minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti izpolnijo na konsolidirani podlagi na ravni skupine v postopku reševanja.

S predlaganim členom se sicer prenaša 45.e člen BRRD.

K 35. členu

S predlaganim členom se dodajo nov 49.a do 49.c člen ZRPPB. Z 49.a členom ZRPPB se zlasti določi, da banke, ki so podrejene družbe subjekta v postopku reševanja ali subjekta v tretji državi, vendar same niso subjekti v postopku reševanja, izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na posamični podlagi. Z vidika zagotavljanja finančne stabilnosti držav, v katerih pretežno poslujejo podružnice bančnih skupin, je to zelo pomembna določba. Navedeni člen opredeljuje tudi, katere obveznosti in katere postavke kapitala se upoštevajo za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

Z 49.b členom ZRPPB se določijo pogoji, ki morajo biti izpolnjeni, da lahko Banka Slovenije odloči, da se ne uporablja zahteva iz 49.a člena ZRPPB v zvezi s subjekti, ki sami niso subjekti v postopku reševanja. Banka Slovenije lahko tudi odloči, da podrejena družba pod določenimi pogoji minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v celoti ali delno izpolni z jamstvom, ki ga zagotovi subjekt v postopku reševanja.

Tudi nov 49.c člen ZRPPB opredeljuje dodatne zahteve glede izpolnjevanja minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, vendar le za subjekt, ki je bodisi globalna sistemsko pomembna institucija bodisi podrejena družba, ki ni subjekt v postopku reševanja.

S predlaganimi novimi členi ZRPPB se sicer prenašata 45.b in 45.f člen BRRD.

K 36. členu

S predlaganim členom, ki spreminja vsebino 50. člena ZRPPB, se določi postopek za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte, ki sami niso subjekt v postopku reševanja.

S predlaganim členom ZRPPB se sicer prenaša 45.h člen BRRD.

K 37. členu

Predlagani člen spreminja vsebino 51. člena ZRPPB, nanaša pa se na obveznost poročanja in javnega razkritja v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti. Subjekti reševanja, za katere velja minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, bodo morali Banki Slovenije poročati o zneskih kapitala in drugih obveznostih, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije pri reševanju s sredstvi upnikov v skladu z ZRPPB.

S predlaganim členom se sicer prenašata 45.i in 45.j člen BRRD.

K 38. členu

Predlagani člen določa vsebino novih 51.a in 51.b členov ZRPPB. Z novim 51.a členom ZRPPB se določijo elementi, na podlagi katerih lahko Banka Slovenije obravnava kršitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, z novim 51.b členom ZRPPB pa ureditev glede izpolnjevanja minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti po končanem reševanju.

S predlaganima novima členoma ZRPPB se sicer prenašata 45.k in 45.m člen BRRD.

K 39. členu

S spremembo 55. člena ZRPPB se vsebina petega do osmega odstavka prenese v 78. člen ZRPPB.

K 40. členu

Sprememba v prvem odstavku 56. člena ZRPPB je posledica spremenjene definicije kvalificiranih obveznosti, opredeljene v 5. členu ZRPPB.

K 41. členu

S predlaganim členom se določi vsebina novega 57.a člena ZRPPB, s katerim se odpravi pomanjkljivost pri prenosu drugega odstavka 27. člena BRRD. Gre za dodatni ukrep zgodnjega posredovanja, ki bo Banki Slovenije na voljo v primeru hitrega slabšanja finančnega položaja banke, zlasti v primeru hitrega slabšanja likvidnosti, naraščanja stopnje zadolženosti, obsega nedonosnih posojil ali koncentracije izpostavljenosti.

K 42. členu

Sprememba v prvem odstavku 58. člena ZRPPB je posledica spremenjene definicije kvalificiranih obveznosti, opredeljene v 5. členu ZRPPB.

K 43. členu

S predlaganim členom se spreminja 59. člen BRRD, ki ureja pogoje za reševanje finančnih institucij in holdingov. Konkretnije so spremembe povezane z reševanjem holdingov iz 3. in 4. točke prvega odstavka 2. člena ZRPPB, in sicer v primeru, ko ne izpolnjujejo pogojev za reševanje iz 55. člena ZRPPB. V tem primeru bodo ukrepi za reševanje izrečeni, če bo ukrep za reševanje v zvezi s tem holdingom potreben za reševanje takih podrejenih kreditnih institucij ali za reševanje skupine v postopku reševanja kot celote.

S predlaganim členom se sicer prenaša 33. člen BRRD.

K 44. členu

Predlagani člen v celoti spreminja vsebino 60. člena ZRPPB, ki zdaj ureja postopke prenehanja subjektov reševanja (obstoječa vsebina se prenese v 78.b člen ZRPPB). Za banke postopek prenehanja ureja ZRPPB, za druge subjekte reševanja pa je postopek prenehanja urejen v posebnem zakonu, ki ureja postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja.

Če bo Banka Slovenije kot nacionalni organ za reševanje ocenila, da so v zvezi z banko izpolnjeni pogoji za reševanje, torej da banka propada ali bo verjetno propadla, pri tem pa niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad banke v ustreznem roku verjetno odpravljeni, zlasti z upoštevanjem alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzornih ukrepov, vključno z ukrepi zgodnjega posredovanja v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali z odpisom ali konverzijo kapitalskih instrumentov v skladu s tem zakonom, bo začela postopek prisilnega prenehanja po tem zakonu.

Banka Slovenije bo v primeru bančnih skupin, ki jih poleg banke lahko sestavljajo tudi druge finančne institucije, kot so finančni holding, mešani finančni holding ali mešani poslovni holding, predlagala sodišču, da v zvezi s temi subjekti reševanja, ki niso banke začne postopek stečaja po zakonu, ki ureja postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja. To bo ugotovila z odločbo, v kateri bo navedla, kateri razlogi za propad (na primer sredstva so manjša od obveznosti oziroma obstajajo objektivni dokazi, da bo ta razlog podan v bližnji prihodnosti, subjekt ni sposoben poplačati svojih dolgov ali drugih obveznosti ob njihovi zapadlosti oziroma obstajajo objektivni dokazi, da bo ta razlog podan v bližnji prihodnosti) so pri tem izkazani. Ne glede na druge določbe ZRPPB se za postopek odločanja, učinke odločbe in postopek sodnega varstva v zvezi s to odločitvijo uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, glede postopka odločanja, učinkov odločbe ter postopka sodnega varstva v zvezi z odločbo Banke Slovenije v postopku nadzora (glej 12. poglavje ZBan-2).

S predlaganim členom se sicer prenaša 32. b člen BRRD.

K 45. členu

Sprememba četrtega odstavka 65. člena ZRPPB je posledica nove definicije obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, ter spremenjene definicije kvalificiranih obveznosti.

S predlaganim členom se sicer prenaša deseti odstavek 37. člena BRRD.

K 46. členu

S spremembami in dopolnitvami 67. člena ZRPPB se dodatno določi, da se predhodno vrednotenje uporabi tudi v primeru, ko subjekt reševanja izpolnjuje pogoje za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti.

S predlaganim členom se sicer prenaša 36. člen BRRD.

K 47. členu

S spremembami in dopolnitvami tretjega odstavka 70. člena ZRPPB se ureditev glede začasnega vrednotenja, ki se izvede v primeru, ko Banka Slovenije zaradi objektivnih razlogov ne more zagotoviti neodvisnega vrednotenja, prilagodi 36. členu BRRD. Spremembe in dopolnitve petega odstavka so posledica novih oziroma spremenjenih definicij glede obveznosti, za katere je mogoče uporabiti

instrument odpisa in konverzije, ter kvalificiranih obveznosti (prenos tretjega odstavka 46. člena in tretjega odstavka 47. člena ZRPPB).

K 48. členu

S predlaganim členom se določi vsebina novih 71.a do 71.e členov, ki urejajo mirovanje obveznosti. Gre za zelo pomemben ukrep v postopku reševanje banke, s katerim bo lahko Banka Slovenije odločila o mirovanju vseh obveznosti plačila ali izročitve na podlagi katere koli pogodbe, katere pogodbeni stranka bo subjekt reševanja, če bodo izpolnjeni zakonski pogoji. Ukrep bo Banka Slovenije lahko izrekla že v primeru, ko bo ugotovila, da subjekt reševanja propada ali bo verjetno propadel, pri čemer ukrepi zasebnega sektorja ne bodo nemudoma razpoložljivi, da bi se preprečil propad subjekta reševanja, mirovanje obveznosti pa bo nujno, da se prepreči nadaljnje poslabšanje njegovega finančnega stanja. Z navedenimi členi se uredijo tudi obdobje mirovanja obveznosti, obveščanje o uveljavitvi instrumenta mirovanja obveznosti ter dodatna pooblastila v zvezi z instrumentom mirovanja obveznosti.

S predlaganimi členi se sicer prenaša 33. a člen BRRD.

K 49. členu

S predlaganim členom se spremeni naslov podpoglavja 2.3.3 ZRPPB.

K 50. členu

S predlaganim členom se spremeni naslov 72. člena ZRPPB.

K 51. členu

S predlagano spremembo prvega odstavka 73. člena ZRPPB se jasneje določi, kaj vključuje uporaba posameznih ukrepov za reševanje.

K 52. členu

S predlagano spremembo tretjega odstavka 75. člena ZRPPB se besedilo tega odstavka prilagodi spremenjenim definicijam iz 5. člena ZRPPB.

K 53. členu

S predlagano spremembo drugega odstavka 76. člena ZRPPB se besedilo tega odstavka prilagodi spremenjenim definicijam iz 5. člena ZRPPB.

K 54. členu

Z novo 4. točko prvega odstavka 77. člena ZRPPB se odpravi pomanjkljivost pri prenosu 118. člena BRRD. S predlagano dopolnitvijo se glede izvrševanja dogovorov o finančnem zavarovanju, izvrševanja dogovorov o finančnem zavarovanju z vrednostnimi papirji, predčasnega prenehanja s pobotom in izvrševanja dogovorov o poravnavi v primeru, da reševalni organ v zvezi s temi instituti naloži določene omejitve, ne upoštevajo določbe zakona, ki ureja finančna zavarovanja.

K 55. členu

S predlaganim členom se v skladu s celovito vsebinsko prenovo podpoglavja 2.4.2 spreminja tudi njegov naslov.

K 56. členu

S predlaganim členom se spreminja vsebina 78. člena ZRPPB, ki ureja instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, pri čemer se del vsebine prenaša iz obstoječega 55. člena ZRPPB. Pri tem so v primerjavi s prejšnjo ureditvijo tega instrumenta za reševanje določene nekatere novosti v skladu s spremenjeno direktivo BRRD, na primer možnost uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, še preden so ugotovljeni pogoji za reševanje v skladu z ZRPPB, vendar le v zvezi z določenimi kvalificiranimi obveznostmi.

S predlaganim členom se sicer prenaša 59. člen ZRPPB.

K 57. členu

S predlaganim členom se dodajata 78.a in 78.b člen ZRPPB. Pristojnosti za ugotavljanje pogojev za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ureja 78. a člen ZRPPB. V 78.b člen ZRPPB je prenesena vsebina prejšnjega 60. člena ZRPPB, pri čemer se opravijo še dodatne spremembe in dopolnitve člena v skladu z 62. členom BRRD.

K 58. členu

Predlagani člen spreminja 79. člen ZRPPB, ki podrobneje ureja instrument odpisa in konverzije obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov. Pri tem so spremembe zgolj posledica spremenjenih definicij iz 5. člena ZRPPB, hkrati pa se člen uskladi s 46. členom in prvim odstavkom 63. člena BRRD.

K 59. členu

S predlaganim členom se v 80. člen ZRPPB med obveznosti, glede katerih se ne uporabi instrument odpisa in konverzije obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov, dodajo obveznosti do subjektov reševanja, ki so del iste skupine v postopku reševanja, ne da bi bili sami subjekti v postopku reševanja, ne glede na njihovo zapadlost. Gre za prenos drugega odstavka 44. člena BRRD, hkrati pa se za potrebe prenosa drugega in tretjega odstavka 44. člena BRRD dodata še dva nova odstavka.

K 60. členu

S predlaganim členom se 81. člen ZRPPB uskladi s spremenjenimi definicijami glede kvalificiranih obveznosti iz 5. člena BRRD.

K 61. členu

S predlaganim členom se 82. člen ZRPPB uskladi s prvim odstavkom 55. člena BRRD, hkrati pa se preostala vsebina prilagodi spremenjenim definicijam glede kvalificiranih obveznosti iz 5. člena BRRD.

K 62. členu

Predlagani člen določa vsebino novega 82.a člena ZRPPB, ki ureja uveljavljanje opustitev zahteve za pogodbeno priznanje reševanja s sredstvi upnikov, v skladu z drugim in sedmim odstavkom 55. člena BRRD.

K 63. členu

S predlaganim členom se 83. člen ZRPPB uskladi s spremenjenimi definicijami glede kvalificiranih obveznosti iz 5. člena BRRD.

K 64. členu

S predlaganim členom se 84. člen ZRPPB uskladi s spremenjenimi definicijami glede kvalificiranih obveznosti in obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti za reševanje s sredstvi upnikov, iz 5. člena BRRD.

K 65. členu

S predlaganim členom se 86. člen ZRPPB uskladi s spremenjenimi definicijami glede kvalificiranih obveznosti in obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti za reševanje s sredstvi upnikov, iz 5. člena BRRD. Pri tem se uskladi tudi z drugim odstavkom 46. člena BRRD.

K 66. členu

S predlaganim členom se 87. člen ZRPPB uskladi s spremenjenimi definicijami glede kvalificiranih obveznosti in obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti za reševanje s sredstvi upnikov, iz 5. člena BRRD.

K 67. členu

S predlaganim členom se 88. člen ZRPPB uskladi s spremenjenimi definicijami glede kvalificiranih obveznosti in obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti za reševanje s sredstvi upnikov, iz 5. člena BRRD. Hkrati se črtata tretji in četrti odstavek, saj te vsebine zdaj ureja spremenjeni 78. člen ZRPPB.

K 68. členu

S predlaganim členom se 89. člen ZRPPB uskladi s spremenjenimi definicijami glede kvalificiranih obveznosti in obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti za reševanje s sredstvi upnikov, iz 5. člena BRRD.

K 69. členu

S predlaganim členom se 90. člen ZRPPB uskladi s spremenjenimi definicijami glede kvalificiranih obveznosti in obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti za reševanje s sredstvi upnikov, iz 5. člena BRRD.

K 70. in 71. členu

S predlaganima členoma se 91. in 92. člen ZRPPB uskladita s spremenjeno definicijo glede kvalificiranih obveznosti iz 5. člena BRRD.

K 72. členu

S predlaganim členom se v skladu s prvim odstavkom 47. člena BRRD spreminja 93. člen ZRPPB.

K 73. členu

S spremembo tretjega in četrtega odstavka 105. člena ZRPPB se odpravi napaka glede ustreznosti prenosa drugega pododstavka desetega odstavka 40. člena BRRD.

K 74. členu

S spremembo šestega odstavka 109. člena ZRPPB se odpravi napaka glede ustreznosti prenosa dvanajstega odstavka 42. člena BRRD.

K 75. členu

S predlaganim členom se spreminja 115. člen ZRPPB, ki ureja omejitve uporabe posameznih pogodbenih ureditev, v skladu s tretjim in petim odstavkom 68. člena BRRD.

K 76. členu

S predlaganim členom se 125. člen ZRPPB uskladi s spremenjeno definicijo glede kvalificiranih obveznosti iz 5. člena BRRD. Besedilo 125. člena ZRPPB se uskladi tudi s prvim odstavkom 63. člena BRRD.

K 77. členu

Predlagani člen spreminja 127. člen ZRPPB, ki ureja mirovanje posameznih obveznosti. Gre za mirovanje obveznosti od trenutka objave odločitve o mirovanju v skladu z 226. členom ZRPPB do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi odločitve o mirovanju.

S predlaganim členom se sicer prenašata četrti in peti odstavek 69. člena BRRD.

K 78. členu

S predlaganim členom se spremeni 128. člen ZRPPB, ki ureja omejitve uveljavljanja pravic iz naslova dogovorov o jamstvu, in sicer se spremeni ureditev glede subjektov s pravicami iz naslova jamstva.

K 79. členu

S predlaganim členom se spremeni 129. člen ZRPPB, ki ureja mirovanje pravic do odpovedi. Zlasti se v skladu s tretjim odstavkom 71. člena BRRD spreminja četrti odstavek, ki določa subjekte, zoper katere se ne uveljavlja ta pravica (sistemi ali upravljavci plačilnih ali poravnalnih sistemov, centralne nasprotne stranke, centralne banke).

K 80. členu

Predlagani člen določa besedilo novega 129.a člena ZRPPB, ki ureja pogodbeno priznanje pooblastil za mirovanje v primeru reševanja. S tem se prenaša 71.a člen BRRD.

K 81. členu

S spremembo šestega odstavka 130. člena ZRPPB se odpravi napaka glede ustreznosti prenosa točke (c) tretjega odstavka 74. člena BRRD.

K 82. členu

Spremembe 141. člena ZRPPB so potrebne zaradi prilagoditve sklicev na ustrezne člene ZRPPB, ki so bodisi spremenjeni bodisi na novo določeni s tem zakonom.

K 83. členu

S predlaganim členom se spreminja 142. člen ZRPPB, ki ureja delovanje evropskega kolegija za reševanje. S tem se navedeni člen ZRPPB uskladi z 89. členom BRRD.

K 84. členu

S spremembo sedmega odstavka 207. člena ZRPPB se besedilo prilagodi sedmemu odstavku 48. člena BRRD.

K 85. členu

Sprememba prvega odstavka 220. člena ZRPPB je posledica spremenjenega 78. člena ZRPPB, ki v tretjem odstavku določa pogoje za takojšnjo uporabo instrumenta za odpis ali konverzijo kapitalnih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, o čemer bo Banka Slovenije odločila z izdajo odločbe o izpolnjevanju pogojev.

K 86. členu

Sprememba prvega odstavka 221. člena je posledica spremenjenega 78. člena ZRPPB, zato se med odločbe, v zvezi s katero bo omogočeno podajanje izjav o dejstvih in okoliščinah, doda še odločba o odpisu ali konverziji kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, kadar se instrument odpisa ali konverzije uporabi neodvisno od drugih ukrepov reševanja.

K 87. členu

Sprememba prvega odstavka 222. člena ZRPPB je posledica spremenjenega 78. člena ZRPPB, zato se med odločbe, o katere izdaji bo lahko Banka Slovenije odločila brez ustne obravnave, doda še odločba o odpisu ali konverziji kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, kadar se instrument odpisa ali konverzije uporabi neodvisno od drugih ukrepov reševanja.

K 88. členu

Tudi nov četrti odstavek 223. člena ZRPPB je posledica nove odločbe o odpisu ali konverziji kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, kadar se instrument odpisa ali konverzije uporabi neodvisno od drugih ukrepov reševanja, katere izdajo omogoča 78. člen ZRPPB.

K 89. členu

Črtanje drugega odstavka 232. člena ZRPPB je posledica sodne odločbe Vrhovnega sodišča RS (opr. št. X Ips 22/2020 z dne 26. 8. 2020), s katero je to sodišče v 17. točki med drugim ugotovilo, da je glede na pravico do glavne obravnave iz 22. člena Ustave RS treba šteti, da je določba drugega odstavka 59. člena ZUS-1 protiustavna, saj gre za nedopustno izjemo od glavne obravnave. Podobno izjemo glede odločanja brez glavne obravnave je vseboval tudi drugi odstavek 232. člena ZRPPB, zato se črta.

K 90. in 91. členu

S predlaganima členoma se 247. in 248. člen ZRPPB uskladita s spremenjeno definicijo glede kvalificiranih obveznosti iz 5. člena BRRD. Hkrati se v zvezi s spremembo 247. člena ZRPPB prenaša še četrti odstavek 66. člena BRRD.

K 92. členu

S predlaganim členom se dopolnjujejo kazenske sankcije za kršitve banke, ki so določene v 259. členu ZRPPB.

K 93. členu

S predlaganim členom se dopolnjujejo kazenske sankcije za kršitve drugih oseb, ki so določene v 260. členu ZRPPB.

K 94. členu

S predlaganim členom se določi prehodno obdobje za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

K 95. členu

S predlaganim členom se določi začetek veljavnosti pogojev glede podrejenih kvalificiranih obveznosti iz spremenjenega 47. člena zakona.

K 96. členu

S predlaganim členom se določi začetek veljavnosti glede izključitve za obveznosti iz 8. točke drugega odstavka 80. člena ZRPPB.

K 97. členu

S predlaganim členom se določi začetek veljavnosti 1. točke drugega odstavka novega 129.a člena zakona za finančne pogodbe, ki ustvarijo novo obveznost ali spreminjajo veljavno obveznost.

K 98. členu

S predlaganim členom se uredi plačilo prispevka v letu uveljavitve tega zakona.

K 99. členu

Člen določa rok za uveljavitev tega zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (predmet zakona)

(1) Ta zakon ureja:

1. pristojnosti in postopke, ki jih vodi Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil organa za reševanje bank;
2. načrtovanje reševanja bank;
3. postopek reševanja in pooblastila v zvezi z uporabo ukrepov za reševanje;
4. postopke prisilnega prenehanja banke.

(2) S tem zakonom se določa tudi mehanizem za zbiranje in prenos predhodnih in izrednih naknadnih prispevkov bank s sedežem v Republiki Sloveniji v enotni sklad za reševanje, ki je vzpostavljen v skladu z Uredbo (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L št. 225 z dne 30. 7. 2014, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 806/2014/EU) ter Sporazumom o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje (Zakon o ratifikaciji Sporazuma o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje, Uradni list RS, – Mednarodne pogodbe, št. 13/15 in 15/15 – popr.; v nadaljnjem besedilu: Sporazum o prenosu).

(3) Ta zakon se ne uporablja za SID – Slovensko izvozno in razvojno banko, d. d., Ljubljana, ki je ustanovljena kot pooblaščen specializirana slovenska spodbujevalna izvozna in razvojna banka na podlagi zakona, ki ureja Slovensko izvozno in razvojno banko.

2. člen (področje uporabe zakona)

(1) Postopki in ukrepi za reševanje se v skladu s tem zakonom in Uredbo 806/2014/EU uporabijo v razmerju do naslednjih subjektov, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji ali so v njej ustanovljeni:

1. bank;
2. finančnih institucij, ki so podrejene družbe kreditne institucije ali finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga s sedežem v državi članici, ter so vključene v nadzor nadrejene družbe na konsolidirani podlagi v skladu s 6. do 17. členom Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/62 z dne 10. oktobra 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s količnikom finančnega izvoda (UL L št. 11 z dne 17. 1. 2015, str. 37), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 575/2013/EU);
3. finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga, ki je podrejen kreditni instituciji s sedežem v državi članici;
4. finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga in mešanega poslovnega holdinga, ki je nadrejen kreditni instituciji s sedežem v državi članici;
5. EU podružnic v Republiki Sloveniji.

(2) Kadar ta zakon uporablja pojem »subjekt reševanja«, se ta pojem uporablja kot skupni pojem za subjekte iz 1. do 4. točke prejšnjega odstavka.

3. člen **(prenos in izvajanje aktov Evropske unije)**

(1) S tem zakonom se v slovenski pravni red prenašata:

1. Direktiva 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij (UL L št. 125 z dne 5. 5. 2001, str. 15), zadnjič spremenjena z Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2001/24/ES), in

2. Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190), zadnjič spremenjena z Direktivo 2017/2399/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o spremembi Direktive 2014/59/EU v zvezi z razvrstitvijo nezavarovanih dolžniških instrumentov v primeru insolventnosti (UL L št. 345 z dne 27. 12. 2017, str. 96), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/59/EU).

(2) S tem zakonom se podrobneje ureja izvajanje Uredbe 806/2014/EU.

5. člen **(drugi pojmi)**

V tem zakonu uporabljeni pojmi imajo naslednji pomen:

1. »alternativni investicijski sklad« je alternativni investicijski sklad kot je opredeljen v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;

2. »banka« je kreditna institucija s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, kot banka ali hranilnica;

3. »centralna nasprotna stranka« je centralna nasprotna stranka, kot je opredeljena v 1. točki 2. člena Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L št. 201 z dne 27. 7. 2012, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 648/2012/EU);

4. »čezmejna skupina« je skupina, ki vključuje subjekte v skupini, ki imajo sedež v več kot eni državi članici;

5. »delničar« je imetnik ali imetnica (v nadaljnjem besedilu: imetnik) delnic ali imetnik drugih lastniških instrumentov;

6. »delovni dan« je kateri koli dan, razen sobote, nedelje in državnih praznikov, ki so v skladu z zakonodajo v zadevni državi članici, dela prosti dnevi;

7. »dogovor o izravnavi« je dogovor, ki je del osnovne pogodbe ali je sklenjen kot okvirni dogovor za več osnovnih pogodb med strankama, vključno z dogovorom o predčasnem prenehanju, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja finančna zavarovanja, in vsebuje naslednja pravila:

- da z nastankom insolventnosti ali drugega položaja, ki po dogovoru pomeni kršitev obveznosti posamezne pogodbene stranke (v nadaljnjem besedilu: položaj kršitve), pogodba velja za razvezano ali da z nastankom položaja kršitve pogodbena stranka, ki ne krši pogodbe, pridobi pravico odstopiti od te pogodbe ali da z nastankom tega položaja zapadejo vse obveznosti pogodbenih strank;

- o izračunu izravnalne, tržne, likvidacijske ali nadomestitvene denarne vrednosti medsebojnih obveznosti pogodbenih strank ob prenehanju pogodbe ali zaradi predčasne dospelosti iz prejšnje alineje;
- o pretvorbi zneskov obveznosti v isto valuto, če so denarne vrednosti medsebojnih obveznosti iz prejšnje alineje izražene v različnih valutah;
- da se medsebojne terjatve in obveznosti iz druge in tretje alineje te točke konvertirajo v enotno neto terjatev ali se z njo nadomestijo;

8. »dogovor o pobotu« je dogovor, po katerem se lahko dve ali več terjatev ali obveznosti, ki si jih medsebojno dolgujeta stranki dogovora, medsebojno pobotajo;

9. »dogovor o finančnem zavarovanju s prenosom lastninske pravice« je dogovor, vključno s pogodbami o začasnem odkupu, po katerem dajalec zavarovanja v celoti prenese lastnino ali izključno pravico do finančnega zavarovanja na uporabnika zavarovanja, da se tako zavaruje ali drugače krije izvedba določenih finančnih obveznosti, ter za ta dogovor veljajo pravila, ki se uporabljajo za pogodbe o finančnem zavarovanju v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja;

10. »enotni odbor za reševanje« je organ za reševanje, ustanovljen na podlagi Uredbe 806/2014/EU;

11. »EU nadrejena družba« je nadrejena kreditna institucija s sedežem v državi članici, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding;

12. »EU podrejena družba« je kreditna institucija s sedežem v državi članici, ki je podrejena instituciji s sedežem v tretji državi ali nadrejeni družbi s sedežem v tretji državi;

13. »EU podružnica« je podružnica, ki se nahaja v državi članici in je del kreditne institucije tretje države;

14. »finančna institucija« je finančna institucija, kot je opredeljena v 26. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, ter pomeni družbo, ki ni institucija in katere osnovna dejavnost je pridobivanje deležev ali opravljanje finančnih storitev, določenih v zakonu, ki ureja bančništvo, vključno s finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, plačilnimi institucijami iz zakona, ki ureja plačilne storitve in sisteme, in družbami za upravljanje, ne vključuje pa zavarovalnih holdingov in mešanih zavarovalnih holdingov, kot jih določa zakon, ki ureja zavarovalništvo;

15. »glavne poslovne dejavnosti« so poslovna področja in z njimi povezane storitve, ki predstavljajo bistvene vire prihodka, dobička ali vrednosti franšize za institucijo ali skupino, katere del je institucija;

16. »imenovani nacionalni makrobonitetni organ« je organ države članice, ki je v tej državi članici pristojen za izvajanje makrobonitetne politike in nadzora v skladu s Priporočilom Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 22. decembra 2011 o makrobonitetnem mandatu nacionalnih organov (UL C št. 41 z dne 14. 2. 2012, str. 1), ter v Republiki Sloveniji pomeni Odbor za finančno stabilnost, ki je ustanovljen na podlagi zakona, ki ureja makrobonitetni nadzor finančnega sistema;

17. »institucija« je kreditna institucija ali investicijsko podjetje;

18. »institucionalna shema za zaščito vlog« je ureditev, ki izpolnjuje zahteve iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU;

19. »instrumenti dodatnega kapitala« so kapitalski instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje iz 63. člena Uredbe 575/2013/EU;

20. »instrumenti dodatnega temeljnega kapitala« so kapitalski instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka 52. člena Uredbe 575/2013/EU;

21. »instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala« so kapitalski instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje iz prvega do četrtega odstavka 28. člena, prvega do petega odstavka 29. člena ali prvega odstavka 31. člena Uredbe 575/2013/EU;

22. »investicijsko podjetje« je investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v 2. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in za katerega velja zahteva po zagotavljanju ustanovnega kapitala v višini 730.000 eurov, ter na območju Republike Slovenije pomeni investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, razen:

- kreditnih institucij;

- lokalnih podjetij;

- podjetij, ki v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, niso pooblaščen za opravljanje pomožnih investicijskih storitev kot jih opredeljuje zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, ter so upravičena opravljati le eno ali več investicijskih storitev in poslov ter ne smejo gospodariti z denarjem ali vrednostnimi papirji svojih strank in zato ne morejo nikoli stopiti v dolžniško razmerje z njimi;

23. »izredna javnofinančna pomoč« je državna pomoč v smislu prvega odstavka 107. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL C št. 326 z dne 26. 10. 2012, str. 47; v nadaljnjem besedilu: PDEU) ali druga javnofinančna podpora na nadnacionalni ravni, ki bi pomenila državno pomoč, če bi bila dodeljena na nacionalni ravni, in ki je predvidena za ohranitev ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja, likvidnosti ali solventnosti banke ali posamezne finančne družbe v skupini, katere del je banka, ali celotne skupine, katere del je banka;

24. »izredna likvidnostna pomoč« je zagotovitev denarja centralne banke ali druga pomoč, ki lahko vodi v povečanje količine denarja centralne banke, plačilno sposobni finančni instituciji ali skupini takih institucij, ki se začasno sooča z likvidnostnimi težavami, pri čemer ta operacija ni del monetarne politike;

25. »izvedeni finančni instrument« je izvedeni finančni instrument, kot je opredeljen v 5. točki 2. člena Uredbe 648/2012/EU;

26. »kapitalski instrumenti« so delnice in drugi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumenti dodatnega temeljnega kapitala in instrumenti dodatnega kapitala;

27. »kapital« je kapital banke, kot je opredeljen v 118. točki 4. člena Uredbe 575/2013/EU;

28. »kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje« je kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;

29. »kreditna institucija« je kreditna institucija, kot je opredeljena v 1. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, razen subjektov iz petega odstavka 2. člena Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 338), zadnjič spremenjene z Direktivo 2014/59/EU, (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU);

30. »kreditna institucija tretje države« je subjekt, ki ima sedež v tretji državi, in ki bi, če bi imela sedež v Republiki Sloveniji, izpolnjevala pogoje za opredelitev kot banka;

31. »krita obveznica« je obveznica, ki jo izda kreditna institucija s sedežem v državi članici, vključno s komunalno in hipotekarno obveznico, ter pri kateri se zneski, ki izhajajo iz izdaje te obveznice, v skladu z zakonom vložijo v naložbe, ki so v celotnem obdobju do dospelosti obveznice zmožne kriti terjatve, ki izhajajo iz teh obveznic, ter ki bi se v primeru neizpolnitve izdajatelja prednostno uporabile za poplačilo glavnice in plačilo obračunanih in še ne izplačanih obresti;

32. »kritične funkcije« so aktivnosti, storitve ali dejavnosti, katerih prenehanje bo v eni ali več državah članicah verjetno povzročilo motnje ključnih storitev v realnem gospodarstvu ali težave s finančno stabilnostjo zaradi velikosti, tržnega deleža, zunanje in notranje medsebojne povezanosti, kompleksnosti ali čezmejnih dejavnosti institucije ali skupine, zlasti v zvezi z nadomestljivostjo teh aktivnosti, storitev ali dejavnosti;

33. »kvalificirane obveznosti« so:

- dolžniški instrumenti, kadar se ti ne upoštevajo kot kapitalni instrumenti, in
 - vse druge obveznosti posameznega subjekta reševanja, razen če so izključene iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti v skladu z drugim odstavkom 80. člena tega zakona;
34. »lastniški instrument« so delnice, drugi instrumenti, ki izražajo lastništvo družbe, instrumenti, ki jih je mogoče konvertirati v delnice ali druge lastniške instrumente ali dajejo pravico za njihovo pridobitev, in instrumenti, ki predstavljajo deleže v delnicah ali drugih lastniških instrumentih;
35. »mešani finančni holding« je mešani finančni holding, kot je opredeljen v 21. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni mešani finančni holding iz zakona, ki ureja finančne konglomerate;
36. »mikro, mala in srednja podjetja« so mikro, majhne in srednje družbe, kot so opredeljene na podlagi letnega prometa v zakonu, ki ureja gospodarske družbe;
37. »nadrejena družba« je nadrejena družba, kot je opredeljena v (a) alineji 15. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni obvladujočo družbo, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe v zvezi s pripravo konsolidiranega letnega poročila nadrejene družbe;
38. »nadrejena družba iz tretje države« je nadrejena družba, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding s sedežem v tretji državi;
39. »običajni insolvenčni postopek« je postopek prenehanja pravnega subjekta, ki ga v skladu z nacionalno zakonodajo uvedejo upravni ali sodni organi za skupni račun vseh upnikov in vključuje delno ali popolno prodajo dolžnikovega premoženja, vključno s postopki, ki se zaključijo s poravnavo ali podobnim ukrepom, in imenovanjem upravitelja, ki se običajno uporablja za subjekte v skladu z nacionalnim pravom, pri čemer so lahko ti postopki specifični za institucije ali se splošno uporabljajo za katero koli fizično ali pravno osebo v tej državi, ter v Republiki Sloveniji pomeni:
- postopek prisilnega prenehanja banke v skladu s tem zakonom;
 - postopek preventivnega prestrukturiranja, prisilne poravnave, prisilne likvidacije in stečaja, ki se lahko uvede zoper gospodarsko družbo ali posameznika v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;
40. »pravila Evropske unije o državni pomoči« so pravila, določena s 107., 108. in 109. členom PDEU, ter vsi akti Evropske unije, vključno s smernicami, sporočili in obvestili, pripravljenimi ali sprejetimi v skladu s četrtem odstavkom 108. ali 109. členom PDEU;
41. »organ za reševanje« je organ države članice, ki je v državi članici pooblaščen in odgovoren za uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje v vsebini, kot je opredeljena v tem zakonu in Uredbi 806/2014/EU, vključno z enotnim odborom za reševanje, kadar izvaja pristojnosti in naloge organa za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU, ter v Republiki Sloveniji pomeni Banko Slovenije, kadar opravlja pristojnosti in naloge v zvezi z reševanjem na podlagi tega zakona;
42. »organ za reševanje na ravni skupine« je organ za reševanje v državi članici, v kateri je konsolidacijski nadzornik;
43. »organ za reševanje v tretji državi« je organ tretje države, ki je v tretji državi pooblaščen in odgovoren za izvajanje pooblastil, primerljivih z uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje, kot so opredeljena v tem zakonu;
44. »organiziran trg« je organiziran trg, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
45. »podrejena družba« je podrejena družba iz 16. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni odvisno družbo, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, v zvezi s pripravo konsolidiranega letnega poročila nadrejene družbe;

46. »postopek tretje države za reševanje« je ukrep v skladu s pravom tretje države, s katerim se usmerja reševanje propadajoče kreditne institucije tretje države ali nadrejene družbe iz tretje države ter ki je glede ciljev in pričakovanih rezultatov primerljiv z ukrepi za reševanje v skladu s tem zakonom;
47. »pravica do odpovedi« je pravica do odpovedi pogodbe, pravica do takojšnje zapadlosti, do predčasnega prenehanja pogodbe s pobotom, do izravnave ali pobota obveznosti ali katera koli podobna določba, na podlagi katere se odloži, spremeni ali ukine obveznost pogodbene stranke, ali določba, ki preprečuje nastanek obveznosti v okviru pogodbe, ki bi sicer nastala;
48. »prevzemnik« je subjekt, na katerega se z institucije v postopku reševanja prenesejo lastniški instrumenti, dolžniški instrumenti, sredstva, pravice ali obveznosti ali katera koli njihova kombinacija;
49. »pristojno ministrstvo« je ministrstvo, ki je v skladu z zakonom, ki ureja Vlado Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada), pristojno za finance;
50. »reševanje skupine« je bodisi sprejemanje ukrepov za reševanje na ravni nadrejene družbe ali kreditne institucije, nad katero se izvaja konsolidiran nadzor, bodisi usklajevanje uporabe instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje s strani organov za reševanje v zvezi s subjekti v skupini, ki izpolnjujejo pogoje za reševanje;
51. »sistemska kriza« je motnja v finančnem sistemu, ki ima lahko resne negativne posledice za notranji trg in realno gospodarstvo, pri čemer so vse vrste finančnih posrednikov, trgov in infrastrukture ob določenih pogojih lahko sistemsko pomembne;
52. »skupina« je nadrejena družba in njene podrejene družbe;
53. »subjekt v skupini« je pravna oseba, ki je del iste skupine kot subjekt reševanja;
54. »zavarovana obveznost« je obveznost, kadar je pravica upnika do plačila ali do druge oblike izpolnitve zavarovana z zastavno pravico, poroštvom, pravico do izvršbe ali dogovorom o zavarovanju s premoženjem, vključno z obveznostmi, ki izhajajo iz poslov začasne prodaje ali začasnega odkupa in drugih dogovorov o prenosu lastninske pravice na predmetu zavarovanja.

1.3 Pooblastila in odgovornost Banke Slovenije

11. člen (zbiranje in obdelava informacij)

- (1) Banka Slovenije je za namen izvrševanja njenih nalog in pristojnosti, določenih s tem zakonom, pristojna za zbiranje in nadaljnjo obdelavo informacij o vseh dejstvih in okoliščinah, vključno z osebni podatki, ki jih je pridobila v zvezi z izvrševanjem svojih nalog in pristojnosti, določenih s tem zakonom.
- (2) Kot osebni podatki iz prejšnjega odstavka se štejejo podatki, ki jih na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, pridobi banka pri sklepanju poslovnega razmerja za namene ugotavljanja in preverjanja istovetnosti fizične osebe oziroma njenega zakonitega zastopnika oziroma za namene ugotavljanja in preverjanja istovetnosti pravne osebe.
- (3) Državni organi in nosilci javnih pooblastil so na obrazloženo zahtevo Banke Slovenije dolžni brezplačno posredovati vse podatke in informacije, vključno z osebni podatki iz prejšnjega odstavka, ki jih ta potrebuje za izvajanje nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona.
- (4) Za informacije, ki jih Banka Slovenije pridobiva iz registrov in evidenc, ki jih vodijo sodišča ali drugi državni organi ali nosilci javnih pooblastil, je Banka Slovenije oproščena plačila sodnih in upravnih taks, ki se zaračunavajo v zvezi s posredovanjem teh podatkov.
- (5) Banka Slovenije obdeluje osebne podatke, ki jih pridobi v okviru izvajanja nalog in pooblastil, določenih s tem zakonom, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, ter Uredbo (ES) št.

45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L št. 8 z dne 12. 1. 2001, str. 1).

12. člen **(poročanje na zahtevo Banke Slovenije)**

(1) Banke, drugi subjekti v skupini, ki ji pripada banka, ter EU podružnice posredujejo na zahtevo Banke Slovenije poročila, informacije in dokumentacijo v zvezi okoliščinami o poslovanju banke, subjekta v skupini ali o poslovanju EU podružnice, ki jih Banka Slovenije potrebuje v zvezi z izvajanjem nalog in pristojnosti glede reševanja in postopkov prisilnega prenehanja banke.

(2) Poročila, informacije in dokumentacijo iz prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije zahteva tudi od članov organov upravljanja in oseb, zaposlenih pri banki, subjektu v skupini ali podružnici.

(3) Banka Slovenije osebe iz prvega in drugega odstavka tega člena pozove, da predložijo informacije in pisna poročila v roku, ki ne sme biti krajši od treh delovnih dni od dneva prejema poziva.

14. člen **(letno nadomestilo v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem)**

(1) Banke in EU podružnice, ki so ustanovljene v Republiki Sloveniji, plačujejo Banki Slovenije letno nadomestilo v zvezi z nalogami in pooblastili glede reševanja in prisilnega prenehanja, ki jih opravlja Banka Slovenije na podlagi tega zakona in Uredbe 806/2014/EU.

(2) Banka Slovenije določi nadomestilo iz prejšnjega odstavka največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati banke in EU podružnice v posameznem letu, ne preseže dejanskih stroškov Banke Slovenije, ki nastanejo v zvezi z izvajanjem njenih nalog na podlagi tega zakona. Pri ugotavljanju stroškov iz prejšnjega stavka se ne upoštevajo stroški, ki nastanejo v zvezi s pripravo ter izvajanjem ukrepov za reševanje in ukrepov prisilnega prenehanja v zvezi s posameznim subjektom reševanja.

(3) Banke in EU podružnice plačajo letno nadomestilo iz prvega odstavka tega člena v dveh obrokih. Banka Slovenije izda odločbo za plačilo prvega obroka do 30. septembra v tekočem letu na podlagi načrtovanih stroškov za to leto, odločbo za plačilo drugega obroka pa do 31. marca naslednjega leta.

(4) Banka Slovenije s podzakonskim aktom določi podrobnejša pravila za:

1. opredelitev dejanskih stroškov, ki se upoštevajo pri določanju nadomestila iz prvega odstavka tega člena;
2. določanje sorazmernega dela letnega nadomestila, ki ga plača posamezna banka ali EU podružnica v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

17. člen **(dolžnost varovanja zaupnosti informacij)**

(1) Za namen tega zakona so zaupne informacije vse informacije, ki jih v zvezi z opravljanjem nalog in pooblastil na podlagi tega zakona pridobi Banka Slovenije o subjektu reševanja ali drugih osebah, vključenih v reševanje, bodisi od subjekta reševanja ali drugih oseb oziroma jih izdelata Banka Slovenije za namene izvajanja nalog ali pooblastil v zvezi z reševanjem ali prisilnem prenehanjem bank.

(2) Če zakon ne določa drugače, Banka Slovenije varuje kot zaupne vse informacije iz prejšnjega odstavka in jih ne razkrije nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen v okviru izvajanja nalog v skladu z zakonom ali če se informacije razkrijejo v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih bank, na katere se nanašajo.

(3) Dolžnost varovanja zaupnosti informacij iz prvega odstavka tega člena velja tudi za osebe, ki so te informacije prejele ali izdelale v okviru izvajanja svojih poklicnih nalog v zvezi z reševanjem ali prisilnem prenehanjem, zlasti pa za:

1. pristojno ministrstvo, kadar opravlja naloge v zvezi z reševanjem;
2. člane izredne uprave, imenovane v skladu s tem zakonom, in posebne pooblaščenke, imenovane v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;
3. potencialne prevzemnike, ki so pozvani k sodelovanju glede reševanja ali prisilnega prenehanja, bodisi v fazi načrtovanja reševanja bodisi v fazi priprav na izvedbo ukrepov za reševanje ali ukrepov prisilnega prenehanja, ne glede na to, ali je bil rezultat dejansko sodelovanje prevzemnika v postopku reševanja ali prisilnega prenehanja;
4. revizorje, računovodje, pravne in strokovne svetovalce, cenilce in druge izvedence, ki neposredno ali posredno sodelujejo pri reševanju z Banko Slovenije, pristojnim ministrstvom ali potencialnimi prevzemniki iz prejšnje točke;
5. premostitveno banko;
6. druge osebe, ki neposredno ali posredno, stalno ali občasno, nudijo ali so nudile storitve v zvezi z reševanjem Banki Slovenije, pristojnemu ministrstvu ali osebam iz 1. do 5. točke tega odstavka;
7. člane Sveta Banke Slovenije ter višje vodstvo in zaposlene v Banki Slovenije;
8. višje vodstvo, člane upravljalnega organa in zaposlene pri osebah iz 2. do 7. točke tega odstavka med zaposlitvijo in pet let po njenem prenehanju.

(4) Osebe iz prejšnjega odstavka lahko zaupne informacije, pridobljene v času opravljanja nalog v zvezi z reševanjem, uporabljajo izključno za namene, povezane z reševanjem, in jih ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali organu, razen:

1. v okviru izvajanja nalog v skladu s tem zakonom;
2. če se informacije razkrijejo v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih bank, na katere se nanašajo;
3. z izrecnim in predhodnim soglasjem Banke Slovenije, zadevne banke, izredne uprave oziroma začasnega upravitelja, kadar je imenovan, ali pristojnega ministrstva, kadar gre za informacije z njegovega delovnega področja.

(5) Banka Slovenije zaupne informacije uporabi tudi za naslednje namene:

1. da izreka ukrepe in odloča o uporabi pooblastil na podlagi tega zakona;
2. da izreka kazni za prekrške in vložijo ovadbo zaradi suma storitve kaznivega dejanja;
3. v postopkih sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdala, ter v drugih sodnih postopkih, ki se vodijo v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona ali predpisov Evropske unije.

(6) Dolžnost varovanja zaupnih informacij iz tega člena velja tudi za informacije, ki jih Banka Slovenije oziroma osebe iz tretjega odstavka tega člena pridobijo v okviru izmenjave informacij z drugimi organi za reševanje, vključno z enotnim odborom za reševanje, Evropskim bančnim organom, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge, Evropskim odborom za sistemska tveganja, nadzornimi organi v Republiki Sloveniji ali pristojnimi organi drugih držav članic, vključno z Evropsko centralno banko, kadar izvaja pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo 1024/2013/EU, in organi držav članic, ki upravljajo sistem jamstva za vloge.

18. člen

(interna navodila za zaščito zaupnih informacij in njihova uporaba)

Banka Slovenije, pristojno ministrstvo in uprava premostitvene banke, kadar je ustanovljena v skladu s tem zakonom, za namen varovanja zaupnih informacij v skladu s prejšnjim členom sprejmejo interna navodila za zagotavljanje varovanja zaupnih informacij, ki določajo izmenjavo teh informacij izključno med osebami, neposredno udeleženi pri reševanju.

21. člen **(sodelovanje Banke Slovenije z Agencijo za trg vrednostnih papirjev)**

(1) Banka Slovenije in Agencija za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: ATVP) tesno sodelujeta pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem ter si prizadevata za učinkovito načrtovanje reševanja in izvajanje ukrepov za reševanje.

(2) Banka Slovenije in ATVP si v največji možni meri prizadevata za poenotenje praks v zvezi z načrtovanjem reševanja in ukrepi za reševanje ter v tem okviru tudi za primerljivost metodološkega pristopa.

(3) Banka Slovenije in ATVP si ob upoštevanju 17. člena tega zakona na zahtevo medsebojno posredujeta vse podatke, ki jih potrebujeta za izvajanje svojih nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem ali prenehanjem institucij.

25. člen **(ukrepi za reševanje)**

(1) Ukrepi za reševanje vključujejo:

1. ugotovitev, da so izpolnjeni pogoji za uporabo ukrepov za reševanje posameznega subjekta reševanja, s čimer se začne postopek za reševanje;
2. odločitev, da se uporabi en ali več instrumentov za reševanje;
3. uporabo drugih pooblastil v zvezi z reševanjem, da se izvedejo instrumenti za reševanje.

(2) Instrumenti za reševanje iz 2. točke prejšnjega odstavka so:

1. odpis in konverzija kapitalskih instrumentov;
2. prodaja poslovanja;
3. ustanovitev premostitvene banke;
4. izločitev sredstev;
5. odpis in konverzija kvalificiranih obveznosti.

(3) Ukrepi za reševanje se štejejo za reorganizacijske ukrepe, kot jih določa Direktiva 2001/24/ES.

29. člen **(ocena rešljivosti banke)**

(1) Banka Slovenije za vsako banko, ki ni del skupine, nad katero Banka Slovenije ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, pripravi oceno rešljivosti, iz katere je razvidno, v kakšnem obsegu je v zvezi z banko mogoče uporabiti ukrepe za reševanje ali ukrepe za prisilno prenehanje banke, da se zagotovi kontinuiteta opravljanja kritičnih funkcij banke in v čim večji meri prepreči kakršni koli resnejši negativni vpliv na finančni sistem Republike Slovenije ali druge države članice ali Evropske unije kot celote. Banka velja za rešljivo, če je z uporabo ukrepov za reševanje ali ukrepov za prisilno prenehanje banke mogoče uresničiti cilje iz prvega odstavka 26. člena tega zakona. Pri pripravi ocene rešljivosti Banka Slovenije upošteva regulativne tehnične standarde iz 1. točke drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije pri oceni rešljivosti iz prejšnjega odstavka upošteva tudi morebiten vpliv navedenih ukrepov v pogojih širše finančne nestabilnosti ali drugih dejavnikov na ravni celotnega sistema.

(3) Banka Slovenije pri oceni rešljivosti iz prvega odstavka tega člena ne upošteva potencialnih virov financiranja iz naslova:

1. kakršne koli izredne javnofinančne pomoči, z izjemo uporabe shem financiranja, vzpostavljenih za namene financiranja ukrepov za reševanje;
2. kakršnega koli izrednega likvidnostnega posojila Banke Slovenije;
3. kakršne koli druge izredne likvidnostne pomoči Banke Slovenije, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere.

(4) Ocena rešljivosti iz prvega odstavka tega člena se pripravi izključno za namene vsakokratne priprave ali posodobitve načrta reševanja banke iz 35. člena tega zakona. Banka Slovenije se v ta namen predhodno posvetuje z organi za reševanje v drugi državi članici ali tretji državi, kjer so pomembne podružnice banke, če je to pomembno za to podružnico.

(5) Če načrt reševanja banke vključuje možnost uporabe instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti, Banka Slovenije preveri, ali ima banka ustrezne instrumente navadnega lastniškega kapitala in odobreni osnovni kapital v ustrezni višini in številu, da se lahko izvede ukrep konverzije.

(6) Banka velja za nerešljivo, če Banka Slovenije na podlagi ocene rešljivosti ugotovi, da obstajajo pravne ali dejanske ovire v zvezi z banko, ki onemogočajo ali znatno otežujejo uporabo ukrepov za reševanje ali ukrepov za prisilno prenehanje banke na način, da se uresničijo cilji iz prvega odstavka 26. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: bistvene ovire za rešljivost). Če Banka Slovenije ugotovi, da banka velja za nerešljivo, se aktivnosti za sprejetje načrta reševanja banke v skladu s prvim odstavkom 35. člena tega zakona začasno odložijo do odločitve o ukrepih za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost banke v skladu s 30. in 32. členom tega zakona.

(7) Če banka velja za nerešljivo, Banka Slovenije o tem nemudoma obvesti Evropski bančni organ.

30. člen

(ukrepi za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost banke)

(1) Če Banka Slovenije na podlagi ocene rešljivosti iz prejšnjega člena ugotovi ovire za rešljivost banke, o tem nemudoma obvesti banko in organe za reševanje v državah članicah, kjer ima banka pomembne podružnice, ter utemelji razloge, ki so vplivali na oceno rešljivosti.

(2) Banka lahko v štirih mesecih po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka Banki Slovenije predloži stališče v zvezi z oceno in ugotovljenimi ovirami za rešljivost ter predlaga ustrezne ukrepe, s katerimi bodo ugotovljene ovire ustrezno zmanjšane ali odpravljene.

(3) Če Banka Slovenije oceni, da bi se s predlaganimi ukrepi ustrezno zmanjšale ali odpravile ovire za rešljivost banke, banki z odredbo odredi, da predlagane ukrepe v določenem roku uresniči.

(4) Če Banka Slovenije v zvezi s predlogom banke iz drugega odstavka tega člena oceni, da s predlaganimi ukrepi ni mogoče zmanjšati ali odpraviti ovir za rešljivost banke, banki z odredbo odredi, da izvede enega ali več alternativnih ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir, in sicer:

1. banka pregleda ustreznost sporazumov o finančni podpori v skupini oziroma preveri možnost sklenitve takih dogovorov ali sklene ustrezne dogovore o opravljanju storitev o zagotavljanju kritičnih funkcij, bodisi znotraj skupine ali s tretjimi osebami;
2. banka z upoštevanjem Uredbe 575/2013/EU in zakona, ki ureja bančništvo, omeji velike izpostavljenosti na posamični ali konsolidirani podlagi tako, da upošteva delež izpostavljenosti banke do drugih institucij, ki niso del iste skupine, iz naslova kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti;

3. banka zagotovi posebna ali redna dodatna poročila o dejstvih, pomembnih za namene reševanja;
 4. banka odproda določeno premoženje;
 5. banka omeji ali preneha opravljati določene dejavnosti;
 6. banka omeji ali preneha razvijati nova ali obstoječa poslovna področja oziroma omeji ali odsvoji nove ali obstoječe produkte;
 7. banka spremeni pravne ureditve in operativne procese v banki ali subjektu v skupini, ki je neposredno ali posredno pod njeno kontrolo, da se zmanjša kompleksnost ureditve ter zagotovi možnost pravne in operativne ločitve kritičnih funkcij od drugih funkcij z uporabo instrumentov za reševanje;
 8. banka ali nadrejena družba ustanovi nadrejeni finančni holding v Republiki Sloveniji ali EU nadrejeni finančni holding;
 9. banka ali subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona izda kvalificirane obveznosti za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s 45. oziroma 47. členom tega zakona;
 10. banka ali subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona izvede druge ukrepe, da bi banka izpolnila minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s 45. členom tega zakona, vključno s pogajanji za spremembo obstoječih ureditev glede kvalificiranih obveznosti, instrumentov dodatnega temeljnega kapitala in instrumentov dodatnega kapitala, ki jih je izdala banka, da bi nova ureditev teh obveznosti in instrumentov omogočala odpis ali konverzijo teh obveznosti ali instrumentov na podlagi odločitve organa za reševanje;
 11. če je banka podrejena mešanemu poslovnemu holdingu, da mešani poslovni holding ustanovi ločen finančni holding, ki obvladuje banko, kadar je to potrebno, da se omogoči reševanje banke in prepreči negativen vpliv uporabe ukrepov za reševanje na nefinančni del skupine;
 12. subjekt reševanja pridobi ustrezno dovoljenje svojih organov upravljanja, da se v primeru uporabe ukrepa konverzije kapitalskih instrumentov v skladu s tem zakonom nemudoma zagotovijo novi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala v ustrezni višini in številu.
- (5) Banka Slovenije pri določitvi alternativnih ukrepov iz prejšnjega odstavka upošteva njihovo sorazmernost glede na stopnjo ogrožanja finančne stabilnosti iz naslova ugotovljenih ovir za reševanje ter glede na učinek zahtevanih alternativnih ukrepov na poslovanje in stabilnost banke ter na njeno sposobnost, da prispeva h krepitvi gospodarstva.
- (6) Banka Slovenije v odredbi za uporabo alternativnih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena:
1. utemelji razloge, ki so vplivali na oceno, da ukrepi za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost, ki jih je predlagala banka, niso ustrezni,
 2. pojasni, kako se bosta z alternativnimi ukrepi ustrezno zagotovila zmanjšanje ali odprava ovir za reševanje, in
 3. pojasni sorazmernost odrejenih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena pri zmanjševanju ali odpravljanju ovir za rešljivost z upoštevanjem prejšnjega odstavka.
- (7) Banka Slovenije se pred določitvijo o alternativnih ukrepih iz četrtega odstavka tega člena posvetuje z Odborom za finančno stabilnost glede možnih učinkov teh ukrepov na zadevno banko, na notranji trg za finančne storitve in na finančno stabilnost v drugih državah članicah ter v Evropski uniji kot celoti.
- (8) Banka v enem mesecu po prejemu odredbe iz četrtega odstavka tega člena za uporabo alternativnih ukrepov Banki Slovenije predloži načrt za njihovo uresničitev.

(9) Glede učinkov, ki jih ima odredba za uporabo alternativnih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena na izvajanje pogodbenih ureditev z nasprotnimi strankami, se smiselno uporabljajo določbe 115. člena tega zakona.

31. člen **(ocena rešljivosti za skupino)**

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 141. členom tega zakona, skupaj z organi za reševanje podrejenih družb v skupini ter v posvetovanju s pristojnimi organi teh podrejenih družb, in organi za reševanje v državah, kjer so pomembne podružnice, oceni, ali je v zvezi s skupino in posameznimi subjekti v skupini mogoče uporabiti ukrepe za reševanje ali prisilno prenehanje tako, da se:

1. zagotovi nadaljevanje opravljanja kritičnih funkcij subjektov v skupini, kadar jih je mogoče preprosto in pravočasno ločiti z drugimi sredstvi, in
2. v čim večji meri prepreči resnejši negativni vpliv na finančni sistem Republike Slovenije, druge države članice ali Evropske unije kot celote, vključno s pojavom širše finančne nestabilnosti.

(2) Banka Slovenije pri oceni iz prejšnjega odstavka ne upošteva potencialnih virov financiranja iz naslova:

1. kakršne koli izredne javnofinančne pomoči, z izjemo uporabe shem financiranja, ki so v skladu z nacionalno zakonodajo države članice vzpostavljene za financiranje ukrepov za reševanje;
2. kakršnega koli izrednega likvidnostnega posojila centralne banke;
3. kakršne koli druge izredne likvidnostne pomoči centralne banke na podlagi nestandardiziranih pogojev glede na zavarovanje, trajanje in obrestne mere.

(3) Ocena rešljivosti iz prvega odstavka tega člena se pripravi hkrati s pripravo in posodobitvijo načrta reševanja skupine v skladu z 38. do 42. členom tega zakona ter izključno za namene vsakokratne priprave in posodobitve tega načrta.

(4) Skupina velja za nerešljivo, če Banka Slovenije na podlagi ocene iz prvega odstavka tega člena oceni, da obstajajo bistvene ovire za rešljivost. Če Banka Slovenije ugotovi, da skupina velja za nerešljivo, se aktivnosti glede sprejetja skupne odločitve v zvezi z načrtom reševanja skupine v skladu s prvim odstavkom 38. člena tega zakona začasno odložijo do odločitve o ukrepih za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost banke v skladu s 30. in 32. členom tega zakona.

(5) Če skupina velja za nerešljivo, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine o tem nemudoma obvesti Evropski bančni organ.

32. člen **(ukrepi za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine)**

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z organi za reševanje podrejenih družb in organi za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice, v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 141. členom tega zakona, prouči oceno rešljivosti skupine iz prvega odstavka prejšnjega člena ter si prizadeva za sprejetje skupne odločitve o uporabi ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost iz 30. člena tega zakona za vsako institucijo, ki je del skupine.

(2) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine ob sodelovanju Evropskega bančnega organa pod pogoji iz prvega odstavka 25. člena Uredbe 1093/2010/EU in po posvetovanju s pristojnimi organi v okviru kolegija nadzornih organov pripravi poročilo, v katerem analizira ovire za učinkovito izvajanje ukrepov za reševanje v povezavi s skupino. V poročilu se priporočijo sorazmerni in ciljno usmerjeni ukrepi, ki so po mnenju Banke Slovenije potrebni in primerni za zmanjšanje ali odpravo teh ovir, pri čemer se ustrezno upošteva vpliv na poslovni model banke.

(3) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine posreduje poročilo iz prejšnjega odstavka EU nadrejeni družbi, organom za reševanje podrejenih družb in organom za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice.

(4) EU nadrejena družba lahko v štirih mesecih po prejemu poročila iz drugega odstavka tega člena Banki Slovenije posreduje stališče v zvezi z oceno in ugotovljenimi ovirami za rešljivost ter predlaga ustrezne ukrepe, s katerimi bodo ugotovljene ovire odpravljene ali ustrezno zmanjšane na ravni skupine.

(5) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine posreduje pristojnim organom in organom za reševanje podrejenih družb v državah članicah, organom za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice, ter Evropskemu bančnemu organu informacije o ukrepih, ki jih je predlagala EU nadrejena družba v skladu s prejšnjim odstavkom, ali o tem, da EU nadrejena družba v štirih mesecih ni predlagala nobenega ukrepa.

(6) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine si prizadeva, da skupaj z organi za reševanje podrejenih družb v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 141. členom tega zakona, po posvetovanju z drugimi pristojnimi organi in organi za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice, v štirih mesecih po predložitvi stališč in predlogov EU nadrejene družbe iz četrtega odstavka tega člena oziroma po poteku štirih mesecev od predložitve poročila iz tretjega odstavka tega člena, če EU nadrejena družba v zahtevanem roku ni predlagala nobenega ukrepa, sprejme skupno odločitev glede:

1. identifikacije ovir za rešljivost skupine,
2. presoje ukrepov, ki jih je v skladu s četrnim odstavkom tega člena predlagala EU nadrejena družba, in
3. ukrepov za zmanjšanje ali odpravo obstoječih ovir za rešljivost, ki upoštevajo možne učinke v vseh državah članicah, kjer deluje skupina.

(7) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz prejšnjega odstavka Evropskemu bančnemu organu predloži prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu s (c) točko 31. člena Uredbe 1093/2010/EU.

(8) Če skupna odločitev ni sprejeta v roku iz šestega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine sama sprejme odločitev ter pri tem upošteva stališča in pridržke organov za reševanje iz drugih držav članic.

(9) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupno odločitev iz šestega odstavka tega člena oziroma odločitev iz prejšnjega odstavka, če skupna odločitev ni bila sprejeta, skupaj z obrazložitvijo predloži EU nadrejeni družbi.

(10) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine prekine postopek odločanja iz šestega in osmega odstavka tega člena, če Banka Slovenije ali eden oziroma več organov za reševanje, pristojnih za reševanje podrejenih družb, do konca štirimesečnega obdobja iz šestega odstavka tega člena na Evropski bančni organ naslovi prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU v zvezi z ukrepom iz 7., 8. ali 11. točke četrtega odstavka 30. člena tega zakona. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi v enem mesecu, jo Banka Slovenije upošteva pri odločitvi na podlagi šestega ali osmega odstavka tega člena in pojasni vsakršno pomembnejše odstopanje od nje. Če Evropski bančni organ v enem mesecu ne sprejme odločitve o zadevi in skupna odločitev ni sprejeta v skladu s šestim odstavkom tega člena, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu z osmim odstavkom tega člena.

33. člen

(ukrepi za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine v zvezi s podrejeno družbo v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije si kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji v okviru kolegija za reševanje

prizadeva, da skupaj z organom za reševanje na ravni skupine in z organi za reševanje iz držav članic, pristojnimi za podrejene družbe v skupini, prouči oceno rešljivosti skupine ter si prizadeva za sprejetje skupne odločitve o uporabi ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine. Hkrati si Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji v okviru kolegija za reševanje prizadeva, da v štirih mesecih po prejemu stališč in predlogov EU nadrejene družbe, ki jih posreduje pristojni organ za reševanje na ravni skupine, sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja skupine.

(2) Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje podrejene družbe ali kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji do konca štirimesečnega obdobja oziroma do sprejetja skupne odločitve iz prejšnjega odstavka na Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU naslovi prošnjo za pomoč pri sprejemanju skupne odločitve iz prejšnjega odstavka.

(3) Če skupna odločitev ni sprejeta v roku iz prvega odstavka tega člena in organ za reševanje na ravni skupine sam sprejme odločitev o načrtu reševanja skupine pod pogoji, določenimi v osmem in desetem odstavku prejšnjega člena, Banka Slovenije z upoštevanjem stališč in pridržkov drugih organov za reševanje subjektov v skupini odloči o ukrepih za zmanjšanje ali odpravo ugotovljenih ovir za rešljivost, ki jih mora sprejeti podrejena družba na posamični podlagi v skladu s 30. členom tega zakona. Banka Slovenije odločitev obrazloži ter jo sporoči podrejeni družbi in organu za reševanje na ravni skupine.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe ali kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji prekine postopek odločanja iz prejšnjega odstavka, če je organ za reševanje na ravni skupine ali eden ali več organov za reševanje iz drugih držav članic za subjekte v skupini do konca štirimesečnega obdobja po prejemu stališč in predlogov EU nadrejene družbe, ki jih posreduje pristojni organ za reševanje na ravni skupine, na Evropski bančni organ naslovil prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU v zvezi z ukrepi iz 7., 8. ali 11. točke četrtega odstavka 30. člena tega zakona. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi v enem mesecu, jo Banka Slovenije upošteva pri odločitvi na podlagi prejšnjega odstavka in obrazloži vsakršno pomembnejše odstopanje od nje. Če Evropski bančni organ v enem mesecu ne sprejme odločitve o zadevi, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom.

34. člen

(upoštevanje odločitev v zvezi z ukrepi za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine)

Banka Slovenije upošteva kot dokončne skupne odločitve iz šestega odstavka 32. člena tega zakona in prvega odstavka prejšnjega člena ter odločitve, ki jih sprejmejo organi za reševanje subjektov v skupini v primeru, ko ni bila sprejeta skupna odločitev.

35. člen

(izdelava načrta reševanja)

(1) Banka Slovenije za vsako banko, ki ni del skupine, nad katero Banka Slovenije ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, izdelava načrt reševanja, v katerem z upoštevanjem ocene iz 29. člena tega zakona določi ukrepe za reševanje ali prisilno prenehanje, ki bi jih lahko izvedla v banki, če bi ta propadala.

(2) V zvezi z izdelavo načrta reševanja se Banka Slovenije posvetuje z organi za reševanje v državah članicah, kjer ima banka pomembne podružnice.

(3) V primeru bistvenih sprememb pravne in organizacijske strukture banke, njene poslovne dejavnosti ali njenega finančnega položaja, ki lahko bistveno vplivajo na način izvajanja načrta reševanja, najmanj pa enkrat letno, Banka Slovenije preveri ustreznost načrta reševanja in ga po potrebi posodobi. Banka Banko Slovenije v treh delovnih dneh obvesti o spremembah iz prvega stavka tega odstavka.

(4) Banka Slovenije lahko od banke in drugega subjekta iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona zahteva, da vzpostavi, vodi in ji predloži podrobne evidence s podatki o sklenjenih

finančnih pogodbah. Banka Slovenije lahko zahteva vodenje evidenc s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah ter določi vsebino in način vodenja ter rok, v katerem ji morajo biti banke in subjekti, na katere se nanaša zahteva iz prvega stavka, sposobni predložiti zadevne evidence.

(5) Banka Slovenije pristojnim organom v državah, kjer je ustanovljena pomembna podružnica banke, predloži vsakokratni posodobljeni načrt reševanja.

36. člen (vsebina načrta reševanja)

(1) Banka Slovenije pri izdelavi načrta reševanja upošteva ustrezne scenarije, vključno s scenarijem, po katerem pride do propada banke zaradi splošne finančne nestabilnosti ali drugih podobnih negativnih dogodkov na ravni celotnega finančnega sistema, in s scenarijem, po katerem pride do propada banke zaradi banki lastnih dejavnikov.

(2) V načrtu reševanja se opredelijo možnosti za uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje banke ter pri tem upoštevajo morebitne ovire pri reševanju, identificirane na podlagi ocene rešljivosti banke iz 29. člena tega zakona, in ukrepi za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost, določenih v 30. členu tega zakona.

(3) Načrt reševanja določa možnosti za uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje banke ter vsebuje najmanj naslednje elemente, skupaj s kvantitativnimi podatki, kadar je to mogoče:

1. povzetek pomembnih vsebin načrta reševanja;
2. povzetek bistvenih sprememb v zvezi z banko, ki so nastopile od izdelave oziroma zadnje posodobitve načrta reševanja;
3. prikaz, kako je mogoče kritične funkcije in glavne poslovne dejavnosti v potrebnem obsegu pravno in ekonomsko ločiti od drugih funkcij, da bi se ob propadu banke zagotovilo njihovo nadaljevanje;
4. oceno časovnega okvira za izvajanje vsakega od bistvenih sestavin načrta reševanja;
5. podroben opis ocenjevanja rešljivosti v skladu z 29. členom tega zakona;
6. opis morebitnih ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost, določenih v skladu s 30. členom tega zakona;
7. opis postopkov za določitev vrednosti ter možnosti prodaje kritičnih funkcij, glavnih poslovnih področij in sredstev banke;
8. podroben opis ukrepov, s katerimi se zagotovi, da so informacije, ki jih Banka Slovenije zahteva v skladu s 37. členom tega zakona, posodobljene in pravočasno posredovane Banki Slovenije;
9. pojasnilo glede možnosti financiranja ukrepov za reševanje po različnih scenarijih reševanja;
10. podroben opis različnih strategij reševanja, ki bi se lahko uporabile glede na različne mogoče scenarije;
11. opis kritičnih medsebojnih odvisnosti;
12. opis možnosti za ohranjanje dostopa do infrastrukture za izvajanje plačil in kliringa ter drugih storitev, vključno z oceno prenosljivosti pozicij banke;
13. analizo vplivov načrta reševanja na zaposlene v banki, vključno z oceno povezanih stroškov, in opis predvidenih postopkov za posvetovanje z zaposlenimi med procesom reševanja;
14. načrt za obveščanje medijev in javnosti;
15. minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti oziroma morebitnih instrumentov za pogodbeni odpis ali konverzijo, ki jih mora banka zagotavljati na podlagi 45. člena tega zakona, in morebiten rok, v katerem mora izpolniti te zahteve;

16. opis ključnih dejavnosti in sistemov za ohranitev nemotenega izvajanja operativnih postopkov banke;

17. morebitno mnenje ali stališče banke glede načrta reševanja.

(4) Banka Slovenije pri izdelavi načrta reševanja, zlasti v okviru opredelitve možnosti financiranja iz 9. točke prejšnjega odstavka, ne upošteva:

1. kakršne koli izredne javnofinančne pomoči, z izjemo uporabe shem financiranja, vzpostavljenih za namene financiranja ukrepov za reševanje;
2. kakršnega koli izrednega likvidnostnega posojila Banke Slovenije;
3. kakršne koli druge izredne likvidnostne pomoči Banke Slovenije, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena načrt reševanja vključuje tudi analizo, kako in kdaj bi lahko banka zaprosila za izredno likvidnostno posojilo ali drugo izredno likvidnostno pomoč Banke Slovenije v okoliščinah, ki se obravnavajo v načrtu reševanja, in opredeli sredstva, ki bi bila verjetno priznana v okviru zavarovanja s premoženjem.

(6) Banka Slovenije banki posreduje povzetek pomembnih vsebin načrta reševanja iz 1. točke tretjega odstavka tega člena.

38. člen (načrt reševanja skupine)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z organi za reševanje podrejenih družb, ki imajo sedež v državah članicah, ter po posvetovanju z organi za reševanje pomembnih podružnic, vključenih v reševanje skupine, sprejme in posodablja načrt reševanja skupine z upoštevanjem 35. do 37. člena tega zakona in postopkov iz 40. do 42. člena tega zakona.

(2) V primeru bistvenih sprememb pravne in organizacijske strukture, poslovne dejavnosti in finančnega stanja skupine ali posamezne družbe v skupini, ki lahko bistveno vplivajo na izvajanje načrta reševanja skupine, najmanj pa enkrat letno, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine preveri ustreznost načrta reševanja skupine in ga po potrebi posodobi. Banka Banko Slovenije v treh delovnih dneh obvesti o spremembah iz prvega stavka tega odstavka.

(3) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pristojnim organom držav članic, v katerih imajo sedež subjekti v skupini ali pomembne podružnice, vključene v reševanje skupine, predloži vsakokratni posodobljen načrt reševanja.

(4) Banka Slovenije izvede ali prispeva k oceni rešljivosti skupine iz 31. člena tega zakona hkrati z izdelavo oziroma posodobitvijo načrta reševanja skupine v skladu s tem členom. Načrtu reševanja skupine se priloži podroben opis ocenjevanja rešljivosti v skladu z 31. členom tega zakona.

39. člen (vsebina načrta reševanja skupine)

(1) Načrt reševanja skupine obsega načrt reševanja skupine kot celote, in sicer bodisi z reševanjem na ravni EU nadrejene družbe bodisi z razcepitvijo in reševanjem na ravni podrejenih družb. V načrtu reševanja skupine se določijo ukrepi za reševanje:

1. EU nadrejene družbe, ki ima sedež v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;
2. podrejenih družb, ki so del skupine in imajo sedež v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;

3. finančnih holdingov, mešanih finančnih holdingov in mešanih poslovnih holdingov, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;
4. podrejenih družb, ki so del skupine in imajo sedež v tretji državi, z upoštevanjem določb tega zakona o zagotavljanju učinkov reševanja v tretjih državah ter o sodelovanju in izmenjavi informacij z organi za reševanje v tretjih državah.

(2) Načrt reševanja skupine obsega najmanj naslednje elemente:

1. ukrepe za reševanje, ki jih je treba sprejeti za subjekte v skupini, in sicer ukrepe za reševanje, ki se nanašajo na družbe iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka, nadrejene družbe in podrejene družbe, ter tudi usklajene ukrepe za reševanje, ki se nanašajo na podrejene družbe v okviru različnih scenarijev reševanja;
2. analizo, v kakšnem obsegu bi se lahko instrumenti in pooblastila za reševanje usklajeno uporabljali in izvajali za subjekte v skupini s sedežem v državi članici, vključno z ukrepi za olajšanje nakupa s strani tretje osebe glede posameznih subjektov v skupini ali skupine kot celote oziroma ločenih poslovnih področij ali dejavnosti, ki jih izvajajo subjekti v skupini, ter opredelitev kakršnih koli morebitnih ovir za usklajeno reševanje;
3. opredelitev ustreznih ureditev za sodelovanje in koordinacijo z relevantnimi organi tretjih držav in morebitnih posledic za reševanje subjektov v skupini v Evropski uniji, kadar skupini pripadajo družbe s sedežem v tretjih državah;
4. opredelitev ukrepov, potrebnih za reševanje skupine, če so izpolnjeni pogoji za reševanje, vključno s pravno in ekonomsko ločitvijo določenih funkcij ali poslovnih področij;
5. opredelitev morebitnih dodatnih ukrepov, ki niso navedeni v Uredbi 806/2014/EU ali tem zakonu, ki jih namerava Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine uporabiti za njeno reševanje;
6. opredelitev možnosti financiranja ukrepov za reševanje skupine in morebitno shemo financiranja za namene reševanja, ter prikaz načel za razdelitev odgovornosti financiranja med viri financiranja v več državah članicah, pri čemer morajo ta načela temeljiti na poštenih in uravnoteženih merilih ter upoštevati pravila za določanje prispevka posameznih nacionalnih shem za financiranje reševanja in morebitne učinke na finančno stabilnost v vseh prizadetih državah članicah.

(3) Banka Slovenije pri izdelavi načrta reševanja skupine iz prvega odstavka prejšnjega člena ne upošteva virov financiranja iz naslova:

1. kakršne koli izredne javnofinančne pomoči, z izjemo uporabe shem financiranja ki so v skladu z nacionalno zakonodajo države članice vzpostavljene za financiranje reševanja;
2. kakršnega koli izrednega likvidnostnega posojila Banke Slovenije;
3. kakršne koli druge izredne likvidnostne pomoči Banke Slovenije na podlagi nestandardiziranih pogojev glede na zavarovanje, trajanje in obrestne mere.

(4) Načrt reševanja skupine ne sme nesorazmerno učinkovati na katero koli državo članico.

41. člen **(pristojnosti Banke Slovenije kot organa za reševanje na ravni skupine)**

(1) Banka Slovenije si kot organ za reševanje na ravni skupine prizadeva, da skupaj z organi za reševanje, pristojnimi za podrejene družbe, v okviru kolegija za reševanje v štirih mesecih od posredovanja informacij v skladu s prejšnjim členom in po posvetovanju z vsakokrat pristojnimi organi, vključno s pristojnimi organi držav članic, v katerih so pomembne podružnice, sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja skupine. Banka Slovenije skupno odločitev o načrtu reševanja skupine predloži EU nadrejeni družbi.

(2) Če v štirih mesecih od posredovanja informacij v skladu s prejšnjim členom skupna odločitev iz prejšnjega odstavka ni sprejeta, Banka Slovenije sama sprejme odločitev v zvezi z načrtom reševanja

skupine. Odločitev Banke Slovenije mora biti obrazložena ter mora upoštevati stališča in pridržke drugih organov za reševanje.

(3) Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje na ravni skupine v zvezi s skupno odločitvijo iz prvega odstavka tega člena Evropskemu bančnemu organu predloži prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU, razen če po posvetovanju s pristojnim ministrstvom oceni, da bi lahko zadeva, o kateri obstaja nestrinjanje v postopku sprejemanja skupne odločitve iz prvega odstavka tega člena, vplivala na fiskalni položaj v Republiki Sloveniji.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine prekine postopek odločanja iz drugega odstavka tega člena, če je eden ali več organov za reševanje, pristojnih za reševanje podrejenih družb, do konca štirimesečnega obdobja po posredovanju informacij v skladu s prejšnjim členom in pred sprejetjem skupne odločitve na Evropski bančni organ naslovil prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi, jo Banka Slovenije upošteva pri odločitvi na podlagi drugega odstavka tega člena in obrazloži vsakršno pomembnejše odstopanje od odločitve Evropskega bančnega organa. Če Evropski bančni organ odločitve o zadevi ne sprejme v enem mesecu, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu z drugim odstavkom tega člena.

(5) Banka Slovenije zahteva prekinitve postopka odločanja Evropskega bančnega organa na podlagi prošnje iz prejšnjega odstavka, če oceni, da bi lahko zadeva vplivala na fiskalni položaj v Republiki Sloveniji.

(6) Če posamezni organ za reševanje druge države članice, pristojen za reševanje podrejene družbe v skupini, oceni, da bi lahko zadeva vplivala na fiskalni položaj te države članice, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine ponovno oceni načrt za reševanje skupine, vključno z minimalnimi zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

(7) Banka Slovenije lahko v primeru iz prvega odstavka tega člena pri sprejemanju in posodabljanju načrta reševanja skupine po svoji presoji v postopke izdelave in posodabljanja načrta reševanja skupine povabi tudi organe za reševanje iz tretjih držav, v katerih ima skupina podrejene družbe, finančne holdinge ali pomembne podružnice, če so izpolnjeni pogoji glede varovanja zaupnosti informacij v skladu tem zakonom.

42. člen

(pristojnosti Banke Slovenije kot organa za reševanje podrejene družbe v skupini)

(1) Banka Slovenije si kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji prizadeva, da skupaj z organom za reševanje na ravni skupine in drugimi organi za reševanje, pristojnimi za podrejene družbe v skupini, v štirih mesecih po prejemu informacij v zvezi z načrtom reševanja skupine s strani organa za reševanje na ravni skupine in po posvetovanju z vsakokrat pristojnimi organi, vključno s pristojnimi organi držav članic, v katerih so pomembne podružnice, sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja skupine.

(2) Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje podrejene družbe ali v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji do konca štirimesečnega obdobja po prejemu informacij s strani organa za reševanje na ravni skupine oziroma do sprejetja skupne odločitve na Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU naslovi prošnjo za pomoč pri sprejemanju skupne odločitve iz prejšnjega odstavka, razen če po posvetovanju s pristojnim ministrstvom oceni, da bi zadeva, o kateri obstaja nestrinjanje v postopku sprejemanja skupne odločitve iz prejšnjega odstavka, lahko vplivala na fiskalni položaj v Republiki Sloveniji.

(3) Če v štirih mesecih po prejemu informacij s strani organa za reševanje na ravni skupine ni sprejeta skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena in organ za reševanje na ravni skupine sam sprejme odločitev o načrtu reševanja skupine, Banka Slovenije z upoštevanjem stališč in pridržkov drugih organov za reševanje subjektov v skupini sprejme in posodablja načrt reševanja za podrejene družbe s sedežem v Republiki Sloveniji. Banka Slovenije odločitev obrazloži in navede razloge za nestrinjanje z načrtom reševanja skupine ter odločitev sporoči vsem organom za reševanje subjektov v skupini.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe ali v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji prekine postopek odločanja iz prejšnjega odstavka, če je drug organ za reševanje subjekta v skupini do konca štirimesečnega obdobja po prejemu informacij s strani organa za reševanje na ravni skupine na Evropski bančni organ naslovil prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi, jo Banka Slovenije upošteva pri odločitvi na podlagi prejšnjega odstavka in obrazloži vsakršno pomembnejše odstopanje od te odločitve. Če Evropski bančni organ ne sprejme odločitve o zadevi v enem mesecu, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom.

(5) Banka Slovenije lahko skupaj z drugimi organi za reševanje subjektov v skupini iz držav članic, ki si v okviru postopka iz tretjega odstavka tega člena ne nasprotujejo, sprejme skupno odločitev v smislu prvega odstavka tega člena v zvezi z načrtom reševanja skupine, v katero so vključeni subjekti pod pristojnostjo teh organov za reševanje.

45. člen

(izpolnjevanje zahteve glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka stalno zagotavlja kapital in kvalificirane obveznosti najmanj v obsegu, ki ga v skladu s tem členom določi Banka Slovenije.

(2) Banka Slovenije posamezni banki z odredbo določi zahtevo za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti kot delež, ki ga predstavlja vsota kapitala in kvalificiranih obveznosti glede na vsoto kapitala in vseh obveznosti te banke.

(3) Banka Slovenije pri določanju zahteve iz prejšnjega odstavka upošteva kapital in kvalificirane obveznosti, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

1. finančni instrument je izdan in v celoti vplačan,
2. banka ni v položaju upnika glede obveznosti niti ni zagotovila kakršnega koli zavarovanja, jamstva ali garancije v zvezi s to obveznostjo,
3. banka ni posredno ali neposredno financirala nakupa finančnih instrumentov,
4. preostala zapadlost obveznosti je najmanj eno leto, pri čemer se za obveznosti, pri katerih ima upnik pravico zahtevati predčasno plačilo, kot zapadlost upošteva dan, ko lahko upnik prvič uveljavlja to pravico,
5. obveznost ne izhaja iz izvedenega finančnega instrumenta in
6. obveznost ne izhaja iz vloge, ki se v primeru stečaja banke razvrsti v skupino terjatev iz 1. do 3. točke drugega odstavka 207. člena tega zakona.

(4) Obveznosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov se pri izračunu vseh obveznosti banke upoštevajo pod pogojem, da so v zvezi s temi instrumenti nasprotni stranki priznane neomejene pravice izravnave.

(5) Če se za obveznost uporablja pravo tretje države, lahko Banka Slovenije od banke zahteva, da predloži ustrezna dokazila, da bi bila tako na podlagi prava te tretje države, ob upoštevanju pogojev iz pogodbe, ki ureja dano obveznost, mednarodnih sporazumov o priznavanju postopkov za reševanje in drugih zadevnih dejavnikov, odločitev Banke Slovenije za odpis ali konverzijo te obveznosti v okviru izvajanja pooblastil na podlagi tega zakona priznana in izvršljiva. Če banka ne predloži ustreznih dokazil v zvezi z izpolnjevanjem pogojev iz prvega stavka tega odstavka, se navedene obveznosti ne upoštevajo za izpolnjevanje zahteve za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti.

(6) Banka Slovenije pri določitvi zahteve iz drugega odstavka tega člena upošteva zlasti naslednja merila:

1. da se zagotovi, da bo banka rešljiva z uporabo instrumenta za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti, na način, ki zagotavlja uresničitev ciljev reševanja;

2. da se zagotovi zadosten obseg kapitala in kvalificiranih obveznosti banke, ki omogoča, da se z uporabo instrumenta za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti zagotovi pokrivanje izgub banke in doseganje zahtevanega količnika navadnega lastniškega temeljnega kapitala v višini, ki zagotavlja nadaljevanje izvajanja dejavnosti banke v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, in ohranja zadostno tržno zaupanje v banko;
3. da se zagotovi, da ima banka, pri kateri je v načrtu reševanja predvidena možnost, da se določene kategorije kvalificiranih obveznosti izključijo iz uporabe instrumenta za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti ali da se določene kategorije kvalificiranih obveznosti v celoti prenesejo na prevzemnika z uporabo instrumenta reševanja, ki vključuje delni prenos, zadosten obseg drugih kvalificiranih obveznosti, ki omogočajo, da se z uporabo instrumenta za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti zagotovi pokrivanje izgub banke in doseganje zahtevanega količnika navadnega lastniškega temeljnega kapitala v višini, ki zagotavlja nadaljevanje izvajanja dejavnosti banke v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, in ohranja zadostno tržno zaupanje v banko;
4. velikost, poslovni model, model refinanciranja in profil tveganosti banke;
5. obseg sredstev, ki bi jih v skladu s 133. členom tega zakona k financiranju reševanja prispeval sistem jamstva za vloge;
6. obseg morebitnih negativnih učinkov na stabilnost finančnega sistema, ki bi nastali kot posledica propada banke, med drugim zaradi prepletenosti poslovanja banke s poslovanjem drugih institucij ali preostalim finančnim sistemom.

46. člen

(raven izpolnjevanja zahteve za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti)

- (1) Banka ves čas izpolnjuje zahtevo za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo določi Banka Slovenije v skladu s prejšnjim členom, na posamični podlagi.
- (2) Banka Slovenije lahko subjektu iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona z odredbo odredi izpolnjevanje zahteve za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti na posamični podlagi.
- (3) EU nadrejena družba s sedežem v Republiki Sloveniji poleg zahteve, določene na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena, izpolnjuje zahtevo za minimalno višino kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani podlagi, ki jo z upoštevanjem postopka, določenega v 41. členu tega zakona, določi Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine.
- (4) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine lahko v celoti opusti zahtevo iz prvega in drugega odstavka tega člena v zvezi z EU nadrejeno banko, če:
 1. EU nadrejena banka izpolnjuje zahtevo za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani podlagi, določeno v skladu s 47. členom tega zakona;
 2. je EU nadrejena banka v skladu s tretjim odstavkom 7. člena Uredbe 575/2013/EU v celoti oproščena uporabe zahtev glede izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični podlagi.
- (5) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene banke lahko v celoti opusti zahtevo iz prvega odstavka tega člena v zvezi s to podrejeno banko, če:
 1. je njena nadrejena banka ustanovljena v Republiki Sloveniji;
 2. je podrejena banka vključena v nadzor nadrejene banke na konsolidirani podlagi;
 3. nadrejena banka v Republiki Sloveniji, ki ni EU nadrejena družba, zahtevo iz prvega in drugega odstavka tega člena izpolnjuje na subkonsolidirani podlagi;

4. ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšni prenos kapitala ali poravnavo obveznosti podrejene banke s strani nadrejene banke;
5. nadrejena banka izpolni zahteve pristojnega organa glede preudarnega upravljanja podrejene banke in z dovoljenjem pristojnega organa jamči za obveznosti podrejene banke ali če so tveganja v podrejeni banki zanemarljiva;
6. postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja nadrejene banke zajemajo podrejeno banko;
7. ima nadrejena banka več kot 50 odstotkov glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu podrejene banke, ali če ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravljalnega organa podrejene banke;
8. je ta podrejena banka v skladu s prvim odstavkom 7. člena Uredbe 575/2013/EU v celoti oproščena uporabe zahtev glede izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični podlagi.

47. člen

(določanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti EU nadrejene družbe na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine si prizadeva, da skupaj z organi za reševanje iz drugih držav članic, pristojnimi za podrejene družbe v skupini, ter po posvetovanju z njihovimi pristojnimi organi, v štirih mesecih sprejme skupno odločitev o zahtevi za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo na konsolidirani podlagi izpolnjuje EU nadrejena družba s sedežem v Republiki Sloveniji, pri čemer se za določanje te zahteve upoštevajo merila iz šestega odstavka 45. člena tega zakona in dejstvo, ali se podrejene družbe v tretji državi z upoštevanjem načrta reševanja rešujejo ločeno od drugih subjektov v skupini.

(2) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine posreduje obrazloženo skupno odločitev iz prejšnjega odstavka EU nadrejene družbi.

(3) Če v štirih mesecih skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine sama sprejme odločitev o zahtevi za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora na konsolidirani podlagi izpolnjevati EU nadrejena družba. Odločitev Banke Slovenije mora biti obrazložena ter mora upoštevati zahteve glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jih za podrejene družbe določijo drugi organi za reševanje.

(4) Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje na ravni skupine v zvezi s skupno odločitvijo iz prvega odstavka tega člena Evropskemu bančnemu organu v primeru iz prejšnjega odstavka predloži prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU, razen če je zahteva glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti za podrejeno družbo, ki jo namerava določiti organ za reševanje te podrejene družbe, znotraj ene odstotne točke zahteve glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora na konsolidirani podlagi izpolnjevati EU nadrejena družba.

(5) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine prekine postopek odločanja iz tretjega odstavka tega člena, če je eden ali več organov za reševanje, pristojnih za reševanje podrejenih družb, do konca štirimesečnega obdobja na Evropski bančni organ naslovil prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(6) Če Evropski bančni organ na podlagi prošnje iz četrtega oziroma petega odstavka tega člena v enem mesecu sprejme odločitev o zadevi, jo Banka Slovenije upošteva pri svoji odločitvi na podlagi tretjega odstavka tega člena. Če Evropski bančni organ ne sprejme odločitve o zadevi v enem mesecu, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

(7) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z drugimi organi za reševanje zagotovi, da se skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ali odločitev, sprejeta na podlagi tretjega odstavka tega člena, redno preverja in po potrebi posodablja.

48. člen

(določanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti podrejene družbe)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje družbe, podrejene EU nadrejeni družbi s sedežem v drugi državi članici, si prizadeva, da skupaj z organi za reševanje, pristojnimi za subjekte v skupini, v štirih mesecih sprejme skupno odločitev o zahtevi za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora na posamični podlagi izpolnjevati podrejena družba v skupini, pri čemer se za določanje te zahteve upoštevajo:

1. merila iz šestega odstavka 45. člena tega zakona, zlasti velikost, poslovni model in profil tveganja podrejene družbe, vključno z njenim kapitalom;
2. zahteva za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora z upoštevanjem prejšnjega člena na konsolidirani podlagi izpolnjevati EU nadrejena družba.

(2) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe obrazloženo skupno odločitev iz prejšnjega odstavka posreduje podrejeni družbi.

(3) Če v štirih mesecih skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta, Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe sama sprejme odločitev glede zahteve za minimalno višino kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora na posamični podlagi izpolnjevati podrejena družba, ter pri tem upošteva stališča in pridržke organa za reševanje na ravni skupine.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe prekine postopek odločanja na podlagi prejšnjega odstavka, če organ za reševanje na ravni skupine do konca štirimesečnega obdobja na Evropski bančni organ naslovi prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU. Če Evropski bančni organ v enem mesecu sprejme odločitev o zadevi, jo Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe upošteva pri odločitvi na podlagi prejšnjega odstavka. Če Evropski bančni organ ne sprejme odločitve o zadevi v enem mesecu, Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom.

(5) Banka Slovenije lahko do konca štirimesečnega obdobja in do sprejetja skupne odločitve iz prvega odstavka tega člena na Evropski bančni organ naslovi prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU, razen če je zahteva glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti za podrejeno družbo, ki jo namerava določiti Banka Slovenije za to podrejeno družbo, znotraj ene odstotne točke zahteve glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora na konsolidirani podlagi izpolnjevati EU nadrejena družba, ki je določena z upoštevanjem prejšnjega člena.

(6) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe zagotovi, da se skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ali odločitev, sprejeta na podlagi tretjega odstavka tega člena, redno preverja in po potrebi posodablja.

49. člen

(upoštevanje odločitev glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti)

Banka Slovenije upošteva kot dokončne skupne odločitve iz 47. in 48. člena tega zakona ter odločitve organov za reševanje iz drugih držav članic, ki jih ti organi sprejmejo z upoštevanjem navedenih postopkov, kadar skupne odločitve niso dosežene.

50. člen

(izpolnjevanje zahteve glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti s pogodbenimi instrumenti za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da subjekt reševanja zahtevo glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena na podlagi odločitve iz 45. do 48. člena tega zakona, delno izpolni s pogodbenimi instrumenti za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti, ki izpolnjujejo pogoje iz drugega odstavka tega člena.

(2) Kot pogodbeni instrument za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti se šteje instrument, za katerega Banka Slovenije ugotovi, da:

1. vsebuje pogodbeno ureditev, ki v primeru odločitve Banke Slovenije kot organa za reševanje, da bo za zadevno banko uporabila instrument odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti, omogoča odpis ali konverzijo pogodbene obveznosti v ustreznem obsegu, preden se odpišejo ali konvertirajo druge kvalificirane obveznosti, in

2. zanj velja zavezujoč dogovor, zaveza ali predpis o podrejenosti, na podlagi katerih se v primeru stečaja banke pri poplačilu obravnava za drugimi kvalificiranimi obveznostmi in ga ni mogoče odplačati, dokler niso v celoti poravnane druge neporavnane kvalificirane obveznosti.

(3) Odločitev iz prvega odstavka tega člena se vključi v načrt reševanja

51. člen

(preverjanje izpolnjevanja zahteve glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije redno preverja ustreznost zahteve glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo sprejme na podlagi 45. do 48. člena tega zakona in prejšnjega člena, hkrati z izdelavo oziroma posodobitvijo načrta za reševanje.

(2) Banka Slovenije preverja izpolnjevanje zahtev glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti ter ustreznost pogodbenih instrumentov iz prejšnjega člena.

(3) Banka Slovenije v sodelovanju s pristojnimi organi obvesti Evropski bančni organ o zahtevi glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti na posamični ali konsolidirani podlagi iz 45. in 48. člena tega zakona, ter tudi o odločitvi iz prejšnjega člena, sprejeti za subjekt reševanja.

55. člen

(pogoji za reševanje)

(1) Banka Slovenije uporabi ukrepe za reševanje, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. banka propada ali bo verjetno propadla z upoštevanjem razlogov iz 56. člena tega zakona,

2. niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad banke v ustreznem roku verjetno odpravljeni, zlasti z upoštevanjem alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzornih ukrepov, vključno z ukrepi zgodnjega posredovanja v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali z odpisom ali konverzijo kapitalskih instrumentov v skladu s tem zakonom in

3. ukrepi za reševanje so potrebni zaradi zaščite javnega interesa.

(2) Za namen ugotavljanja pogojev iz 1. točke prejšnjega odstavka se upoštevajo ugotovitve Banke Slovenije pri izvajanju nalog nadzora ali Evropske centralne banke, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU odgovorna za izvajanje nalog nadzora nad banko, da so pri banki podani razlogi za propad, kot so določeni v 56. členu tega zakona.

(3) Za namen ugotavljanja pogojev iz 2. točke prvega odstavka tega člena se ne zahteva predhodna uporaba ukrepov za zgodnje posredovanje ali drugih ukrepov nadzora na podlagi zakona, ki ureja bančništvo.

(4) Za namen ugotavljanja pogojev iz 3. točke prvega odstavka tega člena se šteje, da je ukrep za reševanje v javnem interesu, če je ukrep potreben in sorazmeren za uresničitev enega ali več ciljev reševanja iz 26. člena tega zakona in če v postopku prisilnega prenehanja banke teh ciljev ne bi bilo mogoče doseči v enaki meri.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije uporabi instrument za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov tudi, če niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, kadar je v zvezi s subjektom reševanja izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

1. če Banka Slovenije v okviru izvajanja svojih pristojnosti ugotovi, da brez uporabe ukrepa odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov subjekt reševanja ne bo več sposoben uspešno poslovati,
2. če je kapitalске instrumente izdala podrejena institucija in se ti upoštevajo za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični in konsolidirani podlagi, ter je sprejeta skupna odločitev, da skupina ne bo več sposobna uspešno poslovati, če se v zvezi z navedenimi instrumenti ne izvede odpis ali konverzija kapitalskih instrumentov,
3. če je kapitalске instrumente izdala nadrejena družba in se ti upoštevajo za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični podlagi na ravni nadrejene družbe ali na konsolidirani podlagi, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pa ugotovi, da skupina ne bo več sposobna uspešno poslovati, če se v zvezi z navedenimi instrumenti ne izvede odpis ali konverzija kapitalskih instrumentov, ali
4. subjekt reševanja potrebuje izredno javnofinančno pomoč, razen v primeru iz tretje alineje 4. točke prvega odstavka 56. člena tega zakona.

(6) Za namene iz 1. točke prejšnjega odstavka se šteje, da subjekt reševanja ali skupina ne bo več sposobna uspešno poslovati, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

1. subjekt reševanja ali skupina propada ali bo verjetno propadla z upoštevanjem razlogov iz 56. člena tega zakona in
2. niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad v ustreznem roku verjetno odpravljene brez uporabe instrumenta odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov, niti z upoštevanjem alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzornih ukrepov ali z ukrepi za zgodnje posredovanje.

(7) Če kapitalске instrumente izda podrejena družba in se ti instrumenti upoštevajo za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični in konsolidirani podlagi, je Banka Slovenije v zvezi s podrejeno družbo pristojna za ugotavljanje:

1. pogojev iz 1. točke petega odstavka tega člena: če ima podrejena družba, ki je izdala navedene instrumente, sedež v Republiki Sloveniji;
2. pogojev iz 2. točke petega odstavka tega člena v zvezi s skupno odločitvijo: če je Banka Slovenije konsolidacijski nadzornik v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali če je Banka Slovenije pristojna za reševanje podrejene družbe, ki ima sedež v Republiki Sloveniji.

(8) Banka Slovenije v zvezi z ugotavljanjem pogojev iz 2. do 4. točke petega odstavka tega člena v primeru skupine, ki deluje v več državah članicah, upošteva morebitni učinek uporabe ukrepa odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov v vseh državah članicah, kjer skupina deluje.

56. člen **(razlogi za propad)**

(1) Za namene odločanja o uporabi ukrepov za reševanje na podlagi prejšnjega člena se šteje, da banka propada ali bo verjetno propadla, če Banka Slovenije pri opravljanju nadzora nad banko, ali Evropska centralna banka, kadar pri opravljanju nalog nadzora, za katere je pristojna v skladu z Uredbo 1024/2013/EU, ugotovi enega ali več od naslednjih razlogov:

1. podani so razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, oziroma obstajajo objektivni dokazi, da bodo ti podani v bližnji prihodnosti, zlasti če je banka ustvarila ali bo ustvarila izgubo, zaradi katere se bo v celoti ali pretežnem delu zmanjšal njen kapital;
2. sredstva banke so manjša od njenih obveznosti oziroma obstajajo objektivni dokazi, da bo ta razlog podan v bližnji prihodnosti;
3. banka ni sposobna poplačati svojih dolgov ali drugih obveznosti ob njihovi zapadlosti oziroma obstajajo objektivni dokazi, da bo ta razlog podan v bližnji prihodnosti;

4. banka potrebuje izredno javnofinančno pomoč, razen če se ta pomoč zagotovi z namenom, da se prepreči resna motnja v gospodarstvu in ohrani stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji, v obliki:

- jamstva države za zavarovanje likvidnostnih posojil, ki jih banki odobri Banka Slovenije;
- jamstva države za novonastale obveznosti banke;
- vplačila kapitala oziroma kapitalskih instrumentov banke po cenah in pogojih, ki ne dajejo prednosti banki, pri kateri ob odobritvi vplačila niso podane okoliščine iz 1. do 3. točke tega odstavka oziroma niso izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov v skladu s tem zakonom.

(2) Ukrepi iz 4. točke prejšnjega odstavka se ne upoštevajo kot razlog za propad banke, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. ukrepi so uporabljeni kot previdnostni in začasni ter so po svojih učinkih sorazmerni glede na potrebo, da se prepreči resna motnja v gospodarstvu in ohrani stabilnost finančnega sistema;
2. ukrepi se uporabijo v solventni banki, v skladu s pravili Evropske unije o državni pomoči;
3. ukrepi se ne uporabijo za pokrivanje izgub, ki jih je ustvarila ali jih bo verjetno ustvarila banka v bližnji prihodnosti;
4. ukrepi za vplačilo kapitala oziroma kapitalskih instrumentov iz tretje alineje 4. točke prejšnjega odstavka se uporabijo izključno za namene odpravljanja kapitalskega primanjkljaja, ugotovljenega v okviru obremenitvenih testov, pregleda kakovosti sredstev ali drugih podobnih postopkov, ki jih v skladu s svojimi pristojnostmi v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, in Uredbo 1024/2013/EU opravlja Banka Slovenije, Evropska centralna banka ali Evropski bančni organ.

(3) Za namene odločanja o uporabi ukrepov za reševanje v zvezi s subjektom reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona se šteje, da subjekt reševanja propada ali bo verjetno propadel, če pri tem subjektu nastopi vsaj ena od okoliščin iz prvega odstavka tega člena.

(4) Kadar se v skladu s tem zakonom za odločitev glede uporabe ukrepov za reševanje ugotavljajo okoliščine propadanja skupine, se šteje, da skupina propada ali bo verjetno propadla, če krši bonitetne zahteve na konsolidirani podlagi ali obstajajo objektivni dokazi, da jih bo v bližnji prihodnosti kršila, ter bodo s tem podani razlogi za ukrepanje ustreznih organov, zlasti če je skupina ustvarila ali bo ustvarila izgubo, zaradi katere se bo v celoti ali pretežnem delu zmanjšal njen kapital.

58. člen

(obveščanje drugih organov o nastanku razlogov za propad)

(1) Ko Banka Slovenije v zvezi s subjektom reševanja ugotovi, da subjekt propada ali bo verjetno propadel, in niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad v ustreznem roku verjetno odpravljeni, zlasti z upoštevanjem alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzornih ukrepov, vključno z zgodnjim posredovanjem v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, oziroma z odpisom ali konverzijo ustreznih kapitalskih instrumentov v skladu s tem zakonom, to ugotovitev nemudoma sporoči naslednjim organom:

1. ATVP, kadar je pristojna za nadzor investicijskega podjetja;
2. enotnemu odboru za reševanje, kadar je pristojen za izvajanje nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem na podlagi Uredbe 806/2014/EU ali se zahteva udeležba sheme za financiranje reševanja na podlagi navedene uredbe;
3. Evropski centralni banki;
4. pristojnemu organu in organu za reševanje v državi članici, kjer je ustanovljena podružnica banke ali drugega subjekta;
5. Odboru za makrobonitetni nadzor in ESRB;

6. pristojnemu ministrstvu.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi okoliščine iz prejšnjega odstavka v zvezi s kreditno institucijo ali subjektom iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, to ugotovitev nemudoma sporoči naslednjim organom:

1. pristojnemu organu in konsolidacijskemu nadzorniku;
2. organu za reševanje institucije ali subjekta in po potrebi organu za reševanje na ravni skupine;
3. pristojnemu organu države, v kateri je ustanovljena podružnica zadevne institucije ali subjekta.

(3) Banka Slovenije v zvezi z obveščanjem iz prvega in drugega odstavka tega člena zagotovi ustrezno varovanje zaupnosti podatkov in informacij.

59. člen (pogoji za reševanje finančnih institucij in holdingov)

(1) Banka Slovenije lahko sprejme ukrepe za reševanje v zvezi s finančno institucijo iz 2. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, če so v zvezi s to finančno institucijo in tudi v zvezi z nadrejeno družbo, nad katero pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, izpolnjeni pogoji za reševanje iz 55. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije sprejme ukrepe za reševanje v zvezi s holdingom iz 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, če so v zvezi s holdingom in tudi z eno ali več podrejenimi kreditnimi institucijami s sedežem v državi članici izpolnjeni pogoji za reševanje iz 55. člena tega zakona ali če za podrejeno kreditno institucijo tretje države pristojni organ ugotovi, da izpolnjuje pogoje za reševanje v skladu s pravom tretje države, primerljive s pogoji za reševanje iz 55. člena tega zakona.

(3) Če so podrejene kreditne institucije mešanega poslovnega holdinga v neposredni ali posredni lasti vmesnega finančnega holdinga, Banka Slovenije sprejme ukrepe za reševanje v zvezi z reševanjem skupine v razmerju do vmesnega finančnega holdinga, ne pa v razmerju do mešanega poslovnega holdinga.

(4) Banka Slovenije lahko ob upoštevanju prejšnjega odstavka, ne glede na dejstvo, da holding iz 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona ne izpolnjuje pogojev za reševanje v skladu s tem zakonom, sprejme ukrepe za reševanje v zvezi s tem holdingom, če:

1. so v zvezi z eno ali več podrejenimi kreditnimi institucijami s sedežem v državi članici izpolnjeni pogoji za reševanje, kot so opredeljeni v 55. členu tega zakona,
2. je stanje sredstev in obveznosti podrejenih kreditnih institucij iz prejšnje točke tako, da njihov propad ogroža skupino kot celoto, in
3. je ukrep za reševanje v zvezi s tem holdingom potreben za reševanje ene ali več teh podrejenih kreditnih institucij ali za reševanje skupine kot celote.

(5) Banka Slovenije lahko v zvezi z reševanjem holdinga iz 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, v skladu z drugim in četrtem odstavkom tega člena, na podlagi predhodnega dogovora z organi za reševanje iz drugih držav članic, pristojnih za reševanje podrejenih institucij oziroma za reševanje holdingov, ki imajo sedež v teh državah, odloči, da se znotrajskupinski prenos kapitala ali izgub med subjekti, vključno z izvajanjem pooblastil za odpis ali konverzijo, ne upoštevajo pri ocenjevanju, ali so v zvezi z eno ali več podrejenimi institucijami izpolnjeni pogoji za reševanje.

60. člen (ugotavljanje pogojev za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov v zvezi s podrejeno banko)

(1) Banka Slovenije v primeru podrejene banke, ki je izdala kapitalske instrumente, ki se upoštevajo za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični in konsolidirani podlagi, pred odločitvijo glede

obstoja pogojev za uporabo instrumenta za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov iz petega odstavka 55. člena tega zakona obvesti:

1. glede pogojev iz 2. do 4. točke petega odstavka 55. člena tega zakona: konsolidacijskega nadzornika ali drug organ v državi članici konsolidacijskega nadzornika, pristojen za ugotavljanje pogojev iz petega odstavka 55. člena tega zakona v zvezi z nadrejeno družbo;
2. glede pogojev iz 3. točke petega odstavka 55. člena tega zakona: organ države članice, ki je v skladu s predpisi te države pristojen za ugotavljanje sposobnosti uspešnega poslovanja podrejene družbe v zvezi z ugotavljanjem pogojev iz petega odstavka 55. člena tega zakona pri podrejeni družbi, ki ima sedež v tej državi članici.

(2) Banka Slovenije obvestilu iz prejšnjega odstavka priloži obrazložitev glede razlogov za začetek postopka za ugotavljanje pogojev iz petega odstavka 55. člena tega zakona pri podrejeni družbi.

(3) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene banke po posvetovanju s pristojnimi organi, ki jim je bilo poslano obvestilo iz prvega odstavka tega člena, oceni:

1. ali obstaja ustrezen in izvedljiv alternativni ukrep, ki bi nadomestil uporabo ukrepa za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov, in
2. ali obstajajo realne možnosti, da bodo razlogi za uporabo ukrepa za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov v ustreznem roku odpravljani, če bi bil izveden alternativni ukrep.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena, ki ga posreduje organ za reševanje podrejene družbe, vsem organom za reševanje, pristojnim za reševanje subjektov v skupini, posreduje mnenje o okoliščinah iz prejšnjega odstavka. Alternativni ukrepi iz prejšnjega odstavka vključujejo ukrepe nadzora in ukrepe zgodnjega posredovanja, kot so opredeljeni v zakonu, ki ureja bančništvo, ter prenos sredstev ali kapitala iz nadrejene družbe.

(5) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene banke po posvetovanju z organi, ki jim je posredovala obvestilo iz prvega odstavka tega člena, oceni, da obstaja en ali več alternativnih ukrepov, ki izpolnjujejo pogoje iz tretjega odstavka tega člena, v okviru svojih pristojnosti zagotovi, da se ti ukrepi izvedejo.

(6) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene banke v zvezi z ugotavljanjem pogojev iz 2. do 4. točke petega odstavka 55. člena tega zakona po posvetovanju z organi, ki jim je posredovala obvestilo iz prvega odstavka tega člena, oceni, da alternativni ukrepi iz tretjega odstavka tega člena ne obstajajo, odloči, ali je ugotavljanje pogojev iz petega odstavka 55. člena tega zakona pri podrejeni družbi ustrezno. Če Banka Slovenije odloči o začetku postopka za ugotavljanje pogojev iz petega odstavka 55. člena tega zakona pri podrejeni družbi, o tem nemudoma obvesti organe držav članic in si prizadeva za sprejetje skupne odločitve v skladu s 63. členom tega zakona.

(7) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe, v zvezi s katero je v skladu s 63. členom tega zakona sprejeta skupna odločitev glede obstoja pogojev iz petega odstavka 55. člena tega zakona, nemudoma uporabi ukrep odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov te podrejene družbe.

65. člen

(pogoji za uporabo državnih ukrepov za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema)

(1) Državni ukrepi, ki v skladu s predpisi omogočajo izredno javnofinančno pomoč za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema, ki se dodeli subjektom v okviru ukrepov za reševanje ali neposrednih ukrepov, zato da se prepreči propad subjekta reševanja, se izvedejo ob tesnem sodelovanju pristojnega ministrstva ali vlade in Banke Slovenije.

(2) Ukrepi iz prejšnjega odstavka se uporabijo kot zadnja možnost, potem ko se ocenijo in v največji možni meri izkoristijo drugi instrumenti za reševanje, na podlagi odločitve, ki jo v skladu s predpisi sprejme pristojno ministrstvo ali vlada po posvetovanju z Banko Slovenije.

(3) Ukrepi iz prvega odstavka tega člena se izvedejo le, če so v zvezi s subjektom reševanja izpolnjeni pogoji za reševanje ter pristojno ministrstvo ali vlada in Banka Slovenije ocenita, da je dodatno izpolnjen vsaj eden od pogojev:

1. uporaba instrumentov za reševanje ne bi zadostovala za preprečevanje velikega negativnega vpliva na finančno stabilnost ali
2. uporaba instrumentov za reševanje ne bi zadostovala za zaščito javnega interesa, potem ko je subjekt reševanja že prejel izredno likvidnostno pomoč pri Banki Slovenije.

(4) Banka Slovenije v izrednih razmerah sistemske krize predlaga pristojnemu ministrstvu uporabo državnih ukrepov za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema. Državni ukrepi za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema se lahko uporabijo le, če na podlagi ukrepov za reševanje z odpisom ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti oziroma z uporabo drugih ukrepov, ki zagotavljajo prispevek pri reševanju, delničarji, imetniki drugih lastniških instrumentov, imetniki drugih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti predhodno zagotovijo prispevek za zagotavljanje potrebnega kapitala pri reševanju najmanj v višini osem odstotkov skupnih obveznosti subjekta (vključno s kapitalom) v postopku reševanja.

(5) Za opredelitev zahtevanega minimalnega prispevka iz prejšnjega odstavka se upošteva predhodno vrednotenje, izvedeno v skladu s prvim odstavkom 66. člena tega zakona.

(6) Državni ukrepi za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema, ki z upoštevanjem PDEU predstavljajo državno pomoč, se lahko izvedejo, ko je izdana pogojna, začasna ali dokončna odločitev Evropske komisije o skladnosti uporabe takšnega ukrepa oziroma pomoči z notranjim trgov Evropske unije.

67. člen **(cilj in namen predhodnega vrednotenja)**

(1) Cilj predhodnega vrednotenja iz prejšnjega člena je, da se zagotovi pošteno, preudarno in realno vrednotenje sredstev in obveznosti subjekta reševanja, ki izpolnjuje pogoje za reševanje iz 55. ali 59. člena tega zakona, za namene odločanja o uporabi ukrepov za reševanje.

(2) Namen predhodnega vrednotenja je, da se:

1. zagotovi, da so vse izgube v zvezi s sredstvi subjekta reševanja v celoti pripoznane v računovodskih izkazih, in
2. ugotovi podlaga za morebitno zvišanje vrednosti zahtevkov upnikov ali plačanega nadomestila v skladu s petim odstavkom 70. člena tega zakona.

(3) Predhodno vrednotenje se uporabi kot podlaga:

1. za oceno, ali so v zvezi s subjektom reševanja izpolnjeni pogoji za reševanje in uporabo ukrepov za reševanje;
2. za določitev ustreznega instrumenta za reševanje, ki se uporabi za doseganje ciljev reševanja;
3. za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov ter za opredelitev obsega odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov;
4. za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti ter za opredelitev obsega odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti;
5. za opredelitev sredstev, pravic, obveznosti oziroma za opredelitev delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki se prenesejo, ter za določitev zneska morebitnega nadomestila, ki se v zvezi s prenosom plača subjektu reševanja oziroma imetnikom delnic ali drugih lastniških instrumentov subjekta reševanja, če se uporabi ukrep ustanovitve premostitvene banke ali ukrep izločitve sredstev;

6. za opredelitev sredstev, pravic, obveznosti oziroma delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki se prenesejo, in za opredelitev tržnih pogojev iz 94. člena tega zakona, če se uporabi ukrep prodaje poslovanja;

7. da se za vse ukrepe za reševanje zagotovi, da so vse izgube v zvezi s sredstvi subjekta reševanja v celoti pripoznane v trenutku uporabe instrumentov za reševanje.

70. člen (začasno vrednotenje)

(1) Banka Slovenije izvede začasno vrednotenje sredstev in obveznosti subjekta reševanja v skladu s prvim odstavkom 67. člena tega zakona, če zaradi objektivnih razlogov v zvezi z ukrepi za reševanje v ustreznem roku ni mogoče zagotoviti neodvisnega vrednotenja.

(2) Za začasno vrednotenje se smiselno uporabljata drugi odstavek 67. in 68. člen tega zakona, če je to ustrezno in izvedljivo glede na okoliščine ter nujnost ukrepanja v posameznem primeru. Pri začasnem vrednotenju se upošteva dodatno konservativno znižanje vrednosti sredstev iz naslova morebitnih izgub (v nadaljnjem besedilu: blažilnik za dodatne izgube), ki ga določi Banka Slovenije glede na okoliščine primera in ga ustrezno obrazloži.

(3) Začasno vrednotenje se uporabi kot podlaga za presojo, ali so podani pogoji za reševanje, in za uporabo ukrepov za reševanje, vključno z vsemi pooblastili za reševanje.

(4) Če Banka Slovenije za namene iz prejšnjega odstavka izdelava začasno vrednotenje, nemudoma imenuje tudi neodvisnega cenilca za izdelavo neodvisnega vrednotenja. Neodvisno vrednotenje se v tem primeru lahko naloži neodvisnemu strokovnjaku, pooblaščenemu tudi za vrednotenje na podlagi 130. člena tega zakona, vendar morata biti v tem primeru vrednotenji vsebinsko ločeni.

(5) Če je na podlagi neodvisnega vrednotenja ocena neto vrednosti sredstev subjekta reševanja višja kot pri začasnem vrednotenju, lahko Banka Slovenije odloči, da:

1. se v zvezi z ukrepom odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov oziroma v zvezi z odpisom ali konverzijo kvalificiranih obveznosti upošteva višja vrednost zahtevkov imetnikov kapitalskih instrumentov oziroma upnikov ali

2. premostitvena banka oziroma družba za upravljanje sredstev zagotovi dodatno nadomestilo:

- subjektu reševanja v zvezi s prenosom sredstev, pravic in obveznosti, ali
- imetnikom lastniških instrumentov v zvezi z ukrepom prenosa lastniških instrumentov.

(6) Če je na podlagi neodvisnega vrednotenja ocena neto vrednosti sredstev subjekta reševanja nižja kot pri začasnem vrednotenju, lahko Banka Slovenije odloči, da se v višini ugotovljene razlike na premostitveno banko oziroma upravljavca premoženja prenesejo dodatna sredstva ali terjatve, če subjekt reševanja še razpolaga s premoženjem, primernim za prenos.

(7) Če se je nad subjektom reševanja začel običajni insolvenčni postopek pred predložitvijo neodvisnega vrednotenja, morebitni potek rokov za prijavo terjatev v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, ne vpliva na pravico premostitvene banke oziroma upravljavca premoženja, da uveljavlja svojo terjatev v tem postopku.

2.3.3 Odločitev o začetku reševanja

72. člen (odločitev o začetku reševanja)

(1) Banka Slovenije na podlagi razpoložljivih informacij oceni, ali so v zvezi s subjektom reševanja izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu s 55. oziroma 59. členom tega zakona.

(2) Če so izpolnjeni pogoji za uporabo ukrepov za reševanje, Banka Slovenije izda odločbo o začetku postopka reševanja, ki vsebuje:

1. ugotovitev, da so podani razlogi za reševanje,
2. navedbo instrumentov za reševanje, ki jih namerava sprejeti Banka Slovenije v zvezi z banko oziroma drugim subjektom iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, in
3. navedbo drugih pooblastil, ki jih namerava uporabiti Banka Slovenije v zvezi z ukrepi za reševanje, vključno z morebitno odločitvijo, da se pri subjektu reševanja imenuje izredna uprava.

(3) Opredelitev instrumentov za reševanje v odločbi iz prejšnjega odstavka ne preprečuje, da Banka Slovenije po začetku postopka za reševanje odloči o uporabi dodatnih instrumentov za reševanje ali odloči, da se posamezen instrument za reševanje, naveden v odločbi o začetku postopka reševanja, ne uporabi.

(4) Banka Slovenije izda odločbo o začetku postopka reševanja oziroma o uporabi ukrepov za reševanje, ki z upoštevanjem PDEU predstavljajo državno pomoč, ko prejme pogojno, začasno ali dokončno odločitev Evropske komisije o skladnosti uporabe takega instrumenta oziroma pomoči z notranjim trgov Evropske unije.

73. člen **(izvajanje pooblastil v zvezi z ukrepi za reševanje)**

(1) Banka Slovenije izvaja pooblastila in pristojnosti za reševanje v skladu s tem zakonom z uporabo posameznih ukrepov za reševanje, da se tako dosežejo cilji reševanja v skladu s 26. členom tega zakona.

(2) Banka Slovenije izvaja posamezna pooblastila in pristojnosti v zvezi z ukrepi za reševanje samostojno ali ob sodelovanju drugih pristojnih organov na način, ki zagotavlja učinkovito uporabo ukrepov in instrumentov za reševanje za doseganje ciljev reševanja. Banka Slovenije pri uporabi ukrepov za reševanje upošteva cilje reševanja iz 26. člena tega zakona ter pri tem uporabi tiste instrumente in pooblastila za reševanje, ki so najprimernejša za uresničevanje teh ciljev glede na konkretne okoliščine v posameznem primeru.

(3) Če se v zvezi s subjektom reševanja uporabi instrument prodaje poslovanja, instrument ustanovitve premostitvene banke ali instrument izločitve sredstev, se za namene uveljavljanja pravic delavcev v zvezi s tem prenosom uporabljajo pravila o pravicah delavcev v primeru stečaja gospodarskih družb, na podlagi zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje. Banka Slovenije predstavnike zaposlenih pri subjektu reševanja obvesti o uporabi instrumentov za reševanje in se po potrebi z njimi o tem posvetuje.

75. člen **(uporaba instrumentov za reševanje)**

(1) Banka Slovenije v postopku reševanja uporabi enega ali več instrumentov za reševanje ter izvaja druge pristojnosti in pooblastila za reševanje, da se tako zagotovi izvedba uporabljenih instrumentov v skladu s cilji reševanja iz 26. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko v postopku reševanja uporabi enega ali več instrumentov za reševanje v kakršni koli kombinaciji oziroma posamezen instrument v postopku reševanja uporabi večkrat.

(3) Če Banka Slovenije v postopku reševanja uporabi instrument odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjektom reševanja, mora predhodno ali skupaj z uporabo tega instrumenta uporabiti tudi instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov v skladu z 78. členom tega zakona ter po obratnem prednostnem vrstnem redu, ki velja za poplačilo terjatev do subjekta reševanja v običajnem insolvenčnem postopku.

(4) Banka Slovenije uporabi instrument izločitve sredstev le skupaj z drugim instrumentom za reševanje.

(5) Če se v postopku reševanja uporabi le instrument prodaje poslovanja ali instrument ustanovitve premostitvene banke, ki vključuje prenos le dela sredstev, pravic ali obveznosti subjekta reševanja, preostali del subjekta reševanja preneha v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki tako, da se v tem postopku ustrezno upoštevajo potrebe po zagotavljanju storitev ali podpore za nadaljevanje opravljanja dejavnosti ali storitev pri prevzemniku v skladu s 126. členom tega zakona in morebitni drugi razlogi, zaradi katerih se v okviru običajnega insolvenčnega postopka zahteva nadaljnje delovanje preostalega dela subjekta reševanja, da se uresničijo cilji reševanja iz 26. člena tega zakona.

76. člen (obravnava delničarjev in upnikov)

(1) Instrumenti za reševanje, ki vključujejo prenos dela pravic, sredstev in obveznosti subjekta reševanja, se uporabijo tako, da delničarji in upniki, katerih terjatve niso bile prenesene, prejmejo za poravnavo svojih terjatev do subjekta reševanja najmanj toliko, kot bi prejeli, če bi subjekt reševanja prenehal po običajnem insolvenčnem postopku, ko je bila sprejeta odločitev o začetku reševanja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov ter instrument odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti uporabita tako, da delničarji in upniki, katerih terjatve so bile odpisane ali konvertirane v lastniški delež, nimajo večjih izgub, kot bi jih imeli, če bi subjekt reševanja prenehal po običajnem insolvenčnem postopku, ko je bila sprejeta odločitev o začetku reševanja.

77. člen (izključitev uporabe drugih predpisov)

(1) Za izvajanje pooblastil in pristojnosti Banke Slovenije v zvezi z uporabo instrumentov za reševanje se ne uporabljajo določbe drugih predpisov ali pogodbenih ureditev, ki določajo:

1. zahtevo za pridobitev dovoljenja ali soglasja javnega organa oziroma druge osebe, vključno z delničarji ali upniki subjekta reševanja;
2. zahtevo glede obveščanja, vključno z morebitno objavo obvestil ali prospektov, ali zahtevo glede vpisa dejstev v določene registre, kot pogoj za izvedbo posameznih dejanj, ki jih v skladu s pooblastili na podlagi tega zakona izvede Banka Slovenije;
3. omejitve prenosljivosti ali zahteve za predhodno soglasje v zvezi s prenosom finančnih instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti.

(2) Ne glede na določbe drugih predpisov imajo morebitna obvestila in vpisi v ustrezne registre, ki jih v skladu z drugimi predpisi opravi ali predlaga Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem pooblastil in pristojnosti pri uporabi instrumentov za reševanje, le deklaratorne učinke.

2.4.2 Odpis in konverzija kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti

78. člen (instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov)

(1) Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije ustreznih kapitalskih instrumentov:

1. pred ali hkrati z uporabo katerega koli drugega instrumenta za reševanje, če so izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu s prvim odstavkom 55. člena ali 59. členom tega zakona, ali

2. neodvisno od drugih ukrepov za reševanje, če so izpolnjeni pogoji iz petega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Kadar se instrument odpisa in konverzije kapitalnih instrumentov uporabi v primeru iz 3. točke petega odstavka 55. člena tega zakona v zvezi s kapitalnim instrumentom, ki ga izda podrejena družba, se ta kapitalni instrument ne odpiše v večjem obsegu ali konvertira pod slabšimi pogoji kot enako razvrščeni kapitalni instrumenti na ravni nadrejene družbe, vključeni v odpis ali konverzijo kapitalnih instrumentov na ravni nadrejene družbe.

(3) Banka Slovenije pred uporabo instrumenta odpisa in konverzije ustreznih kapitalnih instrumentov pridobi predhodno vrednotenje sredstev in obveznosti subjekta reševanja v skladu s prvim odstavkom 66. člena tega zakona. Ocena vrednosti je podlaga za odpis kapitalnih instrumentov in za opredelitev menjalnega razmerja pri konverziji kapitalnih instrumentov v delnice ali druge lastniške instrumente, ki se izvede zaradi dokapitalizacije subjekta reševanja.

(4) Instrument odpisa in konverzije kapitalnih instrumentov se z upoštevanjem prvega odstavka tega člena sprejme tudi za imetnike instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki so bili izdani ali dodeljeni po konverziji:

1. dolžniških instrumentov v delnice ali druge lastniške instrumente na podlagi pogodbenih pogojev, ki v zvezi s prvotnimi dolžniškimi instrumenti določajo konverzijo zaradi dogodka, ki se je zgodil pred oceno Banke Slovenije, da so izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalnih instrumentov ali sočasno s to oceno, in

2. ustreznih kapitalnih instrumentov v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala na podlagi ukrepa konverzije kapitalnih instrumentov.

79. člen

(instrument odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije lahko v postopku reševanja v okviru instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti za posamezni razred kvalificiranih obveznosti odloči, da se:

1. zmanjša glavnica ali preostali neporavnani znesek kvalificiranih obveznosti subjekta reševanja, vključno z zmanjšanjem teh obveznosti na nič;

2. konvertira glavnica kvalificiranih obveznosti subjekta reševanja v navadne delnice ali druge lastniške instrumente, ki jih izda subjekt reševanja, njegova nadrejena družba ali premostitvena banka, na katero se prenesejo sredstva, pravice ali obveznosti subjekta reševanja.

(2) Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti za katerega koli od naslednjih namenov:

1. dokapitalizacijo subjekta reševanja v obsegu, da banka ponovno izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, kadar mora subjekt reševanja v skladu s predpisi zagotavljati zahtevano minimalno raven kapitala oziroma da se omogoči nadaljnje izvajanje dejavnosti in ohrani zadostno tržno zaupanje v subjekt reševanja;

2. zagotovitev kapitala premostitveni banki ali družbi za upravljanje sredstev;

3. prenos zmanjšanih terjatev iz naslova delnega odpisa kvalificiranih obveznosti na premostitveno banko, na prevzemnika v okviru instrumenta prodaje poslovanja ali na družbo za upravljanje sredstev v okviru instrumenta izločitve sredstev.

(3) Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti za namen iz 1. točke prejšnjega odstavka le, če obstaja razumna možnost, da bo uporaba tega instrumenta skupaj z drugimi instrumenti in pooblastili za reševanje ter ukrepi na podlagi načrta reorganizacije poslovanja iz 84. člena tega zakona omogočila ponovno vzpostavitev finančne trdnosti subjekta reševanja in zagotovila njegovo dolgoročno uspešno poslovanje.

(4) Če pogoji iz prejšnjega odstavka niso izpolnjeni, lahko Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti za namene iz 2. točke drugega odstavka tega člena skupaj z drugimi instrumenti za reševanje.

80. člen

(omejitev uporabe instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti)

(1) Instrument za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti se lahko uporabi v zvezi z vsemi obveznostmi subjekta reševanja, ki niso izključene iz uporabe tega instrumenta na podlagi drugega odstavka tega člena ali 81. člena tega zakona.

(2) Instrument za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti se ne uporabi za naslednje obveznosti, za katere se uporablja pravo Republike Slovenije, pravo druge države članice ali tretje države:

1. zjamčene vloge;
2. zavarovane obveznosti, vključno s kritimi obveznicami in obveznostmi v obliki finančnih instrumentov za varovanje pred tveganji, in so sestavni del sklada za kritje ter so v skladu z veljavnimi predpisi zavarovani podobno kot krite obveznice;
3. katere koli obveznosti, ki nastanejo na podlagi hrambe denarnih sredstev ali drugih vračljivih sredstev strank pri subjektu reševanja, vključno z denarnimi sredstvi ali drugimi vračljivimi sredstvi strank, ki jih hrani v imenu kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje ali alternativnih investicijskih skladov, če so te stranke zaščitene z veljavnim insolvenčnim pravom;
4. obveznosti, ki so posledica fiduciarnega razmerja med subjektom reševanja (kot fiduciarjem) in drugo osebo (kot upravičencem), če lahko upravičenec v zvezi s svojo terjatvijo v okviru običajnega insolvenčnega postopka uveljavlja izločitveno ali ločitveno pravico, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;
5. obveznosti do institucij, ki niso del iste skupine, če je prvotna zapadlost krajša od sedmih dni;
6. obveznosti do sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, ali do udeležencev teh sistemov, kadar so obveznosti posledica sodelovanja subjekta reševanja v takšnem sistemu in katerih preostala zapadlost je krajša od sedmih dni;
7. obveznosti do:
 - delavcev v povezavi z obračunano plačo, pokojninskimi prejemki ali drugimi fiksnimi nadomestili, razen spremenljivega dela nadomestil, ki jih ne ureja zakon ali kolektivna pogodba, in za katera veljajo zahteve zakona, ki ureja bančništvo, glede politik in praks v zvezi s prejemki;
 - upnikov iz naslova dobave blaga ali zagotavljanja komercialnih storitev, ki so kritične za vsakodnevno opravljanje dejavnosti subjekta reševanja, vključno s storitvami informacijske tehnologije, komunalnimi storitvami ter najemom, servisiranjem in vzdrževanjem prostorov;
 - davčnih organov in organov za socialno varstvo, ki se v običajnem insolvenčnem postopku štejejo kot prednostne terjatve;
 - sistemov jamstva za vloge.

(3) Banka Slovenije zagotovi, da ostanejo vsa sredstva, ki so vključena v sklad za kritje kritih obveznic, nespremenjena, ločena in zadostna.

(4) Izključitev obveznosti iz 1. in 2. točke drugega odstavka tega člena iz uporabe instrumenta za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti ne preprečuje uporabe tega instrumenta v zvezi z zneskom upravičene vloge, ki presega znesek zjamčene vloge, oziroma v zvezi s katerim koli zneskom zavarovane obveznosti, ki presega vrednost sredstev, jamstva, pravice do zaplembe ali

premoženja, s katerim je zavarovana, vključno s sredstvi v skladu za kritje kritih obveznic, ki presegajo vrednost kritih obveznic.

81. člen

(izključitev posameznih kvalificiranih obveznosti iz uporabe instrumenta za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije lahko v zvezi z uporabo instrumenta za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti izjemoma v celoti ali delno izključi določene kvalificirane obveznosti, ki niso izključene na podlagi drugega odstavka prejšnjega člena, če:

1. kljub njenim prizadevanjem za navedeno obveznost ni mogoče uporabiti instrumenta za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti v razumnem času,
2. je izključitev nujno potrebna in sorazmerna za zagotavljanje kontinuitete izvajanja kritičnih funkcij in glavnih poslovnih dejavnosti na način, ki subjektu reševanja omogoča, da nadaljuje ključne dejavnosti, storitve in transakcije,
3. je izključitev nujno potrebna in sorazmerna, da se prepreči obsežno širjenje negativnih vplivov, zlasti kar zadeva upravičene vloge fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij, ter bi bilo v nasprotnem primeru resno ogroženo delovanje finančnih trgov, vključno z infrastrukturami finančnih trgov, na način, ki bi lahko povzročil resno motnjo v gospodarstvu države članice ali na ravni Evropske unije, ali
4. bi se v primeru uporabe tega instrumenta za te obveznosti vrednost sredstev subjekta reševanja tako znižala, da bi bile izgube drugih upnikov večje, kot če se te obveznosti izključijo iz uporabe instrumenta za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti.

(2) Kadar Banka Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom v celoti ali delno izključi posamezno kvalificirano obveznost ali določen prednostni razred kvalificiranih obveznosti, se obseg odpisa in konverzije drugih kvalificiranih obveznosti ustrezno poveča, pod pogojem, da noben upnik ne utrpri večjih izgub, kot bi jih utrpel v primeru, če bi prišlo do prenehanja subjekta reševanja v okviru običajnega insolvenčnega postopka.

(3) Če Banka Slovenije v skladu s tem členom v celoti ali delno izključi kvalificirano obveznost ali določeni prednostni razred kvalificiranih obveznosti, izgube, ki bi zaradi izključitve bremenile te obveznosti, pa niso bile v celoti prenesene na upnike drugih kvalificiranih obveznosti, lahko subjekt reševanja prejme prispevek iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU, da se zagotovi eno ali oboje od naslednjega:

1. pokrijejo se vse izgube, ki niso bile pokrite z odpisom in konverzijo izvzetih kvalificiranih obveznosti, tako da je neto vrednost sredstev subjekta reševanja enaka nič;
2. vplačajo se lastniški instrumenti ali drugi kapitalski instrumenti, ki jih izda subjekt reševanja v postopku reševanja, z namenom dokapitalizacije subjekta reševanja ali premostitvene banke v obsegu, tako da se zagotovi zahtevana višina količnika navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

(4) Banka Slovenije lahko za namene iz prejšnjega odstavka izjemoma zagotovi dodatna sredstva iz alternativnih virov financiranja, če so izpolnjeni pogoji iz devetega in desetega odstavka 27. člena Uredbe 806/2014/EU.

(5) Banka Slovenije v zvezi z izključitvijo na podlagi prvega odstavka tega člena upošteva naslednje:

1. da izgube najprej pokrivajo delničarji in šele potem upniki z upoštevanjem obratnega prednostnega vrstnega reda, ki velja za poplačilo teh obveznosti v običajnem insolvenčnem postopku,
2. raven sposobnosti pokrivanja izgub, ki bi jo v primeru izključitve zadevnih kvalificiranih obveznosti ali razreda obveznosti ohranil subjekt reševanja, in
3. potrebo po ohranitvi ustreznih virov za financiranje reševanja.

(6) Banka Slovenije pred izključitvijo posameznih kvalificiranih obveznosti na podlagi prvega odstavka tega člena o tem obvesti Evropsko komisijo. Če bi bil zaradi izključitve potreben prispevek iz sheme za financiranje reševanja ali alternativnega vira financiranja na podlagi tretjega in četrtega odstavka tega člena, lahko Evropska komisija v 24 urah po prejemu takega obvestila ali v dogovoru z Banko Slovenije po daljšem obdobju predlagano izključitev prepove ali zahteva njeno spremembo v skladu s predpisi, da se zaščiti celovitost notranjega trga.

82. člen **(pogodbena priznanje reševanja z zasebnimi sredstvi)**

(1) Banke in subjekti iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona v pogodbah, ki so podlaga za nastanek kvalificiranih obveznosti, za katere se uporablja pravo tretje države, vključijo pogodbeno določilo, na podlagi katerega upnik ali nasprotna stranka pogodbe, do katere se vzpostavlja kvalificirana obveznost:

1. prizna, da je obveznost lahko predmet odpisa in konverzije v okviru postopka reševanja, in
2. se strinja z učinki znižanja glavnice ali preostalega neporavnane zneska, konverzije ali razveljavitve, ki je posledica uporabe instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti.

(2) Prejšnji odstavek se ne uporablja za pogodbene ureditve, ki urejajo upravičene vloge fizične osebe oziroma družbe, ki ima status mikro, malega ali srednjega podjetja, oziroma vloge teh oseb, ki so vplačane pri podružnici banke, ustanovljene v tretji državi, in bi se štete kot upravičene vloge, če bi bile vplačane pri banki.

(3) Banka Slovenije lahko odloči, da se prvi odstavek tega člena ne uporablja, če v skladu s pravom tretje države ali z zavezujočimi sporazumi, sklenjenimi s tretjo državo, v tretji državi učinkujejo ukrepi, ki jih izreče Banka Slovenije v zvezi z odpisom in konverzijo kvalificiranih obveznosti, za katere se uporablja pravo tretje države. Pred odločitvijo lahko Banka Slovenije od subjekta reševanja zahteva, da predloži pravno mnenje v zvezi s pravno izvršljivostjo odločitev Banke Slovenije glede odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti v tretji državi.

(4) Če pogodbena ureditev ne vključuje zahteve iz prvega odstavka tega člena, to ne preprečuje uporabe instrumenta za odpis in konverzijo teh kvalificiranih obveznosti na podlagi tega zakona.

83. člen **(posebna pravila v zvezi z odpisom in konverzijo izvedenih finančnih instrumentov)**

(1) Banka Slovenije uporabi pooblastila za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov, le v primeru istočasnega ali predhodnega prenehanja pogodbe o izvedenem finančnem instrumentu ter morebitnega pobota obveznosti in terjatev iz naslova predčasnega prenehanja te pogodbe, kadar pogodba o izvedenem finančnem instrumentu ali okvirna pogodba, sklenjena v zvezi z zadevnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, vsebuje dogovor o izravnavi.

(2) Banka Slovenije lahko za namene iz prejšnjega odstavka v postopku reševanja odloči o predčasnem prenehanju katere koli pogodbe o finančnih instrumentih in izvedenih finančnih instrumentih ter uveljavi dogovor o izravnavi zaradi predčasnega prenehanja pogodbe, razen če so posamezni finančni instrumenti izključeni iz odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti v skladu z 81. členom tega zakona.

(3) Če za transakcije z izvedenimi finančnimi instrumenti velja dogovor o izravnavi, Banka Slovenije ali neodvisni cenilec pri vrednotenju na podlagi 66. člena tega zakona opredeli neto obveznost ali terjatev z upoštevanjem učinkov izravnave pod pogoji, določenimi v dogovoru o izravnavi.

(4) Banka Slovenije določi vrednost obveznosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov, v skladu z:

1. ustreznimi metodologijami za določanje vrednosti razredov izvedenih finančnih instrumentov, vključno s transakcijami, za katere veljajo dogovori o izravnavi;

2. načeli, ki se uporabljajo za opredelitev trenutka, ki se upošteva pri določitvi vrednosti pozicije v izvedenih finančnih instrumentih;

3. ustreznimi metodologijami za primerjavo zmanjšanja vrednosti zaradi predčasnega prenehanja tovrstnih izvedenih finančnih instrumentov s pobotom in njihovega reševanja s sredstvi upnikov z zneskom izgub, ki bi pri reševanju s sredstvi upnikov bremenile tovrstne izvedene finančne instrumente.

84. člen **(načrt reorganizacije poslovanja)**

(1) Kadar Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti z namenom dokapitalizacije subjekta reševanja v skladu s 1. točko drugega odstavka 79. člena tega zakona, hkrati zahteva, da subjekt reševanja v enem mesecu po uporabi tega instrumenta izdela in predloži Banki Slovenije načrt za reorganizacijo poslovanja, ki vključuje vsaj naslednje elemente:

1. natančno analizo dejavnikov in težav, zaradi katerih je subjekt reševanja propadel ali bo verjetno propadel, ter okoliščine, ki so pripeljale do tega,
2. opis ukrepov za reorganizacijo poslovanja subjekta reševanja, s katerimi se v razumnem roku obnovi dolgoročno uspešno poslovanje subjekta reševanja ali dela njegovih dejavnosti, in
3. časovni razpored za izvajanje teh ukrepov.

(2) Ukrepi za reorganizacijo poslovanja temeljijo na realnih predpostavkah glede gospodarskih razmer in razmer na finančnih trgih, v katerih bo posloval subjekt reševanja. Načrt za reorganizacijo poslovanja za ta namen upošteva trenutne razmere na finančnih trgih in napovedi glede pričakovanih razmer na njih ter vključuje predpostavke za najboljši in najslabši pričakovani scenarij, vključno s kombinacijo dogodkov, ki omogočijo opredelitev glavnih šibkih točk subjekta reševanja. Predpostavke se primerjajo z ustreznimi merili na ravni celotnega sektorja.

(3) Ukrepi za reorganizacijo poslovanja subjekta reševanja lahko z upoštevanjem prejšnjega odstavka vključujejo:

1. reorganizacijo opravljanja dejavnosti;
2. spremembe operativnih sistemov in infrastrukture;
3. opustitev dejavnosti, ki ustvarjajo izgubo;
4. prestrukturiranje obstoječih dejavnosti, da postanejo konkurenčne;
5. prodajo sredstev ali poslovnih linij.

(4) Banka Slovenije lahko s ciljem, da subjekt reševanja pripravi in izvede načrt reorganizacije poslovanja, v subjektu reševanja imenuje izredno upravo v skladu s 117. členom tega zakona.

(5) Če je v skladu s pravili Evropske unije o državni pomoči treba načrt za reorganizacijo poslovanja priglasiti Evropski komisiji, mora biti načrt za reorganizacijo poslovanja skladen z načrtom, predloženim v postopku presoje državne pomoči.

(6) Če se instrument za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov uporabi za dva ali več subjektov v skupini in ima EU nadrejena banka sedež v Republiki Sloveniji, načrt za reorganizacijo poslovanja pripravi EU nadrejena banka tako, da so v načrtu vključeni vsi subjekti v skupini, in z upoštevanjem pravil, ki jih določa zakon, ki ureja bančništvo, za izdelavo načrta sanacije na ravni skupine. Načrt za reorganizacijo poslovanja na ravni skupine predloži EU nadrejena banka Banki Slovenije, kadar je Banka Slovenije organ za reševanje na ravni skupine. V tem primeru Banka Slovenije načrt posreduje drugim zadevnim organom za reševanje in Evropskemu bančnemu organu.

(7) Banka Slovenije lahko izjemoma, če je to potrebno za doseganje ciljev reševanja, podaljša obdobje iz prvega odstavka tega člena za največ en mesec. Če je v skladu s pravili Evropske unije o državni pomoči treba načrt za reorganizacijo poslovanja priglasiti Evropski komisiji, lahko Banka

Slovenije obdobje iz prvega odstavka tega člena podaljša do odločitve Evropske komisije v zvezi s postopkom presoje skladnosti državne pomoči s pravili Evropske unije o državni pomoči, vendar največ za en mesec.

86. člen (obseg odpisa in konverzije)

(1) Banka Slovenije za namene uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov ter odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti ter z upoštevanjem predhodnega vrednotenja iz prvega odstavka 66. člena tega zakona oceni obseg potrebnega kapitala za reševanje kot seštevek naslednjih vrednosti:

1. zneska kapitala, potrebnega za pokrivanje ugotovljenih izgub, tako da je neto vrednost sredstev in obveznosti subjekta reševanja enaka nič, in
2. zneska kapitala, potrebnega, da se obnovi količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke, ki je v postopku reševanja, ali premostitvene banke, tako da:
 - se zagotovi zadostno tržno zaupanje v banko, ki je v postopku reševanja, ali v premostitveno banko, in
 - bo banka, ki je v postopku reševanja, ali premostitvena banka še vsaj eno leto po izvedbi ukrepov za povečanje kapitala izpolnjevala pogoje za ohranitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

(2) Banka Slovenije na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka in z upoštevanjem 87. člena tega zakona določi znesek, v višini katerega je treba odpisati lastniške instrumente in druge kapitalske instrumente ter kvalificirane obveznosti, oziroma znesek, v višini katerega je treba konvertirati kapitalske instrumente in kvalificirane obveznosti, da se pokrijejo ugotovljene izgube in zagotovi kapital za doseganje zahtevane kapitalske ustreznosti. Pri tem Banka Slovenije upošteva tudi morebitne prispevke, ki jih za reševanje prispeva enotni sklad za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU.

(3) Če Banka Slovenije pri reševanju uporabi instrument izločitve sredstev v povezavi z instrumentom odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti, se pri znesku, za katerega je treba zmanjšati kvalificirane obveznosti, ustrezno upošteva tudi konservativna ocena kapitalskih potreb upravljavca sredstev.

(4) Banka Slovenije vzpostavi in vzdržuje ureditve poročanja in obdelave podatkov, ki omogočajo, da ocena in vrednotenje iz prvega odstavka tega člena temelji na aktualnih in celovitih informacijah o sredstvih in obveznostih banke v postopku reševanja.

87. člen (vrstni red odpisa in konverzije)

(1) Pri uporabi instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov ter odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti Banka Slovenije upošteva razvrstitev kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti subjekta reševanja z upoštevanjem obratnega vrstnega reda poplačila v primeru običajnih insolvenčnih postopkov, in sicer tako, da:

1. se najprej v višini ugotovljene izgube, ki predstavlja razliko med neto vrednostjo sredstev in neto vrednostjo obveznosti, sorazmerno zmanjša nominalni oziroma pripadajoči znesek delnic in drugih lastniških instrumentov, vključno z zmanjšanjem na nič, kadar je potrebno;
2. če zmanjšanje iz prejšnje točke ne zagotavlja zneska potrebnega kapitala za reševanje, se glavnica instrumentov dodatnega temeljnega kapitala in drugih obveznosti subjekta reševanja, ki se uvrščajo v isti prednostni razred kot glavnica instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, vključno s pripadajočimi obrestmi, kolikor te obveznosti niso bile zmanjšane že na podlagi prejšnje točke, odpiše ali konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala do višine potrebnega kapitala;
3. če zmanjšanje iz 1. in 2. točke tega odstavka ne zagotavlja zneska potrebnega kapitala za reševanje, se glavnica instrumentov dodatnega kapitala in drugih obveznosti subjekta reševanja, ki se

uvrščajo v isti prednostni razred kot glavnica instrumentov dodatnega kapitala, vključno s pripadajočimi obrestmi, kolikor te obveznosti niso bile zmanjšane že na podlagi 1. ali 2. točke tega odstavka, odpiše ali konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala do višine potrebnega kapitala;

4. če zmanjšanje iz 1. do 3. točke tega odstavka ne zagotavlja zneska potrebnega kapitala za reševanje, se glavnica preostalega podrejenega dolga in drugih obveznosti subjekta reševanja, ki se uvrščajo v isti prednostni razred kot glavnica preostalega podrejenega dolga, vključno s pripadajočimi obrestmi, kolikor te obveznosti niso bile zmanjšane že na podlagi 1. do 3. točke tega odstavka, odpiše ali konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala do višine potrebnega kapitala;

5. če zmanjšanje iz 1. do 4. točke tega odstavka ne zagotavlja zneska potrebnega kapitala, se glavnica oziroma preostali neporavnani znesek drugih obveznosti subjekta reševanja odpiše ali konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala do višine potrebnega kapitala, z upoštevanjem obratnega vrstnega reda poplačila v skladu z drugim odstavkom 207. člena tega zakona.

(2) Kapitalski instrumenti in kvalificirane obveznosti, ki pripadajo posameznemu prednostnemu razredu, se lahko odpišejo ali konvertirajo v lastniške instrumente, če se pred tem ali hkrati konvertirajo ali odpišejo kapitalski instrumenti in kvalificirane obveznosti, ki pripadajo predhodnemu prednostnemu razredu, razen kadar so posamezne kvalificirane obveznosti v skladu s tem zakonom izključene iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti.

(3) Banka Slovenije pri odpisu in konverziji kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti istega prednostnega razreda enakomerno zmanjša glavnico oziroma znesek kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, in sicer sorazmerno glede na njihovo vrednost. Prvi stavek tega odstavka ne preprečuje, da se obveznosti, ki so bile izključene iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije v skladu z 81. členom tega zakona, obravnavajo ugodneje kot druge obveznosti istega prednostnega razreda.

(4) Banka Slovenije pred odpisom in konverzijo kvalificiranih obveznosti iz 5. točke prvega odstavka tega člena konvertira ali zmanjša preostalo glavnico kapitalskih instrumentov oziroma znesek kvalificiranih obveznosti iz 2. do 4. točke prvega odstavka tega člena, kolikor ta še ni bila konvertirana z upoštevanjem prvega odstavka tega člena, če za te instrumente oziroma obveznosti velja naslednji pogodbeni pogoj:

1. da se glavnica zniža ob nastopu vsakega dogodka, povezanega s finančnim položajem, solventnostjo ali ravno kapitala subjekta reševanja, ali
2. da se opravi konverzija glavnice v delnice ali druge lastniške instrumente ob nastopu dogodka, povezanega s finančnim položajem, solventnostjo ali ravno kapitala subjekta reševanja.

(5) Če je bila glavnica kapitalskega instrumenta ali kvalificirane obveznosti na podlagi 1. točke prejšnjega odstavka zmanjšana, vendar ne na nič, se pred odpisom in konverzijo kvalificiranih obveznosti na podlagi prvega odstavka tega člena odpiše oziroma konvertira preostali znesek glavnice instrumentov iz prejšnjega odstavka.

(6) Banka Slovenije lahko uporabi instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov oziroma odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti za vse subjekte reševanja, pri čemer ustrezno upošteva pravno obliko subjekta reševanja ali odloči o spremembi pravne oblike subjekta reševanja.

88. člen (odločba o odpisu in konverziji)

(1) Banka Slovenije z upoštevanjem prejšnjega člena v odločbi o odpisu kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti določi:

1. kapitalske instrumente in kvalificirane obveznosti, ki se odpišejo,

2. za posamezni razred kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti tudi, ali se glavnica zadevnih instrumentov oziroma neporavnani znesek kvalificiranih obveznosti zmanjša na nič ali le v določenem deležu, in

3. v primeru odpisa lastniških instrumentov tudi:

- opredeli znesek osnovnega kapitala po odpisu ter nominalni ali pripadajoči znesek posameznega instrumenta, ki predstavlja sorazmerni delež imetnika v osnovnem kapitalu, in

- znesek povečanja osnovnega kapitala, če se osnovni kapital banke zaradi odpisa lastniških instrumentov zmanjša pod minimalni znesek osnovnega ali ustanovnega kapitala.

(2) Banka Slovenije z upoštevanjem prejšnjega člena v odločbi o konverziji kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti določi:

1. kapitalske instrumente in kvalificirane obveznosti, ki se konvertirajo v nove instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ter za kapitalske instrumente in kvalificirane obveznosti, ki pripadajo posameznemu prednostnemu razredu, tudi, ali se glavnica kapitalskih instrumentov oziroma neporavnani znesek kvalificiranih obveznosti konvertira v celoti ali le v določenem deležu,

2. znesek povečanja osnovnega kapitala, kadar se za namene konverzije izdajo novi lastniški instrumenti, in opredeli nominalni ali pripadajoči znesek posameznega instrumenta, ki predstavlja sorazmerni delež v osnovnem kapitalu, in

3. menjalno razmerje, ki se uporabi za konverzijo kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti, ki pripadajo posameznemu prednostnemu razredu, v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, pri čemer se menjalno razmerje izrazi kot višina glavnice kapitalskega instrumenta oziroma višina neporavnane zneska kvalificirane obveznosti (enota) za en instrument navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

(3) Banka Slovenije lahko v zvezi z uporabo instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov odloči, da se instrumenti dodatnega temeljnega kapitala, ki jih je izdal subjekt reševanja, konvertirajo v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih izda nadrejena družba subjekta reševanja na podlagi dogovora z Banko Slovenije in organom za reševanje, pristojnim za reševanje nadrejene družbe.

(4) Kadar Banka Slovenije uporabi instrument konverzije kapitalskih instrumentov v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala, se upravičenim imetnikom izdajo novi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala zaradi izpolnitve menjalnega razmerja, določenega v skladu z 90. členom tega zakona, preden se izdajo nove delnice ali drugi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz naslova povečanja kapitala subjekta reševanja z ukrepi izredne javnofinančne pomoči oziroma drugih neposrednih oblik vplačil kapitala subjektov zasebnega sektorja.

89. člen

(posledice odpisa in konverzije za imetnike kapitalskih instrumentov in upnike iz naslova kvalificiranih obveznosti)

(1) Na podlagi uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalskega instrumenta ali kvalificirane obveznosti nastopijo za imetnika kapitalskega instrumenta oziroma upnika kvalificirane obveznosti naslednje posledice:

1. obveznost subjekta reševanja v višini odpisane ali konvertirane glavnice kapitalskega instrumenta oziroma v višini odpisanega ali konvertiranega neporavnane zneska kvalificirane obveznosti preneha in se ta obveznost šteje kot izpolnjena za vse namene, razen v primeru uporabe pooblastil v skladu s petim odstavkom 70. člena tega zakona, in

2. vse druge dejanske ali pogojne obveznosti subjekta reševanja, ki so povezane z odpisanim ali konvertiranim zneskom glavnice kapitalskega instrumenta oziroma kvalificirane obveznosti in niso bile upoštevane v času uporabe instrumenta odpisa in konverzije, prenehajo v višini odpisane ali konvertirane glavnice kapitalskega instrumenta oziroma kvalificirane obveznosti.

(2) Imetnik kapitalnega instrumenta oziroma upnik kvalificirane obveznosti, ki je bila odpisana ali konvertirana, ni upravičen uveljavljati nobenih zahtevkov do izdajatelja oziroma dolžnika na podlagi odpisanega ali konvertiranega kapitalnega instrumenta oziroma kvalificirane obveznosti, razen terjatev iz naslova:

1. instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodeljenih imetniku oziroma upniku v primeru konverzije, in z upoštevanjem menjalnega razmerja;
2. obveznosti, zapadlih pred dnevom odpisa;
3. obveznosti za plačilo odškodnine, če je sodišče v postopku sodnega varstva ugotovilo, da je bila odločitev o odpisu nezakonita.

(3) Za obveznosti iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka se imetniku oziroma upniku lahko zagotovijo novi lastniški instrumenti, ki se izdajo pri uporabi instrumenta konverzije kapitalnih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala. Imetniki kapitalnih instrumentov oziroma upniki kvalificiranih obveznosti niso upravičeni zahtevati od subjekta reševanja povračila škode ali uveljavljati drugih zahtevkov, pogodbeno dogovorjenih ali določenih z drugim zakonom za primer kršitve ali neizpolnitve pogodbenih obveznosti izdajatelja, če je kršitev ali neizpolnitev pogodbenih obveznosti banke posledica uporabe instrumenta za odpis in konverzijo na podlagi tega zakona. Pogodbena ureditev, ki bi bila v nasprotju s to določbo, je nična.

(4) Kapitalni instrument oziroma kvalificirana obveznost, ki z uporabo instrumenta odpisa in konverzije ni v celoti prenehala, se po uporabi instrumenta odpisa in konverzije še naprej uporablja v zvezi s preostankom glavnice kapitalnega instrumenta oziroma v zvezi s preostalim zneskom kvalificirane obveznosti, in ob upoštevanju morebitne spremembe pogojev, ki jo Banka Slovenije določi z uporabo pooblastila iz 125. člena tega zakona.

(5) Odpis ali konverzija kapitalnega instrumenta oziroma kvalificirane obveznosti ne vpliva na obveznosti tretje osebe kot sodolžnika ali iz naslova stvarnega zavarovanja oziroma osebnega jamstva, ki ga je tretja oseba zagotovila v zvezi z odpisanim instrumentom oziroma obveznostjo, razen če se stranke izrecno dogovorijo, da je obveznost tretje osebe v tem primeru ustrezno zmanjšana. Tretja oseba, ki po odpisu ali konverziji kapitalnega instrumenta oziroma kvalificirane obveznosti izpolni svojo obveznost do imetnika oziroma upnika v zvezi z odpisanim instrumentom oziroma obveznostjo, v razmerju do subjekta reševanja ni upravičena uveljavljati nobenega naknadnega zahtevka v zvezi s svojo izpolnitvijo v delu, v katerem je obveznost subjekta reševanja prenehala v razmerju do imetnika oziroma upnika zaradi odpisa kapitalnega instrumenta oziroma kvalificirane obveznosti. Naknadni zahtevek tretje osebe zaradi izpolnitve njegove obveznosti iz prvega stavka tega odstavka je v razmerju do subjekta reševanja omejen izključno na instrumente, dodeljene upniku v okviru uporabe instrumenta konverzije teh kapitalnih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti.

90. člen **(določitev menjalnega razmerja pri konverziji)**

(1) Banka Slovenije v zvezi s konverzijo kapitalnih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti določi različna menjalna razmerja za kapitalne instrumente in obveznosti, ki pripadajo različnim prednostnim razredom iz prvega odstavka 87. člena tega zakona. Pri tem Banka Slovenije upošteva, da:

1. je menjalno razmerje ustrezno nadomestilo za prizadetega imetnika kapitalnega instrumenta oziroma kvalificirane obveznosti za izgubo, ki jo je utrpel zaradi prenehanja kapitalnega instrumenta ali kvalificirane obveznosti, za katero se uporabi instrument odpisa in konverzije, in
2. je menjalno razmerje, ki se uporabi za kapitalni instrument ali kvalificirano obveznost poznejšega prednostnega razreda, za imetnike teh instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti ugodnejše od menjalnega razmerja, ki se uporabi za kapitalne instrumente predhodnega prednostnega razreda.

(2) Novi lastniški instrumenti, ki se izdajo na podlagi odločbe o konverziji kapitalnih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti, morajo izpolnjevati pogoje za instrumente navadnega lastniškega temeljnega

kapitala. Novi lastniški instrumenti se upravičnim imetnikom dodelijo na podlagi sklepa o dodelitvi novih lastniških instrumentov, ki ga sprejme Banka Slovenije praviloma hkrati z odločitvijo o konverziji.

(3) Za lastniške instrumente, ki se dodelijo upravičencem na podlagi instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti, ne veljajo morebitne omejitve, določene v ustanovitvenih aktih subjekta reševanja.

(4) Ne glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ali drugega predpisa ter ne glede na morebitne omejitve oziroma zahteve, določene v ustanovnem aktu ali drugi pogodbeni ureditvi, ki določa prednostno pravico do novih delnic ali drugih lastniških instrumentov subjekta reševanja, imetniki te pravice ne morejo uveljavljati v zvezi z novimi lastniškimi instrumenti, ki so izdani in se dodelijo upravičencem na podlagi instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti.

91. člen **(obravnavo kvalificiranih deležev pri konverziji)**

(1) Če bi upravičeni pridobitelj na podlagi instrumenta konverzije kapitalskega instrumenta ali kvalificirane obveznosti in na podlagi dodelitve novih lastniških instrumentov pridobil ali povečal kvalificirani delež v banki, za katerega se v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, zahteva dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, to dovoljenje praviloma pridobi pred uporabo instrumenta za konverzijo kapitalskega instrumenta in kvalificirane obveznosti.

(2) Banka Slovenije lahko zahteva, da Evropska centralna banka glede na okoliščine posameznega primera odloči o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža v roku, ki je krajši od roka, predpisanega v zakonu, ki ureja bančništvo, za odločanje v zvezi z dovoljenjem za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Če presoja iz prvega odstavka tega člena ni zaključena pravočasno in ni mogoče več odlašati z uporabo instrumenta za konverzijo kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti, Banka Slovenije v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena uporabi instrument za konverzijo in odloči, da se novi lastniški instrumenti upravičnim pridobiteljem dodelijo brez pravice uresničevanja glasovalne pravice iz naslova teh instrumentov.

(4) Za izvrševanje glasovalnih pravic do izdaje dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža in za obravnavo neupravičenega imetnika kvalificiranega deleža v primeru zavrnitve zahteve za izdajo dovoljenja se uporabljajo določbe tretjega do petega odstavka 96. člena tega zakona.

92. člen **(prevzem novih lastniških instrumentov v primeru konverzije)**

(1) Banka Slovenije najpozneje v osmih dneh od izdaje odločbe o konverziji kapitalskih instrumentov ali kvalificirane obveznosti predlaga vpis sklepa o povečanju osnovnega kapitala iz naslova konverzije kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti v sodni register. Po vpisu povečanja osnovnega kapitala v sodni register Banka Slovenije v skladu z 226. členom tega zakona na spletni strani Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: agencija) nemudoma objavi poziv upravičnim pridobiteljem novih lastniških instrumentov, da prevzamejo nove lastniške instrumente, ki so jim dodeljeni v skladu z drugim odstavkom 90. člena tega zakona. V pozivu se navedeta znesek povečanja osnovnega kapitala iz naslova konverzije ter razmerje med novimi lastniškimi instrumenti in obveznostjo, ki je predmet konverzije. Poziv mora vsebovati tudi opozorilo, da ima subjekt reševanja pravico lastniške instrumente, ki jih upravičeni pridobitelji eno leto po objavi poziva niso prevzeli, po trikratnem opozorilu prodati za račun teh upravičencev.

(2) Po izteku enega leta od objave poziva mora subjekt reševanja javno opozoriti na prodajo neprevzetih lastniških instrumentov. Opozorilo se objavi trikrat v vsaj enomesečnih presledkih. Zadnja objava mora iziti pred iztekom 18 mesecev od prve objave poziva.

(3) Po izteku enega leta od zadnje objave opozorila mora subjekt reševanja prodati neprevzete lastniške instrumente za račun upravičencev na javni dražbi ali organiziranem trgu, če so instrumenti

uvrščeni v trgovanje na takem trgu. Če instrumenti niso uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu in se upravičeno pričakuje, da javna dražba ne bo uspešna, se lahko instrumenti prodajo na drug primeren način.

93. člen **(dodatna pooblastila v zvezi z odpisom in konverzijo)**

(1) Banka Slovenije je v zvezi z instrumentom odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov oziroma odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti upravičena opraviti vsa upravna in postopkovna opravila, da se zagotovi učinkovanje odpisa ali konverzije, ki se izreče v skladu s tem zakonom. Glede na okoliščine primera lahko Banka Slovenije zahteva, da subjekt reševanja sam izvede potrebna upravna in postopkovna opravila.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka sme Banka Slovenije zlasti:

1. razveljaviti obstoječe lastniške instrumente in druge dolžniške instrumente, ki so predmet odpisa ali konverzije, ter dati nalog centralni klirinško depotni družbi za izbris razveljavljenih delnic in drugih dolžniških instrumentov;
2. predlagati spremembo v zvezi z osnovnim kapitalom ali drug ustrezen vpis v sodni register;
3. dati nalog centralni klirinško depotni družbi za izdajo novih delnic;
4. zahtevati umik ali izločitev delnic, drugih lastniških instrumentov in drugih dolžniških instrumentov iz trgovanja na organiziranem trgu;
5. zahtevati uvrstitev ali sprejetje novih delnic in drugih lastniških instrumentov v trgovanje na organiziranem trgu;
6. zahtevati ponovno uvrstitev ali ponovno sprejetje dolžniških instrumentov, katerih glavnic je bila delno odpisana ali konvertirana, brez predhodne objave prospekta v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov.

(3) Banka Slovenije lahko v zvezi z uporabo instrumenta odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov oziroma odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti odloči, da se v zvezi z obstoječimi lastniškimi instrumenti izvedeta hkrati ali posamično tudi naslednja ukrepa:

1. obstoječi lastniški instrumenti se razveljavijo ali prenesejo na nove imetnike, katerih sredstva so uporabljena za reševanje subjekta reševanja;
2. če ima subjekt reševanja na podlagi predhodnega vrednotenja, izvedenega v skladu s prvim odstavkom 66. člena tega zakona, pozitivno neto vrednost sredstev, se delež obstoječih lastniških instrumentov znatno zmanjša v razmerju do novih lastniških instrumentov, ki se izdajo upravičencem, katerih sredstva so uporabljena za reševanje subjekta reševanja, in sicer tako, da se ustrezno zmanjša pripadajoči ali nominalni delež obstoječih instrumentov ter z uporabo ustreznega menjalnega razmerja iz naslova konverzije kapitalskih instrumentov ali konverzije kvalificiranih obveznosti.

(4) Banka Slovenije pri odločanju o uporabi pooblastil iz prejšnjega odstavka upošteva:

1. predhodno vrednotenje sredstev in obveznosti v skladu s prvim odstavkom 66. člena tega zakona,
2. znesek izgube, ki se upošteva pri sorazmernem zmanjšanju zneska lastniških instrumentov v skladu s prvim odstavkom 87. člena tega zakona, in
3. skupni znesek kapitala, potreben za to, da se ponovno vzpostavi zahtevana višina količnika navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke oziroma zagotovi kapital premostitvene banke.

(5) Dolžniški instrumenti iz drugega odstavka tega člena so obveznice in druge oblike prenosljivega dolga, instrumenti, ki vzpostavljajo ali potrjujejo dolg, ter instrumenti, ki dajejo pravice za pridobitev dolžniških instrumentov.

105. člen
(druge posledice v zvezi s prenosom na premostitveno banko)

(1) Kadar se na premostitveno banko v okviru reševanja prenesejo sredstva, pravice ali obveznosti v zvezi z opravljanjem bančnih in finančnih storitev banke v postopku reševanja, se premostitvena banka v zvezi s pravico neposrednega opravljanja storitev in pravice ustanavljanja v drugi državi članici šteje kot pravni naslednik banke v postopku reševanja in lahko uveljavlja vse pravice, ki jih je na tej podlagi v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, uveljavljala banka v postopku reševanja. Banka Slovenije lahko v odločbi o prenosu odloči, da se premostitvena banka šteje kot pravni naslednik banke v postopku reševanja.

(2) Premostitvena banka lahko v okviru opravljanja dejavnosti banke na podlagi nasledstva iz prejšnjega odstavka še naprej uveljavlja pravico do članstva ter dostopa do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov, organiziranega trga, odškodninskih shem za investitorje in sistemov jamstva za vloge institucije v postopku reševanja, če izpolnjuje merila za članstvo v teh sistemih in sodelovanje v njih.

(3) Če premostitvena banka ne izpolnjuje meril za članstvo ali sodelovanje v posameznem sistemu ali shemi iz prejšnjega odstavka, lahko Banka Slovenije odloči, da sistem ali shema premostitveni banki kljub temu omogoči začasno članstvo oziroma dostop do sistema za obdobje do največ 24 mesecev. Banka Slovenije lahko obdobje začasnega članstva v določenem sistemu ali shemi na predlog prevzemnika podaljša za največ 12 mesecev.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena se dostop do posameznega plačilnega ali poravnalnega sistema oziroma sheme ne sme zavrniti le na podlagi dejstva, da premostitvena banka nima ocene bonitetne agencije ali da ta ocena ne ustreza stopnji, ki se zahteva za dostop do tega sistema oziroma sheme.

109. člen
(prenos na družbo za upravljanje sredstev)

(1) Prenos na družbo za upravljanje sredstev se izvede na podlagi odločbe Banke Slovenije ne glede na morebitne drugačne ali dodatne zahteve in omejitve, ki so glede prenosa posameznih postavk določene z drugimi predpisi, internimi akti banke v postopku reševanja ali na podlagi pogodbe. Za prenos na družbo za upravljanje sredstev se ne zahteva soglasje delničarjev oziroma imetnikov lastniških instrumentov, ki jih je izdal subjekt reševanja, ali soglasje upnika, dolžnika ali katere koli tretje osebe, ki uveljavlja pravice v zvezi s sredstvi, pravicami ali obveznostmi, ki se prenašajo.

(2) Banka Slovenije pri prenosu na družbo za upravljanje sredstev določi nadomestilo za prenos, pri čemer upošteva vrednotenje v skladu z načeli iz 68. člena tega zakona in pravila Evropske unije o državnih pomoči. Nadomestilo za prenos ima lahko nominalno pozitivno ali negativno vrednost z upoštevanjem ocenjene vrednosti prenesenih sredstev in terjatev po eni strani ter vrednosti prenesenih obveznosti po drugi strani.

(3) Morebitno nadomestilo za prenos, ki ga v zvezi s prevzetimi sredstvi, pravicami in obveznostmi subjektu reševanja plača družba za upravljanje sredstev, se v skladu s 15. členom tega zakona zmanjša za stroške, ki se zaračunajo v zvezi z reševanjem, in se pripiše subjektu reševanja. Nadomestilo za prenos se lahko zagotovi v obliki dolžniških instrumentov, ki jih izda družba za upravljanje sredstev.

(4) Banka Slovenije lahko v okviru instrumenta izločitve sredstev večkrat uporabi pooblastilo za prenos, da se tako zagotovijo dodatna sredstva, pravice ali obveznosti za družbo za upravljanje sredstev.

(5) Za prenose, ki se opravijo v okviru instrumenta izločitve sredstev, se uporabljajo določbe 76. člena ter 130. do 132. člena tega zakona o zaščitnih ukrepih.

(6) Delničarji in upniki subjekta reševanja in druge osebe, katerih sredstva, pravice in obveznosti v postopku reševanja niso preneseni na družbo za upravljanje sredstev, ne morejo uveljavljati nobenih

pravic do ali v zvezi s sredstvi, pravicami in obveznostmi, ki se prenesejo na družbo za upravljanje sredstev, oziroma v razmerju do članov upravljalnih organov ali višjega vodstva premostitvene banke, razen v obsegu iz prejšnjega odstavka.

115. člen **(omejitev uporabe posameznih pogodbenih ureditev)**

(1) Če se bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je subjekt reševanja sklenil z nasprotno pogodbeno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter z zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, po začetku postopka reševanja še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe, začetek postopka reševanja oziroma uporaba ukrepov za reševanje ali posameznih pooblastil v zvezi z reševanjem sama po sebi ne štejeta za:

1. dogodek neizpolnitve ali drug podoben dogodek, ki je dogovorjen med strankami in na podlagi katerega ima prejemnik zavarovanja pravico realizirati finančno zavarovanje ali uveljaviti pravico predčasnega pobota v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja;
2. postopek zaradi insolventnosti oziroma drug ukrep, ki izključuje ali omejuje izvršitev nalogov člana plačilnega sistema v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za pogodbe, ki so jih sklenili drugi subjekti v skupini, razen subjekt reševanja, in sicer:

1. podrejena družba v zvezi z obveznostmi, za katere jamči ali za katere se drugače zaveže nadrejena družba ali kateri koli subjekt v skupini, ali
2. kateri koli subjekt v skupini, kadar pogodba vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi.

(3) Če se bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je subjekt reševanja sklenil z nasprotno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, po začetku postopka reševanja oziroma v zvezi z uporabo ukrepov za reševanje in posameznih pooblastil, ki jih v skladu s tem zakonom v postopku reševanja sprejme Banka Slovenije, še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe, začetek tega postopka oziroma uporaba ukrepov za reševanje med postopkom reševanja sama po sebi ne omogoča, da bi kdor koli:

1. izvajal pravice do odpovedi, mirovanja, spremembe, izravnave ali pobota, tudi za obveznosti v zvezi s pogodbo, ki jo je sklenil/a:

- podrejena družba, kadar za obveznosti jamči ali za katere se drugače zaveže subjekt v skupini;
- kateri koli subjekt v skupini, kadar pogodba vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi;

2. pridobil lastništvo, izvajal nadzor ali uveljavljal jamstvo v zvezi s premoženjem subjekta reševanja ali katerega koli subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi;

3. vplival na pogodbene pravice subjekta reševanja ali katerega koli drugega subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi.

(4) Ta člen ne vpliva na pravico posameznika, da uresniči upravičenje iz prejšnjega odstavka, če razlog za uresničenje teh upravičenj ni izključno začetek postopka reševanja oziroma uporaba drugih ukrepov in pooblastil med postopkom reševanja, ampak je posledica drugih okoliščin.

(5) Kadar Banka Slovenije odloči, da se začasno odloži izpolnitev obveznosti ali prepove uresničevanje pogodbenih upravičenj v zvezi z realizacijo zavarovanja oziroma odstopom od pogodbe, taka odločitev ne pomeni neizpolnitve pogodbene obveznosti v smislu prvega odstavka tega člena.

(6) Če se postopki tretje države za reševanje priznajo v skladu z 250. členom tega zakona, se za namen tega člena izvajanje pooblastil v okviru teh postopkov šteje kot izvajanje ukrepov za reševanje.

125. člen
(sprememba pogojev dolžniških instrumentov in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije lahko v zvezi z izvajanjem instrumentov za reševanje glede dolžniških instrumentov in kvalificiranih obveznosti, ki jih je izdal subjekt reševanja, odloči, da se spremenijo pogoji teh instrumentov in obveznosti, vključno s spremembo zapadlosti glavnice ter višino obrestne mere in datuma zapadlosti obresti.

(2) Banka Slovenije lahko v zvezi z obveznostmi subjekta reševanja iz naslova dolžniških instrumentov in kvalificiranih obveznosti odloči tudi, da se plačilo zapadlih obveznosti začasno zadrži.

(3) Dolžniški instrumenti iz prvega in drugega odstavka tega člena so obveznice in druge oblike prenosljivega dolga, instrumenti, ki vzpostavljajo ali potrjujejo dolg, ter instrumenti, ki dajejo pravice za pridobitev dolžniških instrumentov.

127. člen
(mirovanje posameznih obveznosti)

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da katere koli obveznosti subjekta reševanja za plačilo ali izročitev v skladu s katero koli pogodbo, katere stranka je subjekt reševanja, mirujejo od trenutka objave odločitve o mirovanju v skladu z 226. členom tega zakona do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi odločitve o mirovanju.

(2) Če obveznost subjekta reševanja za plačilo ali izročitev na podlagi pogodbe zapade med obdobjem mirovanja, se obveznost plačila ali izročitve izvede takoj po izteku tega obdobja.

(3) Če na podlagi odločitve iz prvega odstavka tega člena obveznosti subjekta reševanja za plačilo ali izročitev mirujejo, obveznosti plačila ali izročitve nasprotnih strank na podlagi te pogodbe mirujejo za enako obdobje.

(4) Mirovanje iz prvega odstavka tega člena se ne uporablja za obveznosti plačila ali izročitve:

1. na podlagi upravičene vloge;
2. do sistemov ali operaterjev sistemov, določenih v zakonih, ki prenašajo Direktivo 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L št. 166, z dne 11. 6. 1998, nazadnje spremenjena z Uredbo (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012), centralnih nasprotnih strank in centralnih bank;
3. na podlagi upravičene terjatve investitorjev, ki se upoštevajo pri ugotavljanju zajamčenih terjatev na podlagi zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov.

(5) Banka Slovenije pri izvajanju pooblastila na podlagi tega člena upošteva morebitne učinke, ki jih lahko ima izvajanje tega pooblastila na pravilno delovanje finančnih trgov.

128. člen
(omejitev uveljavljanja pravic iz naslova dogovorov o jamstvu)

(1) Banka Slovenije lahko začasno omeji pravice upnikov, zavarovane z dogovori o jamstvu, ki nasprotni stranki iz naslova jamstva zagotavlja dejansko ali pogojno pravico do poplačila terjatev iz sredstev ali pravic subjekta reševanja, ne glede na to, ali:

1. je ta pravica vzpostavljena v zvezi z določenimi sredstvi oziroma pravicami ali v zvezi z določeno vrsto ali vsemi sredstvi oziroma pravicami subjekta reševanja ali kot podoben dogovor;
2. je pravica nastala na podlagi pogodbe ali zakona;
3. zanjo velja pravo Republike Slovenije, druge države članice ali tretje države.

(2) Omejitev pravic upnikov iz prejšnjega odstavka se lahko uveljavi v zvezi s katerimi koli sredstvi subjekta reševanja, in sicer od trenutka objave odločitve o omejitvi teh pravic v skladu s 226. členom tega zakona do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi te odločitve.

(3) Omejitev pravic upnikov iz prvega odstavka tega člena se ne uporablja v zvezi s pravicami iz naslova jamstva, ki jih je vzpostavil subjekt reševanja v korist plačilnega ali poravnalnega sistema, ki zagotavlja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, ali upravljavca takega sistema, centralne nasprotne stranke in centralne banke.

(4) Če so v okviru reševanja podane okoliščine iz 132. člena tega zakona, Banka Slovenije uporabi pooblastilo iz prvega odstavka tega člena tako, da so omejitve uveljavljanja pravic iz naslova jamstva skladne za vse subjekte v skupini, v zvezi s katerimi je sprejet ukrep za reševanje.

(5) Banka Slovenije pri izvajanju pooblastila na podlagi tega člena upošteva morebitne učinke, ki jih lahko ima izvajanje tega pooblastila na pravilno delovanje finančnih trgov.

129. člen (mirovanje pravic do odpovedi)

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da morebitne pravice do odpovedi, ki jih ima katera koli stranka v zvezi s pogodbo, katere stranka je subjekt reševanja, mirujejo od trenutka objave odločitve o mirovanju v skladu s 226. členom tega zakona do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi odločitve o mirovanju.

(2) Banka Slovenije lahko uporabi pooblastilo iz prejšnjega odstavka glede pravice do odpovedi, ki jo ima katera koli stranka v zvezi s pogodbo s podrejeno družbo subjekta reševanja, kadar:

1. subjekt reševanja jamči za obveznosti iz te pogodbe ali drugače zagotavlja njihovo izpolnitev,
2. se pravice do odpovedi na podlagi te pogodbe uveljavljajo izključno z upoštevanjem insolventnosti ali finančnega položaja subjekta reševanja in
3. za pooblastilo za prenos, ki se izvaja ali se lahko izvaja v zvezi s subjektom reševanja v okviru ukrepov za reševanje na podlagi tega zakona, velja, da:
 - so ali bi lahko bila vsa sredstva in obveznosti podrejene družbe v zvezi z navedeno pogodbo prenesena na prevzemnika ali bi jih ta lahko prevzel ali
 - Banka Slovenije drugače zagotovi ustrezno zaščito teh obveznosti.

(3) Mirovanje iz prejšnjega odstavka učinkuje od trenutka objave odločitve o mirovanju v skladu z 226. členom tega zakona do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi odločitve o mirovanju.

(4) Mirovanje na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporablja v zvezi s pravico odpovedi, vzpostavljeno v korist plačilnega ali poravnalnega sistema, ki zagotavlja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, ali upravljavca takega sistema, centralne nasprotne stranke in centralne banke.

(5) Nasprotna stranka pogodbe lahko uveljavlja pravico do odpovedi v skladu s pogodbo pred koncem obdobja mirovanja iz prvega odstavka tega člena na podlagi obvestila Banke Slovenije, da pravice in obveznosti, ki jih pokriva pogodba, v okviru reševanja ne bodo prenesene na drug subjekt oziroma odpisane ali konvertirane za namene dokapitalizacije subjekta reševanja.

(6) Kadar Banka Slovenije odloči o mirovanju pravic do odpovedi na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena, in če nasprotna pogodbeni stranka ni prejela obvestila iz prejšnjega odstavka, se te pravice lahko uveljavljajo po izteku obdobja mirovanja in ob upoštevanju 115. člena tega zakona pod naslednjimi pogoji:

1. če so bile pravice in obveznosti, ki jih zajema pogodba, prenesene na prevzemnika, lahko nasprotna pogodbeni stranka uveljavlja pravice do odpovedi izključno na podlagi okoliščin, ki nastopijo po prenosu in v skladu s pogodbo opravičujejo odstop s strani nasprotne stranke;

2. če se pravice in obveznosti, ki jih zajema pogodba, ne prenesejo na novega prevzemnika, ter Banka Slovenije v zvezi s subjektom reševanja ni uporabila instrumenta za odpis ali konverzijo kvalificiranih obveznosti za namene dokapitalizacije subjekta reševanja, lahko nasprotna pogodbeni stranka ob izteku obdobja mirovanja nemudoma uveljavlja pravice do odpovedi v skladu z določbami zadevne pogodbe.

(7) Banka Slovenije pri izvajanju pooblastila na podlagi tega člena upošteva morebitne učinke, ki jih lahko ima izvajanje tega pooblastila na pravilno delovanje finančnih trgov.

(8) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem pooblastil na podlagi tega zakona ali pooblastil v zvezi z izvajanjem bonitetnega nadzora na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, zahteva, da subjekt reševanja vzdržuje podrobne evidence pogodb ter na zahtevo Banke Slovenije posreduje informacije, ki jih potrebuje za izpolnjevanje odgovornosti in nalog v skladu z 81. členom Uredbe 648/2012/EU.

130. člen (neodvisna ocena obravnave upnikov in delničarjev)

(1) Banka Slovenije v največ šestih mesecih po izdaji odločbe o uporabi instrumentov za reševanje pridobi neodvisno strokovno oceno, ali so bili pri uporabi instrumentov za reševanje delničarji in upniki subjekta reševanja obravnavani slabše, kot bi bili, če bi bil zoper subjekt reševanja začet običajen insolvenčni postopek. Ta ocena je ločena od predhodnega vrednotenja, ki se izvede v skladu s 66. členom tega zakona.

(2) Neodvisno oceno obravnave upnikov in delničarjev izdelata neodvisni cenilec, ki ga imenuje Banka Slovenije.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko neodvisno oceno izdelata neodvisni cenilec, ki je imenovan za izdelavo neodvisnega predhodnega vrednotenja na podlagi četrtega odstavka 70. člena tega zakona, vendar mora biti v tem primeru neodvisna ocena obravnave delničarjev in upnikov vsebinsko ločena od vrednotenja za namene uporabe ukrepov za reševanje.

(4) Ocena iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati informacije glede:

1. najverjetnejše obravnave delničarjev in upnikov oziroma sistema jamstva za vloge, če bi bil za subjekt reševanja, v zvezi s katerim je bil izveden postopek reševanja, začet običajni insolvenčni postopek, ko je bila sprejeta odločitev o začetku reševanja v skladu z 72. členom tega zakona,

2. dejanske obravnave, ki so je bili delničarji in upniki oziroma sistem jamstva za vloge deležni pri reševanju subjekta reševanja, in

3. morebitne razlike med obravnavo iz 1. in 2. točke tega odstavka.

(5) Pri oceni iz prvega odstavka tega člena se domneva, da bi bil zoper subjekt reševanja, v zvezi s katerim so bili izvedeni ukrepi za reševanje, uveden običajni insolvenčni postopek, ko je bila sprejeta odločitev o začetku reševanja v skladu z 72. členom tega zakona, in ukrepi za reševanje ne bi bili izvedeni.

(6) Pri oceni iz prvega odstavka tega člena se ne upošteva morebitna izredna javnofinančna pomoč, ki je bila dodeljena subjektu reševanja v zadnjih treh letih pred izdajo odločbe o začetku postopka reševanja.

(7) Če se na podlagi ocene iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da ima z upoštevanjem 76. člena tega zakona delničar ali upnik večje izgube, kot bi jih imel v primeru prenehanja subjekta reševanja po običajnih insolvenčnih postopkih, je tak delničar ali upnik upravičen do plačila zadevne razlike iz sheme za financiranje reševanja iz 134. člena tega zakona.

141. člen **(kolegij za reševanje)**

(1) Organ za reševanje na ravni skupine vzpostavi kolegij za reševanje za opravljanje nalog iz 31., 32., 38. do 43., 47., 48. in 60. do 63. člena tega zakona. Kolegij za reševanje se lahko po potrebi vzpostavi tudi, da se zagotovi okvir za sodelovanje in usklajevanja z organi za reševanje iz tretjih držav.

(2) Kolegij za reševanje zagotavlja organu za reševanje na ravni skupine in drugim sodelujočim organom za reševanje ter drugim pristojnim organom, vključno z Evropskim bančnim organom, okvir za izvajanje njihovih nalog in pristojnosti iz prejšnjega odstavka, tako da:

1. izmenjuje informacije, pomembne za potek načrtov reševanja skupine, za uporabo pooblastil za pripravljalne in preventivne ukrepe za skupine ter za reševanje skupine;
2. ocenjuje rešljivost skupin v skladu z določbami 31. člena tega zakona;
3. uporablja pooblastila za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost skupin v skladu z določbami 32. člena tega zakona;
4. pripravlja načrte reševanja skupine v skladu z določbami 38. do 43. člena tega zakona;
5. odloča, ali je treba vzpostaviti shemo za reševanje skupine, z upoštevanjem 61. do 63. člena tega zakona;
6. sklepa dogovor o shemi za reševanje skupine, z upoštevanjem 61. do 63. člena tega zakona;
7. usklajuje obveščanje javnosti o strategijah reševanja skupine in sistemih za reševanje skupine;
8. usklajuje uporabo shem za financiranje reševanja;
9. določa zahteve glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti za skupine na konsolidirani ali podrejeni ravni v skladu s 45. do 51. členom tega zakona;
10. razpravlja o vseh vprašanih, povezanih z reševanjem čezmejnih skupin.

(3) V kolegiju za reševanje lahko sodelujejo:

1. organ za reševanje na ravni skupine;
2. organi za reševanje držav članic, v katerih imajo sedež podrejene družbe, nad katerimi se izvaja konsolidirani nadzor;
3. organi za reševanje držav članic, v katerih ima sedež družba, ki je nadrejena eni ali več institucijam iz skupine, in ki ima položaj nadrejenega finančnega holdinga v državi članici, EU nadrejenega finančnega holdinga, nadrejenega mešanega finančnega holdinga v državi članici ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga;
4. organi za reševanje držav članic, kjer imajo sedež pomembne podružnice;
5. konsolidacijski nadzornik in pristojni organi držav članic, če je organ za reševanje član kolegija za reševanje, ki ga lahko spremlja predstavnik centralne banke države članice, kadar centralna banka ne izvaja nalog pristojnega organa države članice;
6. pristojna ministrstva držav članic, če organi za reševanje, ki so člani kolegija za reševanje, niso pristojna ministrstva;
7. organ, odgovoren za sistem jamstva za vloge v državi članici, če je organ za reševanje te države članice član kolegija za reševanje;
8. Evropski bančni organ, pod pogoji iz četrtega odstavka tega člena.

(4) Evropski bančni organ je vabljen na sestanke kolegija za reševanje z namenom, da spodbuja in spremlja učinkovito, uspešno in usklajeno delovanje kolegija za reševanje v skladu z mednarodnimi standardi, vendar nima glasovalnih pravic pri odločanju v okviru kolegija za reševanje.

(5) K sodelovanju v kolegiju za reševanje so lahko kot opazovalci povabljeni tudi organi za reševanje iz tretjih držav, če ima nadrejena družba ali institucija s sedežem v državi članici podrejeno institucijo ali podružnico, ki bi štela za pomembno, če bi se nahajala v državi članici, če organ za reševanje iz tretje države poda zahtevo za sodelovanje v kolegiju in če za ta organ veljajo zahteve v zvezi z zaupnostjo, ki so po mnenju organa za reševanje na ravni skupine enakovredne zahtevam iz 17. do 19. člena tega zakona.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena organ za reševanje na ravni skupine ni zavezan vzpostaviti kolegija za reševanje, če druge skupine ali kolegiji za reševanje opravljajo enake funkcije in izvajajo enake naloge ter spoštujejo vse pogoje in postopke, kot so določeni v tem zakonu za delovanje kolegija za reševanje, vključno s pravili glede članstva in sodelovanja v kolegijih za reševanje. V tem primeru se vsa sklicevanja na kolegije za reševanje v tem zakonu štejejo tudi kot sklicevanje na ustrezne druge skupine ali kolegije za reševanje.

(7) Organ za reševanje na ravni skupine predseduje kolegiju za reševanje in v tej funkciji:

1. po posvetovanju z drugimi člani kolegija za reševanje pripravlja pisne dogovore in postopke za delovanje kolegija za reševanje;
2. usklajuje vse dejavnosti kolegija za reševanje;
3. sklicuje seje kolegija za reševanje in jim predseduje ter vse člane kolegija za reševanje vnaprej celovito obvešča o organizaciji sej kolegija za reševanje, o temah, ki bodo obravnavane, in o glavnih vprašanjih za razpravo;
4. člane kolegija za reševanje obvešča o morebitnih načrtovanih sestankih, da lahko zaprosijo za sodelovanje na njih;
5. odloča o tem, kateri člani in opazovalci so še vabljeni na posamezne seje kolegija za reševanje, pri čemer upošteva pomen obravnavanega vprašanja za te člane in opazovalce, zlasti morebiten vpliv na finančno stabilnost v zadevnih državah članicah;
6. vse člane kolegija za reševanje pravočasno obvešča o sklepih in rezultatih sej.

(8) Organi za reševanje lahko ne glede na 5. točko prvega odstavka tega člena zahtevajo sodelovanje na kolegiju za reševanje, kadar so na dnevnem redu zadeve, za katere se uporablja skupni postopek odločanja ali ki so povezane s subjektom v skupini, ki je v njihovi državi članici.

142. člen (evropski kolegij za reševanje)

(1) Kadar ima institucija iz tretje države ali nadrejena družba iz tretje države, ki je nadrejena kreditni instituciji iz države članice, podrejene družbe s sedežem v dveh ali več državah članicah ali dve ali več podružnic v različnih državah članicah, ki jih pristojni organi teh držav članic ocenjujejo za pomembne, organi za reševanje teh držav članic, v katerih imajo sedež navedene podrejene družbe ali v katerih so navedene pomembne podružnice, vzpostavijo evropski kolegij za reševanje.

(2) Evropski kolegij za reševanje opravlja funkcije in izvaja naloge iz 141. člena tega zakona v zvezi s podrejenimi institucijami v državah članicah in EU podružnicami.

(3) Če so podrejene družbe v državah članicah v lasti finančnega holdinga s sedežem v državi članici ali so njegove pomembne podružnice, evropskemu kolegiju za reševanje predseduje organ za reševanje tiste države članice, v kateri je konsolidacijski nadzornik, pristojen za konsolidiran nadzor nad holdingom.

(4) V primerih, kjer se ne uporabi prejšnji odstavek, predsedujočega evropskemu kolegiju za reševanje predlagajo in se o njem dogovorijo člani evropskega kolegija za reševanje.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena organi za reševanje niso zavezani vzpostaviti evropskega kolegija za reševanje, če druge skupine ali kolegiji za reševanje opravljajo enake funkcije in izvajajo enake naloge ter spoštujejo vse pogoje in postopke, določene s tem zakonom za delovanje evropskega kolegija za reševanje, vključno s pravili glede članstva in sodelovanja v kolegijih za reševanje. V tem primeru se vsa sklicevanja na evropski kolegij za reševanje v tem zakonu razumejo tudi kot sklicevanje na ustrezne druge skupine ali kolegije za reševanje.

207. člen **(vrstni red poplčila obveznosti banke v stečaju)**

(1) V stečajnem postopku se iz splošne razdelitvene mase najprej poplačajo neporavnani stroški postopka prisilne likvidacije in stroški stečajnega postopka.

(2) Po poplčilu stroškov iz prejšnjega odstavka se iz splošne razdelitvene mase poplačajo terjatve upnikov po naslednjem vrstnem redu:

1. prednostne terjatve;
2. zajamčene vloge;
3. terjatve, katerih prvotna zapadlost je krajša od sedmih dni in katerih imetnik je:
 - institucija, ki ni del iste skupine, ali
 - plačilni ali poravnalni sistem oziroma upravljavec ali udeleženec tega sistema, če so terjatve posledica sodelovanja subjekta reševanja v plačilnem ali poravnalnem sistemu ter se za poravnavo v sistemu v skladu z zakonom, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, uporabljajo pravila o dokončnosti poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana;
4. upravičene vloge vlagateljev, ki so fizične osebe ali pravne osebe, ki ustrezajo merilom za mikro, mala in srednja podjetja, kot so opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, v zneskih, ki presegajo zajamčene vloge, vključno z vlogami, ki bi se štele kot upravičene, če ne bi bile vplačane pri podružnici banke v tretji državi;
5. druge upravičene vloge, ki niso zajete v 2. ali 4. točki tega odstavka;
6. vloge pri banki, ki se ne upoštevajo kot upravičene vloge, ali terjatve iz 3. točke tega odstavka, vključno z:
 - vlogami bank in investicijskih podjetij ter drugih finančnih institucij, ki so jih vložile v svojem imenu in za svoj račun;
 - vlogami zavarovalnic, pozavarovalnic in zavarovalnih holdingov;
 - vlogami kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, vključno z naložbenimi podjetji zaprtega tipa;
 - vlogami pokojninskih skladov in pokojninskih družb;
 - vlogami držav in centralnih bank ter vlogami subjektov, ki so neposredni ali posredni uporabniki državnega proračuna;
 - vlogami lokalnih skupnosti ter vlogami neposrednih in posrednih uporabnikov proračuna lokalnih skupnosti;
7. nezavarovane terjatve, razen terjatev iz naslova dolžniških vrednostnih papirjev in podobnih instrumentov, ki jih je izdala banka;
8. nezavarovane terjatve iz naslova dolžniških instrumentov ter drugih podobnih finančnih instrumentov, ki jih je izdala banka;
9. nezavarovane terjatve iz naslova dolžniških instrumentov, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

- njihova prvotna pogodbeno zapadlost je vsaj eno leto;
- nimajo vgrajenih lastnosti izvedenih finančnih instrumentov in sami niso izvedeni finančni instrument;
- v zadevni pogodbeni dokumentaciji oziroma v prospektu v zvezi z njihovo izdajo je izrecno navedeno, da se terjatve iz teh instrumentov v primeru postopka prisilnega prenehanja banke poplačajo za terjatvami iz 1. do 8. točke tega odstavka in pred podrejenimi terjatvami iz 10. točke tega odstavka;

10. podrejene terjatve, ki se na podlagi pogodbene ureditve med strankama v primeru postopka prisilnega prenehanja banke poplačajo za popolnim poplačilom terjatev iz 1. do 9. točke tega odstavka;

11. terjatve iz naslova lastniških instrumentov, vključno s terjatvami iz naslova instrumentov, ki jih je izdala banka, in izpolnjujejo pogoje za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke, ter druge podrejene terjatve, ki se glede na pogodbeno ureditev v primeru postopka prisilnega prenehanja banke poplačajo hkrati s terjatvami iz naslova lastniških instrumentov.

(3) Terjatve iz 2. točke prejšnjega odstavka v stečajnem postopku uveljavlja sklad za jamstvo vlog in vključuje terjatve sklada za jamstvo vlog do banke iz naslova:

1. plačila kritja zajamčenih vlog v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, kjer se terjatve vlagateljev v višini izplačanega kritja prenesejo na sklad za jamstvo vlog;
2. plačila prispevka, ki ga v skladu s tem zakonom zagotovi sklad za jamstvo vlog pri reševanju ali v postopku prisilne likvidacije banke.

(4) Podrejene terjatve iz 10. točke drugega odstavka tega člena se dodatno razvrstijo v prednostne vrstne razrede podrejenih terjatev in se poplačajo iz splošne razdelitvene mase po naslednjem vrstnem redu:

1. podrejene terjatve, ki niso razvrščene v nobeno od kategorij iz 2. ali 3. točke tega odstavka;
2. terjatve iz naslova instrumentov, ki jih je izdala banka in izpolnjujejo pogoje za instrumente dodatnega kapitala banke, ter druge podrejene terjatve, ki se glede na pogodbeno ureditev v primeru insolventnosti banke poplačajo hkrati s terjatvami iz naslova instrumentov dodatnega kapitala;
3. terjatve iz naslova instrumentov, ki jih je izdala banka in izpolnjujejo pogoje za instrumente dodatnega temeljnega kapitala banke, ter druge podrejene terjatve, ki se glede na pogodbeno ureditev v primeru insolventnosti banke poplačajo hkrati s terjatvami iz naslova instrumentov dodatnega temeljnega kapitala.

(5) Dolžniški instrumenti iz drugega do četrtega odstavka tega člena so obveznice in druge oblike prenosljivega dolga ter instrumenti, ki ustvarjajo ali potrjujejo dolg. Dolžniški instrumenti s spremenljivo obrestno mero, ki temelji na široko uporabljeni referenčni stopnji, in dolžniški instrumenti, ki niso denominirani v domači valuti izdajatelja, pod pogojem, da so glavnica, odplačila in obresti denominirani v isti valuti, samo zaradi navedenih značilnosti ne štejejo za dolžniške instrumente z vgrajenimi lastnostmi izvedenega finančnega instrumenta.

(6) Banka in subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki izda dolžniški instrument z lastnostmi iz 8., 9. ali 10. točke drugega odstavka tega člena, najkasneje na dan začetka prodaje tega dolžniškega instrumenta izdajo objavi v seznamu izdanih dolžniških instrumentov na svoji spletni strani. Ta za vsako posamezno izdajo oziroma serijo vsebuje naslednje podatke:

- oznako dolžniških instrumentov posamezne izdaje;
- znesek skupne obveznosti izdajatelja iz naslova posamezne izdaje;
- skupno število dolžniških instrumentov, izdanih v posamezni izdaji;
- datum izdaje in datum pogodbene zapadlosti obveznosti iz dolžniških instrumentov;

- zaporedno številko vrstnega reda poplačila obveznosti iz posamezne izdaje v primeru postopka prisilnega prenehanja z upoštevanjem prednostnega vrstnega reda poplačila iz drugega in četrtega odstavka tega člena.

(7) Kadar subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona izda dolžniške instrumente z lastnostmi iz 8., 9. ali 10. točke drugega odstavka tega člena, se v običajnem insolvenčnem postopku, ki velja za ta subjekt, ne glede na določbe drugih zakonov, glede določanja prednostnega vrstnega reda pri poplačilu terjatev iz naslova teh instrumentov smiselno uporabljajo določbe tega člena.

220. člen **(poziv k izjavi o dejstvih in okoliščinah)**

(1) Banka Slovenije mora pred izdajo odločbe o začetku postopka reševanja, s katero ugotovi izpolnjevanje pogojev iz 55. ali 59. člena tega zakona, ali odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije subjekt reševanja kot stranko pozvati, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev, če v posameznem primeru stranki predhodno ni bila zagotovljena drugačna možnost, da se izjavi o teh dejstvih ali okoliščinah (v nadaljnjem besedilu: poziv k izjavi). Poziv k izjavi mora obsegati:

1. določno navedbo dejstev in okoliščin, o katerih naj se stranka izjavi, in dokazov, iz katerih ta dejstva izhajajo;
2. rok za izjavo, ki ne sme biti krajši od 24 ur in ne daljši od osmih dni;
3. pouk stranki, da mora k izjavi priložiti dokaze, če se nanje sklicuje, ter da po preteku roka za izjavo ne bo imela pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(2) Ne glede na 2. točko prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije na zahtevo stranke podaljša rok za predložitev izjave, če to ne bi ogrozilo doseganja ciljev ukrepov za reševanje oziroma učinkovitosti postopkov prisilnega prenehanja banke.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena Banki Slovenije pred izdajo odločbe o začetku postopka reševanja ali prisilne likvidacije ni treba pozvati stranke, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za izdajo odločbe, če:

1. se da ugotoviti stanje zadeve na podlagi uradnih podatkov, ki jih ima Banka Slovenije, in samo za to ni treba posebej zaslišati stranke za zavarovanje njenih pravic oziroma pravnih koristi;
2. je takojšnja izdaja odločbe nujna, da se dosežejo cilji reševanja;
3. bi razkritje informacij v okviru poziva k izjavi nujno vključevalo tudi razkritje zaupnih informacij iz 17. člena tega zakona, ki bi z upoštevanjem ocene na podlagi 20. člena tega zakona povzročilo nesorazmerne negativne učinke za javni interes ali na rešljivost subjekta reševanja ter bi morebitne negativne posledice razkritja, zlasti morebitna neupravičena uporaba teh informacij, presegale negativne posledice, ki bi nastale v primeru, če zadevne informacije ne bi bile razkrite.

221. člen **(izjava o dejstvih in okoliščinah)**

(1) V izjavi o dejstvih in okoliščinah v zvezi z izdajo odločbe o začetku postopka reševanja ali odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu k izjavi, niso podane, ter predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze tudi priložiti.

(2) Po izteku roka za podajo izjave stranka nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

222. člen **(odločanje v zvezi z odločbo o začetku postopka reševanja ali prisilne likvidacije)**

(1) Banka Slovenije odloča o izdaji odločbe o začetku postopka reševanja ali odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije brez ustne obravnave.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije razpiše ustno obravnavo:

1. če je za razjasnitev dejstev in okoliščin treba zaslišati priče ali izvedence;
2. če sta v postopku udeleženi dve ali več strank z nasprotujočimi si interesi;
3. v drugih primerih, če presodi, da je to koristno za razjasnitev zadeve.

(3) Banka Slovenije izda odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije po uradni dolžnosti, ko prejme obvestilo Evropske centralne banke, da je banki dovoljenje za opravljanje bančnih storitev odvzeto ali da ji je to dovoljenje prenehalo.

(4) Odločba o začetku postopka reševanja ali odločba o začetku postopka prisilne likvidacije se vroči subjektu reševanja in objavi v skladu z 226. členom tega zakona.

223. člen

(odločba o uporabi instrumentov in drugih pooblastil za reševanje in prisilno likvidacijo)

(1) Banka Slovenije po uradni dolžnosti izda:

1. odločbo o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za reševanje;
2. odločbo o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za prisilno likvidacijo.

(2) Pred izdajo odločbe iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije ni dolžna pozvati oseb, katerih pravice ali zakoniti interes je prizadet zaradi učinkov odločbe, da se izjavijo o dejstvih in okoliščinah v zvezi z odločbo. Odločba iz prejšnjega odstavka se lahko izpodbija izključno v postopku iz 224. člena tega zakona.

(3) Odločba iz prvega odstavka tega člena se objavi v skladu z 226. členom tega zakona.

232. člen

(seja)

(1) Sodišče lahko odloči brez glavne obravnave, če dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo odločbe, med tožnikom in tožencem ni sporno.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko sodišče odloči brez glavne obravnave tudi v naslednjih primerih:

1. če je že na podlagi tožbe, izpodbijane odločbe in upravnega spisa očitno, da je treba tožbi ugoditi in ugotoviti nezakonnost odločbe;
2. če tožnik izpodbija ugotovitve glede dejanskega stanja, vendar navaja le tista dejstva in dokaze, ki jih skladno s tem zakonom sodišče ne more upoštevati;
3. če je sodišče v drugem sporu s podobno dejansko in pravno podlago že pravnomočno odločilo.

(3) Stranke se lahko glavni obravnavi tudi odpovedo.

247. člen

(izvrševanje ukrepov reorganizacije iz pristojnosti organov drugih držav članic z učinki v Republiki Sloveniji)

(1) Kadar ukrep reorganizacije, ki ga v okviru svojih pristojnosti na podlagi nacionalne zakonodaje sprejme organ druge države članice in vključuje prenos delnic, drugih lastniških instrumentov ali sredstev, pravic ali obveznosti, se učinki ukrepa reorganizacije priznajo v Republiki Sloveniji v vsebini, kot izhaja iz ukrepa, ki ga je izrekel organ za reševanje druge države članice, če se delnice, drugi lastniški instrumenti, sredstva, pravice ali obveznosti:

1. nahajajo v Republiki Sloveniji ali
2. presojujejo po pravu Republike Slovenije.

(2) Kadar ukrep reorganizacije, ki ga v okviru svojih pristojnosti na podlagi nacionalne zakonodaje sprejme organ druge države članice, in ta ukrep vključuje konverzijo ali odpis kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti, se učinki ukrepa priznajo v Republiki Sloveniji v vsebini, kot izhaja iz ukrepa, ki ga je izrekel organ druge države članice, če:

1. se kapitalski instrumenti ali kvalificirane obveznosti presojujejo po pravu Republike Slovenije ali
2. se instrumenti za reševanje z odpisom ali konverzijo uporabijo v razmerju do upnikov v Republiki Sloveniji.

(3) Kadar se v zvezi z ukrepi reorganizacije, ki jih v okviru svojih pristojnosti izreče organ druge države članice, zahteva dovoljenje, soglasje ali drug uradni postopek, da se zagotovijo učinki izrečenega ukrepa v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije uporabi pooblastila v skladu s tem zakonom, da v sodelovanju z organom države članice, ki je izrekel ukrepe reorganizacije, na območju Republike Slovenije zagotovi:

1. prenos delnic ali drugih lastniških instrumentov ali sredstev, pravic ali obveznosti na prejemnika v skladu z veljavnimi predpisi;
2. zmanjšanje glavnice zadevnih kvalificiranih obveznosti ali kapitalskih instrumentov oziroma konverzijo teh obveznosti in instrumentov v skladu z odločitvijo organa države članice.

248. člen **(izvrševanje ukrepov reorganizacije iz pristojnosti Banke Slovenije z učinki v drugih državah članicah)**

(1) Kadar Banka Slovenije izreče ukrepe za reševanje, pri katerih nastopijo učinki v drugih državah članicah, Banka Slovenije za zagotavljanje teh učinkov tesno sodeluje z organi za reševanje v teh državah članicah, da se izvedejo vsi potrebni postopki po pravu te države članice in se v tej državi članici v skladu z odločitvijo Banke Slovenije zagotovijo učinki reševanja.

(2) Kadar Banka Slovenije izreče ukrepe za reševanje, ki vključujejo prenos delnic, drugih lastniških instrumentov ali sredstev, pravic ali obveznosti oziroma odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti, pri katerih z upoštevanjem okoliščin iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena nastopijo učinki prenosa oziroma odpisa ali konverzije v drugih državah članicah, Banka Slovenije za zagotavljanje teh učinkov tesno sodeluje z organi za reševanje v teh državah članicah, da se izvedejo vsi potrebni postopki po pravu te države članice in se v tej državi članici v skladu z odločitvijo Banke Slovenije zagotovijo učinki:

1. prenosa delnic ali drugih lastniških instrumentov ali sredstev, pravic ali obveznosti na prejemnika ali
2. zmanjšanja glavnice zadevnih kvalificiranih obveznosti ali kapitalskih instrumentov oziroma konverzije teh obveznosti in instrumentov.

(3) Delničarji, imetniki drugih lastniških instrumentov, upniki in tretje osebe, ki jih zadevajo učinki izvajanja pooblastil organa za reševanje v tej državi članici, ki se izvedejo za namene iz drugega odstavka tega člena, lahko pod pogoji, ki jih določa ta zakon, uveljavljajo sodno varstvo zoper odločitve Banke Slovenije o uporabi ukrepov ter v tem okviru izpodbijajo učinke teh ukrepov, ki nastopijo v drugih državah članicah, in sicer zlasti izpodbijajo:

1. prenos delnic, drugih lastniških instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti iz prejšnjega odstavka ali
2. zmanjšanje glavnice ali konverzijo instrumenta ali obveznosti iz prejšnjega odstavka.

259. člen
(globa za kršitev banke)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje banka, ki:

1. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne posreduje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami o poslovanju banke (prvi odstavek 12. člena);
2. ne plača letnega nadomestila ali ga ne plača v roku (prvi odstavek 14. člena);
3. Banki Slovenije ne predloži načrta za uresničitev alternativnih ukrepov (osmi odstavek 30. člena);
4. Banke Slovenije v treh delovnih dneh ne obvesti o spremembah, ki lahko bistveno vplivajo na način izvajanja načrta reševanja (tretji odstavek 35. člena);
5. ne vzpostavi in vodi podrobne evidence s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah ali te evidence ne predloži Banki Slovenije na njeno zahtevo (četrti odstavek 35. člena);
6. ne sodeluje pri izdelavi ali posodobitvi načrta reševanja, ali ne predloži informacij, potrebnih za izdelavo in izvajanje načrta reševanja (prvi odstavek 37. člena);
7. ne zagotavlja kapitala ali kvalificiranih obveznosti najmanj v obsegu, ki ga določi Banka Slovenije (prvi odstavek 45. člena);
8. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne posreduje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami iz 56. člena tega zakona (drugi odstavek 57. člena);
9. ne zagotovi ali ne zagotovi pravočasno predhodnega ali izrednega naknadnega prispevka za financiranje reševanja (prvi odstavek 135. člena).

(2) Če je narava storjenega prekrška iz 4., 6. in 8. točke prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se banka kaznuje z globo v višini do:

1. 10 odstotkov skupnega letnega neto prometa, vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s 316. členom Uredbe 575/2013/EU, ali
2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(3) Član uprave banke, ki krši dolžnosti člana uprave, določene z zakonom, ki ureja bančništvo, in je zato podana kršitev iz prvega odstavka tega člena, se za prekršek kaznuje z globo v višini od 2.500 eurov do 10.000 eurov.

(4) Član nadzornega sveta banke, ki krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke, določene z zakonom, ki ureja bančništvo, in je zato v banki podana kršitev iz prvega odstavka tega člena, se za prekršek kaznuje z globo v višini od 2.500 eurov do 10.000 eurov.

(5) Če je narava storjenega prekrška iz tretjega in četrtega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se član uprave ali nadzornega sveta banke kaznuje z globo do višine 5.000.000 eurov.

(6) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje oseba, zaposlena pri banki, subjektu v skupini ali podružnici, ki Banki Slovenije na njeno zahtevo ne predloži poročil, informacij ali dokumentacije iz prvega odstavka 12. člena tega zakona (drugi odstavek 12. člena).

(7) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje član organa upravljanja banke, ki Banke Slovenije nemudoma ne obvesti, če meni, da banka propada ali bo verjetno propadla, z upoštevanjem razlogov iz 56. člena tega zakona (prvi odstavek 57. člena).

(8) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje oseba, zaposlena pri banki, ki Banki Slovenije na njeno zahtevo ne posreduje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami iz 56. člena tega zakona (drugi odstavek 57. člena).

(9) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje član organov upravljanja banke, ki Banki Slovenije najmanj vsakih šest mesecev ne predloži poročila o napredku pri izvajanju načrta za reorganizacijo poslovanja (peti odstavek 85. člena).

(10) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj banke, ki sprejme ukrepe za povečanje osnovnega kapitala, reorganizacijo, spremembo lastniške strukture banke ali statutarne spremembe v zvezi z banko brez predhodnega soglasja Banke Slovenije (četrti odstavek 120. člena).

(11) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj banke, ki Banki Slovenije v roku ne predloži poročila o finančnem položaju in pogojih poslovanja banke v izredni upravi ter druge zahtevane dokumentacije (prvi odstavek 121. člena).

(12) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj banke, ki Banki Slovenije ne poroča o izvajanju ukrepov v okviru reševanja ali Banke Slovenije nemudoma ne obvesti o vseh pomembnih okoliščinah, ki vplivajo na pogoje poslovanja banke v trajanju izredne uprave in na uresničitev ciljev reševanja (drugi odstavek 121. člena).

(13) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj banke, ki Banke Slovenije, Komisije za preprečevanje korupcije ali organov odkrivanja in pregona nemudoma ne obvesti o vseh ugotovljenih sumih koruptivnih in kaznivih dejanj, ki jih je v okviru svojega dela zaznal ali bil o njih obveščen (tretji odstavek 121. člena).

(14) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje član uprave banke ali prokurist, ki po vročitvi odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije banki upravitelju ne omogoči dostopa do vse poslovne in druge dokumentacije banke, ne pripravi poročila o predaji poslov ali na zahtevo upravitelja ne poda vseh pojasnil oziroma dodatnih poročil in informacij o poslovanju banke (drugi odstavek 152. člena).

(15) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje upravitelj, ki:

1. v štirih mesecih po začetku postopka prisilne likvidacije Banki Slovenije ne predloži poročila o finančnem položaju banke ter načrta prisilne likvidacije (prvi odstavek 170. člena);
2. za posle upravljanja predhodno ne pridobi soglasja Banke Slovenije (peti odstavek 175. člena);
3. v rokih, ki jih določi Banka Slovenije, ne poroča o izvajanju ukrepov in pooblastil v postopku prisilne likvidacije (prvi odstavek 178. člena);
4. Banke Slovenije nemudoma ne obvesti o vseh pomembnih okoliščinah, ki vplivajo na pogoje poslovanja banke v prisilni likvidaciji in na uresničitev ciljev prisilne likvidacije (drugi odstavek 178. člena);
5. Banke Slovenije, Komisije za preprečevanje korupcije ter organov odkrivanja in pregona nemudoma ne obvesti o vseh ugotovljenih sumih koruptivnih in kaznivih dejanj, ki jih je v okviru svojega dela zaznal ali bil o njih obveščen (tretji odstavek 178. člena);
6. za poravnavo obveznosti banke s poboto ali za sklenitev poravnave ne pridobi predhodnega soglasja Banke Slovenije (peti odstavek 194. člena);
7. v zvezi z naročilom storitev, pri katerih bodo nastali stroški v višini, ki skupno presega 10.000 eurov, predhodno ne pridobi soglasja Banke Slovenije (drugi odstavek 199. člena).

260. člen

(globa za kršitev drugih oseb)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki:

1. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne posreduje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi okoliščinami o poslovanju subjekta v skupini oziroma o poslovanju podružnice (prvi odstavek 12. člena);
2. ne vzpostavi in vodi podrobne evidence s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah ali te evidence ne predloži Banki Slovenije na njeno zahtevo (četrti odstavek 35. člena);
3. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne posreduje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami iz 56. člena tega zakona (drugi odstavek 57. člena);
4. nove izdaje dolžniških instrumentov na predpisan način ne objavi v seznamu izdanih dolžniških instrumentov (šesti odstavek 207. člena).

(2) Če je narava storjenega prekrška iz 3. točke prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se subjekt iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo v višini do:

1. 10 odstotkov skupnega letnega neto prometa, vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s 316. členom Uredbe 575/2013/EU, ali
2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(3) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba subjekta iz prvega odstavka tega člena, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje član organa upravljanja subjekta iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki Banke Slovenije nemudoma ne obvesti, če meni, da subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona propada ali bo verjetno propadel, z upoštevanjem razlogov iz 56. člena tega zakona (prvi odstavek 57. člena).

(5) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje član organov upravljanja ali oseba, zaposlena pri subjektu iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki Banki Slovenije na njeno zahtevo ne posreduje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami iz 56. člena tega zakona (drugi odstavek 57. člena).

(6) Če je narava storjenega prekrška iz četrtega in petega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se član organa upravljanja subjekta iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona kaznuje z globo do višine 5.000.000 eurov.

(7) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj, ki Banki Slovenije najmanj vsakih šest mesecev ne predloži poročila o napredku pri izvajanju načrta za reorganizacijo poslovanja (peti odstavek 85. člena).

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM POSTOPKU

V skladu s prvim odstavkom 143. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17 in 46/20) se predlaga, da se predlog zakona obravnava in sprejme po nujnem zakonodajnem postopku. S pravočasnim sprejetjem predlaganih

sprememb in dopolnitev Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 44/16, 71/16 – odl. US, 9/19 in 72/19 – ZPSVIKOB) se pomembno zmanjša verjetnost za nastanek težko popravljivih posledic za delovanje države, do katerih lahko pride, če ne bodo zagotovljene zadostne pravne podlage, ki bi akterjem, ki so odgovorni za zagotavljanje finančne stabilnosti, omogočale primerno agilnost. S sprejetjem predlaganega zakona se namreč izboljša pravni okvir za reševanje bank v težavah.

Predlog za nujni postopek utemeljujemo tudi z dejstvom, da se s predlogom zakona v nacionalni pravni red prenaša Direktiva 2019/879/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES, pri čemer rok za prenos te direktive poteče 28. 12. 2020. V primeru zamude pri prenosu navedene direktive lahko Evropska komisija v skladu z ustanovnimi akti EU sproži postopek proti Republiki Sloveniji, ki bi lahko pomenil veliko finančno breme za Republiko Slovenijo in bi torej nastale težko popravljive posledice za delovanje države.

VI. PRILOGE

/